

III. HÁZASSÁG

37. Házasodhat-e hívő hitelennel?

Ne legyetek hitelennel felemás igában; mert mi köze van megigazultságnak a törvénytelenséghez? vagy mi közössége a világosságnak a sötétséggel? – 2Korinthus 6,14

Ne húzzatok egy igát a hitelennel! A hitetlen világ *életmódjának* utánzásától óvja a híveket ez az intelem. Az a keresztény, aki a *világból* vesz feleségül nem újjászületett keresztényt, illetve megy hozzá ilyenhez, az egy *'másik családból'* származóval köti össze az életét – olyannal, amit a sátán irányít. Ennek a döntésnek három következménye várható: a keresztény eljuttassa a *szabadságát*, korlátozza Istennel való *közösségét*, és a világ *megkötözöttsége* alá helyezi magát. Nem hiszem, hogy ez Isten akarata lenne. Magam is találkoztam ilyen esettel: egy hívő lány olyan szövetségbe ment férjhez, ahol még a közelben sem volt teljesevangéliumi gyülekezet, s így az Úrral való közössége komoly csorbát szenvedett.

Példaként említem meg azt az újjászületett és Szent Szellemmel teljes asszonyt, akinél a szellemi ajándékok is működtek. Miután szerető férje hazaköltözött az Úrhoz, ő újra férjhez ment egy, a gyülekezethez tartozó, de nem üdvözült emberhez. Annak ellenére, hogy a lányai figyelmeztették, hogy *elvéti* az Úr vezetését. Az alkoholt kedvelő férfi ugyan azt ígérte, hogy esküvő után felhagy az ivással. De természetesen ez nem így történt. Az új férje azon felül, hogy mélyen a pohár fenekére nézett, még tettelegesen is bántalmazta őt. Sőt, hűtlen lett hozzá, folyamatosan hazudott, csalt és lopott. Végül az asszony nem bírta tovább a szenvedést, és elhagyta.

Az érettebb nők olykor ugyanolyan naivak lehetnek, mint a fiatalabbak, lényegtelen, mennyire szellemiek. Ez a hölgy hiába volt szellemi, de ebben az esetben *nem hallgatott* a belső hangra. Ha nem vigyáz az ember, könnyen átkerülhet a testiségbe. Ha a jövődóbelid nem szakít a *rossz szokásaival* vagy szenvedélyével a házasságkötés előtt, akkor nem fogja feladni utána sem. Te nem fogod tudni őt megváltoztatni, ezért jobb, ha inkább elfelejted! A férfiek általában úgy gondolják, hogy a feleségük ugyanolyan marad. A feleségek viszont úgy vélik, hogy a férjüket meg tudják változtatni. De mindkét felfogás téves.

Ez a hívő asszony ott tévedett, hogy börtölni és imádkozni kezdett. De kockázatos és értelmetlen ezt tenni, amikor a Biblia konkrétan megadja a választ egy kérdésre. Az Írás egyértelműen

fogalmaz: csak az *Úrban házasodjunk*, ne legyünk hitetlennel felemás igában. Aki nem engedelmeskedik Isten Igéjének, az könnyen bajba sodorhatja magát. Imádsággal és böjtöléssel senki nem tudja megváltoztatni a Bibliában leírt igazságokat. Veszélyes az Igétől eltérően lépni, mert ezzel könnyen megnyithatod magad a külső szellemi befolyásoknak. Látod, a hívők is eltéveszthetik Isten akaratát, ha nem engedelmeskednek az Igének. A Biblia szerint újra házasodhatott volna, de csak *újjászületett* keresztennyel!

38. A házasság szövetsége

Annakokáért elhagyja az ember atyját és anyját, és ragaszkodik az ő feleségéhez; és lesznek ketten egy testté. – Efézus 5,31

Ha nem szeretsz egyedül élni, és ezért párt kértél az Úrtól, majd kiválasztottad az igazit, a szíved szerint valót azok közül, akiket Ő eléd hozott, akkor az Ige szerint a következő lépés a házasságkötés. A házasság a *legszorosabb kapocs* két egymást szerető személy között, és egyben az *élet továbbadásának* forrása is. Isten a szaporodás céljából nőt és férfit rendelt egymásnak a házastársi kapcsolatban, és nem azonos neműeket.

Isten nagyon komoly *szövetségnek* tartja a házasság intézményét, nem úgy tervezte, hogy egyszer csak felbontsák. Ez egy vérszerződés Isten terve szerint, amely valóban vérrel pecsételődik meg, ha tisztán kerül rá sor. Isten elvárja, hogy a házasságot a szívedben komolyan gondold, hogy felbont-hatatlan vérszövetségként kösd meg. Ennek mélyebb meg-értéséhez ajánlom, tanulmányozd az Essek William Kenyon – *Vérszövetség* című könyvét! (Illusztráció az utolsó oldalon.)

A *házasság egysége* a legszorosabb kapcsolat, amely két ember között létrejöhet. Amikor egy férfi és egy nő eldönti, hogy összekapcsolják az életüket a *házasság szentségében*, akkor azt felelősségük teljes tudatában kellene megtenniük. A házasság igen komoly dolog. Két, egymást *szívből szerető* ember számára Isten akarata az, hogy összeházasodjanak. A jegyesek Isten előtt – a lelkész és a tanúk jelenlétében – összekapcsolják a szívüket és az életüket az örökkévalóság számára. Nyilvános fogadalmat, *esküt* tesznek kölcsönös szeretetükről, odaadásukról és egymás iránti elkötelezettségükről.

Amint a frigyre lépő jegyespár – hittel kimondva a boldogító 'igent' – *házassági esküt* tesz, Isten ereje működésbe lép az életük felett. Valóságos csoda megy végbe akkor, amikor két ember hite

felszabadul Isten erejében. Isten méltányolja a hitüket, és *egységbe kovácsolja* őket. Esküjüktől kezdve *egygyé válnak* az Úr szemében. A szövetségük hármassal felépítésű: *a szellemük egyesült* Isten által, *legálisan* a házassági szerződés által, amelybe beléptek, *fizikailag* pedig a nászéjszakán. A férj és feleség egyesülése hasonlatos Jézusnak a Gyülekezettel való egyesüléséhez. A házasság egy csodálatos, természetfeletti szövetség, amelyet a felek kívánságuk szerint később *megerősíthetnek*.

39. A szövetség támaszai

Az Úr az, aki előttd megy, Ő lesz teveled; el nem marad tőled, sem el nem hágy téged: ne félj és ne rettegj! – 5Mózes 31,8

A házasság, ha megkötésekor nem is látszik annak, de kétségtelenül így szeretnénk rá tekinteni: egyetlen, *megszakíthatatlan szövetség*, amelynek szemtanúja és egyben megerősítője maga a hatalmas Isten.

Ha megfelelően becsületek a Krisztus Testét, akkor helyesen értékelitek azt a csodát is, ami a házasságban a *szellemetek összekapcsolásával* jön létre. Tehát nem csak a jogszabály értelmében lesztek egyek, mert annál valami sokkal hatalmasabb történik. Isten saját teremtő ereje fog egyesíteni titeket. Ugyanaz az erő *kapcsol össze* benneteket, ami feltámasztotta Krisztust a halálból. Valami szent, valami kifogástalan történik meg Isten Szelleme által a ti bensőtökben, és ez igen *becses*. Soha ne éljetez vissza ezzel az egységgel, soha ne játszadozzatok ezzel a csodával, soha ne engedjétek, hogy a nap lemenjen a ti haragotokon! (Ef. 4,26)

Isten nem hagyja egyedül a házasságokat, ezért *támaszt* rendelt melléjük. A *tanúk* abból a komoly célból vannak jelen, hogy örökké tanúskodjanak a létre jövő egység felett, és Isten előtt egyetértésüket adják ehhez. Soha nem szabad könnyelműen bánni ezzel az egyetértéssel. A tanúknak ettől a naptól hitben egy boldog közösségnek kell tekinteniük a frigyüket, függetlenül az esetlegesen megnyilvánuló ellentétes körülményektől. (2Kor. 4,18) A *gyülekezet* feladata pedig az, hogy mindent megtegyenek annak érdekében, hogy ez az egység szilárd, erős, boldog és virágzó legyen. Ennek úgy tehetnek eleget, ha imáikban hordozzák őket.

A *gyűrű* egy igen értékes tárgy, nem azért, mert nemes fémből készült, hanem mert a hit és az agapé szeretet jelképe. A karikagyűrű, mint egy soha véget nem érő kör, Isten folytonos szeretetét jelképezi, amely soha nem vall kudarcot. A

gyűrű viselése állandóan emlékeztetni fog a hitetek megváltására, eskütokra, amelyet egymásnak és Istennek tettetek. A gyűrű a véget nem érő szeretet jelképe helyett bilincs is lehet. De Isten Igéjében nincs egyetlen hely sem, ami feljogosítana bárkit is a másik ember fölötti uralomra. *A férjnek* szellemi felelőssége van, Isten terve szerint ő a *házasság egységének a feje*.

40. Házasságkötési szertartás (1)

Bevezető

A következő kilenc részben a házasságkötési szertartás gyönyörűséges szövegét osztom meg a kedves Olvasókkal, a Kenneth Copeland szerkesztette változatban:

A házasság egysége a legszorosabb kapcsolat, amely két emberi lény között létezhet. Mikor egy férfi és egy nő eldöntik, hogy összekapcsolódnak a házasságban, ezt felelősségük teljes tudatában kell megtenniük. A házasság komoly dolog.

Ha két újjászületett hívő tudja, hogy Isten akarata az, hogy összeházasodjanak, akkor együtt kell járulniuk Isten elé, egy lelkipásztor elé, és tanúk elé. Így kapcsolják össze a szívüket és az életüket az örökkévalóság számára. Nyilvános fogadalmat tesznek kölcsönös szeretetükről és odaadásukról, esküvel erősítik meg egymás iránti elkötelezettségüket. Amint hitben kimondják házassági esküjüket, Isten ereje működésbe lép, és egy csoda valósul meg. Isten egyesíti őket, és egyé válnak az Ő szemében. A szövetségük hármasság felépítésű: Szellemileg egyesültek Isten által, legálisan a szerződés által, amelybe beléptek, fizikailag pedig a nászéjszakán.

A férj és a feleség úgy egyesülnek, amint Jézus egyesült a Gyülekezettel. Ez egy csodálatos, természetfölötti szövetség. Ezek a sorok tartalmazzák a házasságkötés szertartását, amelyet én, mint Isten szolgálója alkalmazok, és amely teljesen és tökéletesen Isten Igéjén alapul. Amint ezt magatokévá teszitek, én a hitemmel a ti hitetekhez csatlakozom: hitünket Istenbe vetjük egy szeretetteljes és harmonikus életközösségért, Jézus Nevében.

Kérem, hogy a gyülekezet maradjon állva, mialatt az Úr elé járulunk imádságban: „Legkegyelmesebb mennyei Atyánk, köszönjük Neked az előjogokat, amiket azáltal

nyertünk, hogy a Krisztus Testéhez tartozunk. Össze-
gyűltünk, hogy lássuk a Te szereteted csodáját, és a
Szellem erejének működését e két ember életében.
Dicsőítünk Téged, magasztalunk és dicsérünk a Szent
Szellem erejéért az életünkben, hogy közösségbe hozott
minket az Atyával, a Fiúval, a Szent Szellemmel és egy-
mással. Köszönjük Neked mindezt, Jézus hatalmas Ne-
vében. Ámen.”

A gyülekezet foglaljon helyet.

41. Házasságkötési szertartás (2)

Felhívás az ifjú párhoz

Felszólítalak benneteket, hogy amint felolvasom az
Efézusi levél ötödik fejezetét, mindketten nagyon figyel-
jetek az elhangzó szavakra. Ezeket az Isten Igéjéből
elhangzó szavakat a Szent Szellem el fogja ismerni, a-
mint azokon hitben megállunk.

Amikor a hit szavai kimondatnak Isten Igéjének meg-
felelően két újjászületett hívő között, Isten ereje műkö-
désbe lép. Egy valóságos csoda megy végbe, mikor e két
ember hite felszabadul Isten erejében. Isten méltányolja a
hitüket, és egységbe hozza őket egymással. Ezeket a
gondolatokat emlékezetben tartva, hallgassátok nagyon
figyelmesen a következő szavakat:

*Ti asszonyok, vessétek alá magatokat a saját férjete-
nek, miként az Úrnak. Mert a férj feje a feleségének, mint a
Krisztus is feje a Gyülekezetnek, és Ő a megtartója a Test-
nek. De miképpen a Gyülekezet alá van vetve a Krisztusnak,
az asszonyok is azonképpen a férjüknek mindenben. Ti fér-
fiak, szeressétek a ti feleségeteket, miképpen a Krisztus is
szerette a Gyülekezetet, és Önmagát adta azért; Hogy azt
megszentelje, megtisztítván a víznek fürdőjével az Ige által,
hogy majd Önmaga elébe állítsa dicsőségben a Gyülekezetet,
úgy, hogy azon ne legyen szeplő, vagy ránc, vagy valami
afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen. Ugy kell a
férfiaknak szeretni az ő feleségüket, mint az ő tulajdon tes-
tüket. Aki szereti a feleségét, önmagát szereti. Mert soha
senki az ő tulajdon testét nem gyűlölte; hanem táplálgatja és
ápolgatja azt, miképpen az Úr is a Gyülekezetet; Mert az Ő
testének tagjai vagyunk, az Ő testéből és az Ő csontjaiból
valók. Annakokáért elhagyja az ember atyját és anyját, és*

ragaszkodik az ő feleségéhez; és lesznek ketten egy testté. Felette nagy titok ez: de én a Krisztusról és a Gyülekezetről szólok.

A vőlegényhez: ..., elfogadtad Jézus Krisztust, mint személyes Uradat és Megváltódat?

Válasza: Igen!

Kérdés: Befogadtad a Szent Szellemet (Szentlelket), hogy benned lakjon?

Válasza: Igen!

A menyasszonyhoz: ..., elfogadtad Jézus Krisztust, mint személyes Uradat és Megváltódat?

Válasza: Igen!

Kérdés: Befogadtad a Szent Szellemet (Szentlelket), hogy benned lakjon?

Válasza: Igen!

42. Házasságkötési szertartás (3)

Közös imádság

Amennyiben valamelyik fenti kérdésre a válasz nemleges lenne, illetve megerősítésként javasolt a násznéppel együtt elmondani a következő imádságokat.

Közös imára hívunk benneteket és a jelenlevőket. Kérlek, mondjátok utánam teljes szívetekből a következő két imádságot. Aki hittel és hangosan elmondja a Rómabeliekhez írt levél 10,9–10 alapján az üdvösség imáját, az örök életet nyer Isten kegyelméből, és a Menny családjához fog tartozni! (Efézus 2,8–9) Így hangzik:

AZ ÜDVÖSSÉG IMÁJA

Hiszem, hogy Jézus az Isten Fia. Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért, a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én megigazulásomért!

Kérlek, Jézus, legyél az én Uram, Megváltóm és Gyógyítóm! Kérlek, Jézus, költözz a szívembe, és teremts újjá engem!

Elfogadlak Téged, mint személyes Megváltómat, Uramat és Gyógyítómat! Hiszem, hogy Te beköltöztél a szívembe!

A hittel elmondott imám által megváltást nyertem, és újjászülettem Krisztusban! Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől. Köszönöm, Úr Jézus, az örök életemet! Ámen!

IMA A SZENT SZELLEM KERESZTSÉGÉRT

Mennyei Atyám, a Te Igéd alapján, Jézus nevében kérem Tőled a Szent Szellemet. Töltsd be a szívemet a Szent Szellemmel! Keresztelj meg a Szent Szellemmel! Köszönöm, hogy meghallgattad az imámat, és megkereszteltél a Szent Szellemmel. Betöltekeztem, beteljesedtem, teljes lett a szívem a Szent Szellemmel.

Ennek jeleként nyelveken fogok imádkozni, ahogy a Szellem adja a kiejtést. A Szent Szellem örökké bennem él és velem marad és elvezet minden igazságra. Jézus nevében. Ámen. (Lukács 11,13)

43. Házasságkötési szertartás (4)

A menyasszonyhoz és a vőlegényhez

Most hitetek nyilvános megvallásával tudattátok minden emberrel, hogy a Názáreti Jézus Krisztus az Uratok és Megváltótok.

A gyülekezet és a tanúk előtt kijelentem: Mikor két ember hit által az Úr Jézus Krisztushoz kapcsolja magát Isten szavai és rendelése alapján, megtisztítva állnak Isten előtt – olyan tisztán, amilyen tiszta Ádám és Éva az Éden kertjében a bűnbeesés előtt volt. Ez nem csupán a bűnök bocsánata. A Biblia azt mondja: *„azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az, a régiek elmúltak, íme, újjá lett minden.”*

Egy csoda ment végbe, mikor Jézust tettétek meg életetek Urának. A Szent Szellem maga Isten erejét használta – az Ő teremtő erejét – hogy a ti szellemetek újjászülessen. Ez ugyanaz az erő, amelyet Isten használt, amikor feltámasztotta Jézust a halálból, és Ő ezzel az erővel kapcsolt titeket Jézushoz.

Mikor két újjászületett hívő Isten elé jön, hogy összekapcsolódjanak, mint férj és feleség, Pál apostol azt 'csodának' hívja, és azt mondja: *„...de én a Krisztusról és a Gyülekezetről szólok.”* Mikor Jézust az életetek Urává tettétek, Vele egyesültetek. A Korinthusiakhoz írt első levélben az Ige azt mondja, hogy egy szellem vagytok Ővele. Az Efézusi levélben az áll, hogy egy testté váltatok az Úrral. Az Övéi vagytok. Ő a tiétek. Ketten egyek vagytok Vele.

Azt akarom, hogy megértsétek: ha megfelelő módon becsüliték a Krisztus Testét, akkor helyesen értékelitek azt a csodát is, amely a házasságban megvalósul. A szellemetek összekapcsolódik, és egyé váltok. Nemcsak a törvény szemében lesztek egyek. Ennél valami sokkal hatalmasabb történik. Isten teremtő ereje fog egyesíteni titeket. Ugyanaz az erő fog összekapcsolni benneteket, amely Jézushoz kötött titeket, mikor Uratokká tettétek.

Soha ne éljetez vissza ezzel az egységgel. Isten szeretete nem azt mondja: „Én szeretlek, de te szeretsz-e engem?” Isten szeretete egyszerűen ezt mondja: „Szeretlek.” Csak ezt mondja mindig. Soha ne játszadozzatok a csodával. Soha ne engedjétek, hogy a nap lemenjen a ti haragotokon. Valami szent, valami kifogástalan fog megtörténni Isten Szelleme által a ti kebleteken; s ez igen becses dolog.

44. Házasságkötési szertartás (5)

A tanúkhöz és a gyülekezethez

A tanúkhöz: A jelenlevő tanúkhöz szeretnék most szólni. Jézus azt mondta a Máté evangélium 18. fejezetében: *„Ismét, mondom néktek, hogy ha ketten közületek egy akaraton lesznek a földön, bármely dolog felől, amit csak kérnek, megadja nékik az én mennyei Atyám.”*

Nemcsak a hagyomány kedvéért vagytok itt. Komoly célból vagytok jelen, – hogy tanúskodjatok örökké mellett a természetfölötti egység mellett, amely létre fog jönni, és hogy Isten előtt egyetértéseket adjátok ahhoz, ami történni fog.

Soha, soha, soha ne legyetek könnyelműek ezzel az egyetértéssel. Ettől a naptól kezdve, tekintet nélkül arra, hogy mi következik, egyetértésben vagytok ezzel az egységgel. Soha ne próbáljátok meg másnak tekinteni, mint egy boldog közösségnek.

A gyülekezethez: A Mindenható Isten szemében ez a két ember meg van mosva a Bárány vérével – a Názáreti Jézus Krisztus vérével. Imádkoztak, és hiszik teljes szívükkel az Úr Isten előtt, hogy Isten tökéletes akarata az, hogy egyesüljenek a Szellemben. Meghozták a döntésüket, tehát mostantól ennek a korszaknak a végéig köteleztek

titeket, hogy tegyetek meg minden tőletek telhetőt, hogy ez az egység szilárd, erős, boldog és virágzó maradjon.

Jaj annak, aki megbolygatná, és másként tekintené e szövetséget, mint ahogy Isten látja. Az Ő színe előtt ez egy virágzó kapcsolat. Ez egy csodálatos dolog, és Istentől van!

45. Házasságkötési szertartás (6)

Eskünyilatkozatok – az elkötelezés ünnepe

A vőlegényhez: ..., elfogadod ...-t, mint feleségedet, mint a saját testedet, hogy úgy szeresd őt, ahogy a Krisztus szereti a Gyülekezetet; megvédelmezed őt és gondoskodsz róla életetek hátralevő részében?

Válasza: Igen!

A vőlegényhez: Akkor most fordulj a menyasszonyod felé, és tedd meg a hited nyilatkozatát: Én, ..., Isten Igéje szerint, elhagyom apámat és anyámat, és hozzád kötöm magam, hogy férjed legyek. Ettől a pillanattól fogva egyek leszünk.

A menyasszonyhoz: ..., elfogadod ...-t, mint férjedet, aláveted magad neki, mint az Úrnak, kimutatva iránta – mint ezen egység feje iránt érzett tiszteletedet életetek hátralevő részében?

Válasza: Igen!

A menyasszonyhoz: Akkor fordulj a vőlegényed felé, és tedd meg a hited nyilatkozatát: Én, ..., Isten Igéjének megfelelően, alávetem magam neked, hogy feleséged legyek. Ettől a pillanattól fogva egyek leszünk.

46. Házasságkötési szertartás (7)

Eggyé nyilvánítás

A vőlegényhez: Kérem a menyasszony gyűrűjét! A gyűrű egy nagyon értékes dolog – a hitetek és a szeretetek jelképe. Ez a gyűrű értékes fémből készült. Egy soha véget nem érő kör, amely Isten folytonos szeretetét mutatja – egy olyan szeretetet, amely soha nem vall kudarcot, soha nem gőgös és nem fuvalkodik fel. Isten szeretete és Isten hite tette lehetővé, hogy az Ő ereje működjön az életetekben. Azt akarom, hogy úgy viseljétek ezeket a gyűrűket, mint hitetek állandó emlékeztetőjét, egy folyamatos emlékeztetőt hitetek megvallására, amelyet egymás és Isten előtt tettetek. Isten Igéje azt mondja: „*Mindezekhez vegyétek föl a hitnek paj-*

zsát, amellyel ama gonosznak minden tüzes nyilát megolthatjátok.” Ha bárki is meg tudja bontani ezt az egységet, az csakis a sátán, úgyhogy ne adjatok neki helyet! Ne adjatok neki helyet! Ez örökkévaló!

A vőlegényhez: Vedd ezt a gyűrűt, húzd a menyasszonyod ujjára, és mond ezt: Ezzel a gyűrűvel én téged feleségül veszek. Ez a jelképe az irántad érzett szeretetemnek és a hitemnek, amit most kinyilvánítok, Jézus Nevében.

A menyasszonyhoz: Kérem a vőlegény gyűrűjét!

A vőlegényhez: A gyűrű két különböző dolgot jelenthet. Lehet a soha véget nem érő szeretetet jele, de lehet bilincs is. Amit most hallasz, arra mindig emlékezned kell: Ez a nő az oldaladon áll, és nem a lábad alatt. Tiéd a felelősség, hogy ennek az egységnek a feje légy. Szellemi felelősséged van. Azt akarom, hogy ezt a gyűrűt annak emlékeztetőjéül viseld, hogy ő a te segítőtársad. Soha nem szabad, hogy a gyűrű az uralom bilincsevéd váljon, mindig a hit és a szeretet emlékeztetőjének kell lennie.

A menyasszonyhoz: Azt akarom, hogy a következő gondolatokkal helyezd ezt a gyűrűt a vőlegényed ujjára. Isten Igéjében nincs egyetlen hely sem, amely feljogosítja az embereket, hogy egymás fölött uralkodjanak. A fogadalmatokban kijelentettétek, hogy alávetitek magatokat egymásnak ennek az életnek a felelősségeiben, elfogadva, hogy mindig Isten és az Ő ereje változtassa meg a helyzetet. Tehát helyezd ezt a gyűrűt az ujjára, s közben mond ezt: Ezzel a gyűrűvel hozzád megyek feleségül. Hitem jelképeként adom ezt neked. Teljes szívemből hiszem, hogy ez örökre szól. Ez az én szeretetem és hitem, Jézus Nevében.

A menyasszonynak és a vőlegénynek: Fogjátok meg egymás jobb kezét. Mint Jézus Krisztus képviselője a Mindenható Isten előtt az Atya és az Ő Fia, Jézus Nevében, Isten Szent Szellemének ereje által most egygyé nyilvánítalak titeket. Férj és feleség vagytok!

47. Házasságkötési szertartás (8)

Úrvacsora

A menyasszonyhoz és a vőlegényhez: Térdeljetelek le, hogy vegyétek az Úrvacsorát. Hívóként már mindketten részesültetek az Úr asztalából. Tudjátok, mit jelent, de emlé-

keztetni akarlak benneteket, hogy egy szövetség alatt élünk Istennel. Ez a szövetség Jézus Krisztus kiontott vére által lett jóváhagyva a Kereszten.

Most valami újat látunk, ami azelőtt soha nem létezett. Amikor újjászületettetek, új teremtéssé váltatok Krisztusban. Most ketten együtt váltatok egy új teremtéssé a Krisztusban, mert most már egyek vagytok. Amikor megegyeztek dolgok felől, azok valóra fognak válni. Egy félelmetes erő áll a rendelkezésetekre. Életetek egy új birodalmának kezdetét fogjátok felfedezni, az által a szellemi törvény által, amely azt mondja, hogy egy megfutamít ezret, kettő megfutamít tíezret. Ettől az időtől fogva a mindennapi életetek tíezerszer erőteljesebb lesz szellemi értelemben, mint bármikor azelőtt.

Fontos, hogy ezekben az első percekben együtt megtiszteljétek az Urat, megtiszteljétek az Ő asztalát. Jézus azt mondta: *„Vegyétek, egyétek! Ez az én testem, mely tiérettetek megtöretik; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.”*

Kérlek, vegyétek a kenyeret! Az Ő drága teste viselte a betegségeiteket és hordozta a fájdalmaitokat. Ketten együtt Jézus Nevében birtokoljátok az Isten adta hitet és az Isten adta erőt, amellyel elháríthatjátok a betegséget, a gyengeséget, az élet viharait és mindent, amit a pokol tartogat bármely házasságnak. Ez által a megtört test által kezetekbe kaptátok a Mindenható Isten félelmetes erejét.

Jézus azt is mondta: *„E pohár amaz új szövetség az én vérem által; ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.”* Amint isszátok a bort, azt akarom: emlékezzetek arra, hogy mit tett Ő értetek. Azt akarom: emlékezzetek a szövetségre, amelyet Ő tett elérhetővé a számotokra – az erőre, amelyet a sajátotokká tett. Kérlek, fogjátok a kelyhet! Igyatok belőle, majd álljatok fel.

48. Házasságkötési szertartás (9)

Az egység megáldása

A Galatákhöz írt levél 3. fejezetének 13-14 verse így szól: *„Hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a Szellem ígését elnyerjék hit által.”*

Péter első levele 3. fejezetének 7. verse azt mondja, hogy a férfi a feleségével együtt örökös társ az élet kegyelmében. Fel fogom olvasni most az áldásokat, a ti örökösöketek, ezért kérek, jól figyeljétek.

Mózes ötödik könyvének 28. fejezete alapján mindezek az áldások rátok fognak szállni és megteljesednek rajtatok, ha szorgalmasan hallgattok az Úrnak, a ti Isteneteknek a hangjára:

„Áldott leszel a városban, és áldott leszel a mezőben. Áldott lesz a te méhednek gyümölcse és a te földednek gyümölcse, és a te barmodnak gyümölcse, a te tehenednek fajzása és a te juhaidnak ellése. Áldott lesz a te kosarad és a te sütőteknőd. Áldott leszel bejöttödben, és áldott leszel kimentedben. Az Úr megszalasztja előtted a te ellenségeidet, akik reád támadnak; egy úton jönnek ki reád, és hét úton futnak előled. Áldást parancsol melléd az Úr a te csűreidben és mindenben, amire ráteszed kezedet; és megáld téged azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ád néked. Az Úr felkészít téged magának szent néppé, amiképpen megesküdt néked, ha megtartod az Úrnak, a te Istenednek parancsolatait, és az Ő útjain jársz. És megérti majd a földnek minden népe, hogy az Úrnak nevééről neveztetel, és félnek tőled. És bővülőddé tesz téged az Úr minden jóban: a te méhednek gyümölcsében, a te barmodnak gyümölcsében és a te földednek gyümölcsében, azon a földön, amely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak, hogy néked adja azt. Megnyitja néked az Úr az ő drága kincsházát, az eget, hogy esőt adjon a te földednek alkalmas időben, és megáldja kezened minden munkáját, és kölcsönt adsz sok népnek, te pedig nem veszel kölcsönt. És fejjé tesz téged az Úr és nem farkká, és mindinkább feljebbvaló leszel és nem alábbvaló, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek parancsolataira, amelyeket én parancsolok ma néked, hogy tartsd meg és teljesítsd azokat.”

Az ifjú párhoz: Mostantól Isten által megáldott házastársak vagytok! Csókoljátok meg egymást! Ezt követően forduljatok szembe a gyülekezettel!

A gyülekezethez: Kedves Násznép, bemutatom ...-t és ...-nét! Most sor kerülhet az ifjú pár köszöntésére.

49. A gigantikus erő

Miképpen kergethetne egy ezret, és kettő hogyan űzhetne tízezret, [csak úgy] ha az Úr kézbe nem adja őket? – 5Mózes 32,30

Amikor *megegyeztek* dolgok felől, azok valóra válnak, mert egy nagyon komoly erő áll rendelkezésükre, a szövetség szellemi törvénye alapján. Az *egy megfutamít ezret, kettő pedig tízezret* kifejezés félreérthetetlenül azt jelenti, hogy ketten együtt sokkal erősebbek vagytok, mint külön-külön. (5Móz. 32,30)

Az Úr előtt megkötött házasság – a Szent Szellem (Szentlélek) *pecsétje* által – első pillanatától kezdve az életetek a szövetség *erejét* kapja szellemi értelemben, és ez minden probléma felett győzelmet ad a hitetek által.

A *Jézus nevében* birtokoljátok az isteni hitet és hatalmat, amivel megtilthatjátok, elháríthatjátok a betegséget, a gyengeséget, az élet viharait, és természetesen mindazt, amit a pokol tartogat egy házasság számára. (Mát. 18,18) Az *egy akaraton* elmondott imáitok megválaszolását Jézus szavai garantálják! (Mát. 18,19)

Olyan gondolattal ne is vágj bele egy házasságba: – Ha nem sikerül, majd elválunk! A válás a világban sajnos teljesen elfogadott dolog. Elválnak, újraházasodnak, megint elválnak, és ismét házasodnak az emberek. De amikor valaki behívja az életébe Jézust, és *új teremtményé* válik, felismeri, hogy ez nincs rendben így.

Isten elvárja, hogy a házasságot a szívünkben olyan *komolyan* gondoljuk, és kössük meg, mint egy vérszövetséget. A vérszövetség felbonthatatlan! Isten terveiben pedig nem szerepel a válás fogalma.

A kígyó képében az ördög már az első emberpárt becsapta. (1Móz. 3,1–5) Ezzel bejött a világba a gonoszság, a *megtévesztés*. Attól fogva vált az embernek gonosszá a szíve. Onnantól kezdve nem tudta emberi kapcsolatait úgy megőrizni, tisztán tartani, ahogy Isten eltervezte.

50. A segítőtárs

És monda az Úr Isten: Nem jó az embernek egyedül lenni; szerzek néki segítő társat, hozzá illőt. – 1Mózes 2,18

A *segítőtárs* szerepe nem a rabszolgáé, akibe a férj bele-törölheti a lábát. Munkamegosztásra utal. Isten elvárása, hogy a feleség úgy engedelmeskedjék a férjnek, mint Krisztus az Atyának. A végső cél a jó *összmunka*, versengés helyett

egymás kölcsönös kiegészítése. Az engedelmesség, alávettség nem sértő vagy megalázó, hiszen Jézus is így élt. A házasságban megvan mindkét félnek a saját, egyéni áldott szerepe, kölcsönösen szükségük van egymásra. Kölcsönös engedelmességről szól az Írás, s nem az a fontos, hogy ki győz. Így fogalmazható meg szebben: a férj a ház *ura*, a feleség az otthon *királynője*.

Általánosan elfogadott, hogy az asszonyok is tanuljanak, és szakmai területükön is tekintélyt szerezzenek. Többnyire nem elég egy kereset, ezért a feleség is elmegy dolgozni. De mi lesz azzal az elhívással, amit az Úr adott a feleség számára? Szélsőséges esetben az isteni elhívását kezdi *elhanyagolni*, nem tud segítőtársa lenni a férjének. Képtelenség ugyanis egy életben hármat élni. Ez nem a *három az egyben* reklámfogás. Ezért nem szabad túl mereven értelmezni a szerepek elkülönülését. Ha a feleség is dolgozik, a háztartás vagy akár a gyerekek gondozásának feladatait is meg kell osztaniuk egymás között.

Ezek után felmerülhet a kérdés, hogy dolgozzon-e a feleség? Ha a szükség nem kényszerítő erejű, az igei *mértékletesség* elve nyújthat segítséget ennek eldöntésében. Probléma csak abban az esetben merül fel, ha a feleség *elhanyagolja* az Istentől kapott feladatát, azaz a segítőtársi teendőket. Bölcsen mérlegre kell tenni, hogy a felvállalt foglalatosság nem szorítja-e háttérbe a segítőtársi tevékenységet.

A házaspárok hasonlíthatók egy bank igazgatójához és helyetteséhez is, ahol ugyan mindkettő vezető, de a végső döntés az igazgatót illeti meg. Krisztus és az Atya ugyan egyek és egyenlők, de csapatmunkában csupán egy személy hozhat döntést. A családban is kell *egy kapitány*, aki megmondja, merre induljanak el, és mi a cél. Két kapitány nem lehet, mert ellentétes célkitűzések esetén nem lennének képesek előbbre jutni. Tehát a feleség a férjnek segítőtársa.

51. Az elhívás

Ti asszonyok, engedelmeskedjétek a ti férjeteknek, amiképpen illik az Úrban. Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeteket, és ne legyetek irántuk keserű kedvűek. – Kolosse 3,18–19

Isten házasságról alkotott eszményképe az Efézus 5-ben olvasható. Az életed bármely szakaszában *elkötelezheted* magad a szíved választottja mellett – akár egyedülálló vagy, akár házas, netán elvált, vagy esetleg éppen újránházasodtál –, és folytathatod az életedet Istennel.

Ha két hívó – üdvösséggel és a Szent Szellem keresztséggel rendelkező ember – házasságra lép az Úr előtt, akkor Ő alapvetően az alábbi elhívást adja számukra:

A férj Isten elhívása szerint *feje* a feleségének, és úgy *szeresse* a feleségét, mint a Krisztus a Gyülekezetet (Egyházat). A feleség Isten elhívása szerint *segítőtárs*, és *engedelmes* az Ige üzenetének megfelelően. Ha a házaspár felírná ezeket az igazságokat a szívük táblájára, sok konfliktustól megóvhatnák magukat. Első pillanatban talán megütközést jelenthet a feleségek számára a segítőtársi engedelmesség, de a férjek dolga semmivel sem könnyebb.

Az efézusi levél részletesen taglalja a házastársaknak adott elhívást: „Ti asszonyok, *vessétek alá* magatokat [engedelmeskedjétek] a saját férjetekeknek, miként az Úrnak. Mert a férj *feje* a feleségének, mint a Krisztus is feje a Gyülekezetnek, és Ő a megtartója a Testnek. De miképpen a Gyülekezet alá van vetve a Krisztusnak, az asszonyok is azonképpen [engedelmeskedjenek] a férjüknek mindenben. Ti férfiak, *szeressétek* a ti feleséteket, miképpen a Krisztus is szerette a Gyülekezetet... Úgy kell a férfiaknak *szeretni* az ő feleségüket, mint az ő tulajdon testüket. Aki szereti a feleségét, önmagát szereti. Mert soha senki az ő tulajdon testét nem gyűlölte; hanem táplálgatja és ápolgatja azt, miképpen az Úr is a Gyülekezetet... Ki-ki azért úgy *szeresse* a feleségét, mint önmagát; az asszony pedig *félje* [tisztelje, becsülje] a férjét.” (Ef. 5,22–25. 28–29. 33.)

52. A férjek teendői

A férfiak hasonlóképpen, megértően éljenek együtt feleségükkel, az asszonyi nemmel, mint gyöngébb edénnyel, megadván nekik a tiszteletet... – 1Péter 3,7

A következő három részben Kenneth Hagin tanításából olvashatsz idézeteket. Pál az előző részben azt mondja a férjeknek, hogy *szeressék* a feleségüket. Nos, nyilvánvalóan létezik közöttük természetes szeretet egymás iránt, hiszen különben nem házasodtak volna össze. De Pál itt nem a természetes szeretetről beszél, mert azt mondja: „...miképpen a Krisztus is szerette az egyházat” (Ef. 5,25). Ez túlmutat a természetes szereteten. Ez messze fölülmúlja az emberi szeretetet.

Krisztus az Egyházat *isteni fajta* szeretettel szerette. Az isteni fajta szeretet munkált benne. Ezt az Efézusiaknak írt levelet nem lehet az elveszettekre vonatkoztatni. Egy üdvösség nélküli ember nem tudja úgy szeretni a feleségét, mint ahogy a

Krisztus szerette az Egyházat, mivel nincs meg a belső emberben ez a fajta (agapé) szeretet. A felesége iránt természetes, emberi szeretetet táplál, nem az isteni fajta szeretettel szereti.

Az Efézusiakhoz írt levélben Pál keresztényekhez szól, ahol a férj is és a feleség is *újjaszületett keresztény*. A keresztény férjeknek megvan a lehetőségük olyan módon szeretni a feleségüket, ahogyan az elveszett férjek nem tudják, mert Isten szeretete – az isteni fajta szeretet – kitöltetett a szívükbe a Szent Szellem által.

A természetes emberi szeretet önző. És, noha keresztény lévén Isten szeretete ott van a szívedben, attól még lehetsz önző. Ha többet jársz a természeti (testi) síkon, mint a szellemi síkon, akkor a szereteted önző lesz. Így elsősorban a saját érdekeidet fogod a szemed előtt tartani! De az isteni fajta szeretet önzetlen!

Isten a házasságról alkotott ideálját az Efézus 5-ben mutatja be. Bárhogy is állsz, csak azt kell tenned, hogy megállapodsz, és elkezded a házasságotat *felépíteni* Isten elképzelése alapján. Egy jó házasság sem csak úgy magától lesz jó. *Dolgoznod* kell rajta ugyanúgy, mint bármi más. A siker nem automatikusan jön. Neked is kell érte tenned valamit. A férj részéről többek között tisztelet, hűség, jóakarát, bizalom, mély megértés szükségeltetik a feleség iránt.

53. A feleségek teendői

Legyen az asszonynak gondja rá, hogy tisztelje, nagyra becsülje férjét – hogyan figyeljen rá, törődjön vele, becsülje, előnyben részesítse, hódoljon neki, nagyra értékelje, alkalmazkodjon hozzá, dicsérje, szeresse és csodálja őt rendkívüli módon. – Efézus 5,33 (Bővített fordítás)

A házasságról szólva, sokszor az Efézus 5,22-nél kezdjük, ahol Pál azt mondja a feleségeknek, hogy *vessék alá* magukat a saját férjüknek. De egy pár verssel előbb, Pál az efézusi gyülekezetnek ad utasításokat. (Ef. 5,18–22) Az 5,21-ben azt mondja: *vessék alá* magukat egymásnak. Majd az 5,22 versben ezt a *házassági kapcsolatra* vonatkoztatja.

Azzal, hogy egy igeverset kiveszel a környezetéből, mondathatsz vele bármit, amit csak akarsz. Az emberek sokszor szövegkörnyezetén kívül idézik az 5,22-t, és azt mondják: „Feleségek, *vessétek alá* magatokat a férjeteknek, mint az Úrnak.” Azt sugallva, hogy a férj a ház *diktátora*, és hogy a feleségnek meg kell tennie bármit, amit a férj mond. Nos, ha ez a helyzet, akkor a gyülekezetben egymás diktátorainak kellene lennünk,

mert az 5,21 azt mondja az egész efézusi gyülekezetnek: „vessétek alá magatokat egymásnak.” De ebből zűrzavar lenne.

Mit ért hát ez alatt Pál valójában? Mikor azt mondta: „vessétek alá magatokat...” (Ef. 5,21), úgy értette; engedjünk egymásnak, egyezzünk ki, férjünk meg egymással. Nem úgy, hogy egy ember diktáljon a gyülekezetben a többieknek, vagy hogy mindenki egy kis diktátor legyen. Azt értette ez alatt, hogy könnyű engedelmeskedni a *szeretet* törvényének.

Pál ugyanerre gondolt akkor is, amikor azt mondta az asszonyoknak az utána következő versben: „vessétek alá magatokat a férjeteknek.” Láthatod: ha egy igeverset kiragadsz a szövegkörnyezetéből, olyasvalamit mondathatsz vele, amit valójában nem is jelent.

54. Félreértések

De miképpen a Gyülekezet alá van vetve a Krisztusnak, az asszonyok is azonképpen a férjüknek mindenben. – Efézus 5,24

Valahogy minden huszonöt-harmincadik évben ugyanazok a félreértések bukkannak fel a Gyülekezetben. Valaki előáll, hogy új kinyilatkoztatást kapott egy témában. Egy kis ideig napirenden van, aztán ismét feledésbe merül. E témában például sokan ott tévednek el időről-időre, hogy *túlhangsúlyozzák* a tényt, miszerint a férj *feje* a feleségnek. Arra következtetnek, hogy a feleségnek így semmibe nincs beleszólása. Az is előfordul szélsőséges esetben, hogy a férj tévesen azt hiszi, joga van lábtörlőként bánni a feleségével.

Félremagyarázhatod az Efézus 5 Igéit, és ha akarod, mondhatod velük azt, hogy a férjnek uralkodnia kell a feleségén. De az Ige ezt nem mondja, mert ha továbbmész, és elolvasod a következő verset, ott ez áll: „férfiak, szeressétek a ti feleségeteket, miképpen a Krisztus is szerette a Gyülekezetet...” (Ef. 5,25) A férjnek mindenkor a szeretet törvényét kell alkalmaznia!

Az a férj, aki nem enged beleszólást a feleségének semmibe, az rosszul bánik vele. A férfiak gyakorta helytelenül alkalmazzák az Efézus 5,22-t: „Asszonyok, vessétek alá magatokat a férjeteknek, miként az Úrnak.” Ilyenformán figyelmen kívül hagyják a következő verset, ami meg arra emlékezteti őket, hogy úgy szeressék a feleségüket, mint a Krisztus a Gyülekezetet. Az Igét félreértve könnyen elveszíthetik a családjukat. A gyerekeik pedig majd úgy nőnek fel, hogy a világon semmit nem tudnak a szeretetről. Azt fogják gondolni, hogy Isten is olyan goromba, mint az édesapjuk.

A vetés és aratás törvényét leginkább az anyagiakkal kapcsolatban szoktuk hangsúlyozni. Nos ez helyes, mert Jézus azt mondta: „Adjatok, néktek is adatik; jó mértéket, megnyomottat és megrázottat, színig teltet adnak az emberek a ti öletekbe. Mert azzal a mértékkal mérnek néktek, amellyel ti mérték.” (Luk. 6,38) De láthatod: a vetés és aratás törvénye igaz az élet valamennyi területére, így a házasságra is.

55. Világi házasság

Mert mindnyájan vétkeztek, és az Isten dicsősége szűkében vannak. – Róma 3,23

Azokat a házasságokat, amelyeket nem az Úr szent színe előtt kötöttek, Isten nem tudja megpecsételni. Ha a házasfelek nem újjászületett keresztények, akkor valójában nem ismerik az Urat. *A világi házasságban* kicsi az esélye az örök életű frigynek, mert Isten nélkül nem sok kilátás van tartós kapcsolatra. A Szent Szellem pecsétje nélkül nem lehet messzire jutni. S a legtöbb házasság a világban sajnos csupán csak az anyakönyvvezető előtt kötött meg. Így az emberek csak küszködve élnek e világ fejedelmének, a sátán megtévesztései folytán. (1Kor. 4,4)

Egyre divatosabbá válik napjainkban az *élettársi közösség*. Sokan úgy vélik, hogy nincs szükségük a papírformára. Főlölegesnek tartják a bürokratikus lépéseket. „Minek a papír, amikor nagyon jól vagyunk egymással így is!” – mondogatják. Valójában nem egy okmányra van szükségük, hanem az Isten *pecsétjében* rejlő áldásokra. Az élettársi kapcsolatok szintén szűkölködnek Isten áldásában. Az összebútorozással az a baj, hogy attól még a szellemük távol marad egymástól, s így csak rövid és laza kapcsolat várható.

Ha nem voltál még újjászületett keresztény, amikor házasságot kötöttél, akkor minden bizonnyal a világban tanultak szerint tetted a tőled telhető legjobbat. De ez nem visz messzire, mert nincs mennyei boldogság az Úr nélküli házasságban. Ha világi házasságban éltél, később Jézus elfogadásával Isten gyermekévé váltál, felmerül a kérdés, mi van a pároddal? (1Kor. 7.) Két eset lehetséges. Ha ő is elfogadta Jézust élete Urának, akkor tökéletes és csodálatos minden. Ha Isten szemszögéből még az elveszettek közé tartozik, akkor kitartó hittel imádkozz az üdvösségéért.

Helytelen szemlélet a házasság előtti *együttélés*. Ezzel az a baj, hogy nincs rajta az az áldás, amit Isten adhat a pecsétjével a házasság szentségében, továbbá a szellemük sincs összekapcsol-

lódva egymással. Isten áldása nélkül távol lesznek az Úrtól. A gyakori *partnercserének* pedig könnyen hanyatlás, leépülés lehet a vége. Amit Isten az Igéjében közöl velünk, azt mind a mi javunkért mondja. Nem elítélni akarok bárkit is, hanem segíteni szeretnék világgosságot nyújtani Isten Igéjének közreadása által.

56. Isten pecsétje

Én a Mindenható Isten vagyok, El Shaddai, járv énelöttem, és légy tökéletes. És megkötöm az én szövetségemet közötted és teközötted: és felette igen megsokasítlak téged. – 1Mózes 17,1–2

Amikor két hívó házasságot köt Isten színe előtt, Ő a Szent Szellemével *megpecsételi* azt. Így válhat a házasság olyanná, mint amilyen az Édenben volt egykor. A világban élők keresik a mennyei boldogságot, de Isten nélkül nem találják meg.

Ha a párod is elfogadta az Urat, akkor minden tökéletes és csodálatos. Nagyon fontos, hogy a *polgári esküvőt* követően az *Isten szent színe* előtt is köss házasságot. Az Úrnak meg kell pecsételnie a házasságot a Szent Szellemével, hogy az olyanná váljon, mint valamikor az Édenkertben volt. Ne feledd: az isteni *pecsét* egy nagyon komoly szellemi erőfőlényt jelent! A világban élők keresik ezt a mennyei boldogságot, de nem találják. Többször házasodnak és elválnak, mert Isten nélkül nem mennek jól a dolgok. Csak az Úr előtt kötött házasság hozhatja meg az édeni boldogságot.

Isten szemében minden *házasságon kívüli* testi kapcsolat paráznaságnak minősül, akkor is, ha tartós együttéléstről van szó. De az Úr ad időt a szellemi felnövekedésre, és az eltévelyedésekből való *megtérésre*. Tekintsük példaértékűnek az első emberpár alább alkalmazott sorrendjét:

1./ Ádám a szívében levő bizonyosság által tudta, hogy Éva az ő párja: „Ez már csontomból való csont, és testemből való test!” (1Móz. 2,23)

2./ S csak ezután lettek ketten egy testté: „Elhagyja a férfit az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez: és lesznek egy testté.” (1Móz. 2,24) Az Ige értelme itt még valami fontosat hangsúlyoz: Isten férfit és nőt teremtett és rendelt egymásnak. Ez az Ő szemében az idők folyamán mit sem változott.

Ha két, az Úrban élő újjászületett keresztény házasságra lép Isten előtt, azt *megpecsételi* a Szent Szellemével. Így minden esély megvan rá, hogy az ilyen házasság tökéletesen stabil lesz, feltéve, ha a felek betartják a bibliai útmutatásokat. A férj *szereti* a feleségét, a feleség pedig *segítőtársa* a férjének, és engedelmes neki az igei alapelvek szerint.

Nagyon fontos, hogy a bibliai alapokat lásd és alkalmazd, hogy áldott legyen a házasságod. Vesd a hitedet Istenbe: a gyümölcse egy szeretetteljes és harmonikus élet lesz.

57. A tökéletes minta

... a Gyülekezet [feleség] alá van vetve [engedelmességre] a Krisztusnak [férjnek]... ... a Krisztus [férj] is szerette a Gyülekezetet [feleséget], és Önmagát adta azért, hogy azt megszentelje, megtisztítván... az Ige (Rhema) által... – Efézus 5,24–26

A tökéletes házasság mintája az Efézusi levél 5. fejezetében található meg. Semmi nem lehet tökéletesebb mintája az Isten által elvárt házasságnak, mint a *Krisztus* és a *Gyülekezet* viszonya! Soha ne végy példaképül ismerős vagy közismert házaspárokat, hogy olyanná akarj válni, mint ők. Ha vannak olyan házaspárok, akiket tisztelsz, vagy azt gondolod, hogy szeretnéd, hogy a házasságod olyan legyen, mint az övék, akkor az azért van, mert az ő házasságuk bizonyos mértékben megközelíti Krisztus és a Gyülekezet kapcsolatát.

Ne feledd, mindenki ember! Még senki sem növekedett fel a tökéletes Krisztushoz való hasonlóságra, és ezért mindegy, kiről is van szó. Barátaid, szüleid, nagyszüleid, pásztoraid – mindegy, ki az, akire *mintaként* tekintesz. Ha tökéletes példaképként állítanád őket magad elé, és olyan szeretnél lenni, mint ők, akkor tudnod kell, hogy a hibáikat is le fogod másolni. Mert mindenkinek van hibája. Tehát mi a példa számunkra? Mire kell irányítani a tekintetünket? A Krisztus és a Gyülekezet kapcsolatára! Bármilyen kérdés merül is fel a házassággal kapcsolatban, minden kérdésre ez a helyes válasz. Sokszor kell ezt hangsúlyozni, hogy szívbeli megértés szülessen belőle.

Minden egyes dilemmával kapcsolatban, minden egyes kérdésre vagy esetleges problémára a válasz: A Krisztus és a Gyülekezet! Azt kell vizsgálnod, hogy mit tenned az Ige szemszögéből nézve egy adott helyzetben. Bármilyen dologról van is szó, a *férjek* számára ez a válasz: amit az Úr tesz a Gyülekezettel, azt kell tennie neki is a feleségével. És mit kell tennie a *feleségnek* egy bizonyos helyzetben? Azt, amit a Gyülekezetnek kell tenni az Úrral, azt kell tenni a feleségnek is minden alkalommal. Száz esetből százszor!

58. A házasság titka

Felette nagy titok ez: de én a Krisztusról és a Gyülekezetről szólok. – Efézus 5,32

A világ tele van elképzelésekkel arról, hogy a házasságnak milyennek kellene lennie. Könyvek születtek ezrél, előadásokat tartanak e témában, és az emberek elmennek ezekre. Sokhelyütt prédikálnak és tanítanak a házasság témaköréről. Némelyik hasznos, de a legtöbb csak emberi elképzelés. Nem azt akarom megosztani veletek, amit én gondolok. Harmincöt évi házassággal a hátunk mögött nem úgy állítjuk be magunkat, mintha tökéletes példaképek lennénk. Nektek is ugyanarra kell *felnéznetek*, amire mi tekintünk – a Krisztus és a Gyülekezet kapcsolatára.

Milyen a *tökéletes házasság*? Olyan, amilyen a Krisztus és a Gyülekezet kapcsolata. Ha ezt a mindennapi *gyakorlatba* ültetnénk az életünkben, teljesen megváltozna minden, és győzelmeket élnénk meg. Mi lenne, ha a *férj* minden helyzetben, minden körülmények között úgy bánna a feleségével, ahogy a Krisztus bánik az Egyházzal? Mi történne, ha a *feleség* minden körülmények között úgy bánna a férjével, ahogy a Gyülekezetnek kell bánnia az Úrral? Azt hiszem, így nagyon jó házasságok születnének. Nem lenne veszekedés, nem lenne válás, *győzelemben* járnának, mert egy teljes, Isten terve szerinti házasságot élnének.

Szeretném, ha észrevenné, hogy az első dolog, amit az Efézusi levél az 5,31-es versében említ: „Annakokáért elhagyja az ember atyját és anyját, és ragaszkodik az ő feleségéhez; és lesznek ketten egy testté.” Ez egy nagy titok, „de én Krisztusról és az Egyházzal szólok” – a kettő *egyesülésének* rejtélye a házasság titka. Krisztus és a Gyülekezet a tökéletes házasság jelképe!

Amikor az emberek ránéznek a házasságukra, látniuk kellene benne a Krisztust és a Gyülekezetet. Ne csüggedj el, ez valóság lehet. Van *újrakezdés*, és a dolgok megváltozhatnak! Izgalmas dolog Isten Igéjében elmélyedni, mert ott igaz *válaszokat* találunk. Vannak dolgok, amiket rögtön elkezdhetünk hitben *megcselekedni*, és ez *megváltoztatja* a házasságunkat, a kapcsolatunkat. (Jak. 2,17) Azonnal!

59. Elhagyni és ragaszkodni

... elhagyja a férfit az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek egy testté. – 1Mózes 2,24

Ez egy jó hír, amelyet a Teremtés könyve mellett Máté és Márk evangéliuma is rögzít. Nagyon fontos lehet az, ami újra és újra előfordul a Bibliában. Az 1Mózes 2,21-es versben olvasható, hogy Isten mély álmot bocsátott Ádámra. Kivett egy oldalbordát

a testéből, és beborította hússal a helyét. A 22-es vers láttatja, hogy Isten egy asszonyt alkotott az emberből kivett bordából! Mert Isten az Mindenható! Így létezhet az, hogy a férfiakkal egyvel kevesebb oldalbordájuk van. Ma is gyakran nevezik 'oldalbordám'-nak az asszonyokat, és 'uram'-nak a férjeket.

Isten az asszonyt odavitte az emberhez, és azt mondta: – Nézd csak, Ádám, ezt alkottam neked! Ádám pedig így reagált a látottakra: – Ez igen! „Ez már csontomból való csont, és testemből való test: ez *asszonyembernek* neveztesse, mert emberből vétetett.” Ez így áll a Bibliában. (1Móz. 2,23) Mindennek van jelentősége, annak is, hogy ez miért így történt. Mindez nagyon fontos tény.

A 24-es vers: „Annakokáért *elhagyja* a férfi az ő atyját, és az ő anyját...”. Gondolkodtatok már azon, hogy az első emberpárnak még nem voltak szülei, akiket elhagyhattak volna? Mégis a Bibliában ez az első *irányelv*, amit Isten megszab. A férfi és a nő miatt teszi ezt, az *összekapcsolódásuk* végett, a házasságuk érdekében. Ez okból tehát „*elhagyja* a férfi az ő atyját és az ő anyját, és *ragaszkodik* feleségéhez, és lesznek egy testté.” Tudjuk az Újszövetségből, hogy ez felfedi Krisztus és a Gyülekezet titkát.

Nemcsak a házasságról beszél, hanem Jézusról, mint a Fejről, és rólunk, mint az Ő Testéről. Ő a *vőlegény*, mi pedig – az újjászületett hívők serege – az Ő *menyasszonya* vagyunk. A menyasszony készülődik, és közeledik az esküvő nagy napja. A Biblia tele van azzal, hogy Jézus hamarosan *visszajön*, ahogy megígérte! A Krisztus nemcsak olyan, mint a Vőlegény, hanem Ő maga a Vőlegény!

A házasságokkal kapcsolatban így fény derült arra, hogy mit adott nekünk a Teremtőnk földi viszonylatban. Tehát azt mondja az Írás, hogy a férfi *elhagyja* atyját és anyját, és *ragaszkodik* feleségéhez, és ők ketten egy testté lesznek.

60. Az elkötelezettség

Uram, a Te szemeid avagy nem a hűségre néznek-é. – Jeremiás 5,3

Csak, mert esetleg együtt élsz valakivel, nem jelenti azt, hogy az Úr is házasnak tekint ezért. Nincsenek ilyen fajta házasságok az Úr előtt. Sokszor halljuk azoktól, akik nincsenek összeházasodva, de huzamosan együtt élnek: 'Mit számít egy darab *papír*!' A házasság nem a papírról szól, hanem a nyilvános *elkötelezettségről* a család előtt, a násznép előtt, a

gyülekezet előtt. És ha ezt nem vagytok hajlandóak megtenni, felmerül a kérdés, hogy miért is nem?

Jézus mondta: az, hogy valakivel *együtt élsz*, nem jelenti azt, hogy a férjed, vagy a feleséged. (Ján. 4,17–18) Ez nem azonos azzal, amit néhány prédikátor hirdet, vagy néhány felekezet tanít erről.

Az *elkötelezettségről* van szó tehát. Nem lenne szabad szexuális kapcsolatra lépni elkötelezettség nélkül. Ez Isten szemében nem helyes, mert árt az embereknek. Aki szereti és tiszteli a mennyei Atyját, az nem vét az Ő alapelvei ellen. Isten úgy tervezte, hogy egy *férfi* és egy *nő* elkötelezze magát egymás iránt, és *szövetségre* lépjenek egymással, még mielőtt szexuális kapcsolatba kezdenének. És ha gyermek születne a testi kapcsolatból, akkor az elkötelezettség fennáll a gyermek felé is, mert elkötelezettséggel tartozunk egymásnak.

Minden *gyermeknek* megvan a joga, hogy olyan otthonban nőjön fel, ahol szeretik, ahol biztonságban van, és ahol gondot viselnek róla. A világban teljes a zűrzavar e téren. Gyermeknek fogannak házasságon kívül, abortuszokra kerül sor, és gyerekek kerülnek utcára, vagy válnak drogfüggővé. Sőt, olykor még bántalmazzák és ki is használják őket. De nem történhetnének ilyen gonosz dolgok, ha az emberek azt tennék, amit Isten mondott: egy férfi + egy nő = egy elkötelezett házasság. Egy igazi otthon, igazi apával és igazi anyával.

Sokan azt mondják: „Tudod, én nem vagyok igazán jó feleség, de jó édesanya vagyok!” „Tudod, nem vagyok túl jó férj, de jó apa vagyok!” Azonban ez lehetetlen!

Nem lehetsz mintaszerű édesapa vagy édesanya, hacsak nem vagy egyben jó férj, vagy jó feleség is! Mert a legdöntőbb a gyermeked nevelésében a *példamutatás*. Az, amit látnak tőled. Az, hogy miként bánsz az édesanyjuddal, illetve édesapjuddal napról-napra, évről-évre. Ez sokkal nagyobb hatással van az életükre, mint megannyi prédikáció és tanítás. Nem lehetsz a legjobb *édesanya*, ha nem vagy jó *feleség*. Nem lehetsz a legjobb *édesapa*, ha nem vagy jó *férj*!

61. Hitvesed egy kincs

Megnyerte a jót [kincset – Református ford.], aki talált feleséget, és vett jóakaratot az Úrtól! – Példabeszédek 18,22

Milyen lenne a legjobb férj? Olyan, mint az Úr! Milyen lenne a legjobb feleség? Amilyen a Gyülekezet az Úr számára! És nem az a lényeges, hogy te milyen nagyszerű feleségnek gondold magadat. Hanem az, hogy *mit gondol* erről a férjed? És

nem az számít, hogy te milyen csodálatos férjnek tartod magadat, hanem az, hogyan *vélekedik* a feleséged rólad?

Gyakran hallhatjuk: „Én jó feleség vagyok!” És a párod mit mond erre? Ő is így gondolja? Nem tudod? Hogy hiheted, hogy jó feleség vagy, ha nem is érdekel, mit gondol a párod? Ennek így nincs semmi értelme.

Az emberek mindig is így gondolkodnak: „Én jó férj vagyok!” A feleséged ugyan nem így gondolja, csak te véled úgy? Ha te jó férj vagy, azt ő is észre fogja venni, sokkal inkább, mint te. Egyszerűen tudni fogja. Ne mondd neki, hanem *kérdezd* meg tőle: „Jó férjed vagyok?” „Jó feleséged vagyok?” Az emberek persze általában nem szeretik feltenni ezt a kérdést, félnek a választól.

Ha jól állsz a házassághoz, akkor élvezni fogod, *öröme*d lesz benne. Köszönjük Istennek! Én nem *elviselem* a felesége-met, hanem *élvezem* a társaságát. Azt hiszem, ő is így van ezzel velem kapcsolatban. A házaspárok helyes hozzáállását a Filippi 2,3-ban olvashatjuk: „Semmit ne cselekedjetek versengésből, sem hiábavaló dicsőségből, hanem alázatosan *egymást különbeknek tartván* magatoknál.”

Lehet, hogy évekkal ezelőtt voltak nehéz időszakok az életedben, de hitben kitartottál. És amikor szellemben (bibliai ismeretben) felnővekszel, meglátod, egyre jobb és könnyebb lesz. Sokkal könnyebb, mint mondjuk tíz vagy húsz évvel azelőtt. Köszönjétek meg Istennek, hogy a segítő karja veletek volt, és nem adtátok fel. Ne feledd, a hitvesed egy ékszer, egy *kincs*. Isten tudja, hogy mire van szükséged, hogy ki a megfelelő társ a számodra, és a legtöbb ember bizvást *megérdemli* a társát.

62. Jézus nézőpontja

Szenteld meg őket a te igazságoddal: A te Igéd igazság. – János 17,17

Igaz beszéd ez, és teljes elfogadásra méltó. – 1Timótheus 4,9

Az élet bármely területén kerülnének is dilemmába, maradjunk Jézus véleményénél – ugyanis mindig nála van az igazság. Bárki, aki vele ellenkezik, tévedésben van. Mindegy milyen csoporthoz tartozol, hány bizonyítványod van, milyen a végzettséged. Minden esetben tévedsz, ha nem értesz egyet Jézus véleményével.

A Máté 19,4 a házasságról így szól: „A Teremtő kezdettől fogva *férfiúvá* és *asszonnyá* teremté őket.” Beszél a Biblia férfi és férfi házasságról? Nem. Nézd meg, mi van a Bibliában. Beszél a Biblia két nő közötti házasságról? Nem. Isten az első párt, Ádámnak és Évának alkotta, nem pedig Ádámnak és Ist-

vánnak. Így volt? Tudom, hogy ez a téma nem népszerű, de a homoszexualitás a Biblia tanítása szerint teljesen rendellenes.

Mi a helyzet, ha emberek egymásba szeretnek? Ha egy férfi és egy nő egymásba szeret, az nem szükségszerűen jelenti azt, hogy össze is kell házasodniuk. Elmagyarázom, mire is gondolk. Egy nő beleszerethet akár valaki másnak a férjébe, vagy egy férfi beleszerethet valaki másnak a feleségébe is. Csak azért, mert beleszerettek egymásba, még nem kell okvetlenül összeházasodniuk azon az áron, hogy felborítanak egy meglevő házasságot. Emberek *belekeverednek* olyan helyzetekbe, amikbe nem lenne szabad. Nem vitatható, hogy azok az érzések valóságosak, de nem helyes dolog a *szerelmi háromszög*.

Nem arról van szó, hogy az illető nem lehet szerelmes, vagy nem érez vonzalmat. Hanem arról van szó, hogy ez *nem helyes!* A keresztényeknek képesnek kell lenniük irányítani, uralni a *kívánságaikat*, ha azok a vágyak és kívánságok nem egyeztetetők össze a Biblia alapelveivel. Amennyiben előfordulna ilyen, akkor azokat az érzelmeket ki kell *'éheztetni'*, amíg elhagyják az embert, és nem fogják többé gyötörni. Éheztess a rossz kívánságokat, és tápláld a helyeseket. *Fegyelmeld* magad! Mi lenne, ha nem kontrollálnánk magunkat? Káoszban élnénk!

Férfivá és asszonnyá teremtette Isten az embert. És mit mondott? „Annakokáért elhagyja a férfiú atyját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. Úgyhogy többé nem kettő, hanem egy test. Amit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza.” (Mát. 19,5–6)

63. A párkapcsolatok áldottsága

Áldott legyen az Isten, és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, aki megáldott minket minden szellemi áldással a mennyekből a Krisztusban... – Efézus 1,3

Az áldás múlt időben áll a fenti idézetben, kérlek, ezt vedd észre! Ez azt jelenti, hogy Isten *már elvégezte* az Ő részét Krisztusban. Ahhoz, hogy ezt mind nagyobb mértékben birtokolni tudjuk, meg kell tennünk a *saját részünket*. Mert nyilvánvaló, hogy mindannyian még áldottabbak szeretnénk lenni, hogy másokat is megáldhassunk.

Nem célom a soraimmal bárkit is kárhozatni. Az az indíték vezet, hogy a világi normák szerint élőknek mutassak egy helyes és *tiszta utat*, s az átadott bibliai ismeret birtokában *választási lehetőséget* biztosítsak. Jézus példázatként említi a szőlő látható részét. (Ján. 15. fej.) Viszont a szemmel nem

látható gyökérezeten nagy pusztítást végezhet például a filoxéra tetű. A silány vessző így gyenge termést fog eredményezni. Ezt figyelembe kell venni a házasságban is, hogy az virágba borulhasson, és *gyümölcsözővé* válhasson.

Isten *feltételhez köti* az áldások birtoklását: minden dolgotokat *szeretettel* vigyétek végbe (1Kor. 16,14); *szeretettel* szolgáljatok egymás felé. (Gal. 5,13) Mindezt azért mondja, mert a hit működéséhez szükséges üzemanyag az isteni fajta *szeretet*. (Gal. 5,6) A görög szövegben a *szeretetre* vonatkozóan mindhárom Igében az 'agapé' szó áll. Tehát a magasabb rendű *szeretetről* van szó, amely Krisztus elfogadásakor töltetik ki az emberi szívbe. De akik figyelmen kívül hagyják mindezeket, azok elesnek Isten legjobbjától!

Az áldás akadályait vegyük ezúttal szemügyre. A párkapcsolatok két nagy csoportját különböztetjük meg: a *házasságban* élők és az azon *kívül eső formák* (futó kalandok, együttélés, élettársi kapcsolat). A házasság intézménye Isten terve azok számára, akik társra vágnak. Minden más forma az isteni renden kívül esik. Ne feledd: mindaz, ami nem a hitvesi ágyban történik, Isten szemében *paráznaságnak* minősül. (Zsid. 13,4) De Ő egy sokkal *kiválóbb* utat szeretne mutatni!

Miért nem meri mindenki felvállalni a nyilvános *elköteleződést*? Esetleg magukban sem biztosak? Az együtt élők gyakran érvelnek azzal, hogy nem a papír számít! De nézzük meg, hogy mi a különbség a *házasság szentségében* és a *kapcsolatban* élők Istentől származó áldottsága között. *Fizikai síkon* valóban csak az okirat létezésében különbözik. De *szellemi vonatkozásban* már sokkal nagyobb a különbség! A házasság szövetségén kívül hiányzik Isten Szellemének a *pecsétje* (ragasztója), ami összeköti a párokat; továbbá az a *gigantikus erő*, amellyel a tízezerszeres ellenséges erőt is képesek megfutamítani; valamint az egységre áradó *áldások teljessége*.

A 'nem örökölhetik Isten országát' kifejezést sajnos gyakran félreértelmezik, és úgy vélik, hogy a paráznák a pokolba jutnak. (Gal. 5,19–21) Ha cselekedetek által nem lehet igazzá válni, akkor ilyen módon nem lehet igaztalanná sem válni! Az ezzel kapcsolatos helyes értelmezés: az újjászületett, de *testi módon* élő keresztények a földön nem tudják birtokba venni, megtapasztalni az áldások teljességét, továbbá veszítenek a mennyei, örökre szóló jutalmukból! Tehát a paráznák nem az üdvösségüket veszítik el, csupán az *áldásaikat csorbítják*. A 'nem mehetnek be Isten országába' kifejezés vonatkozik az üdvösség hiányára. (Ján. 3,5)

Látod már, hogy mely párkapcsolatok a legáldottabbak? Amelyek *Isten terve* szerint valók! A *teljesség* csak az Úr előtt megkötött frigyben található meg. A házasság megfelelő *mederbe* tereli és intézményesíti a szexualitást. A hívők a tisztátalan életükkel Krisztus Testét *szennyezik be*. De a házasságkötés *megszünteti* a paráznaságot oly módon, hogy az együtt élőknek az egybekelésüket követően már *saját tulajdonú hitvesük* lesz. (1Kor. 7,2) A lekipásztorok nem erkölcsöszők, ők *tanítanak*. Ez alapján a döntést pedig te *magad* hozod meg. Isten azonban elvárja, hogy a rendelkezésre álló *világosságban* járj!

64. Új család születése

Mindig azon az úton járjatok, amelyet az Úr, a ti Istenetek parancsolt néktek, hogy éljete, és jó dolgokat legyen, és hosszú ideig élhessetek a földön, amelyet bírni fogtok. – 5 Mózes 5,33

Eljutottunk a házasság alapjához. Mit teszel házasságkötés után? *Elhagyod és ragaszkodsz*. Tudod mit jelent az, hogy elhagyni? Kit kell elhagyni? Anyádat és apádat. Bajba kerülnek, akik ezt nem teszik meg. Lehet, hogy egy bizonyos távolságra elköltöznek, de mégsem válnak le a szüleikről. Lehet, hogy saját házban élnek, de *nem hagyták el* őket. Igazán nagy problémát jelent ez, ha rögtön középiskola, vagy főiskola után házasodnak össze, és semmi mást nem ismernek odáig, csak a szülői otthont, azt a családot, ahol felnőttek. És próbálják ugyanúgy folytatni, mint azelőtt. Számos házasembernek adódott már abból problémája, hogy *túlságosan kötődött* a régi család szokásaihoz.

Az emberek belépnek a házasságba, és arról beszélnek, hogy az én apám, és az én anyám hogyan tett dolgokat. Mi hogyan éltünk otthon. A másik erre azt mondja: mi pedig emígy csináltuk. Nálunk ez így volt. Mindkettőt figyelmen kívül kell hagyni, és valami *újat kell elkezdeni!* Tudom, hogy ezt könnyebb mondani, mint megtenni, de e helyzetnek ez a bibliai kulcsa, és ez a helyes út. Szeretned és tisztelned kell az édesanyádat és az édesapádat. De amikor megházasodsz, ténylegesen le kell róluk válnod. Nem azt értem ezen, hogy nem kell őket látogatnod, vagy ne légy velük kapcsolatban. A szó legszorosabb értelmében le kell válni róluk!

Nem úgy van, hogy megházasodsz, és azt mondod, hogy most már a párom is a családjunk része lett. Egy taggal bővült, növekedett a családjunk, mert most már ő is itt van. Nem! Egy

új családnak kell létrejönnie! És ki kell építeni a *saját kapcsolatotokat*. Ahogy nincs két egyforma ember, nem lesz két egyforma házasság sem. Ha azt akarod *lemásolni*, amit otthon láttál, vagy a párod családját veszed mintának, abból problémáid lesznek. A szülőknek sem lenne szabad *befolyást* gyakorolniuk az új házásokra. A bölcs szülők ezt nem teszik, a balga szülőket pedig nem szabad hagyni, hogy ezt tegyék.

65. Leválás

Mikor gyermek voltam, úgy szóltam, mint gyermek, úgy gondolkodtam, mint gyermek, úgy értettem, mint gyermek: minekutána pedig férfivá lettem, elhagytam a gyermekhez illő dolgokat. – 1Korinthus 13,11

Néhányan arra hivatkoznak, hogy a Biblia azt írja: „Gyermekek, szót fogadjatok a ti szüleiteknek mindenben.” (Kol. 3,20) Menjünk vissza az első szóhoz: ‘gyermekek’. Gyermekek, engedelmeskedjete a ti szüleiteknek. Ha 25 éves vagy, és megházasodtál, saját családod van, már *nem* vagy gyermek. Nem szabadna, hogy az legyél. Tehát „többé ne legyünk gyermekek, akik... ide-oda hányódnak”, hanem váljunk ‘felnőtté’. (Ef. 4,13–14)

Tisztelned kell a szüleidet, de nem szabad hagyni, hogy bármelyikőtök szülei beleavatkozzanak a saját családod életébe. Az istenfélő, bölcs szülők ezt meg sem fogják megpróbálni. Ott lesznek mögöttetek, hogy támogassanak, ha *tanácsra* vagy segítségre van szükségetek, de nem próbálják megmondani, hogyan igazgasd a házad ügyeit.

Amikor a fiatalok összeházasodnak, gyakran nincs elég pénzük. Ezért néha úgy érzik, hogy függenek a szüleiktől. Sőt lehet, hogy még a szülők házába is költöznek. Nem gondolom, hogy ez nagyon jó ötlet lenne, de tegyetek belátásotok szerint. Tudom, hogy néha ideiglenesen csak ennyire futja, de amint lehetőségetek nyílik, teremtsétek *önálló otthont*. Szükségetek van arra, hogy külön lakjatok. De arra semmi szükségetek, hogy minden alkalommal a szülőkhöz szaladgáljatok, ha kell valami. A ti ellátásotok forrása Isten!

Megesik, hogy amennyiben a szülők fizetik a számláitokat, úgy érzik, beleszólhatnak a dolgaitokba. És ha folyvást rájuk hagyjátok a gyerekeiteket, és félig ők nevelik fel őket, akkor úgy érzik, hogy sok beleszólásuk van az unoka életébe. Van is valamennyi, mert ha folyton velük vannak, akkor befolyásuk lesz ebben, de ez nem helyes. A gyermekeidet magatoknak kell felnevelnetek!

Köszönjük a nagyszülőket! Kell, hogy legyenek nagyszülők az életünkben, és élvezzük egymás társaságát, de nem nekik kell felnevelniük az unokákat, és nem szabad, hogy ők fizessenek helyetted mindent. Ez emberi elképzelés lenne? Mit mond erről a Biblia? Hagyd el, és ragaszkodj! A *ragaszkodás* azt jelenti: elválaszthatatlanul összetapadni, mint amit összeragasztottak. Kihez kell kötődnöd? A házastársadhoz. Hagyd el anyádat és apádat, és *ragaszkodj* a társadhoz. Isten mondta ezt előrelátóan, még a kezdetekben.

66. Független élet

... kelj fel, és menj el arra a helyre, amelyet kiválaszt az Úr, a te Istened. – 5Mózes 17,8

Az egyik első dolog éppen ez, amiről Isten és Jézus is ismételtelen szólt. Pál is foglalkozott e témával. Tehát, egyetlen helyes út létezik: elhagyni és ragaszkodni. Az egyik ok, ami miatt a fiatal házásoknak annyi problémájuk van, hogy a szülők túlságosan *beleszólnak* az életükbe. Túl sokszor beleavatkoznak az egyik oldalról is, és a másikról is. Az okos hívő szülők nem teszik ezt. Belátják, hogy a gyermeke elhagyta a családi fészket, és saját családot alapított. „Itt vagyok a háttérben segítségként, ha szükséged lenne rám, de nem próbálom meg én irányítani a dolgaitokat, nem mondom meg, hogy mit tegyetek, mert most már felnőttek vagytok!”

A szülőknek elég erősnek kell lenniük ahhoz is, hogy hagyják a gyermekeiket *hibázni*. Néha nem kérik a segítségedet, de ennek ellenére elmondhatod a véleményedet. Jó szándékkal, hiszen nem akarsz problémaforrás vagy a megosztás-szakadás eszébe lenni a fiatalok házasságában. Amikor haza szaladnak minden gondjukkal, és külön akarnak költözni, nem mindig veszik észre a szülők, hogy ők maguk jelentik a problémák egy részét.

Elég erős anyának vagy apának kell lenni ahhoz, hogy amikor jön a drága kislányod, és arról panaszkodik, hogy az a gonosz, csúnya férje mit tett vele, akkor is bölcs tudj maradni. Nem olyan esetekről beszélek most, amikor esetleg a férj tettelesen bántalmazta a feleségét, hanem hogy veszekedtek és nehézségeik támadtak.

Ne mondd azt ilyenkor, hogy „Drágám, maradj itt velem!” Egy jó szülő nem teszi ezt – hacsak nem valami igazán komoly dologról van szó, mint a fizikai bántalmazás –, mert megmondhatod neki, hogy most már van saját otthona. Férjes asszony, és nem szükséges, hogy kipletykálja a férje összes hibáját. Ez nem

fér bele a *hűségbe*. Mondd azt, hogy *menj haza* és legyél jó feleség. Természetesen, ha tanácsot kérve bizalommal fordul hozzád, akkor igyekezz bölcsen segíteni, de semmiképp ne marasztald őt, mert ezzel éket vernél a kapcsolatukba. A konfliktusokat simítva igyekezz a párja, családja felé terelni őt.

Amikor már kilencedszer van otthon a fiú vacsorára az anya asztalánál, és azt panaszolja: „Nem szeretem, ahogy a feleségem főz, mert nem úgy főz, ahogyan te!” A szülőnek nyíltan meg kell mondania: „Szeretlek drágám, de holnap este ne gyere vacsorázni!” „De hát, anya, holnap este lesz a finom sült csirke!” „Tudom, drágám, de most már felnőtt ember vagy, megvan a saját családod, a saját otthonod. Menj, és legyél férj, legyél férfi! Mindig elérhető leszek, hogy segítsék neked. De szükséges, hogy *külön* legyünk, szükséges, hogy *leválj* rólunk.”

67. Új ‘tömlő’

És senki sem tölt új bort régi tömlőkbe; különben az új bor a tömlőket szétszakítja, a bor is kiömlik, a tömlők is elpusztulnak; hanem az új bort új tömlőkbe kell tölteni. – Márk 2,22

Amit Jézus a Lukács 5,36-ban mond, az érvényes a házasságra is. A példázat szerint: „senki sem toldja az új posztó foltot az ó posztóhoz, mert különben az újat is megszakasztja, és az ó posztóhoz nem illik az újból való folt.” Az új nem illik össze a régivel. Mi a megoldás tehát? „Senki sem tölti az újbort ó tömlőkbe, mert különben az újbor megszakasztja a tömlőket...” Azaz szakadást okoz.

Az anyós megmutatja az új feleségnek, hogyan kell összehajtani a ruhákat, annak ellenére, hogy nem kérte, és hogy hogyan rakja a fazekakat és edényeket. Ott van az após, akit szintén senki nem kért meg, hogy megtegyen helyettük bizonyos dolgokat. Túl sok részt akarnak vállalni, ami már *alkalmatlankodás*. Próbálják az újat a régibe tölteni. Nem akarják elengedni a felnőtt gyermekeiket. Nem akarja elengedni a kisleányt, hogy férfi legyen, hogy saját, önálló családja legyen.

Mit kell ilyenkor tennünk? A 38-as versben van a válasz: „Hárem az újbort új tömlőkbe kell tölteni...” Új tömlőkbe, és így mind a kettő megmarad. Szükséges, hogy új, *független család* jöjjön létre. Új otthon, új élethelyzet. Hogyan történjék ez? A válasz erre a következő: annak a mintájára, ahogy Krisztus és a Gyülekezet teszi.

Ezt mindegyikünknek magának kell a saját életére nézve megtenni. Nincs két egyforma ember, nincs két egyforma há-

zasság. Ilyen értelemben mindenkinek ki kell munkálnia a saját boldogulását. És nem jó, ha ebbe a régi családok bele akarnak avatkozni. Ez egy új család! Jelszó: Hagyd el és ragaszkodj!

Amikor másfél évtizede visszaköltöztünk a szüleim házába, nem ismertük az idevonatkozó igéket. De a bensőnkben tudtuk, hogy a tetőtérben kialakítandó lakrésznek külön bejáratúnak kell lennie. Isten bölcsessége volt ez, elkerülendő a súrlódásokat.

68. Egymáshoz ragaszkodni

Most már szeretni fog engem az én férjem... – 1Mózes 29,32

„A házasság nem az, aminek megkötésekor mutatja magát, de bizonyos, hogy az akar lenni, aminek ilyenkor látjuk: egyetlen, megszakíthatatlan szövetség, amelynek tanúja és jóváhagyója nem kisebb személyiség, mint maga Isten.” (Vasadi Péter)

Miután új házasként elköltöztél a szülői házból, mit kell tenned az Ige szerint? Ragaszkodni a pároddhoz! Ami azt jelenti, úgy kötődj, mint egy *ragasztó*. Egymással sziklaszilárdan össze kell kötődnetek. Neked és a hitvesednek. Össze lettetek ragasztva, mert Isten eggyé szerkesztett benneteket. Nem sok helyen mondja ezt az Ige: „Amit azért az Isten egybeszerkesztett...” (Mát. 19,6) Az is lehetséges, hogy olyasvalakivel kapcsolod össze magad, akivel nem lenne szabad. De az a te döntésed és felelősséged.

Isten is *összekapcsol* azonban embereket, és amikor Ő kapcsol össze, akkor nem szabad szétválniuk, nem lenne szabad elkülönülniük. Az ördög mindig próbál *megosztást* hozni. Mindig el akar különíteni, mindig hoz valamit, ami *elválaszt*, és távolságot képez az emberek között. Lehet, hogy egy egész apró dologgal kezdődik, ami egyre nagyobb lesz, amíg az emberek olyan távol nem kerülnek egymástól, hogy egy szobában vannak ugyan, mégis úgy érzik, mintha a Grandkanyon lenne közöttük. Fizikailag és érzelmileg is lehet ezt érzékelni. Lehet, hogy melletted fekszik valaki, mégis olyan, mintha tíz mérföld lenne köztetek.

Hogy kerül közétek ez a távolság? Az ellenség munkája folytán. De nem teheti meg, hacsak nem engeditek meg neki. Lehet, hogy rideg az otthon légköre, lehet, hogy a sok elhangzott kemény és nehéz szó falakat épít. De kezdetben nem volt ilyen hűvös a kapcsolat, és ha jóról rosszra fordult, az azt jelenti, hogy *változott*.

Miért ne változhatna most a rosszról jóra? Miért ne tudna *visszaváltozni*? Megváltozhat az Úr kegyelméből! Fel kell *ismernünk*, hogy mi a probléma, és be kell zárunk az ajtót az

ördög előtt. Bármilyen, ami elkülönít, bármilyen, ami szétválaszt és megoszt, az az ellenségtől jön, aki megpróbálja szétválasztani azt, amit Isten összekapcsolt.

69. Végsőkig ragaszkodj!

Most már ragaszkodni fog hozzám az én férjem... – 1Mózes 29,34

Az 1Korinthus 7,10-ben az új szövetségre vonatkoztatva olvasható az Úr parancsa: „Azoknak pedig, akik házasságban vannak, hagyom (parancsolom), nem én, hanem az Úr, hogy az asszony férjétől el ne válják.” Azt mondja Pál, nemcsak én, hanem az Úr parancsa ez: A feleség ne hagyja el a férjét! Ahelyett, hogy elválnánk, mit kell tennünk? *Ragaszkodnunk* kell egymáshoz. Így a helyes! *Végsőkig* ragaszkodj a párodhoz!

Amikor a házastársak szétszakadnak, elválnak, az sokkal több mindenre kihat, mint gondolnák! A körülöttük levő emberek csalódnak, barátok megbántódnak, de leginkább a gyermekek sérülnek, holott nekik biztonságra lenne szükségük. Soha nem lenne szabad, hogy egy gyermeknek eszébe jusson, hogy apa elmegy, és nem jön többé haza. Soha nem lenne szabad, hogy egy gyermeknek eszébe jusson, hogy anya elmehet, és talán soha nem jön vissza. Nem szabad, hogy felmerüljön bennük ennek a veszélye. Teljes *biztonságban* kellene felnőniük, tudva azt, hogy Isten ott van, anya és apa ott van velük. Nagymama és nagypapa is ott vannak egymásért, szüleikért és értük. Így kellene, hogy legyen.

De egy olyan világ vesz körül bennünket, amely Isten útjait messzire elkerüli. Az emberek összeházasodnak, és szándékukban sincs, hogy bármilyen kellemetlenséget, kényelmetlenséget eltűrjenek. Ha már nem érzik jól magukat, könnyedén feladják. Ez a világban teljesen elfogadott dolog. De a keresztényeknek nem kellene ezt követniük. Igen nagyra értékelhető azok erőfeszítése, akik például már 50 éve házasok! De akik már túl vannak a házasságuk tizedik vagy huszadik évén, azok is jól teljesítettek! Mindegyikünknek volt olyan időszak az életében, amikor feladta volna. Meg lettünk kísértve, hogy feladjuk.

Vannak körülmények, talán kísértések, hogy feladjuk. Lehet, hogy nagyon rosszul állnak a dolgok. Semmi sem fogható egy jó házassághoz, de egy rosszhoz sem, mert az maga a pokol. Nincs rá más szó: pokoli. De nem kell, hogy így legyen. Az emberek mégis sokszor feladják, azt állítván, hogy nem jönnek ki egymással, nem értik meg egymást úgy, mint azelőtt, egyszerűen nem működik a dolog.

70. Küzdj a házasságodért!

Az asszony férjétől el ne váljék... béküljön meg férjével, és a férj se bocsássa el a feleségét. – 1Korinthus 7,10–11

Sokan feladják és elválnak. Ilyen az uralkodó mentalitás a társadalomban. Ha többé nem kényelmes valami, nem érzem jól magam benne, jobb, ha egyszerűen abbahagyom – gondolják. Nekünk, keresztényeknek, parancsolatunk van az Úrtól, hogy ne hagyjuk el egymást! Tehát, legközelebb, ha kísértést érzel a válásra, emlékeztess magad: Jézus az én Uram, Aki adott nekem erről egy parancsolatot!

A mai bevezető Igénk egy parancsolat az Úrtól. Miért ilyen erőteljes ez? Azért, mert, amikor az emberek különválnak, az komoly kárt okoz az életükben. Akik átmentek egy váláson, azok soha többé nem lesznek már ugyanazok. Ez egy nagyon alapvető dolog, s ezért *küzdened* kell a házasságban a jó kapcsolatért! Még akkor is, ha azon a ponton vagy, hogy nincsenek már érzelmek, nincs vonzalom, nincs vágyódás. A házasságok, sajnos, eljuthatnak ide.

Néha az emberek odáig is eljutnak, hogy arról álmodozzanak, jobb lenne, ha a társuk meghalna: talán az Úr majd hazaviszi őt. Arról ábrándoznak, hogy mennyivel szabadabb lenne az életük, ha a párjuk kikerülne a képből. De ez megtevesztés. Nem a házastársad a te problémád!

Mindkét félnek megvan a része az *egység megőrzésében*. Azt mondta fentebb Pál az 1Korinthus 7,10-11-ben: a házasoknak parancsolja az Úr, hogy el ne váljanak! A 12-13-as versekben Pál tanácsolja: „Ha valamely atyafinak hitetlen felesége van, és ez vele akar lakni, el ne bocsássa azt. És amely asszonynak hitetlen férje van, és ez vele akar lakni, el ne bocsássa azt.”

A hitetlen azt jelenti, hogy nem keresztény, mert még nem született újjá, nem hívta be az életébe Krisztust. Ez olyan világos, amennyire csak lehet: maradjatok együtt!

Nincs arra semmi garancia, hogy a következő kapcsolat jobb lesz. Az ideális helyzet persze az, ha két ember *együtt növekszik* fel szellemi tudásban, de nem mindig alakul így. És ne próbálj olyan lenni, mint mások. Hanem igyekezz egyre inkább hasonlítani az Úrhoz. Ez esetben egyre jobban olyan-ná váltok mindketten, mint az Úr. Egyre inkább hasonlítotok Hozzá, és ennek következtében egyre *közelebb kerültök* egymáshoz! Az emberek képesek folyamatosan változni és fejlődni az Úrban.

71. Ima a házasságért

Szüntelen imádkozzatok. Mindenben hálátokat adjatok; mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézusban tihozzátok. – 1Thessalonika 5,17–18

Atyám, Jézus nevében jövök eléd imádságban. Meg van írva: a Te szerelmed kitöltetett a mi szívünkbe a Szent Szellem által, aki adatott nekünk.

Mivel a Te szereteted bennünk van, elismerjük, hogy ez a *szeretet uralkodik* mindenben felettünk. Hisszük, hogy ez a szeretet teljesen áthatja a házasságunkat, és egybeköt minket az igazságban, tökéletessé tesz minket minden jó cselekedetre, hogy a Te akaratodat cselekedjük, ami azt munkálja bennünk, ami a Te örömdre van. (Kol. 3,14. 1,10. Fil. 2,13.)

A házasságunkat hatalmas *kincsként* őrizzük a Te szeretetedben. A Te Szellemed által egybeköttettünk szeretet által, harmóniában élünk, ugyanazon szeretettel viseltetünk egymás iránt egy érzésben, ugyanazon indulattal, alázatosan egymást különbnek tartva magunknál. (Fil. 2,2–3.)

Atyám, hisszük és kimondjuk, hogy egymáshoz jóságosak, irgalmasok, megbocsátók és türelmesek vagyunk. Minden lépésünkben a békességet keressük, ezért nyugalomban és biztonságban élünk. Mivel szeretetben és békességben van a szívünk, nincs akadálya, hogy az imáink eljussanak eléd. Imáink nem hiúsulnak meg, mert Isten kegyelmének örökostársai vagyunk. (Ef. 4,32. 1Pét. 3,7.)

Házasságunkban az igazság műve békesség, és az igazság gyümölcse nyugalom és biztonság mindörökké. Házasságunk teljes a szellem drága gyümölcseivel. (Ésa. 32,17.) És az Isten békesége, amely minden értelmet felülhalad, megőrzi a szíveinket és a gondolatainkat egymásban és a Krisztus Jézusban. (Fil. 4,7.)

A mi házasságunk napról napra erősödik az egység kötelékében, mert azt a Te Igédre alapoztuk, és a Te szeretetedben vert mélyen gyökeret. (Ef. 3,18.) Mennyei Atyám, köszönjük, hogy gondod van az Igédre, hogy beteljesítsd. (Jer. 1,12.)

Megvalljuk, hogy mi egymás mellett állunk, kitarunk egymás mellett, és imában támogatjuk egymást. Csak olyan dolgokat mondunk egymásról, ami megerősíti a másikat. Nem ítélkezünk egymás felett, nem bíráljuk egymást, hanem folyamatosan közbenjárunk egymásért imádságban, és áldást kérünk és mondunk egymásra. Hálát adunk neked, mennyei Atyám, egymásért a Krisztusban, Jézus mindenható nevében. (Mát. 7,1. 1Tim. 2,1.) Ámen.

72. A jó házasság fontossága

A szeretetben meggyökerezettek és alapot vegyettek, hogy... megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felül haladó szeretetét, hogy ekképpen beteljesedjétek az Istennek egész teljességéig. – Efézus 3,18–19

Ha még nem vagy házas, akkor okosan teszed, ha előre *alapot veszel* az Igéből a leendő frigyedhez. Ha házas vagy, akkor e tanítások által *gazdagabbá* teheted a házasságodat. Azok, akiket nem érint e téma, bölcsen járnak el, ha szintén magukévá teszik e tanításokat, hogy szükség esetén áldássá válhassanak, és tanácsot tudjanak adni az azt igénylőknek.

A házasság igen fontos dolog, és manapság hatalmas támadásoknak van kitéve. Az ellenség el akarja pusztítani az *otthonokat* és a *házasságokat*. Itt van a sok különböző elképzelés, filozófia. Évekkel ezelőtt például elterjedt ez a nézet: egy egész falura van szükség ahhoz, hogy egy gyermeket felneveljenek. Közben meg az emberek nem látják a házasság *fontosságát*, amelynek kötelékében lenne szükséges felnevelni a gyermekeiket. Ma már láthatjuk az ebből eredő problémákat. Nagy a zűrzavar ezen a téren. A tinédzserek összezavarodottak, mert nincs az életükben valóságos mintakép. Nem tudják, hogy milyennek kellene lennie egy férfinak, egy nőnek. Hogy mi a szerepe a férjnek és a feleségnek.

Isten sokféleképpen tehetett volna, de így döntött: megalakította a férfit és a férfiből létrehívott egy asszonyt. Majd összeillesztette őket, és adott nekik képességet gyermekáldásra. A házasság egyben a Krisztus és a Gyülekezet kapcsolatának képe. Mert Krisztus a Gyülekezet Feje, aki maga a Vőlegény és egyúttal a család feje. Mi, a Gyülekezet vagyunk a Menyasszony. És közeleg a menyegző, a Vőlegény és a Menyasszony esküvője.

Isten használhatott volna más jelképet is, de ezt választotta. A férj, a feleség, a gyermekek egysége az Istentől elrendelt közösség – a Tőle meghatározott módon és úton. A házasság rendkívül értékes, és igen fontos pillére az emberi társadalomnak, mivel ez a *civilizáció alapja*, a nemzet alapja.

A *Gyülekezet* nem lehet jobb az azt alkotó házasságoknál és családoknál. Egy *ország* pedig nem jobb a benne működő gyülekezeteknél. És ezt még tovább ragozhatnánk, de mindez a család alapjaihoz vezet vissza. A Biblia igen sokat mond a házasságról, az otthonról, a gyermekekről. Ennek ellenére vannak olyanok – beleértve egyes szolgálókat is – akik nem akarnak ezzel foglalkozni, mert tudatában vannak, hogy milyen problematikus ez a terület.

73. A szellemi ember

Ha Szellem szerint élünk, Szellem szerint is járjunk. – Galata 5,25

Nem tudsz *szellemileg* növekedni, ha a házasságod kudarcokkal teli. Annál nem lehet szellemibb semmi, mint ha nagyszerű házasságban élsz és csodálatos otthonod, tüneményes gyermekeid vannak. Ha képes vagy isteni fajta *szeretetben járni* a házastársaddal éjjel-nappal, akkor szellemi vagy. Ha a krisztusi *példaképet* nyújtod a gyermekeid számára a nap huszonnégy órájában, akkor szellemi vagy!

Bárki el tud menni kiöltözve, ápoltnak a gyülekezetbe, és pár percen, akár pár órán keresztül hangosan imádkozni szellemenben. Tévesen ezt hiszik szelleminek. De mi az igazán szellemi? Elsősorban az, hogy jó ember, jó férj, jó apa vagy. Jó aszszony, jó feleség, jó anya. Ezeket kellene a legtöbbre értékelnünk. Ez az igazi szellemi ember karaktere.

A gyarapodásról és a gyógyulásról szóló tanítás nagyon sok embert érdekel. De a házassággal kapcsolatos tanítások sajnos sokkal kevesebb hívőt hoznak lázba. Pedig ez legalább ugyanolyan fontos. Ha a házasságod kudarcba fulladt, akkor gyarapodni és gyógyulni sem tudsz úgy, ahogy lehetne. Az Úr fontossági listájának a legelején áll a házasság intézménye. Az, hogy a férj és a feleség *szeresse* egymást, és *jól bánjanak* egymással, továbbá jól bánjanak a gyermekeikkel. Megfelelő *példaképek* legyenek a számukra.

Az élet folytonos tanulásból áll. Egy pilótának is évente kell továbbképzésre járnia, hogy rutinszerűen tudja megoldani az adódó problémákat. Kérdezhetnéd, hogy mikor fog tökéletesen vezetni, ha mindig tanulni? Nos, vannak dolgok, amiket folyamatosan át kell *ismételni*, és az alapokat újra és újra át kell venni.

A hadseregben is folytonosan gyakorolni kell bizonyos dolgokat, mert ha akkor keresed a használati utasítást, amikor a golyók elkezdnek repkedni, vagy amikor a bombák elkezdnek hullani, már késő. *Vészhelyzetben* határozottan tudnod kell, hogy a piros vagy a zöld gombot kell megnyomnod. Száz százalékosan biztosnak kell lenned benne. Van, amit nem minden nap használunk, de amikor szükségünk van rá, akkor pontosan tudnunk kell, hogyan is működik.

74. Útmutatás az Igében

A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre... – 2Timótheus 3,16

Nem arra van szükségünk, hogy valami újat fedezzünk fel, mert az *útmutatás* mindennel kapcsolatban benne rejlik az Igében. És Isten Igéje soha nem változik meg. Amit tennünk kell az az, hogy újra meg újra visszamegyünk a fontos igehelyekhez. Mit mondott az Úr a férjeknek? Mit mondott az Úr a feleségeknek? Meg kell magunkat *vizsgálni* az Ige tükrében.

A házaspároknak ajánlott, hogy együtt, hangosan olvassák az *Énekek Énekét*, valamint az 1Korinthus 13-ból az *isteni fajta szeretetről* szóló részt. A jótékony hatás nem fog elmaradni! Ha különböző fordítások is rendelkezésükre állnak, akkor éljetez ezekkel a lehetőségekkel is.

Tehát most vegyétek úgy, hogy egy *házassági iskola* levelező tagozatára jártok. A pilóták sem szívesen járnak a továbbképzésekre. De a maguk és családjuk, valamint az utasaik biztonsága érdekében meg kell tenniük.

Magától senki nem menne lelkesen a tanfolyamra. Mert elő kell venni a tankönyvet, oda kell érni időben, be kell ülni a szimulátorba, és minden nap 'elromlik' valami a gépen. Kigyuladnak a szárnyak, aztán kényszerleszállást kell végrehajtani, leáll a motor, és hasonlók. Nem mókás! Ki akarja ezt csinálni? De amikor befejezik a kiképzést, és beülnek az igazi gépbe, bizony sokkal *magabiztosabban* repülnek. Mert olyan sok gyakorlaton mentek keresztül, hogy bármi is jön, tudni fogják, mit kell tenniük.

Miért szólok erről? Mert a házassággal is ugyanez a helyzet. Előbb vagy utóbb szembesülsz olyan helyzetekkel, amik megpróbálják a házasságodat. De van útmutatás az Igében. Úgy tessed-e a dolgodat, ahogy Ó mondta, hogy tedd? És helyesen tessed-e? Van úgy, hogy nem esik jól megvizsgálni magunkat, de ha megtesszük, választ kapunk. A bibliai válasz, útmutatás, *kíment* a szorultságból, és a problémák *megoldást* nyernek.

Amikor azután kikerülsz ezekből a helyzetekből, *felkészült* leszel. Kész arra, ami a jövőben vár rád. Erős leszel, és készen állsz. Nem fogsz kiáltozni: Hol a házassági útmutató? Valaki adjon nekem gyorsan tanácsot! Valaki imádkozzon velem!

Nem, készen leszel, és helyesen cselekszel – a hit útján, a szeretet útján, az Ige útján! És megragadod a probléma megoldását, mielőtt kicsúszna a kezedből. Ez igen fontos.

75. Tisztelettel lenni

Azért így szól az Úr, Izraelnek Istene: Jóllehet, megmondottam, hogy a te házad, és atyádnak háza mindörökké élőttem jár; de most azt mondja az Úr, távol legyen tőlem,

mert akik engem tisztelnek, azoknak tisztességet szerzek, akik azonban engem megvetnek [megutálnak], megvettettek. – 1Sámuel 2,30

„Akik engem tisztelnek, azoknak tisztességet szerzek, akik azonban engem megvetnek...” Létezik, hogy valaki *megutálja* az Urat? Biztosan, mert különben Isten nem mondaná. Vannak keresztények, akik *megvettették* az Urat, megutálták? Igen. Nemegyszer megtörtént már.

A ‘megvet’ azt is jelenti ugyanis, hogy *nem értékkel* kellőképpen valamit az ember. Nem tisztel, *figyelmen kívül* hagy. Vannak, akik manapság megvetik Istent? Bizony vannak, akik figyelmen kívül hagyják Őt, *nem figyelnek* rá, *nem értékelik*. Ezt a Biblia *megvetésnek* nevezi.

Mi történik azokkal, akik Istent megvetik? Ugyanígy elvettettek. A próféta által Isten azt mondta nekik: ‘Azt mondtam – tehát itt az Úr szólt –, hogy a te házad mindörökké élőlőttem jár, mostantól fogva.’ És az Úr ezúttal azt mondja, hogy ez nem lesz többé így. Mert azok, akik engem *tisztelnek*, azokat én *megtisztelem*. Egyszóval, ha a nép engem megtisztelt volna, akkor ez így maradt volna, az atyjuk háza előttem járt volna továbbra is.

De nem tisztelték meg Őt, nem mutattak tiszteletet az ígéretével szemben, ezért a házuk nem maradt többé a papságban. *Elvesztették* azt, ami az övék kellett volna, hogy legyen. Ez egy hatalmas *elv* az Igében. Itt valami kibontakozik, hogy jobban belelássunk Isten mélységeibe. Isten így gondolkozik, és Ő ilyen valójában. Ez pedig azt jelenti, hogy ha te megtisztelel azt, amit Isten tisztel, amit Isten mond, hogy tisztelj meg, akkor biztosítja ígéretét a számodra, és megmaradsz benne. Évről-évre, évtizedekről-évtizedekre egészen az örökkévalóságig. De ha megveted, amit az Úr tisztel, és ha megveted azt, amiről Isten azt mondta neked, hogy tiszteld, akkor elveszted azt, ami neked adatott. Eltávozik tőled, és nem maradsz meg benne.

76. A tisztelet felső foka

Tiszteljétek az Urat, mert igen jó, mert az ő irgalmassága örökkévaló. – 1Krónika 16,34

Ha az Úr arra vezet, hogy foglalkozz a tisztelettel, akkor mélyedj el ebben a témában, mert ez a házasság területén is nélkülözhetetlen. Olvashatsz különböző forrásokból más-más kultúrákról, primitív kultúrákról, a japán vagy más ázsiai kultúráról, ezek a *tiszteletről* szólnak. Hogy ki és mit tett meg a másik iránti tiszteletéből. Vagy éppen nem adott tiszteletet

másnak. Alapvető kérdés: ha nem tiszteljük meg a velünk szemben álló embert – aki Isten teremtménye –, akkor hogyan tiszteljük meg Istent, akit nem látunk?

Ha elkezdesz az Igével foglalkozni, meglátod, hogy a Bibliában is sok szó esik a tiszteletről. Olvashatsz Dávidról és hős vitézeiről. Dávid harcostársai *életüket kockáztatva* átvergődtek az ellenség táborán, csak azért, hogy egy bizonyos kútból vizet vigyenek a királynak. Majd visszamentek az ellenséges táboron keresztül, és odavitték Dávidnak a kincset érő vizet. Ez sokak számára talán bolondságnak tűnik, ha nem értik Istent! Nem értik a tiszteletet! Nézzük az Írást:

„Vizet kívánt pedig Dávid, és monda: Kicsoda hozna nékem vizet innom a betlehemi kútból, mely a kapu előtt van? Akkor a három vitéz keresztültört a Filiszteusok táborán, és meritének vizet a betlehemi kútból, mely a kapu előtt van, és elhozván, vitték Dávidnak. Ő azonban nem akará meginni, hanem kiönté [feláldozá] azt az Úrnak. És monda: Távoly legyen tőlem, Uram, hogy én ezt műveljem: avagy azoknak az embereknek vérét igyam-é meg, kik életüket halálra adva mentek el a vízért? És nem akará azt meginni. Ezt művelte a három hős.” (2Sám. 23,15–17)

Dávid végül nem is itta meg azt a drága áron szerzett vizet, hanem fölemelte, és azt mondta: Ez a víz *túl értékes* ahhoz, hogy megigyam. Olyan értékes, mint a társaimnak, barátaimnak a vére. Istent illeti! És kiöntötte a vizet a földre. Kiöntötte, mint egy *áldozatot* az Úrnak. Ez a mi Istenünk, a mi Atyánk. Ő így gondolkozik. Ez Ő maga. És Őt megtiszteled azzal, ha megtiszteled azt, amit Ő mond neked, hogy tisztelj meg. Ha ezt megteszed, ha ezt megtesszük, Isten is viszonzásul megtisztel minket.

77. Tiszteletadás a házasságban

Ki-ki azért úgy szeresse a feleségét, mint önmagát; az asszony pedig félje [tisztelje] a férjét. – Efézus 5,33

A tisztelet általánosan a Teremtő, illetve a teremtés előtt való meghajlásunk. Emberekre nézve az Istentől rendelt szerepek, hivatalok, hierarchiák tekintélyének elismerése. Elsősorban szellemi magatartás tehát, de a lelkünket, érzelmi világunkat is komolyan érinti. Az ember igazi valója az örökkévaló szelleme, van lelke és a földön hústestben él. A lélek kényes egyensúlyának összetevői az érzelem, az értelem és az akarat.

Nemtől és kortól függetlenül, minden ember legalapvetőbb igénye a szeretet, az Istentől ráruházott méltóságának elisme-

rése, azaz, hogy tiszteletben részesüljön. A tiszteletadásban a másik személy teljes elfogadása jut kifejezésre. Életünk társát is tiszteletben kell részesítenünk. A tisztelet hiánya idővel kisebbrendűségi érzés kialakulásához vezethet a házastárs a gyerek esetében is. A tiszteletadás azt jelenti, hogy becsüljük, fölnezzük a másikra, dicsérettel, csodálattal illetjük, mert a Krisztust látjuk benne. Úgy lesz mindinkább Istennek és neked is tetsző a házastársad, ha ez a mindennapi életnek is állandó eleme. A következőkben nézzük meg a Biblia tükrében, hogy milyen összefüggés fedezhető fel a tisztelet (elismerés, elismertség) és a boldogság között.

Isten úgy *rendelte*, hogy a házaspárok tiszteljék, és nagyra értékeljék egymást. A férj önértékelését nagyban meghatározza a feleségének az irányában tanúsított tisztelete. A feleség úgy adhatja meg a tiszteletet a férjének, ha elfogadja őt olyannak amilyen, dicséri férfias tulajdonságait, és isteni elhívása szerint engedelmeskedik a tekintélyének.

Néhány, a mindennapokkal kapcsolatban felmerülő kérdés: hogyan fogadod a párodat a hazatérésekor? Ragyogsz, hogy újra láthatod, vagy közönyösen, lekezelően bánasz vele? Általában bátorítod őt, vagy folyton elégedetlenkedsz valamiért? Ezek fontos kérdések, hisz a hozzáállásoddal – akkor is, ha nem tudatos – építesz, vagy rombolsz. Ha a család nem veszi körül tisztelettel a családfőt, az idővel erejét fogja veszteni. Szerencsére nem mindig tragikus ennek a kimenetele, de gyakran jelentkezik pszichoszomatikus betegségek formájában.

78. Elismerés fontossága

Ismerik [igen nagyra tartják – Katolikus fordítás] az ő férjét a kapukban, mikor ül a tartománynak véneivel. – Példabeszédek 31,23

A házasság *boldogtalansága* már önmagában is nagy baj. Ennek gyakran a fő oka, hogy a házaspárok nem adják meg egymásnak az Isten által elrendelt *tiszteletet*. Egy jogász életéből merített példa következik a fenti állítás szemléltetésére.

Az említett jogász kiváló volt a hivatásában, a munkáját siker koronázta, a környezete elismerte, megbecsülte őt. Egyet kívánt csak nagyon: hogy a felesége is *elismerje* és *tisztelje* őt. Azonban az asszonya ahelyett, hogy – isteni elhívásának megfelelően – segítőtársa lett volna férjének, még nála is kiválóbb akart lenni. És ezzel fokozatosan tönkretette a férje érzelmi világát, aki egyre zaklatottabb és egyre boldogtalanabb lett.

Ez kedvezőtlenül hatott a munkájára, mígnem elveszítette az állását. A házasságuk is tönkrement, a felesége elhagyta, ő pedig portásnak szegődött. Mélypontra került. Miután befogadta Jézust, az élete kezdett megváltozni, és egyre jobbá válni. Megértette, hogy Isten milyen *elhívást* adott a házaspároknak, hogy mi a férj és mi a feleség *szerepe* a családban. Ezeket megszívlelve a visszacapott feleségével a házassága ismét sikeresre fordult, élvezhette a párja támogatását a munkájában is. Az Úr segítségével újra jogászi állást kapott, ahol kamatoztathatta a tudását.

Gondold végig, milyen *benyomást* keltesz másokban a férjedről? Ugyanis Isten akarata az, hogy a nyilvánosság előtt a *kiválóságáról* beszélj. Lássák rajtad, hogy minden szavadból és cselekedetedből a szereteted és a tiszteleted sugárik felé. Egy modern fordítás így fogalmaz: „Férjét mások igen sokra tartják, mert ő soha nem korholja.” (Péld. 31,23) Mert maga az Úr Jézus mondta ki alapszabályként: ... meglesz néki, amit mondott! (Márk 11,23) A kimondott szavaid magokként működnek: „... mert amit vet az ember, azt is fogja aratni.” (Gal. 6,7) Ezért nagyon *ügyelj* arra, hogy mi hagyja el a szádát, a párodát illetően!

79. A férj koronája

A derék asszony koronája az ő férjének... – Példabeszédek 12,4

Egy cégvezető, aki ismerte ezt a bibliai igazságot, az állást megpályázó férjekkel együtt a feleségeiket is behívta egy elbeszélgetésre. És természetesen azok kapták meg a meghirdetett posztot, akiket a feleségük támogatott, akik mögött ott állt a bátorító, elismerésre kész feleség is. Hisz jól tudta, hogy a feleségek pozitív hozzáállása nélkül sikertelenek lennének a férfiak. „A derék asszony koronája az ő férjének...” (Péld. 12,4)

Az elismerésnek számos korlátja lehet. Vannak, akik nem *akarják*, míg mások nem *tudják* kifejezni az elismerésüket. Nem furcsa, hogy az ember milyen könnyen meg tudja dicsérni barátnője ruháját, főztjét, de a házastársát ritkán vagy egyáltalán nem részesíti ebben a kegyben. Az önteltség és a dicsekvés, amit általában elítélünk a másokban, gyakran éppen az elismerés hiányából fakad. Az öndicséret gyökere oda vezet vissza, hogy ha senki nem ismer el bennünket, akkor önmagunk igyekszünk pótolni a hiányt.

Egy hívő egyszer azt állította, hogy a férjében nincs semmi dicséretre méltó. De a pásztorra arra biztatta, hogy próbáljon

meg visszaemlékezni, csak talál benne valami pozitívumot. Forgassa vissza az idő kerekét. És így is tett! Hazaérve elmondta a férjének, hogy mennyire meg volt elégedve azzal, ahogy a nehéz időkben az anyagi helyzetüket irányította. A férj már úgy ki volt éhezve a dicséretre és elismerésre, hogy még a szeme is könnybe lábadt ezekre a szavakra.

Bölcs mondás: Ha a szerint bánsz egy férfival, amilyenek épp most látod, akkor olyan is marad. De ha úgy bánsz vele, mintha már most olyan lenne, amilyen kellene, hogy legyen, és amilyen lehetne is, akkor jobb, sőt nagyszerű ember lesz belőle. Ez a hit szemével válik lehetségessé. Jézus is arra tekintett és tekint ma is az emberekben: amilyenekké válnak, nem pedig amilyenek jelenleg. Az Úr az aggóató Péterben is a kösziklát látta. (Ján. 1,42)

80. Fedezd fel a párod

Távozz a gonosztól és cselekedjél jót; keresd a békességet és kövesd azt. – Zsoltár 34,14

A változás feltételezése nélkül nehéz lesz *elfogadnod* és *di-csérned* a társadat. Ehhez hitben már olyannak kell tekintened őt, amilyenek szeretnéd látni. A hit szemei mindig a célra néznek: „Mivelhogy nem a láthatókra tekintünk, hanem a láthatatlanokra..., Mert hitben járunk, nem látásban” (2Kor. 4,18; 2Kor. 5,7) Minden a te hited szerint fog történni! Ahhoz, hogy el tudd fogadni a párodat, és hálát tudj adni érte Istennek, meg kell szabadulnod a negatív gondolkodástól, még mielőtt a pozitív irányú változást látnád. (Róm. 12,2)

Az *elismerés* kifejezése és annak mind magasabb szintre való fejlesztése egyaránt fontos. Azzal is elismered a párodat, ha *érdeklődést* tanúsítasz a munkája vagy a hobbjára iránt. Én örömmel veszem, ha a feleségem kérdezősködik, hogy éppen mivel foglalkozom. Van egy kevésbé ismert mondás: ‘az a család, amely együtt játszik, együtt is marad’. Ha tehetjük, ne csak dolgozzunk, hanem játszunk is együtt!

A párod teljesen egyedi, megismételhetetlen lény, különleges egyéniség, egy külön kis világ. Isten minden házias embernek adott egy olyan társat, aki minden benső tulajdonságát ismeri, *szereti* őt, és a szükségleteit kielégíti.

De neked *fel kell őt fedezned!* Őt kell felfedezned, és nem valaki más! A mélyebb megismeréshez szinte nélkülözhetetlen az időnkénti kiadós beszélgetés, ami esetenként új fejezetet is nyithat a kapcsolatokban. Sok házaspár csak jelentéktelen dolgokról beszélget. Pedig *mély párbeszédre* van szükség ahhoz,

hogy megosszuk az örömeket, fájdalmakat, sikereket, és hogy szóba kerüljenek a fájó pontok, megoldatlan problémák is...

Amikor a gyermekedet a szülőkkel szembeni udvariasságra tanítod, újra meg újra vizsgáld meg magad: vajon te kedves és figyelmes vagy-e a pároddal? Ne feledd, a gyermeked többet sajátít el a példamutatásodból, mint az intó szavaidból. Gondold csak át: a pároddal is juttatsz annyi szeretetet, mint egy betérő vendégnek? Figyelj rá, hogy a szeretteidnek ne csak szeretet-morzsák jussanak. Szeresd őket nagyon-nagyon, amíg teheted!

81. A boldogság

Boldog ember az, aki féli az Urat, és az ő parancsolataiban igen gyönyörködik. – Zsoltár 112,1

A közelmúltban felröppent néhány hír, miszerint egy-két nyugati országban bevezették az iskolákban a *boldogság* tantárgyat. Nézzük meg, hogyan határozzák meg az értelmező szótárak a boldogság fogalmát:

Boldog = 1. A sorsával, körülményeivel való megelégedés érzésétől teljesen áthatott. A teljes harmónia érzésével eltöltött ember. 2. Ilyen lelkiállapotra valló. A teljes megelégedettség érzésével eltöltő, boldogító.

Boldogság = Az az érzelmi állapot, amikor az ember boldog. Viszonylagos, átmeneti állapot, amelynek során a személy(iség) fontos törekvéseinek megvalósulása, *vágyainak kielégülése* folytán örömet, megelégedettséget él át. A különböző szintű [fizikai, lelki, szellemi] *szükségleteink kielégítése* jelenthet boldog állapotot.

Szánj időt arra, hogy naponta beszélj a pároddal, ha szükséges, őt is biztasd erre. Természetesen ehhez meghitt, de legalábbis nyugodt körülményeket kell biztosítani. A zavaró körülmények kiküszöbölése érdekében alkalmanként szerencsés az otthonotokon kívül eső helyszínt választani. Még egy jó tanács: ne szakítsd félbe a másikat, még ha nehezedre is esik olykor, és ne szólj közbe, amíg ő beszél. Hisz a cél egymás jobb megismerése.

Tegyél meg mindent azért, hogy tökéletesítsd a kapcsolatokat! Kérd meg az Urat, hogy napról napra erősítse meg a frigyedeket, és add át neki esetleges problémáidat, hogy a legjobb megoldást munkálhassa ki a számodra. Tedd a szerelmedet boldoggá azzal is, hogy az Ige szerint *ismered el és tiszteld* őt! Gondolj arra, hogy a gyűrűtők a hit és a szeretet jelképe. Valójában egy véget nem érő kör, amely Isten folytonos szeretetét

jelképezi. Emlékeztet az eskütoke, a hitetek megvallására. Adj *hálát* az együtt töltött boldog évekért, és a házassági szövetségtekért, amely örök időkre kötött.

82. Az istenfélelem haszna

... az istenfélelem [tisztelet] mindenre hasznos, mert meg van benne a jelenvaló és a jövendő élet ígérete. – 1Timótheus 4,8
Hatalmas dolog az, amikor két ember – egymással szent szövetségre lépve – *összeházasodik*. Ha úgy lépnek frigrre, hogy kezdettől fogva félik Istent, akkor elsőként Őt *tisztelik meg* a házassági szertartásban. (Az istenfélelem szó további görög jelentései: kegyesség, jámborság, gyermeki tisztelet.) A mai társadalomban az *igazi elkötelezettség* nem vonzó dolog. Nagyon sokszor azzal a gondolattal lépnek be az emberek a házasságba: hát, ha nem fog működni a kapcsolatunk, akkor szakítok, és keresek majd valaki mást. Ez az egyik oka annak, amiért ma a házassági szövetségek nem egy életre szólnak.

De ha egy férj és egy asszony megtiszteli Istent, akkor az Úr is ugyanezt viszonzozza feléjük! Egy jegyespár példaértékű hozzáállásáról tett bizonyosságot. Fogadalmat tettek, hogy az esküvő napján Isten elé állva elkötelezik magukat, hogy leendő gyermekeiket az Ő *hódolatára* fogják tanítani. Továbbá hogy Istent helyezik az *első* helyre az életükben, valamint – az Úr megtiszteléseként – *tizedet* fognak fizetni. Eltökélték, hogy mindenben, amit tesznek: a munkájukban, a házasságukban, a gyereknevelésben, az anyagi életükben első helyre helyezik Istent! (Mát. 6,33)

Ha hűségesek maradnak ebben, vajon segít-e az nekik, hogy megmaradjanak Isten áldásában? Hogy évről-évre kitartsanak, és együtt maradjanak? Ha ők elismerik Isten tekintélyét, Isten megtiszteli-e őket? Igen! És ennek egyik módja, hogy az Úr megőrzi őket, képesek lesznek kitartani a kegyelemben és erőben. Évek, évtizedek múltán, míg más házasságok kudarcot vallanak és szétesnek, az Istent tisztelőké virágzik. Ez az egyik módja annak, ahogy Isten minket respektál.

Az Úr sokféleképpen viszonyulhat hozzánk. Egy másik módja ennek az, hogy *megvédelmez* bennünket. Megtart, megóv. *Gondukat* viseli, *megőríz* minket. Egységben tart. Nem engedi, hogy keresztül menjünk olyan dolgokon, amik végzetes következményekkel járhatnának. Nem engedi Isten, hogy átmenjünk megaláztatásokon, kiszolgáltatottságokon, vagy hogy kifosszanak. Oly sok módja van annak, ahogy Isten megtisztel bennünket, annak megfelelően, ahogyan mi alázattal illetjük Őt.

83. A feleség kincset ér

Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való, és a világosságok Atyjától száll alá, akinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka. – Jakab 1,17

A következő igevers nagyon ismert, de most vegyünk belőle még több világosságot: „Megnyerte a jót, aki talált feleséget és vett jóakaratot az Úrtól!” (Péld. 18,22) Kérlek, gondolkozz el a következő kérdésen: ha már házas vagy, vagy ha éppen házasodni készülsz, a párod egy ajándék az Úrtól? Az *Új Élő* fordítás azt mondja: „Az a férfi, aki feleséget talál, *kincset* talál, és jóakaratot szerez így az Úrtól”. Igaz-e, amint a Jakab-levél állítja, hogy minden jó ajándék, minden jó, és tökéletes ajándék felülről való, a világosságok Atyjától száll alá, akiben nincs sötétség, vagy változás, még a változásnak árnyéka sem?

Nos, a te hites társad egy jó ajándék, vagy egy rossz ajándék? Vannak, akiknek az idő múlásával megváltozik a véleményük erről. Azt mondják: hát igen, azt hittem, hogy egy angyal, de most úgy tűnik, hogy inkább a pokolból származó. Igen, azt hittem róla, hogy csodálatos, de most úgy látom, inkább egy kis ördögre hasonlít. De nem lehet egyszerre mindkettő valaki! El kell döntened: ajándék-e a párod neked az Úrtól, vagy sem?

Ha visszamehetnénk egy héttel a házasságkötésed előtti időre, akkor mit választottál volna? Ez az ember, akivel össze akarod kötni az életedet, egy ajándék Istentől? Vagy netán pokoli természetű? De ha akkor úgy láttad volna, hogy a pokolból való, bizonyára soha nem mentél volna hozzá! Hogyan változhat át a mennyből jövő társ egy pokolivá?

Gyakran hangoztatják: ‘Ó, az emberek megváltoznak! Én nem tudom, hogy van ez, de az enyémmel bizony ez történt! Végeztem vele, nem ilyen társra van szükségem! Megszabadulok tőle, és keresek mást!’ Hacsak nem jössz rá, hogyan vált a mennyből jövő társ egy pokoli emberré, miből gondold, hogy ez nem fog mással megisméltódni?

Ajánlom, hogy mielőbb tisztázd ezt a kérdést magadban! Mindenkinek van *hústeste*. Mindenkinek vannak olyan dolgai, amelyekkel kapcsolatban *tudatlan*, amikben fejlődnie, növekednie kell! Nem tudsz egyetlen olyan embert találni ezen a bolygón, akinek nincs hústeste, és esetenként nem a test indulatai vezérelnék. Itt a dolog nyitja! Amikor az emberek újak egymás számára, akkor *pozitív szemüvegen* keresztül látják egymást. A jót hangsúlyozzák ki a másokban. De később ez megváltozik, sőt az ellenkezőjére is fordulhat.

84. Előcsalogatni a jót

Azért imádkozom, hogy a ti szeretetetek még jobban és jobban bővülködjék ismeretben és minden megértésben; hogy megítélhessétek, hogy mi a rossz és mi a jó; hogy legyetek tiszták és botlás nélkül valók a Krisztusnak napjára; teljesek lévén az igazságnak gyümölcsével, melyet Jézus Krisztus teremt az Isten dicsőségére és magasztalására. – Filippi 1,9–11

Amit az emberek nehezen vállalnak fel, az az, hogy a másikhoz való viszonyulásukkal *előcsalogatják* a valódi természetét – a *jót* vagy a *rosszat*. Ugyanarról a személyről van szó, akivel összeházasodtál. Egy két-hét alatt vagy egy-két hónap alatt nem válik teljesen más személyiséggé. Előfordulhat persze, hogy nem hallottad meg az Úrtól, hogy kivel is kötöd össze az életedet. Ezért lenne szükség hosszabb várakozási időre a házasságkötés előtt!

A jegyesedet alaposan meg kell ismerned, és akkor is látnod kell őt, amikor nem a legjobb formában van. Arra is kell figyelned, hogyan tud bánni azokkal a helyzetekkel, amikor a dolgok nem úgy alakulnak, ahogyan ő szeretné. Látnod kell, milyen, amikor mérges, ideges. Gyakran elhangzanak ilyen vélemények: 'Ő, ő soha nem dühös, még soha nem láttam mérgesnek. Ő, ő nem lesz ideges, ő megszentelődött'. Akkor még nem vagy kész arra, hogy összeházasodj vele. Akkor még nem ismered eléggé, nem ismered elég alaposan! Még nem látsz igazán tisztán.

Kiválthatod, *előhozhatod* a jót a másiktól, de viselkedhetsz úgy is, hogy a rossz elemek jönnek felszínre. És az emberek ez utóbbiért nem vállalják szívesen a felelősséget, tudniillik hogy szerepük van ebben. Ehhez pedig nagyon sok köze van a *tiszteletnek* illetve a *megvetésnek*. Ha megtisztelsz valakit, az a tisztelet lehatol a másik lelkének a mélyébe, és kihozza a *legbecsebb* isteni minőséget, az isteni tulajdonságokat. A legjobbat, a legmagasabbat, ami benne van, illetve amivé válhatna. Jó hozzáállással egy varangyos béka királyfivá válhat!

Ha pedig megvetesz valakit, az a legalacsonyabb érzéseket váltja ki az illetőből. A legalacsonyabb, a legnegatívabb, a legtestibb oldalát. És ez mindenkivel, minden esetben így van. Van, aki jobban tud uralkodni magán, bármit is tesznek vele, de így is hatással lesz rá. (A szellemben járó ember jóízű gyümölcsseit a Galata 5,22-ben olvashatod. A hústest uralta ember kerülendő testi megnyilvánulásait a Galata 5,19–21 szakasz tárja elénk.) Ha a hívó ember szelleme erős, képes uralni testének kívánságait, indulatait.

85. Becsüld az értékét

Az ember legnagyobb kincse a felesége, Ő egy ajándék az Úrtól. – Példabeszédek 18,22 (Teljes Angol fordítás)

Még nem válaszoltuk meg ezt a kérdést: a te társad az Úrtól való ajándék-e? A fenti – *Teljes Angol verzióból* származó – igevers is alátámasztja, hogy a feleség *ajándék* az Úrtól! Dicsőség Istennek! A Példabeszédek 31. a derék asszonyról szól, aki értékesebb a *drágagyöngyöknél*. Ez egy költői kifejezése a megtisztelésnek.

Hogyan tiszteled meg Istent és azokat, akikről az Úr azt mondja neked, hogy becsüld meg őket? Egyik definíció azt mondja: *nagyra értékeled*. Nagy értéket tulajdonítasz neki. Egy másik értelmezés szerint: *becsüld az értékét*, megbecsüld, *sokra becsüld*. Úgy bánsz vele, mint aki *nagyon fontos* neked.

Taníts-e minket a Biblia arra, hogy *tiszteljük* a hitvesünket? Mondja-e a férjeknek, hogy becsüljék a feleségüket? (1Pét. 3.) Inti-e a feleségeket Isten Igéje, hogy értékeljék nagyra a férjüket? (Ef. 5.) A tiszteletadás nem javaslat, hanem *parancsolat*. Felhívás arra, hogy folyamatosan azt tedd!

Férjek, mit kell tennetek a feleségetekkel? Minden nap, minden éjjel respektálnunk kell őket. Úgy kell velük bánnunk, mint fontos, becses, értékes személyekkel: kik ők, mik ők, mit tudnak, mit mondanak, mit tesznek... Úgy kell velük bánnunk, hogy annak, amit tesznek, nagy súlyt, *fontosságot*, *értéket* tulajdonítsunk.

Feleségek, mi a helyzet a férjetekkel? Ugyanezt parancsolja nektek az Ige, nemde? *Növekednünk* kell, sokunknak nagyon sokat kell ebben növekednünk. Hiszen sokszor halljuk az embereket helytelenül megnyilvánulni: 'Áh, én nem tudok tisztelni egy olyan férfit, aki úgy viselkedik, mint ő'. 'Nem tudom ezt az asszonyt tisztelni, amíg így viselkedik. Bocsáttassék meg nekem, de nem tudom megtenni.' Súlyos hiba így szólni, mert igen rossz magot vetnek ilyenkor.

Ezzel valószínűleg azt mondják, hogy ha a párjuk másképpen viselkedne, akkor megtisztelnék és engedelmeskednének Istennek, illetve megtisztelnék a ház fejét is. De az Ige soha nem tett ilyen kivételt. Úgy véled, hogy Isten ezt így gondolta, csak nem volt ideje beleírni az Igébe, hogy ha valaki nem viselkedik helyesen, akkor azt nem kell megtisztelni. A Gyülekezetben is a tisztelet hiánya okozza a legnagyobb veszteségeket. Vélhetően ez az egyik olyan terület a házasság életében, ami Istennek nincs a tettségére – ez a megbecsülés, a tiszteletadás fontosságának a hiánya.

86. Megtévesztés

Nem engedé [Isten], hogy valaki nyomorgassa őket, sőt királyokat is megfenyített miattuk, mondván: Meg ne illeszék az én felkentjeimet... – Zsoltárok 105,14–15

Nap mint nap kudarcot vallanak házaspárok, amikor nem megfelelően – tisztelettel és megbecsüléssel – bánnak egymással. Helytelen az a nézőpont, miszerint: 'ha a párom jól és tiszteletre méltóan viselkedik, akkor én is mutatok majd tiszteletet iránta'. Ez így nem helyes.

Élt egy olyan ember, aki nem tett mást, mint csakis tiszteletreméltó dolgokat, és tökéletes volt mindenben, de az övéi mégsem fogadták be. Nem mutattak iránta semmilyen tiszteletet. Jézusról beszélek. Ez tehát az ördög hazugsága! Elhiteti veled, hogy ha valakinek a viselkedése helytelen, azzal felment téged, hogy tiszteletet adj neki. Ez megtévesztés!

Lehet, hogy nem vagy képes mindent megtisztelni és respektálni, amit egy személy tesz, vagy mond. Az emberek elvethetik, viselkedhetnek rosszul, de azt a *helyet* és azt a *pozíciót*, amit Isten adott nekik, azt meg kell tisztelned! Mert ha nem teszed, kudarcot vallasz Isten tiszteletében, aki őket kiválasztotta arra a pozícióra. Ebben az emberek nemigen látnak tisztán. Lehet látni fiatal szolgálókat, akik nem tisztelik meg a gyülekezeti véneket. Azt mondogatják: 'én ezt Istentől vettem, Isten mondta ezt nekem, ők meg nem engedik, hogy megtegyem'. Vagy: 'egyáltalán nem értek egyet ezzel a tanítással'.

Lehet, hogy nem értesz egyet vele, de hadd emlékeztesselek téged valakire, akiről Dávid azt mondta, hogy Istennek a felkentje. Azt mondta róla Dávid, hogy a keze nem fogja érinteni, nem tesz semmi rosszat vele. Saulról van szó, aki megszállott volt, aki dárdákat dobált Dávidra, s úgy próbálta megölni. Miért kellene őt Isten felkentjének nevezned? És miért kellene óvakodnod attól, hogy rosszat mondj, vagy tégy ellene? Azért, mert Isten *választotta* őt! Isten *felkentje*! Ő helyezte arra a helyre, abba a *hivatalba*!

A férj pedig a *család feje* Isten terve szerint. Ez nem azt jelenti, hogy minden, amit mond, vagy tesz, helyes lenne. De ha te nem adsz tiszteletet Isten *kiválasztottjának*, akkor nem adsz tiszteletet *Istennek* sem. Látjátok ezt? Asszony, a te férjed Isten *fia*! Férj, a te feleséged Isten *lánya*! Hogyan kellene bánnod Isten lányával és fiával, amikor az Atya, a hatalmas Isten, a Mennynek és Földnek Teremtője a te 'apósod'? Nem akarod megharagítani az apósodat, remélem! Ugye, nem szeretnéd, hogy Isten lenézzen, és azt mondja: 'hallottam, hogyan beszélsz az én gyermekemmel'.

87. Az otthon szellemisége

Lépesméz a gyönyörűséges beszédek; édesek a léleknek, és meggyógyítói a testnek. – Példabeszédek 16,24

Tudatában vagyunk-e annak, hogy Isten *hall* minden egyes szót, ami kijön a szánkából? Az Ő gyermekeinek szájából? Tudatában vagyunk-e, hogy Ő *lát* mindent, amit teszünk, a tiszteletlenséggel teljes dolgokat is? Tudatában kell, hogy legyünk ennek! Isten akarata, terve az, hogy minden *otthon* teljes legyen Isten *tiszteletével*, hogy azok, akik bejönnek az otthonodba, *álmélgodjanak* látván, hogy milyen szeretetteljesen bántok és beszéltek egymással.

Az emberek azt fogják mondani: Úgy bánik veled a férjed, mint egy gyémánttal, mint egy királynóval! Úgy bánik veled a feleséged, mint egy királlyal! Mióta is vagytok házасok? Mi a titka? Hogyan csináljátok? Ez most tényleg igaz, vagy csak megjátsszátok magatokat?

Itt van egy kijelentés, itt van egy szellemi igazság. Ha tiszteletet nyilvánítasz mások felé, mintegy felhatalmazod Isten Szellemét, hogy lenyúljon a bensőjükbbe, és megragadja a legbecsesebb, a legistenibb elemeket, amiket beléjük helyezett, és azt a *felszínre hozza*. Segít nekik abban, hogy *ezzel* azonosuljanak.

Isten szándéka szerint való, hogy olyan dolgokat tegyünk, amik által a másik felünk, a párunk azzá váljon, akit Isten lát benne. Isten, a tiszteletnek és szeretetnek az Istene. Az ördög épp ennek az ellentéte. Ő megvet, leigáz, ő az, aki félreállít, lesöpör, leszól és kigúnyol, kineveti az álmaidat, megveti a képességeidet. Ő elítél.

De nem akarunk megnyílni az ördögnek, és nem akarjuk, hogy rajtunk keresztül olyan szavakat mondjon ki, ami megbántaná a társunkat. Nem akarjuk megengedni neki, hogy olyasmiket mondjon és tegyen általunk, ami a hitvesünkben a legrosszabb elemeket és tulajdonságokat hozná felszínre.

Isten azt akarja, hogy te a legcsodálatosabb és a legnagyobb fia légy. És mit akar az ellenség? Azt akarja, hogy a legálpáribb, a legkegyetlenebb, a leggonoszabb légy. Vannak gesztusok, amikkel az emberek ezeket váltják ki egymásból. Észrevetted már? Ha valaki elutasító, lekezelő, ha semmibe vesz, mit vált ki belőled? Nem igazán jó megnyilvánulásokat, ugye? Ha megnyílsz ezeknek, keserűvé válsz.

88. Tekintsd az értékét

Ügyeljetez arra, hogy az Isten kegyelmétől senki el ne hajoljon; hogy a keserűség bármely gyökere fölnevekedve zavart ne okozzon, és sokakat meg ne fertőzzön. – Zsidó 12,15

Az Ige figyelmeztet bennünket, hogy a keserűség sok embert beszennyez. A tapasztalat is ezt igazolja. Mondogatod, hogy: 'az én párom nem törődik velem, nem érdeklek őt. Nem érdeklí, mit akarok, nem hisz nekem'. Ettől elszomorodsz, és idővel gyökeret ver benned a keserűség. Aztán elmondod a barátainak, a munkatársaidnak, és ezt a keserűséget szétszórod mindenütt. Elkezdenek azon gondolkodni, hogy a társuk mennyire nem jól bánik velük, és elkezdnek ezzel foglalkozni. Ez a keserűség így másokban is gyökeret ver. Az elkeseredettség áthathat egy egész családot, egy egész gyülekezetet, sőt az egész társadalmat is.

A keserűség akkor tud megkísérteni bennünket, ha nem vagyunk hálásak azért, amink van, hanem kesergünk azon, ami még hiányzik. Ézsau bukásának története is ezt példázza. Nem becsülte azt, amije volt. Ő volt az elsőszülött. Övé volt az elsőszülöttség joga. Övé volt az áldás. És Jákób? Nagyon ravasz volt, és tudta, hogy milyen fontos az elsőszülöttség. Tudta, hogy az elsőszülötti jog szent. Tudta, hogy ő másodszülött, ezért ezt neki úgy kell megszerezni, akár csalás árán is. Azt is tudta, hogy Ézsaut ez nem érdekli, ő nem értékeli. Aki nem becsülte, annak megvolt, aki megbecsülte, annak meg hiányzott. De Jákób egy tál ételért megvásárolta Ézsau elsőszülötti jogát. Ézsauinak tíz körömmel kellett volna ragaszkodnia hozzá, de nem látta, milyen értékes az, amit Isten adott neki! „Később, amikor örökölni akarta az áldást, elutasították; mert nem találta meg a megtérés útját, noha könnyhullatással kereste azt.” (Zsidó 12,17) Sajnos naponta megyünk el így a kincseink mellett!

Jézus a szülővárosában az Igét akarta szólni. Gyógyulásokat, szabadulásokat, és csodákat akart látni! Jeleket, és csodákat tenni! De nem tehetett. Miért? Mert azt mondták rá, hogy Ő csak Mária és az ácsmester fia. Megkérdőjelezték kilétét és felkent voltát. Nem ismerték fel benne Isten Fiát! Megbotránkoztak rajta, a hústestük alapján ítélték meg, mert nem ismerték fel az értékét. Ez azzal a következménnyel járt, hogy Jézus nem tehetett ott semmi csodát. Mi volt Jézusban? Csodák, szabadulások, gyógyulások, életet változtató kijelentések. És a megvételükkel ezt hozták elő Jézusból? Nem! Mit lett ennek az

eredménye? Az, hogy Jézus nem tehetett ott semmilyen csodát. Pedig tanította őket, próbálta őket kihozni a sötétségből. Ők viszont nem fogadták el tőle ezeket az áldásokat. Ha ez igaz Jézusra nézve, akkor mindannyiunkra nézve is igaznak kell lennie. Becsüld meg a házastársadat, mint értéket!

89. Hogyan bánsz a hitveseddel?

Legyetek tehát utánzóí az Istennek, mint szeretett gyermekek: És járjatok szeretetben, miképpen a Krisztus is szeretett minket... – Efézus 5,1–2

Hogyha a jó akarod a párodból kiváltani, vajon számít-e, *hogyan bánsz vele?* Bizony, számít! Senki nem szeret olyan helyen lenni, ahol rosszul bánnak vele. Még a Szent Szellem sem. Figyelmeztet minket a Biblia: Ne szomorítsátok meg a Szellemet! (Ef. 4,30) Ő mindenütt jelen van a szellemvilágban, de nem nyilvánul meg mindenhol egyformán. Ott nem tud mozdulni, ahol nem hisznek a létezésében, a szellemi ajándékokban, és kigúnyolják Őt. Hol nyilvánítja ki magát a Szent Szellem? Ott, ahol úgy köszöntik, mint a Szentháromság harmadik személyét, és megtisztelik Isten dolgait. A Biblia tanít a szellemi ajándékokról, és buzdít arra, hogy kívánjuk őket. (1Kor. 14,1) Így lehet elnyerni Isten erejét.

De mi a helyzet azokkal az ajándékokkal, amelyek az emberi lényekben vannak? El sem tudjuk képzelni, mennyi minden jó rejlik bennünk, mennyire meg tudna nyilvánulni Isten rajtunk keresztül, mennyire meg tudna szabadítani testiségünköt!

Lehetséges-e, hogy a *házastársad* olyanná váljon, mint Jézus? Hogy egy teljesen más embert kapjál helyette? Egy másfajta társra van szükséged? Megkaphatod! Ugyanabban az emberben, aki már a tiéd! Tudod-e, hogyan kell előszólítani és *kihozni* azt a jót, ami a másokban van? A Biblia azt mondja, hogy a mélység *hívja elő* a mélységet (Zsolt. 42,7)

Viszont megmondom, *hogyan nem lehet*. Úgy, hogy ki neveted, elutasítod, mellőzöd, semmibe veszed, lenézed a másikat. Ez ugyanis rossz gyümölcsöt terem: keserűséget, haragot, megvetést, megbotráncozást, sérelmeket. Sokan tudják, mit akarnak, de nem tudják, hogyan kell megszerezni, vagy nem hajlandók munkálkodni érte. Nagyon szomorú, hogy nem mindenki látja a *bánásmód* fontosságát.

Az embereknek különféle kapcsolataik vannak mindenfelé, a munkahelyükön, lakhelyükön, rokoni és baráti körökben. És ezekben gyakran *sebezhetővé* válnak. Miért? Azért, mert ott-

hon nem úgy bánnak velük, mint *különleges* személyekkel. Nem érzik, hogy értékesek, megbecsültek. Sőt, az ellenkezőjét tapasztalják. Félvállról veszik, megvetik, félresöprik őket. És aztán ha olyasvalakinek a közelébe kerülnek, aki figyelmet szentel nekik – milyen szép a haja, a szeme, milyen okos és jó – ez bizony *érzelmeket* gerjeszt bennük.

90. Sebezhetőség

Az Úr... meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket. – Zsoltár 147,3

Ha otthon nem kapod meg azt, ami megillet, másvalaki viszont odaszenteli rád a figyelmét, akkor sebezhetővé válsz. Senkinek sem kellene elbotlania, de ezekből az okokból adódóan mégis gyakran megtörténik. Lehet a házastársad a legjobb ember, a legcsodálatosabb, a legjobb képű, de ő is könnyen elbukhat, ha sebezhetővé válik. Ez idő kérdése csupán! Mert tudod, az *új* egy idő után már nem lesz új. *Elavul*. És az idő múlásával elkezded majd látni benne azokat a tulajdonságait, amikben változnia, fejlődnie kell, azaz a hibáit.

És hogyha nem a jót hívod elő a párodból, akkor ennek rossz vége lesz. A dolgok egyre csak rosszabbra fordulnak, míg nem lassan elhalnak. Kezdetben az egész világ tudta, hogy mennyire szerelmesek voltatok. De nem tudni miért, egyszer csak meghalt a kapcsolat.

Néhányan úgy vélekednek, hogy a szerelem nagyon rejtélyes dolog, beleesel akkor is, ha nem akarod, egyszerűen csak úgy szerelmes leszel. Aztán meg elszáll, elmúlik. Persze azt kívánják: bárcsak ne múlna el soha! De elmúlik, és ha elmúlt, akkor vége. Ez a hozzáállás tudatlanságból fakad. Akik így látják, nem ismerik Istent, és nem is tudják, mi a szeretet.

Volt idő, amikor még nem ismerted a párodat. De végül eljutottál oda, hogy éjjel-nappal ő járt a gondolataidban. Ha házasságkötés előtt megkérdezi valaki, hogy mit *nem* kedvelnek egymásban a házastulandók, szerelmes pillantások közepette azt mondják: 'egy ilyet sem tudunk!' Megdöbbenően eltérő válasz születik a házasságkötés után hat hónapra vagy egy évre, ha fölteszik a kérdést: miket *kedveltek* igazán egymásban? Egy darabig gondolkodnak, s nem jut semmi az eszüikbe. De nyilvánvaló, hogy a házastárs nem változott egyszeriben más személlyé pár hónap alatt! Akkor mi változott meg?

Olyan csodálatos volt a másik, amikor elkezdtétek. Csak arról beszéltek, hogy mi minden jó tulajdonságai vannak, milyen

okos, jó humorú, milyen jóképű és így tovább, csak erről volt szó! Aztán eltelik néhány hónap, néhány év és sóhajtozni kezdesz, borzasztó, hogy miket tesz a párod. Mi itt a probléma? Az, hogy te *nem teszed* már azt (pl. nem sugárzod a feltétel nélküli elfogadást), ami kiváltja belőle a jót, s így nem tud felszínre jutni benne. Nagyon komoly dolog ez, ezért oda kell figyelni rá.

91. A szeretet cselekedet

És ügyeljünk arra, hogy egymást kölcsönösen szeretetre és jó cselekedetekre buzdítsuk. – Zsidó 10,24

A Biblia szól arról, hogy össze kell gyülekeznünk istentiszteletre, és közösségben kell lennünk egymással. Hogy összekapcsolódjunk egymással, továbbá egymást *jó cselekedetekre buzdítsuk!* Az *Angol* fordítás úgy mondja, hogy „*kiprovokáljuk egymásból a jót*”. Hogy azok a jó dolgok, amik bennünk vannak, a felszínre jöhessenek.

Mindenki életében van néhány személy, akiért örökké hálat fog adni Istennek, mert ők olyan tulajdonságokat láttak meg bennünk, amelyekről mi nem is tudtunk. Előszólíthatnak belőlünk olyan képességeket, amelyekkel olyan dolgokat teszünk meg, amelyeket addig képtelenségnek tartottunk.

Ha az emberek a jót látják benned, és ennek megfelelően bánnak veled, felemelkedsz ahhoz, amit benned látnak. Ahogy a házaspárok egymással bánnak, azt tükrözi, hogy hogyan is tekintenek egymásra, mennyire szeretik egymást. Ha figyelnek egymás mondandójára, már ezzel is becsülik egymást.

A tisztelet megadása hat az érzelmekre, és így fogják egymást mind jobban szeretni. Azt is befolyásolja, hogy mit éreznek egymás iránt. Az, ahogy veled bánik valaki, befolyásolja azt, hogy te mennyire leszel kész őt vizszontszeretni. Vannak, akiket tökéletesnek látsz, de ahogy közelebbi kapcsolatba kerülsz velük, kezdenek csúnyán viselkednek veled egy idő után. Ilyenkor azok az érzelmek, amiket feltételeztél, eltűnnek. Ez azért van, mert az érzelmek változnak. De a *szeretet az egy cselekedet*, nem pedig egy érzés.

Tud-e az Úr segíteni nekünk ezen a területen? Elsőként azt kérd Istentől, hogy *lakatot* helyezzen a szádra. Olyan világban élünk, ahol egyfajta bizalmatlanság, szkepszis, lazaság uralkodik. Kezdetben kényelmesnek tűnik ez a fesztelenség, de lényegét tekintve egyszerűen tiszteletlenség, durvaság, önzés. Súlyos szavakat használunk könnyedén, amiknek sohasem lenne szabad elhangzania a szánkából! Sokan már ilyen közeg-

ben nevelkednek fel. Ami a szívünkön az a szánkon, összeveszünk–kibékülünk elve alapján élnek. De ez így nincs rendben, mert nem isteni elv!

Fejezd ki az örömet, a szeretetedet, a megbecsüléset, a tiszteletet a párod iránt! És ha valamit nem tudsz jó szemmel nézni? Ez esetben se nyisd ki a szádat, ne olvassd rá a hibáit! Nem szabad megszegyénítened a másikat, az csak megsebzí őt, de nem segít rajta!

92. Hódítsd meg a feleségedet

Mivel kedves vagy az én szemeimben, becses vagy és én szeretlek. – Ésaías 43,4

Isten szándéka az, hogy a feleséged tökéletesebbnek lássa magát a te szemeiden keresztül. De ez igaz a férjekre is. Olykor saját magunkban sem látjuk a jót, az Istentől való erényeket. Mivel minden nap a házastársaddal élsz, számodra közömbössé válhat, de egy kívülálló szemein keresztül Isten ki tudja *emelni*, hogy milyen csodálatos is valamelyik tulajdonsága. Meglátatja másan keresztül, mint egy tükörben!

Hogyan érint az, amikor tudod valakiről, hogy bízik benned, és mindig jót mond rólad? Ezeket a becses kincseket hívja elő belőled. A bensődből kihozza a felszínre, a tudatodba, és segít, hogy visszatükrözd, hogy *fejlődj* benne. Olvassuk el az Igében, hogy ez mennyire nem pusztá elképzelés. Isten megvallott Igéje nem tér vissza Hozzá üresen! (Ésa. 55,11) Hiszem, hogy sokak szívébe eljut ez az üzenet.

Azok az emberek, akik azelőtt ordítottak, veszekedtek egymással és gúnyolták egymást, abba fogják hagyni, mert nincs mélység ezekre a dolgokra. Jó dolgokat kell mondanunk, *megvallanunk* egymásról, és kedvesen beszélünk egymással. „A férfiak hasonlóképpen, megértően éljenek együtt feleségükkel, az asszonyi nemmel, mint gyöngébb edénnyel, megadván nekik a *tiszteletet*...” (1Pét. 3,7)

Ezt olvassuk az Igében: „megadván nekik a tiszteletet”! Gondolod, hogy az Úr nem ismeri azokat az érzéseket, amiken keresztül mélysz? Ahogy hazamész a munkából fáradtan, szembesülsz azzal, hogy a gyerekek mit műveltek. Gondolod, hogy az Úr ezt nem tudja? Mégis azt mondja: *tiszteld* a feleségedet! Az Úr tudta, hogy milyen lesz a feleséged! Tudta, hogy milyen sok ostobaságot képes elkövetni, sok kellemetlen és nem igazán vonzó dolgot művel olykor, és mégis mit mondott? Nem azt mondta, hogy akkor illeti meg őt a tisztelet, amikor egy bizonyos mércéhez viszonyítva jól viselkedik.

Hanem azt mondta, hogy mindenképp *tiszteld* őt! Úgy bánj vele, mint egy *értékes*, becses emberrel. A *Teljes angol fordításban* így hangzik: „tisztelettel bánj vele”! Egy másik verzió szerint: „mutass irányába tiszteletet”! Ez egy cselekedet! Nem kell megvárnod, amíg úgy érzed!

93. Hódítsd meg a férjedet

Mivel drágának tartalak, és becsesnek, mivel szeretlek... – Ésaiai 43,4 (Kálvin János kiadó)

Ne várj addig, amíg az érzéseid feltörnek benned, bármely pillanatban kész kell lenned valami szépet mondani a párodnak. Függetlenül az érzelmeidtől. Ez egy *engedelmes cselekedet*, engedelmeskedsz az Igének. Ha Isten akaratát követjük, azzal valójában megtiszteljük Őt. Ez azt jelenti, hogy *odafigyelsz* a másikra, ha valamit mond. Ha az elképzeléseit fontosnak tartod, figyelmet szentelsz neki. Az előző szakasz a férjek teendőit tartalmazza, de hasonlót mond Isten a feleségeknek is, az Efézus 5,33-ban. „Ki-ki azért úgy szeresse a feleségét, mint önmagát; az asszony pedig félje a férjét.”

Egy másik fordítás így szól: „az asszony pedig ügyeljen arra, hogy *tisztelje* a férjét”. Az *NIV Biblia* azt mondja, hogy a feleségnek *tisztelnie* kell a férjét. A *Living Bibel* azt írja, hogy a feleségnek ügyelnie kell arra, hogy *mélyen tisztelje* a férjét, *engedelmeskedjen* neki, dicsérje és megtisztelje őt. Végül, a *Bővített fordítás* így hangzik: „Legyen az asszonynak gondja rá, hogy *tisztelje*, nagyra becsülje a férjét – figyeljen rá, törődjön vele, kedvezzen, hódoljon neki, alkalmazkodjon hozzá, dicsérje, kivételesen szeresse és csodálja őt!”

A közgondolkodás ma rombolja a férjeknek, mint a család fejének a tekintélyét. Sok reklám ostobának, tehetetlennek állítja be őket. Ez nem vicces, ez támadás ellenük! A filmekben az emberek úgy bánnak egymással, mint hitvány alakokkal. Az ellenség elképzelése az, hogy meggyőzőzön arról, miszerint ez így normális, ez így rendben van. Ordítóznak egymással, becsapják egymást, de ennek ellenére azt mondják, hogy a szívük mélyén szeretik a társukat. Rendben van ez így? Nem, nem!

Így teszed tönkre a kapcsolatodat. Így váltod ki a leggonoszabb reakciókat, és így táplálsz a keserűség gyökerét a másokban. Így hagyod elveszni a legbecsesebb kincsedet. Ezért *válnak* el, folytatnak *viszonyokat* az emberek, és mennek az egyiktől a másiktól, a másiktól a harmadikig. Mert mindenki szeretné, ha *megbecsülnék*! Mindenki szeretné, ha *tisztelettel*

bánnának veled. Mindenki! Ha az Úr foglalkozni kezd veled e témában, akkor jobban teszed, ha nekilátsz elmélyedni, és gyakorlatba ültetni az isteni szeretetet.

94. Hogyan mondod?

Mint az aranyalmák ezüsttányérokon, éppen olyan a szó, amit jókor mondanak. – Példabeszédek 25,11 (Szent István Társulat kiadása)

A következő példát egy lelkipásztor írta le: „Egy autószerelő műhelyben volt dolgom, ahol éppen bolondok háza volt! Az alkalmazottak fáradtak voltak, forróság volt, és mindenki kiabált velük, az autóját követelte. Végül találtam egy embert és ránéztem, a kítűzőjén elolvastam a nevét, s azt mondtam neki: Smith úr, látom, hogy nagyon elfoglalt! Megállt és rám nézett, egyenesen a szemembe. Tudatosult bennem, hogy alkalmasint jó ideje nem szólították meg a nevén.

(Nagyon sokan voltak az ügyfelek, és úgy bántak az alkalmazottakkal, mintha másodosztályú állampolgárok lennének, akik csakis azért vannak, hogy kiszolgálják az ügyfeleket. Ez a hozzáállás senkire sem hat jól! Akárhány igeverset idézel, akármennyit imádkozol nyelveken, ha valaki így bánik veled, az nem emel fel. De legalábbis ilyenkor sok mindent le kell győznöd magadban. Különösen az érzelmeket. Nem csupán arról van szó, hogy mit mondasz, hanem ami igazán számít az az, hogy milyen indítékkal, *hogyan* szólsz. A beszédstílusod elárulja, hogy tiszteletet vagy megvetést fejezel ki.)

Abbahagyta, amit éppen tett, majd megkérdezte, miben segíthet. Miután láttam, hogy igen elfoglalt, afelől tudakozódtam, hogy később jöjjenek-e vissza? Odament a kocsimhoz. Kihúzta magát, és *méltóságteljesen* lépkedett. Valami előhozta belőle ezt a méltóságot, mert előtte még káromkodott, és dobálta a zerszámokat. A megtisztelő szavak hatására a *jó tulajdonsága* jött felszínre.

A rosszat ne a rosszal győzd le! Hanem a *jóval* győzd le a rosszat! (Róm. 12,21) Mert a rossz csak gonosz dolgokat vált ki a másiktól. A jó meg a jót hívja elő. Ezért van az, hogy a veszekedés során egyre csúnyább dolgok kerülnek elő, egyre mélyebben ásunk le a múltba, régi sérelmekért, a másik meg rákontráz, aztán így árad aztán szét a kárhoztatás, az ellentétek ereje, a gyűlölet.

Amikor valaki megszegyeníti, megalázza a másikat, az ördögi dolog! A szellemi ember *uralkodik* magán! Uralkodik a haragján, az érzelmein. Így imádkozik: „Uram, mutasd meg,

mit szóljak, te add a szavakat a számba!” Ha pedig nem tudod, mit mondj, akkor maradj csöndben egy darabig. Általános érvényű bölcs tanács: ha jót nem tudsz valakiről mondani, rosszat ne szóljál róla!”

95. Világítótestek

Hogy legyetek feddhetetlenek és tiszták, Istennek szeplőtlen gyermekei az elfordult és elvetemedett nemzetség közepette, kik között fényletek, mint a csillagok e világon. – Filippi 2,15

Az alábbi igaz történet bizonyosága az, hogy mindig tudunk jót mondani másról. Volt egy ember, három megyében a leggonoszabb. Amikor meghalt, nem sokan mentek el a temetésére, de ketten-hárman ott álltak a sarkon, és bólogattak, hogy bizony, számára eljött a vég. Jött arra valaki, akit úgy ismertek, hogy soha senkiről nem mond rosszat, és várták, hogyan reagál. Ez az ember ott állt egy darabig, aztán fölnézett és azt mondta az elhunytáról: „Ő tudott a legjobban füttyülni, akit valaha is ismertem! Fantasztikusan tudott füttyülni...” – s azzal elment.

Bárki kimondhatja a tényt, hogy mi a nyilvánvaló gond a másiknál. Könnyű arról beszélni, hogy mi a rossz, mit nem tett jól, mi az, amit nem tud. Az ördög az atyafiak vádolója. De az hitet igényel, sokszor nem is keveset, hogy keresztülnézz az ásvány durva felületén, és a sok-sok szeméten keresztül meglásd a gyémántot, meglásd a gyöngyöket! Meglásd az aranyat, az ezüstöt! Valaki a padlón van és sír! Fel akarja adni. Sok rosszat vághatnál a fejéhez, de az nem segítene rajta. Sőt, még jobban a földbe döngölné. De ha az Úr Szellemén keresztül nézed őt, valami jót látsz meg benne, és azt mondogd: sokan követtünk el hibákat, de nézd meg ezt, vagy azt...! És segíts neki, hogy meglássa az Úr segítő karját, a kiutat.

Tőle jön a segítség, Ő ugyanis megmutatja azokat a jó tulajdonságainkat, amikről nem is tudjuk, hogy ott vannak a szívünkben. *Előhúzza* belőlünk a bölcsességet, a kegyelmet, és ez így működik a gyerekeinkkel, az unokáinkkal is, és bárkivel kapcsolatban. Egy gonosz, kegyetlen, átkozódó, beszennyezett világban élünk. Ebben a világban vagyunk, de nem ebből a világból származunk. (Ján. 17,14–16) Mi vagyunk a *világosság*, ennek a világnak a világossága. Mi vagyunk ennek a földnek a *sója*. (Mát. 5,13)

Világítótesteknek kell lennünk! Nekünk tudnunk kell, hogyan beszéljünk. Tudnunk kell, hogyan *építsük* fel a másikat. És ha ezt megtesszük a férjünkkel, a feleségünkkel, gyermekeinkkel, unokáinkkal, nagyon fognak szeretni ezért! Olyan ér-

zelmeket vált ki belőlük, amikről nem is tudták, hogy bennük van. *Hűségesek* maradnak hozzád, és a világ végére is elmenének veled. Mert nem sok ember van, aki igazán bízik bennünk. És ha valaki bízik bennünk, azt felismerjük.

96. A szeretet felépít

És mi megismertük és elhittük az Istennek irántunk való szeretetét. Az Isten szeretet ... a szeretet pedig épít. – 1János 4,16. 1Korinthus 8,1

Istent maga a szeretet, Ő soha nem aláz meg, soha nem sújt le ránk. Ő mindig felépít minket. Jézus tudta, hogy Péter meg fogja tagadni Őt, szitkozódni fog, s azt fogja állítani, hogy soha nem is ismerte a Mestert. Ő ekkor ránézett, és ezzel emlékeztette az előbbi szavaira: Péter, imádkoztam érted, tudom, hogy szeretsz a szívedben, tudom, hogy meg fogsz ebből térni, megváltozol és visszajössz Hozzám. Amikor megtérsz, akkor olyan erős leszel, hogy azt akarom, segíts a többieknek. Mert az Úr a leghatalmasabb építő. *A szeretet felépít.*

A szívedből mondd el ezt az imát: *Drága Istenem, azt mondtad nekem, hogy bocsássak meg másoknak ugyanúgy, ahogy te megbocsátasz nekem. Ezért megbocsátok a saját akaratomból bárkinek, aki rosszat mondott felőlem, vagy rosszat mondott nekem, megalázott, megvetett, megbántott. Megbocsátok és elengedem ezt a sérelmet, nem várok el semmilyen magyarázatot. Nem tartoznak nekem semmivel, mert megbocsátottam nekik. Én mindent elengedtem!*

Köszönöm Atyám, hogy a te kegyelmedből az Úr Jézus Krisztusra lett terhelve minden olyan szavam vagy cselekedetem, ami meggondolatlan, szívtelen, kegyetlen vagy gonosz volt. Minden, amire az ördög képes volt engem úgy használni, hogy másokat megbántsak, megalázzak. Én kiigazítom magam! Megköszönöm, hogy a Bárány szent Vére lüktet továbbra is az életben, s így örök tisztaságban járhatok. Kérlek, segíts nekem, hogy többet ne kövessék el ilyen hibákat. Tégy lakatot a számra. Elhatározom, hogy nem beszélek, nem mondok gonosz dolgokat, nem nyílok meg a haragnak, a sérelmeknek. Megtagadom, hogy olyan edény legyek, amit az ördög használni tud! Mutasd meg nekem, hogyan szóljak szeretettel teli szavakat.

Segíts, hogy lássam másokban, különösen az én társamban, a családtagjaimban azokat az értékeket, amiket te adtál nekik. Azokat a dolgokat, amiket ők nem látnak saját

magukban. Amiket nem ismertek fel önmagukban. Segíts, hogy meglássam ezeket, segíts, hogy jól szóljak ezekről. A megfelelő időben, a megfelelő módon, a megfelelő helyen, használj engem, hogy felépítsem a hitvesemet. Adj tanácsot abban, hogyan segíts nekik felemelkedni ahhoz, amire Te elhívtad őt. Ámen!

97. Közösségben élni

Ha pedig a világosságban járunk, amint Ő maga a világosságban van: közösségünk van egymással... 1János 1,7

A házasság gyakorlati oldaláról nem elég egyszer-kétszer tanítani. Több szemszögből is meg kell világítani a felmerülő kérdéseket. A jegyespárok nagy része meghökkentően keveset tudnak egymásról, mégis házasodni akarnak. Ettől óvjuk őket házasság előtt! Ez kiderül, ha a felől faggatjuk őket, hogy milyenek ismerik egymást, milyen közös élményeik voltak már. Általában sekélyesek a válaszok. És a „*Mikor szeretnétek alaposan megismerni egymást?*” kérdésre általában azt felelik, hogy „Hát, majd ha összeházasodtunk!”

Nem akkor van ennek az ideje. Az emberek kimondják az igent, felszeletelik a menyegzői tortát, aztán összeköltöznek. És mi történik? Sok mindenre rájönnek egymással kapcsolatban. De ez akkor már kicsit késő. Addig szépek és jónak mutatták magukat, és utána hirtelen megváltoznak. Lekapják az álarcot, és már nem is teszik vissza. Az idő múlásával ezeken a változásokon át kell esni.

Amikor összeházasodsz valakivel, egy ideig olyan, mintha még mindig csak randevúztatnál, de aztán enged a feszültség, és előjönnek a valódi tulajdonságok a másiktól is, meg nálad is. Akkor azt mondhatod: mindegy, milyenek lát, most már úgy is az enyém. De manapság már nem ez a helyzet, a válások magas száma nem ezt tükrözi. Hogyan tudnátok ketten együtt járni, hacsak meg nem egyeztek?

Az Ámós 3,3 azt kérdezi, tudnak-e ketten együtt járni, ha nincsenek *egyértésben*? A válasz egyértelműen nem! Ugyan – mondják az emberek –, az ellentétek vonzzák egymást. De ez nem igei. És nincs is így, ez hamis! A Biblia azt írja, hogyan tudnának ketten együtt járni, ha nem értenek egyet? A közösség alapja az, amiben hasonlítotok, ami közös bennetek. Ha az egyikőtök a vanília fagyit szereti, a másik a csokit, az nem lényegbevágó különbség. De a *fontos dolgokban* egyeznetek kell, különben nem tudtok közösségben lenni egymással.

A másik közösség, amire figyelmet kell szentelnetek, az az Úr Jézussal való kapcsolat. Fontos, hogy *egyenlő elkötelezettségetek* legyen az Úr felé. Sokaknak ez a legnagyobb problémája. Az egyik ember komolyan veszi Istent, a másik nem. De ezt előre tisztázni kell. Ha ez nem így történt, arra nézve azt mondja az Ige, hogy ha a másik ember hitetlen is, és nem veszi komolyan Istent, de szeret téged, veled szeretne maradni, ne válj el tőle. Mi az Úr szava? Maradjatok együtt! Küzdjetek, hogy együtt maradjatok!

98. Megbízható támpont

Aki figyelmez az Igére, jót nyer; és aki bízik az Úrban, oh mely boldog az! – Példabeszédek 16,20

Nekünk, keresztényeknek *példát* kell mutatnunk a világ számára. De hogyan lehetnénk mintakép a világ előtt, ha a keresztény házasságok sokasága is romokban hever. Látható-e a különbség a *gyülekezet* és a *világ* között? Mások-e a keresztény házasságok? (Például a gyülekezetben egyik alkalommal azt látod, hogy egymás mellett ülnek a házaspárok, a következő héten már mások mellett ülnek. És igazán megdöbbenő az, hogy mind a ketten házások! Ennek nem lenne szabad így lennie!)

Nem úgy van az, hogy egyik este szerelembe esek, másnapra meg elmúlik. Így lehetetlen megismerni egymást. Azonban megvan a módja annak, hogy helyre tudjuk hozni a dolgokat. Föladni bárki képes. Olyan társadalomban élünk, ahol mindenki könnyen föladja.

Ha a dolgok nem úgy mennek, ahogy te szeretnéd, akkor föladod? Otthagyd a munkahelyedet, otthagyd a gyerekeidet, készen állsz arra, hogy otthagyd a férjedet, vagy a feleségedet? Ha a helyzet nem tökéletes a számodra, akkor a legkönnyebb azt mondani: „Rendben, föladom!” Sajnos, sokan teszik ezt a házasságukkal.

De nekünk sokkal jobb alternatívánk van. Ahhoz azonban, hogy *különbözzünk* a világtól, meg kell tennünk azt, amit Isten *Igéje* mond. És *nem szabad* megtennünk azt, amit a világ cselekszik. Ha követjük a világ mintáit, ugyanazokat a gyümölcsöket termi majd az életünk, amelyek a világban teremnek. Ez, sajnos, sokszor így van.

Hogyan tudjuk elválasztani azt, amiben a világ hisz, és azt, amiben mi hiszünk? Csak egyetlen dolog létezik, ami minket el tud választani a világtól. Nem azok az emberek, akikkel együtt dolgozunk, nem azok, akiket nap, mint nap látunk. Nem a műsorok, sem a dalok. Nem is az, amit érzünk, mert az is megbíz-

hatalatlan. Az a megbízható támpont, amit az *Igében* látunk, Isten beszédében! Ez az egyetlen, ami *megmenti* és *megtartja* a házasságainkat, az életünket.

99. Megválaszolatlan imák

A férfiak hasonlóképpen, megértően éljenek együtt feleségükkel, az asszonyi nemmel, mint gyöngébb edénnyel, megadván nekik a tiszteletet, mint akik örököstársak az élet kegyelmében; hogy a ti imádságaitok meg ne hiúsuljanak. – 1Péter 3,7

Olyan sokan kérdezik: Istenem, miért nem kapunk választ az imáinkra? Miért szűkölködünk? Miért nem gyógyulnak meg a gyerekeink? Miért nem kapjuk meg azokat az állásokat, amiket szeretnénk? Miért nem valósulnak meg a dolgok, amikben hiszünk? Évek óta nem működne a hitünk?

Olvassuk el az *1Péter 3,7* igeverset. Ott az áll, hogy az imáid egyszerűen meghiúsulnak, ha a *házasságod* nem olyan, amilyennek lennie kellene! Ha nem azt teszed, amit az Írások szerint tenned kellene. Nem lesz *elfogadó hited*, hogy bármit is elnyerj Istentől, hogyha nem teszed meg azt, amit Ő kér tőled. A Biblia szerint az egyik akadálya annak, hogy az imáink Isten színe elé jussanak, és választ nyerjenek az, ha a házasságunk nem olyan, amilyennek lennie kell. Mert a hit csak *szeretet* által képes működni (Gal. 5,6)

Szeretnék megmutatni egy-két Igét a Bibliában, ami segít majd abban, hogy szabaddá váljunk, és az imáink választ nyerjenek. Ezek az Igék választanak el minket teljesen a világtól – megszentelnek –, és felbuzdítják a szívünket.

Megszentelődni azt jelenti, hogy a *világtól elkülönülten* élni, ahol egyelőre a sátán az úr. Félreértés ne essék, nem arról van szó, hogy elszigetelten kellene élniük a keresztényeknek, mert akkor hogyan hirdetnék az elveszetteknek az Evangéliumot. Elkülönülten élni azt jelenti: nem a világi normák szerint, hanem Isten *Igéje alapján* élni.

Amikor Isten megmutat az Igéből valamit, amit eddig nem láttál, akkor fellelkesül a szíved. Amikor kijelentést kapsz az Igéből, az ahhoz hasonlítható, mint amikor hirtelen fényességbe kerül az, amit eddig homály takart. Nincs semmi ahhoz fogható. Ott, abban a pillanatban *szabaddá* válsz, amikor meglátsz valamit az Igéből, amit azelőtt nem vettél észre. Bibliatanulmányozás közben Isten megnyithat számodra olyasvalamit is, amit eddig még soha nem észleltél. És ez lehet akár a férj és feleség kapcsolatában is.

100. A ház szóvivője

Aki megtartóztatja beszédét, az tudós ember, és aki higgadt szellemű, az értelmes férfiú. – Példabeszédek 17,27

Az Efézus 5. fejezete a ház fejével foglalkozik. Mi sem hagyhatjuk ki azt a kulcsfontosságú személyt, akié a *felelősség*. A feleségek szeretik ezt az igehelyet, mert ha bármi elromlik a házban, mindig átháríthatják a férjekre a gondjaikat. Ez bizonyára nagy könnyebbség a számukra.

Az Efézus 5,22–29 írja: „Ti asszonyok, vessétek alá magatokat a saját férjeteknek, miként az Úrnak. Mert a férj *feje* a feleségének, mint a Krisztus is feje a Gyülekezetnek, és Ő a megtartója a Testnek. De miképpen a Gyülekezet alá van vetve a Krisztusnak, az asszonyok is azonképpen a férjüknek mindenben. Ti férfiak szeresétek a ti feleségeket, miképpen a Krisztus is szerette a Gyülekezetet, és Önmagát adta azért; hogy azt megszentelje, megtisztítván a víznek fürdőjével az Ige által... (Az Ige által!) ... hogy majd ön-maga elébe állítsa dicsőségben a Gyülekezetet úgy, hogy azon ne legyen szeplő, vagy ránc, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen. Úgy kell a férfiaknak szeretni az ő feleségüket, mint az ő tulajdon testüket. Aki szereti a feleségét, önmagát szereti. Mert soha senki az ő tulajdon testét nem gyűlölte; hanem táplálgatja és ápolgatja azt, miképpen az Úr is a Gyülekezetet.”

Nézzünk meg még egy-két igehelyet. Ragadjátok meg a benne rejlő útmutatást. Olvassátok figyelmesen a következőket.

A *Young's-féle* szószerinti fordításból a 25-ös és a 26-os *vers* így hangzik a férjek számára: „szeresétek a feleségeiteket, ahogy a Krisztus is szerette a Gyülekezetet, Önmagát áldozta fel, hogy megszentelje, megtisztítsa a víz fürdőjével, az Igével”.

A *Message Bible* egyike a legjobb angol nyelvű fordításoknak. Azt mondja 26-os *versben*: „Krisztus szeretete teszi a Gyülekezetet teljessé. Ti férfiak *ugyanazt* tegyétek a ti feleségeitekkel, amit a Krisztus tett az Egyházzal.”

Az Úr olyan szeretettel viseltetett irántunk, amely állandóan ad, és nem folyvást kapni akar. Az Ő szavai előszóltották a ‘menyasszony’ szépségét. Mindent, amit Ő cselekszik, azzal a szándékkal teszi, hogy a legjobbat hozza ki az ‘arájából’. Hogy felöltöztesse őt fehér selyembe, szentségbe. A férfiaknak így kell szeretniük a feleségüket! Saját maguknak tesznek szíves-séget, hiszen már elkötelezték magukat, nemde?

Az *Isten Igéje* fordítás szerint: „a kimondott szavak által”. A *Teljes angol verzió* azt mondja: „a szavainak ereje által”. Tartsuk ezeket a gondolatokat az elménkben.

101. A csendes feleség

Jobb a száraz falat, amellyel van csendesség; mint a levágott barmokkal teljes ház, melyben háborúság van. – Példabeszédek 17,1

A következő Igék a feleségekhez szólnak, egyértelműen rámutatnak a teendőikre. Ha a leírtak szerint viszonyulnak a férjükhöz, azzal Isten tetszésére vannak.

Az 1Péter 3,1–6 szakasz a következőt írja: „Hasonlóképpen az asszonyok rendeljék magukat alá az ő férjüknek, hogyha néme-lyek nem engedelmeskednének is az Igének, feleségük magaviselete szavak nélkül is megnyerje őket, ha látják a ti félelemben való feddhetetlen életeteket. Akiknek ékessége ne legyen külső, hajjuknak fonogatásából és aranynak felrakásából vagy öltözékek felvevéséből való; hanem a szívnek elrejtett embere, a szelíd és csendes szellem romolhatatlanságával, ami igen becses az Isten előtt. Mert így ékesítették magukat hajdan ama szent asszonyok is, akik Istenben reménykedtek, és alárendelték magukat az ő férjüknek. Miként Sára engedelmeskedett Ábrahámnak, urának nevezvén őt, akinek gyermekei lettetek, ha jót cselekszetek, és semmi félelemtől nem rettegtek.”

A *Bővített Biblia* fordításában: „Asszonyok, úgy cselekedjete-tek, hogyha férjete-tek nem is engedelmeskedne Isten Igéjének, ne a szavaitok nyerjék meg őket, hanem az az isteni élet, amelyet éltek.” Az *Új élő* fordításban: „Ha a férjed visszautasítja az Örömhírt, a te isteni életed szól majd hozzá. Szavak nélkül is megnyeri őt a te tisztelettel teljes, tiszta életed.”

Az *Új amerikai verzió* szerint: „Egy szó nélkül is megnyerje a férjete-ket az Úrnak a feleségük magaviselete.”

A *Teljes Héber* fordítás: „Anélkül, hogy neked bármit is kellene mondanod a férjednek, ahogy látja tisztelettel teljes magaviseletedet...”

Itt szeretnék egy közbevetést tenni. A Biblia valóban ír arról, hogy a feleségek engedelmeskedjenek, vessék alá magukat férjüknek. De ennek az alávetettségnek mindenkor az Írás vonalában kell lennie. Félreértésre adhat okot, ha elkertüli a figyelmünket, mely területre vonatkozik az idézett ígérés. E könyv a *házassági* kapcsolatokat veszi szemügyre, ezért ez nem vonatkoztható a *szolgálati* elhívással rendelkezőkre. A férj nem korlátozhatja a feleségét az Úrnak való engedelmességben. Léteznek olyan sikeres női lelkipásztorok, akiknek a férjük segíti a szolgálatukat; olyat is, akié közömbös ez iránt; de megesik az is, hogy ellene fordul és akadályozza. Ha egy asszonyt elhív az Úr szolgálatra, akkor jobban teszi, ha megtesz mindent annak betöltésére.

102. Szavak és cselekedetek

Lépesméz a gyönyörűséges beszédek; édesek a léleknek, és meggyógyítói a testnek. – Példabeszédek 16,24

Most alkalmazzuk a gyakorlatban az előző két szakasz tanítását. Mi a férj dolga? *Szól*ni. És mi a feleség dolga? *Csendben* maradni. Istennek van humorérzéke! Úgy néz ki, mintha miután idehelyezett minket a Földre, jól megkavarta volna ezt a dolgot. A hústestünk ugyanis pontosan az ellenkezőjét akarja tenni.

Férjek, hányszor mondtátok a feleségeteknek ezen a héten, hogy milyen *gyönyörű*? És feleségek, hányszor közöltétek a férjetekekkel az elmúlt napokban, hogy amit fölvet, abban lehetetlenül néz ki?

Tudnunk kell, hogyan cseréljük gyorsan vissza a szerepeket. Ugyanis pontosan az ellenkezője történik annak, aminek kellene. Hogy miért lett így, nem tudom, de rá kell jönnünk, hogyan tudjuk helyrehozni. Az Ige szerint a férjeknek kell a feleségükből kiváltani, előszólítani azt, amivé szeretnék, hogy váljon. A *szavaikkal* kell ezt elérniük, ezt mondja a Biblia. Ugyanúgy, ahogy a Krisztus tette a Gyülekezettel. Nem azt mondja az Ige, hogy tanítaniuk kellene az asszonyaikat, hanem, hogy csodálatosan, gyönyörűségesen *bátorítva* előszólítaniuk a feleségük *szeretetét*.

(Férfiak, nagyon fogjátok szeretni azt, ami most következik!) Asszonyok, nektek pedig a *cselekedeteitekkel*, a magaviseletetekkel kell ezt elérni a férjeiteknél. Nem kell ennek nehéznek lennie. Attitűdről (hozzáállásról) beszélnek.

Férjek, mit gondoltok, a nők miért szeretik a szerelmes dalokat? A kedves *szavak* miatt! Mi az első, amit egy férfi tesz a közeledésekor? Bókol a nőnek: milyen jól néz ki, milyen ügyes ebben, meg abban.

És mi a válasza erre a nőnek? Mi az első dolog, amit tesz? Másnapra sokkal nagyobb gondot fordít a megjelenésére. A *szavak* és a *cselekedetek* fontosak a mindennapokban, az életünkben. De ennek a megfelelő irányban kellene történnie, Isten rendeléseinek a szellemében.

103. A férjek figyelmébe

Az ő szájának gyümölcséből elégedik meg a férfi jóval... – Példabeszédek 12,14

A férjek figyelmét szeretném felhívni a következőkre. Miért is helyezte a Bibliába Isten az Énekek énekét? Nem

csupán azért, hogy kitöltsön egy helyet. Isten mindent valamilyen céllal tesz. Ami itt található, az része az elhívásunknak, a küldetésünknek.

A *Message Bibel*-ban ez olyan fennkölt hangzik, amit otthon gyakoroljatok. Ha elő akarsz hozni a feleségedből bizonyos erényeket, kincseket, akkor az alábbiak szerint szólj. Nézz a feleségedre, miközben mosolyogsz rá, és így idézd:

„Olyan gyönyörű vagy kedvesem, olyan gyönyörű vagy, a te galambszemeid a fátyolod mögött; és a hajad úgy omlik alá, ahogy a kecskenyáj jön le a hegyoldalról, a távolban, a napfényben. A te mosolyod ígéretes, teljes, kifejező, és erős, és tiszta. Az ajkaid olyanok, mint a karmazsin. Szájad elegáns és hívogató. Arcod, fénylő és lágy. A nyakad vonalai elbűvölnek. Minden hozzád, feléd fordul tisztelettel, és csodálattal, ámulattal. A kebleid olyanok, mint egy gazella ikerpár. Édes illatod, a tested vonalai, illata és a fűszere hívogat engem, hív és azt mondja, hogy gyere, és én veled maradok; pirkadatig, mindaddig, amíg a nap feljön, és míg az éjszaka elmúlik. A fejed tetejétől a talpadig gyönyörű vagy, én kedves szerelmem. Gyönyörű vagy, nincs hozzád hasonló, teljesen szeplőtelen vagy, hiba nélküli.” (Én. 4,1–7)

A férfi ezekkel a bókokkal valamit el akar érne! Mikor írtál ilyen szép verset a feleségednek? Vagy mikor mondtál neki ilyeneket utoljára? Ez a könyv ebből a célból van a Bibliában.

És mit gondolhatott magáról az az asszony, akiről Salamon a következőket mondta? „Olyan fekete vagyok.” De a lányok mondták neki: „Olyan szép vagy és kedves.” Azt mondja válaszul: „Jeruzsálem leányai, olyan fekete vagyok, de szép, mint Kédár sátrai és Salamon szőnyegei. Kérlek, ne nézzetek engem, mert én fekete vagyok. A nap lesütött engem; és nyomot hagyott rajtam. Az én mostoha testvéreim megharagudtak rám, és kitettek engem a szőlőbe, a szőlőkertbe. A magam szőlőjét nem őriztem.” (Én. 1,5–6 *Bővített Biblia*)

Mit gondol vajon ez a lány magáról? Úgy tűnik, nem valami sokra értékeli magát. És mit gondolsz, hogyan hatott rá az, hogy kedvesen szóltak hozzá? Önbizalmat adott neki. Ő nem tartotta szépnek és kívánatosnak magát, de Salamon tetőtől talpig tökéletesnek írta le őt. Kritizálhatta is volna, de ehelyett fentebb a legcsodálatosabbakat mondta róla. Mit tesz ez egy asszonnyal? Visszaadja az önbecsülését. Mindegyikükben van bizonytalanság, de a dicsérő szavak mindig megerősítenek!

104. A férjek része

Az igazak szája bőségesen szól bölcsességet... – Példabeszédek 10,31

Komoly odaszánást igényel, hogy módot találjunk a társunk jó tulajdonságainak *kiemelésére*. Különösen, ha saját maga bizonytalan az erényeit illetően. Férjek, bátorítsatok és erősítsétek meg a feleségeiteket! Phyllis Moore tanításából következnek idézetek, három részben.

„Nekem az elmúlt években ez (a beszéd, a szólás) volt az egyik gyenge pontom. És ez volt az, ami köztem és férjem között eleinte konfliktusokat is okozott. Ugyanis mások előtt annyira elbizonytalanodtam, hogy a kelleténél sokkal többet beszéltem, azután meg szégyelltem magam emiatt. Gondolom, mások előtt is ismeretes ez a jelenség.

De az én férjem elég bölcs volt ahhoz, hogy fölismerje a problémát, és nem szidott meg, hanem azt mondta: ugyanolyan szellemi vagy, mint a többi hívő.

Nem olyan gyülekezetekben nevelkedtem, ahol a hitről tanítottak volna, vagy az Igéről, és ez eleinte elbizonytalanított. Ő azonban folyton *bátorított* engem.

Soha nem felejttem el az első alkalmat, amikor nyilvánosság előtt kellett beszélnem. Azt mondta: ‘Csak add magadból azt, ami benned van. Meg tudod tenni!’ Rosszulléttel küszködtem, de ő csak mondta: ‘Gyerünk, mondd meg tudod tenni! Több van benned, mint gondolnád!’ Nem szűnt meg bátorítani.

Többen kérdezték már, hogy nem zavar-e, ha a férjem előtt kell beszélnem, prédikálnom? Ő, nem! Ő az én legnagyobb támaszom ebben. Ő az, aki leginkább bátorít, bárki másnál jobban fölépít engem. Amikor a súlyfölsleg annyira elbátortalanított, hogy nem akartam sehova menni, nem akartam senkit látni, ő mindig a szemembe nézett, és azt mondta: ‘Te olyan gyönyörű vagy, csak gond van az önbizalmaddal. Szabadulj meg hát a súlytöbbletedtől a saját önbizalmad helyreállításáért.’

Nem akartam kimozdulni, de ő azt mondta nekem: ‘Te ebből a bolhából elefántot csináltál. Kezdd el leadni a súlyodat! Egyszerre csak egy kilót. Le tudsz fogyni, könnyű lesz. Meg tudod tenni! Bízz magadban!’ Így bátorított engem.”

105. Erősítsd meg a feleségedet

A bölcs szíve értelmesen igazgatja az ő száját, és az ő ajkain gyarapítja a tudást. – Példabeszédek 16,23

„Az üzleti vállalkozások terén semmi tapasztalatom nem volt. Férjem az autószakmában dolgozott, és biztatott:

‘Te is meg tudod tenni! Csak menj, és csináld!’

– Tudod te, kinek mondod ezt?

– Igen, tudom, menj és tedd meg!

Önbizalmat adott. Állandóan épített. Mindig azt mondta: ‘Te is tudsz hallani Istentől! Imádkozz! Benned van a Szent Szellem. Meglátod menni fog, csak kezd el!’

Mivé teszi ez az embert? *Magabiztossá!* Ha láttatok volna engem 15-20 évvel ezelőtt, hát nem ugyanez az ember voltam. De hogy ezt a pároddal meg tud tenni, hogy fel tud építeni, elsőként magadnak kell erős önbizalommal rendelkezned. Ugye, te is a jót akarod előhozni a feleségedből? Ezért el kell kezdened *bátorítani* őt.

Amikor ki kellett mennem valahova prédikálni, a férjem mindig azt mondta: ‘Csak nyugalom. Jól nézel ki, menj csak, meg tudod tenni. Legyél önmagad!’

Soha nem felejttem el, amikor először mentünk el egy új gyülekezetbe. Nem tudom, mi történt velem, de begörcsöltem. Azt mondtam, én ezt nem tudom megtenni. Pedig már évekig szolgáltam azelőtt.

Ő erre így szólt: ‘Miért izgulsz? A te gyülekezeted, tedd azt, amit csak szeretnél. Ki fog szólni, hogy rosszul teszel valamit? Én nem, az biztos!’

Mit tesz ez az önbizalmaddal? Megerősíti hatalmasan! Nem azt mondta, hogy szedd már össze magad! Tudsz te prédikálni! Érettebb vagy annál, hogy így beszélj! Ez esetben valószínűleg visszabújtam volna az odúmba.

A szavak, főként a férjünk bizalmának a szavai *megerősítenek* bennünket, a bensőnkben dolgoznak. Az asszonyok elvárják ezt a biztatást a férjektől. Jobban kívánják, mint az ételt. A következő részben nézzük meg ezt a másik oldalról is.”

106. A feleségek része

*Az ő száját bölcsen nyitja meg, és kedves tanítás van nyelvén.
– Példabeszédek 31,26*

„Nagyon jól ismerem a gyakorlatból is, hogyan kell bánni a férjekkel. Te is meríthetsz tanácsokat a következőkből.

Hogyha *megígérek* valamit a férjemnek, akkor ő biztosra veszi, hogy meg is teszem. A *szavahihetőség*, megbízhatóság sokkal többet mond, mint bármilyen szép ígéret. Már nem vágok közbe, amikor ő beszél. *Figyelmet* szentelek a szavainak!

A házasságunk elején nagyon zavarta a férjemet, hogy mindig *késtem*. De most már igyekszem pontos lenni.

Gondolom, ez nem minden férfit zavar, de őt nagyon. A nap 24 órájában fújhattam volna, hogy szeretlek-szeretlek, de mit használt volna, hogyha viszont állandóan figyelmeztetni kényszerül arra, hogy időben készüljek el az istentiszteletre. A rendszeres késés tiszteletlenség a gyülekezettel és Istennel szemben is. De mi hatott rá sokkal erősebben annál, hogy állandóan azt fújtam volna a fülébe, hogy szeretem őt? A *cselekedeteim* és nem a szavaim. Az, hogy *időben* elkészülök.

Volt idő, amikor a férjemnek gyakorta figyelmeztetnie kellett, hogy nem kellene annyit költenünk, kontrollálnunk kellene a *kiadásainkat*. Egyre azt hangsúlyozta, hogy egy nap meglesz a saját bankszámlád, és a rajta levő pénzt arra használod, amire csak szeretnéd. De most figyelj arra, mennyit költesz. És akkor az ördög azt sugdosta: de te megérdemled, mert olyan keményen dolgoztál ezen a héten, vegyél magadnak valamit. Mondta már neked ezt az ördög? Bizonyára igen.

Eljön az idő, amikor igenis lesz pénzed, és költheted. De az én *cselekedetem* – az, hogy nem költöttem többet annál, mint amink volt – sokkal hangosabban mondták azt, hogy szeretlek, mintha ezt csupán szavakkal fejeztem volna ki. Vagy ha kis cetliket hagytam volna, netán telefonon hívogattam volna, hogy szeretlek.

Az én *cselekedetem* az, hogy *megteszem*, amire a hitvesem *kér*. Ez nem arról szól, hogy ha te ezt megteszed értem, akkor viszonzásul én is megteszem, amit szeretnél. Nem. Arról van szó, hogy én megteszem azt, amivel *szolgálhatok* felé. És ennek a *gyümölcse* az, hogy az én férjem úgy fog majd viselkedni velem, ahogy szeretném. Ennek hatására Ő azokat a szavakat mondja nekem, amiket én szeretnék hallani. Ez ilyen egyszerű.

Emlékszem, egyik este kukoricakenyeret készítettem, és igen rosszul sikerült. Valamit nagyon elrontottam, szörnyű íze lett. Mit mondott erre a férjem? ‘Áh, nem is olyan rossz!’ Mondhatott volna csúnyábbat is, megérdemeltem volna, mert valóban rossz volt. Amikor az első süteményt sütöttem, még a kutya sem ette meg. De a férjem soha *nem panaszkodott*. Mindig azt mondja nekem, milyen jó szakács vagyok! És megkér: ‘Még sütnéd, vagy megfőznéd ezt nekem?’ Milyen ostoba is lenne, ha addig panaszkodna a főztömre, amíg megsértődnék, és nem főznék többet.”

107. A tetteid dicsérnek

Felkelnek az ő fiai, és boldognak mondják őt; az ő férje, és dicséri őt. – Példabeszédek 31,28

Nézzük meg a Bővített Bibliában a Példabeszédek 31,23-as verset: „Az ő férje ismert a város kapuiban, ahol a tartomány vénei között ül.” Ugyanitt a 31-es vers: „Adjatok neki a keze munkájának gyümölcséből, és hadd dicsérjék őt a saját cselekedetei a város kapuiban.” Mit jelent az egy asszonynak, ha a férje mások előtt dicséri őt? Hogyan hat az önbizalmadra, ha a férjed mások előtt dicsér? Azt gondolod: az én férjem tényleg hisz bennem. Ez nemcsak feltételezés. A *cselekedetek* dicséretként tükröződnek vissza a férj szavaiban.

A *King James* féle bibliafordítás hétköznapi nyelven így hangzik: nincs rendben, hogy a férjednek prédikálsz, miközben meg szeretnéd őt nyerni. Megteheted, de ha valóban meg akarod őt nyerni, akkor a tetteiddel győzd meg. Így fogalmaz: „Szó nélkül, anélkül, hogy bármit is mondanál.” Ez nem azt jelenti, hogy az asszony meg sem szólalhat, de ne legyen parancsoló. Ez néha bonyolult és terhes.

Például, tizenöt év után a férjnek még mindig vannak olyan rossz szokásai, amelyek a feleséget igencsak zavarják. Nem pakol el maga után, vagy rendszeresen elfelejt valamit, stb. Néha nagyon nehéz megállni, hogy kiigazítsuk a férjünket. De azzal nem nyerjük meg őt. Szeretnéd tudni, mi különbözteti meg a te életedet attól, ahogy a világ él? Számtalan asszonyt látsz a világban, akik nyilvánosan megszegyenítik és megalázzák a saját férjüket. Helytelen, ha a feleség papucsférjet csinál a házastársából.

De a Jelenések könyvében az áll, hogy amikor a Mennybe jutunk, meg leszünk ítélve mindazért, amit itt tettünk a földön. Csak azért, mert elfogadott dolog valami, még nem lesz helyes is Isten szemében. Ha jó gyümölcsöket szeretnél látni, azt kell tenned, amit az Ige mond. Ha reggeltől estig szövegelsz a férjednek, attól még nem fog megváltozni. Hányszor beszélünk arról, hogy ebben vagy abban meg fogunk változni, és még mindig nincs fordulat.

Az *ima* és a *hit* hoz változást; amikor a férj a megfelelő dolgokat *mondja*, és a feleség a megfelelő módon *cselekszik*. Ez az, ami változást hoz – mondja a Biblia. Az Ige cselekvése hozza meg azokat az eredményeket, amikre vágyunk. A Példabeszédek azt mondja: A város kapuiban fogja őt *dicsérni*, amikor a város vénei között ül. A férj valami kedveset mond a feleségről. De ez azt is jelenti, hogy a feleség az Ige cselekvője.

108. Bátorító hozzáállás

Adjatok ennek az ő keze munkájának gyümölcséből, és dicsérik őt a kapukban az ő cselekedetei! – Példabeszédek 31,31

Újfént Phyllis Moore tanításából következnek részletek:

„Olyan sok feleség áll hozzá úgy, helytelenül, hogy ha a férjük *megváltozik*, akkor majd ők is megváltoznak. Ez egy téves hozzáállás!

‘Uram, ha a férjem megteszi ezt meg azt, akkor majd én is megteszem, amit nekem kell. Vedd rá, Uram, hogy megtegye, aztán majd én is megteszem a magamét!’ – mondogatják.

Ez általában *válaszhoz* vezet. De, ha megteszed azt, amit az Ige mond a tiszteletről, akkor cselekvője leszel az Igének.

Te, mint férj, a feleséged felett valld meg a következőket. (Akkor is szólhatsz így, ha neki épp nagyon rossz napja van.) Hazajössz a munkából, és azt mondod: ‘Te jó anya vagy, nagyon jól bánsz a gyerekekkel! Tudom, hogy egy nagyon nehéz napod volt, de kiváló anya vagy, mert a gyerekek még mindig életben vannak, nem csatangolnak kint az utcán, nem gázolta el őket az autó, nem drogoznak, stb. Te egy igazán jó anya vagy!’

Tudod, hogy a gyerekek milyen gyorsan le tudnak lépni? És lehet, hogy a feleséged az ételt is leégette. Próbáltál már egyszerre három-négy dolgot főzni? Nagyon könnyen leégetheted. Főleg, ha nem is érzed magad a legjobban.

A ‘vetés’ nagyon jó dolog. Amikor helyes szavakat vallasz meg a feleségedről, az nagyon-nagyon jó. Például, amikor fogyókúrázik, és sikerült leadnia 1-2 kilót, igazán bátorítólag hatnak a férje szavai: ‘Látom, hogy fogytál! Egyre csinosabb leszel!’

Bár ha még csak pár kilót adtál is le, ettől még inkább úgy érzed, hogy érdemes kitartani. Mert ő *bátorított!* Ettől kihúzóod magad, és teszel egy lépést előre, nem pedig hátra.”

109. Csodálatos frigy

Öröme van az embernek szája feleletében; és az idejében mondott beszéd, oh mely igen jó! – Példabeszédek 15,23

„A házasság egy *csodálatos* dolog. Én nagyon boldog és örömteli vagyok. Nem lehetnék ennél boldogabb. Nem szeretnék egy napot sem élni házasság nélkül. A férjemnek nagyon sokszor ki kellett engem igazítania, mert mindig azt mondtam neki: ‘Ha te mész, én is megyek utánad!’ És ő azt felelte: ‘Inkább kérdezd meg az Urat, hátha azt akarja, hogy maradj!’ Én így feleltem: ‘Nem! Mondom neked, ha mész, én megyek utánad!’ Ó erre így reagált: ‘Ne mondd ezt, lehet, hogy maradnod kell!’

Gyerekkorunk óta együtt vagyunk ugyanis. Emlékszem, egyszer a férjemnek három hétre el kellett utaznia, és úgy éreztem, nélküle megőrülök. Soha nem voltunk távol egymástól ilyen sokáig. Még akkor sem akartam nélküle lenni, amikor nézeteltéréseink voltak.

Emlékszem, amikor veszekedtünk, folyton csak arra gondoltam, hogy hagyjuk már ezt abba, és öleljük meg egymást. Te is ezt érzed, amikor veszekszel a férjeddal? Miért van ez így? Mert a *hústested* az, aki vitatkozik, és a *szíved* jobban tudja, mi a helyes. Ha a hústestet félreteszed, uralod a szellemed által, akkor minden rendben lesz.

Két testvérnő volt nálam a minap, és az egyikük azt mondta, hogy ezek a 'házassági alkalmak' a kedvencei közé tartoznak. Összenéztünk a társával, és szinte egyszerre mondtuk neki, hogy azért a kedvence, mert még nem házas. Majd megnézzük, amikor egy éves házas lesz, hogyan vélekedik erről. Mert most még nem kellett gyakorlatban alkalmaznia a hallottakat.

Nem kell, hogy olyan házasságokban éljünk, amelyet a világ diktál. Máshogy kell tennünk a dolgunkat. Nem kritizálhatjuk a férjünket. Be kell csukni a szánkat! Ne szabd meg katonásan a férjednek, hogy milyen ruhában járjon, mit tegyen, hová menjen. Kényszerítés helyett szeretettel adj neki tanácsot!

Sokan úgy próbálják a férjüket üdvösségre vezetni, hogy folyvást mondogatják neki, ezt tedd, meg azt csináld, hogy üdvözülj. Ez helytelen! Hány ember üdvözült már úgy melletted, hogy állandóan azzal nyaggattad őket, üdvözüljenek végre? Inkább elfutnak. Én így senkit nem tudtam eddig üdvösségre vezetni. Inkább mutass példát az életeddel!"

110. Megnyerő bókok

Életnek kútfeje az igaznak szája. – Példabeszédek 10,11

Az eszesek ajkain bölcsesség találtatik. – Példabeszédek 10,13

„Elsőként a férjekhez szólok. Nem kerül nagy erőfeszítésbe, ha ránézel a feleségedre és elmondod neki, milyen gyönyörű, milyen jól főz, és milyen jó anya. Lehet, hogy szerinted nem ő a legjobb szakács a világon, de találj olyat, amit jól főz. Vagy mond azt, hogy ennél finomabb nem is lehetett volna. Valamit találj ki! És minél többször bátorítod valamiben, annál *jobbá válik* abban. Meglátod, egyre lelkesebben fogja végezni. Ha szeretnéd, hogy azt tegye, amit kívánsz, akkor *bókolj*, mondj neki csodálatra méltó dolgokat. Így lesz olyan a feleséged, amilyennek szeretnéd látni. Mert Isten így teremtette a nőket.

És ugyanez a helyzet veletek is, asszonyok. Nincs magasztosabb annál, hogy hiszel a férjedben. Nincs olyan dolog, amit a férjem ne tudna megtenni. Ha vásárolunk valamilyen új készüléket, egyből kéri a használati utasítást, hogy elolvashassa. Ez az ő feladata. Higgy a férjedben! Ettől ő egyre magasabbra fog emelkedni.

Férj, *bókolj* a feleségednek! Ismerd el, amit jól végez. Olyan dolgokat fogsz így *előhozni* belőle, amikről nem is tudtad, hogy ezzel is rendelkezik. Én soha nem tudtam magamról, hogy milliós üzleteket vagyok képes lebonyolítani. De a Szent Szellemmel *képes* vagy mindenre! Mert nem magad teszed, hanem az Ő segítségével. Semmit nem kell egyedül csinálnunk. Bármire képesek vagyunk, mert nem csak magunkra vagyunk utalva. Lehet, hogy a feleséged nem épp a legesesebb, de ha benne él a Szent Szellem, általa egyre okosabbá válhat! A legokosabbá! Ha te hiszel benne.

Imádkozz együtt a feleségeddel és higgy benne. Mert én is ilyen voltam. Nem voltam eszes. Csekély volt az önbizalmam. Amikor először szolgálnom kellett, előtte napokig rosszul éreztem a környezetem. Isten nagyon hosszú úton hozott el ideig, ahol most állok. Tudom, hogy még nem az igazi, de sokkal jobb vagyok, és sokkal jobban teszem a dolgomat, mint azelőtt. Mert valaki hitt bennem.

Ezért nézz a házastársadra és mond neki: 'Hiszek benned. Te és én, meg a Szent Szellem, bármire képesek vagyunk! És bármit el tudunk végezni az Úr segítségével!' Úgy legyen!"

111. Szerető gondoskodás

Az Úrtól vannak a férfi lépései; az ember hogyan érthetné az ő útját? – Példabeszédek 20,24

A házastársi kapcsolatok épülése kölcsönös *szerető gondoskodást* igényel, ezt senki sem vitatja. És ebben Isten fontos szerepet adott mind a két félnek. De van egy kérdés, ami gyakran felmerül, ha a feleségek magukra veszik ezt a szerepet, hogy egy még teljesebb házastársi kapcsolatot bontakoztassanak ki: miért adott Isten *egót** az embernek, és miben különbözik a férfiak egója a nőkéétől?

Először is annak ellenére, hogy gyakran van ilyen melléköngéje, az *egó* nem egyenlő az önzés fogalmával. Az egó (önbecsülés, ön-érezet, én-kép) valójában Isten egyik *ajándéka*. Nézzük most a férfi oldaláról.

A férfiaknak azért adta ezt, hogy segítsen nekik vezetővé, gondviselővé és védelmezővé válni. Más szavakkal, egy egész-

séges egóval rendelkező férfi mindig arra törekszik, hogy betöltse mindazt, amire Isten rendelte a család élén.

A gondolkodásunkban gyakorta összemosódik az erős, fejlett egó a büszkeséggel, önzéssel, pedig ez a kettő nem azonos. Amíg az egyéniség ajándék Istentől, és a fejlesztése igen helyénvaló, a kevélység az azzal való visszaélés. Isten megveti a kevélységet. A normális egó arra ösztönzi a férfit, hogy *másokra* gondoljon, a büszkeség ellenben arra, hogy *saját maga* legyen a figyelem fókuszában.

A férfit önbecsülése, önérzete – amit a szerető feleség ápol – segíti abban, hogy a család *biztonsága és egysége* felett uralkodjon. A feleség pedig támogatja a férjét egy *magasabb szint* elérésére az Úrban. Egy, az Istennek szentelt, és a feleség tisztelete által ápoltt egó megerősíti a házastársi kapcsolatot.

A szerető feleség gondoskodása nélkül a férfi egója elbizakodottsággá válhat, ami gyakran kevélységbe megy át, és ez veszélyeket rejt magában. A kevélység bizonytalanságot, és elidegenülést, rideg légkört szül a családban. A feleségé a *felelősség*, hogy segítsen a férjének egyensúlyban tartani az életnek ezt a területét.

Dr. James Dobson, a Focus on the Family (Középpontban a család) alapítója és elnöke mondta, hogy többnyire az *egó be nem töltött szükségai* (és nem elsődlegesen a szexualitásból eredő szükségai) motiválják a férfiak házasságtörését. Azt gondolhatnánk, hogy a házasságtörő férfit csupán a ki nem élt testi vágyai vezetik. De az igazság az, hogy a legtöbb esetben egyáltalán nem erről van szó. Sok esetben inkább az egó, az *önérzet, önkép* az, ami *sérült, segítséget szorít*.

Idegen Szavak Szótára:* ego = latin származású szó **1. jelentése: én; **2.** jelentése a lélektanban: az egyéniség, az Én

112. Erősítsd meg a férjedet!

De hű az Úr, aki megerősít titeket és megőrzi a gonosztól. – 2Thessalonika 3,3

Arra buzdítalak tehát benneteket, feleségek, hogy erősítsétek meg férjetegek egóját, önbecsülését! Erősítsétek meg őket! A figyelmeztetés így szól: Ha te nem teszed, mindig akad valaki, aki arra vár, hogy megtegye helyetted. Hogyan kezdhetsz hozzá? Az Úrtól való bölcsesség fog segíteni. Íme, néhány bölcs tanács:

– *Fogadd el* őt olyannak, amilyen! Lehet, hogy nem szeretsz bizonyos állapotot, de azért csak fogadd el! Aztán csak imádkozz, imádkozz, imádkozz! És ne mondd el neki, miért imádkozol.

– *Csodáld* őt, becsüld nagyra a férfiasságát! És ha nem igazán férfias, akkor keress mást, amit csodálhatsz benne!

– Soha ne alacsonyítsd le, *ne alázd* meg, nemcsak a nyilvánosság előtt, hanem a magánéletben sem. Soha ne kerülj vele ellentétbe, különösen ne ellenkezz vele mások előtt!

– *Ne mondd* el másnak, amit bizalmasan osztott meg veled! Ha bizalmába fogad és elmond neked valamit, ne szaladj elfecsegni a barátnődnek vagy másoknak, még imakérés formájában sem!

– *Ne bíráld!* Ha kritizálsz, ahogy jár, beszél, öltözködik, vagy a haját hordja, ez a negatív jellemét erősíti. Ezért ne tedd!

– Ismerd el, *becsüld* meg őt! Vedd mindig észre, amit kell! Imponáljon neked! Ő egy hős akar lenni a szemedben!

A feleséget Isten helyezte a férj mellé, hogy segítőtársa legyen *szellemi, lelki* és *fizikai* téren. Senki nem tudja úgy megerősíteni a férjedet, mint te. Sem a titkára, sem a főnöke, sem a munkatársai. Senki. Te vagy az, aki kifejezetten *neki adattál* arra, hogy betöltsd ezt a szükségét. Te egy *különleges ajándék* vagy az életében. Isten helyezte el benne a férfi egót, az önbecsülést, és rád bízta, hogy ápolod és *megóvod!*

Ellenőrizd le magad még ma! Erősítsd meg azt az embert, aki mellett állsz!

113. Előzetes megegyezés

Vajon járnak-e ketten együtt, ha meg nem egyeztek egymással? – Ámós 3,3

Az alábbi részletek Jim és Karen Evans házassággal foglalkozó televíziós műsorából származnak.

„Jimmy: A házasságon belüli egyetértésről lesz ma szó, lényegében az előzetes megegyezésről...

Karen: ... arra az esetre, ha vizályra kerül sor, hiszen minden házasságban vannak nézeteltérések. Az igazi nagy veszekedéseknek azonban az az oka, hogy soha nem ülünk le elbeszélgetni a vitás dologról, mielőtt problémává alakulna, és nem beszéljük meg a szóban forgó kérdést. A Biblia azt mondja: Járhatnak-e ketten együtt, ha (előtte) nem egyeztek meg egymással? Mi magunk idézzük elő a problémát, ha nem ülünk le, és nem beszéljük meg a dolgokat.

Karen: Azt hiszem, a legtöbben megegyeznek a központi kérdésekben, mint például: hány gyerekünk legyen, vagy: soha nem fogok 1000 dollárt úgy elkölteni, hogy ne szólnék róla neked... De legtöbbször a részletek jelentenek gondot, ahogy azok

az apró dolgok bejönnek a képbe, amiket soha nem beszéltünk meg alaposan. Egyre csak halmozódnak, és mielőtt észrevennénk, veszekedés lesz belőle.

Jimmy: Így van. A mi házasságunkban is a legnagyobb csaták mindig amiatt adódtak, amelyeket egyszerűen soha nem ültünk le megbeszélni, és ezeknek vita lett az eredménye. A tanácsadásokon azt szoktam mondani az embereknek, hogy legalább egy hónap szükséges ahhoz, hogy beszélgetéssel tisztázzuk a vitatott témát, mert először nem fogunk egyetérteni és lesznek nézetkülönbségek. Harminc napot tölt el úgy az ember, hogy megvitatja a kérdést. Végül meg tud egyezni, utána viszont harminc éven át a *megegyezés áldásait* élvezzi.

Ha nem ülünk le, és nem egyezünk meg, nem munkálkodunk rajta, nem nézünk szembe a nehéz helyzetekkel és érzelmekkel, ha nem töltjük el azt a harminc napot a megegyezést keresve, a következő harminc évet folyamatos csatározások között fogjuk eltölteni. Mi megtanultuk, hogy igenis ülünk le, egyezünk meg, hogy így együtt tudjunk járni.”

114. A megegyezés áldásai

Avagy a bölcsesség nem kiált-é, és az értelem nem bocsátja-é ki az ő szavát? – Példabeszédek 8,1

„Karen: Meg vagyok róla győződve, hogy sokan azért nem élvezik a házasságukat, mert állandóan a *tedd – ne tedd* parancsszavak között élnek. Pedig nagyon egyszerű: csak időt kell szánni rá, hogy foglalkozunk ezekkel.

Jimmy: Ez igaz. Mi elkövettük ezeket a hibákat, és nem próbálunk a saját igazságunkban megállni, mert ma már értjük, hogy egy kapcsolatban a békesség, a bensőséges a *megegyezések* révén születik. Egy tanítás következik arról, hogyan járhatnának ketten együtt, ha nem egyeznek meg előtte egymással? Ez az Ámós 3,3 igevers.

Elmondom nektek, hogyan lehet *bensőséges* a házasságok, hogyan lehet a legjobb *barátod* a házastársad, és így jól érzitek majd magatokat az életek hátralevő részében. De ehhez meg kell tanulnotok, hogyan kommunikáljatok egymással, és hogyan jussatok egyetértésre. A tanítás a ‘Mi Titkos Paradicsomunk’ című szemináriumon hangzott el, és arról szól, hogyan egyezünk meg, hogyan élhetünk bensőséges kapcsolatban.

Jimmy: Ha békességet szeretnétek a házasságotokban, akkor annak az előzetes megegyezés az alapja, az, hogy *előre egyeztetek* meg a házasságok fontos dolgaiban. Az Ámós

3,3 következőt kérdezi: Vajon járhatnak-e ketten együtt, ha nem egyeztek meg egymással? Tudja valaki a választ? A válasz: nem! Nem tudunk így együtt járni. Itt egy szorosan együtt megtett útról van szó. Utazhat-e két ember együtt egy bizonyos *cél felé*, ha előtte nem egyeztek meg. A válasz természetesen nem.

A leghosszabb utazásnak az életben a házasságnak kellene lennie. Ez nemcsak a leghosszabb, de a legintimebb, legközvetlenebb utazás is. Senkivel nem lenne szabad olyan szorosan együtt járnunk, mint a házastársunkkal. Amós itt egy nagyon komoly kérdést tesz fel: Lehetséges-e két ember számára, hogy tartósan együtt utazzanak, ha előtte nem jutnak megegyezésre? A válasz: egyáltalán nem! A házasságnak egy bensőséges utazásnak kellene lennie. És pontosan erre vágyunk.”

115. Egyetértésre jutni

... a hit együtt munkálkodott az ő cselekedeteivel, és a cselekedetekből lett teljessé a hit. – Jakab 2,22

„Amikor megházasodunk, így gondolkodunk magunkban: övele járni mindenben, az élet minden dolgában, életünk hátralévő részében, együtt. Helyes, hogy erre vágyunk, de csak ábránd marad, ha először nem ülünk le, és nem jutunk *egyetértésre* a házasság fontos dolgait illetően. És a házasulandó párok óriási többsége soha, de soha nem beszélgetett el komolyan semmiről a házasságuk előtt. Karen és én is így kezdtük.

Beszélgettünk persze, az álmainkról és a vágyainkról, de soha nem ültünk le komolyan, hogy megbeszéljünk olyan fontos dolgokat, amelyek részei voltak a jövőnknek. Összeházasodtunk, aztán kutya–macska módjára éltünk, és az utazásunk majdnem véget ért nem sokkal a kezdete után, egyszerűen azért, mert nem voltunk egyetértésben, mielőtt elkezdtük a közös utunkat.

Két eszközt használtam a házasságra felkészítő tanácsadásom, hogy segítsék az embereknek végiggondolni azokat a dolgokat, amiket meg fognak élni. Az egyiket úgy neveztük el: ‘Kérdőív a házassághoz fűzött elvárásokról’. Ez egy 6-7 oldalas füzetke volt, amiben kérdések voltak az anyagiakról, gyerekekről, gyülekezetről, munkáról, háztartásról, minden apró részletre kiterjedően. Mindenről, ami csak felmerül egy házasságban. És mindenhol az a kérdés állt: Mit gondolsz erről? Mit gondolsz arról? És mindketten külön-külön töltötték ki, nem látták a másikat, aztán odaadták nekem.

Utána egy beszélgetésben végigvettük a válaszaikat. Valójában azt tettem, hogy kiemeltem azokat a kérdéseket, amelyekben nem értettek egyet, és bizony sok ilyen dolog volt. Az olyan kérdésnél, mint: 'Hány *gyereket* szeretnél?' – nagyon gyakran 3-4 gyerek volt a különbség. De néhány extrém esetben 8-9 különbség is előfordult. Ez egy komoly probléma.

Fog-e a feleség *dolgozni*? Nagyon gyakori volt, hogy a férj igennel, a felesége nemmel válaszolt. Megbeszéltük a problémát. Ki kezeli a *pénzt*? Erre mindig érdekes válaszok születtek. A legkényesebb kérdés – és ez vicces – a legvitatottabb kérdés az egész kérdőívben az volt, hogy mennyi pénzt költethetsz el a házastársad beleegyezése nélkül. Érdekes volt látni, hogy felpezsdül a beszélgetés ennél a kérdésnél."

116. Szerepkörök

Bölcsesség által építetik a ház, és értelemmel erősítették meg.
– *Példabeszédek 24,3*

„Egy másik jellemző kérdés: Kivel töltitek az ünnepeket? Az egyik hölgy azt válaszolta: 'Hát, az én családommal! Az övét nem szeretjük.' A férfi erre ennyit tudott mondani: 'Mi?!' Rendezni kellett hát az ellentéteket. Ez csak néhány a kérdések közül, de általánosságban ugyanarra a kérdésre teljesen ellenkező választ adtak. A legtöbb pár megértette, mit jelent ez, és sikerült megoldaniuk, de legalábbis megbeszélniük a gondokat.

A másik eszközöm a *szerepkörökről* alkotott vélemény vizsgálata volt. Azt a kérdést tettem fel, hogy mi az elképzelése az illetőnek a házasságban betöltött saját szerepéről. Azt akartam elérni vele, hogy az emberek végiggondolják azt a szerepkört, amit be kell majd tölteniük, és hogy értsék meg, mi a saját felelősségük, és miért felelős a másik fél. Megpróbáltuk kifüstpölni a férfi és a női sovinizmust [érdekek elfogult, szélsőséges képviselése] is. Közismerten a mai házasságokban ez a konfliktusok elsődleges forrása.

Ki végzi majd a *házimunkát*? Voltak férfiak, akik rögtön rávágták: 'Majd ő, a feleségem. Ez az ő dolga! Mindig a nő dolga a házimunka!' Egy másik kérdés: Ki nyírja a füvet? 'Majd a feleségem. Jót tesz az alakjának. Egyébként is, többet kellene levegőn lennie.'

Ki fogja a gyerekeket *fegyelmezni*? Mindig érdekes volt átbeszélni, hogy ki a felelős ezért. Aztán, rendben van-e, ha a nő kezdeményezi a szexet? Erre a legtöbb férfi azt válaszolta: 'Nagyon is!' De voltak, akik azt mondták: 'Abszolút nem! Ó nem

lehet kezdeményező.’ Megdöbbenő, hogy amikor elkezdjük megbeszélni ezeket a kérdéseket, amelyekről azt gondolnánk, hogy egyszerűek, a felek teljesen ellenkező véleményen voltak. És még az előtt álltak, hogy átéljék ezeket.

A legtöbbünknel ez volt a helyzet. Összeházasodunk, és nem vagyunk *egyetértésben* ezeket a lényeges dolgokat illetően, hiszen korábban soha nem vitattuk meg őket. Ha a házasságkötés előtt nem egyeztetek meg, úgy házasodtatok össze, akkor a házasság egy csatatér lesz, civakodás, az akaratok összeütközése, és a békesség messze elkerüli.”

117. Előre megbeszélni

A bölcseknek beszédei hasonlatosak az ösztökéhez, és mint a szegrek, erősen le vannak verve a gyülekezetek tanítóinak szavai; melyek egy Pásztortól adattak. – Prédikátorok 12,11

Általában azt feltételezzük, hogy a házások, a családtagok szeretetteljes együttélésének a mindennapok kisebb-nagyobb problémáit, illetve az életben olykor adódó váratlan és megrázó eseményeket leszámítva alapjában konfliktusmentesnek kellene lennie. Középről azonban úgy fest, hogy maga az együttélés is számtalan konfliktus forrása, és ezek egy részét megelőzhetjük, a többit pedig tudatos kezeléssel megoldhatjuk. Ha egyikre sem fordítunk gondot, szinte elkerülhetetlen a zátony. ‘Kezelés’ alatt főként a helyes kommunikáció értendő.

Újfént Jimmy Evans: „Hadd szóljak a *kommunikáció három fajtájáról!* (Közülük csak az első biztosítja a tartós békét a kapcsolatban.) Karen és én mindháromban tapasztalatot szereztünk. Az első számú a házasságban a proaktív kommunikáció.

PROAKTÍV [előrelátóan cselekvő; felelősségteljes, önmagáért felelősséget vállaló] kommunikáció. Ez azt jelenti, hogy még mielőtt a dolgok egyáltalán felmerülnének, még *mielőtt elkezdődik* az ‘utazás’ bármilyen területen is, leülünk, és *egyezsége*re jutunk abban a bizonyos dologban. Ez azt jelenti, hogy nem kell majd megküzdenuünk, mert még előtte leülünk, és felismerjük, hogy mi vár ránk: lesznek majd gyerekeink, vállalkozásba fogunk kezdeni, be fogunk állni a szolgálatba... stb.

Mindegy, miről van szó, le kell ülnünk, és egyetértésbe kell kerülnünk ezeket illetően, még mielőtt a probléma kialakulna. Ezt hívják proaktív kommunikációnak. Ez a *békesség* alapozza meg a kapcsolatot. Az igazság az, hogy sokkal-sokkal könnyebb az előtt leülni és megbeszélni egy dolgot, mielőtt egyáltalán felmerülne. Ilyenkor még nem visszük bele az érzelmeinket, a

múltbeli tapasztalatokat, nincsenek sérülések, ítélezések, a helyzet nyomása nem nehezedik ránk.”

118. Utólag megbeszélni

Ha figyelmeztetvén a bölcsességre a te füleidet, hajtod a te szívedet a megértésre... – Példabeszédek 2,2

„A második a **REAKCIÓS** [ellenhatás elvén működő] kommunikáció. Ez azt jelenti, hogy komolyan soha *nem beszélünk* meg a házasságban felmerülő dolgokat, és ezért folyamatosan az adott körülményekre reagálunk. Karen és én így éltünk a házasságunk elején. Soha nem beszélünk a házassággal járó komoly kérdésekről. Állandóan vitatkoztunk, folyamatosan csatáztunk, szüntelenül azzal a frusztráló dologgal küzdöttünk, hogy úton vagyunk, de nem tudjuk, hová tartunk, *nem egyeztünk* meg arról, hogy milyen gyorsan fogunk haladni, mikor fogunk megállni... Semmiről.

Ezért a személyiségek *harca* állandó jellegű volt, és az ezzel járó *feszültség* is. Egy-két hétig jól mentek a dolgok, aztán robbant a bomba és kitört a háború, valamilyen nézeteltérés miatt. Így teljességgel lehetetlen békességben élni.”

Egyik tanulságos, személyes tapasztalatom erről: Egy kisebb összeg ütötte a markomat, s ennek örömeire meglepetést szerettem volna szerezni a feleségemnek. Vásároltam egy polcrendszerrel a tisztítószeres tárolására, amit magam akartam felszerelni. Mindezt maximális jó szándékkal igyekeztem tenni, de nem igazán nyerte el a kedvesem tetszését. Azt kifogásolta ugyanis jogosan, hogy nem egyeztettem vele, mert neki egy másik tetszik, azt szerette volna. Ebből az esetből levontam a szükséges következtetést, és megértettem az előzetes megegyezés fontosságát. Kis és nagy horderejű döntéseknél egyaránt igaz ez.

119. Soha nem beszélni róla

Mind a halál, mind az élet a nyelv hatalmában van, és amiképpen kiki szeret azzal élni, úgy eszi annak gyümölcsét. – Példabeszédek 18,21

„A harmadik a **RADIOAKTÍV** [elkerülendő, nem érinthető, tabu terület] kommunikáció. És hogy mi történik ilyenkor? Mivel a házasságkötés előtt soha nem beszélünk ezekről a bizonyos dolgokról, a házasságkötés után mindig a körülményekre reagálva élünk, megsértve ezzel egymás érzelmeit. Elkezdünk veszekedni, és bizonyos dolgokban nem jutunk semmire. Ezek a témák a radioaktív kategóriába kerülnek át.

A radioaktív azt jelenti: erről soha többet *nem beszélhetünk*. Eddig a határig mehetünk el. Valamelyikünk meg fog sérülni, ha a téma felmerül. Nekünk Karennel két ilyen radioaktív területünk volt a házasságunkban, az egyik a pénz. A *pénz* egy abszolút tabu terület volt mindkettőnk számára. Kölcsonösen megítéltük egymást, mert különbözött a pénzzel kapcsolatos szemléletünk, nyelvünk.

Karen máshogy látja a pénzt, mint én. Én úgy gondoltam, hogy ő zsugori, hogy túlságosan vigyáz a pénzre, és hogy az én dolgom kiszabadítani a családomat a 'zsugori markából'. És ezt is tettem. Úgy gondoltam, hogy nagyon szűkmarkú. Ő pedig azt gondolta, hogy én túlságosan szórom a pénzt, s hogy az ő feladata, hogy megvédje az anyagi helyzetünket, mivel én 'megrögzött költekező' vagyok.

Azt mondogatta nekem: 'Jimmy, te *kényszeresen* költöd a pénzt.' Ó, egek! Amikor ezt a szót kimondta, nyomban fel tudott idegesíteni. És dühös lettem. Persze, ő sem szerette a zsugorit... Ezért az anyagiak kérdése egy radioaktív tér lett számunkra. Kerültük is. Ha előjött volna, valamelyikünk biztosan megbántódik."

120. A családi élet területe

Fiam! Az én bölcsességemre figyelmezz, az én értelmemre hajtsd a te füledet... – Példabeszédek 5,1

„A másik téma, ami radioaktívvá vált a mi esetünkben, a *gyerekeink* voltak. Eljutottunk arra a pontra, hogy a házunkban két megvadult elefánt élt. [Mi ketten.] Szerettük egymást, nem akartunk elválni, de nyugtalanság és feszültség volt köztünk. Ez meggátolta, hogy igazán mély kapcsolatunk legyen, mint amilyen bensőségesnek kellett volna lennie. És elmondhatom, hogy akármikor, bármilyen témával foglalkoztunk, a gyerekek és a pénz kérdése állandóan felmerült. És amikor ezekre került a sor, mindig mérhetetlen *izgalmat* keltett.

Előjött valami indifferens téma, de hogy hogysesem, végül mégis a radioaktív területeken kötöttünk ki. Akkor aztán jöttek a harcok, mindenféle rossz érzés, és hasonlók. Ha békességet szeretnénk a házasságunkban, szükséges, hogy *szeretetlenben* járjunk egymással. Proaktívan [előrelátóan] kell kommunikálnunk. Először is, ha léteznek ilyen radioaktív témák, az azt bizonyítja, hogy soha nem beszéltek ki ezeket.

Másodszor, ha állandóan a helyzetekre reagálunk, akkor ez azt mutatja, hogy létezik egy mindent eldöntő jelentőségű probléma a kapcsolatunkban: nem ültünk le átbeszélni a kényes

témát. Sem üzletet, sem gyülekezetet, semmit, aminek fontos célja van... Mi más lehetne a kiindulópontja egy ilyen fontos küldetésnek, minthogy leülünk és *megegyezünk* abban, hogy mit fogunk tenni? Nézzük a házasság esetét...

Úgy kötnek házasságot sokan, hogy soha nem beszélnek komolyan az alapjairól, aztán nem értik, miért csatáznak egymással! Járhatnak-é ketten együtt, ha nem egyeztek meg előtte? Nem! Ezt senki sem tudja megtenni! Senki! Egyáltalán nincs esély rá, hogy ez működjön. A válások és a házassági problémák közül soknak az az oka, hogy két naiv ember, akik eldöntötték, hogy együtt fognak 'utazni', soha nem beszélgettek el a fontos dolgokról. Most pedig ütközik az akaratuk, és folyamatosan a körülményekre reagálnak, ezért egyre több téma esik majd a radioaktív kategóriába, és a házasságukban nincs békesség és boldogság.”

121. Gondviselés a szülőkről kérdése

Ezek is a bölcsék szavai. Személyt válogatni az ítéletben nem jó. – Példabeszédek 24,23

„Ha azt akarod, hogy olyan legyen a házasságod, amilyenre vágyasz, először a következőt kell tenned: foglalkozz a radioaktív témákkal! Évekkel ezelőtt vitákba keveredtünk egy bizonyos dologgal kapcsolatban, nevezetesen: hogyan fogjuk gondját viselni az egyre idősödő szüleinknek. Hiszen nagyon szeretjük őket, és mivel megöregedtek (a hetvenes éveikben járnak), szükségük lesz a támogatásunkra.

Engem a szívem a saját szüleim felé húzott, Karent az övéi felé. Mindketten úgy éreztük, hogy a másik a saját szüleit részesíti előnyben. És ez persze igaz is volt. Egyszer, mikor éppen nyaralásból jöttünk vissza, az autóban elkezdtünk veszekedni e miatt. Úgy értem, ott ültünk és körülbelül fél órán át vitatkoztunk. Én úgy érezttem, hogy Karen nincs tisztelettel irántam, ő pedig, hogy én nem vagyok vele szemben.

Aztán úgy egy órán át meg sem szólaltunk, és én arra vártam, hogy végre észhez térjen. Rá kellett jönnünk, hogy soha nem beszélünk arról, hogy mit fogunk csinálni, amikor a szüleink idősek lesznek. Ez kölcsönös érzelmeket érintő téma. Ezért leültünk, és addig beszélgettünk és imádkoztunk, míg végül megegyeztünk. Azóta sem volt ezzel gondunk.

Megértettük: ahogy a szüleink egyre idősebbek lesznek, gondjukat fogjuk viselni, szeretni fogjuk őket – ez a mi tervünk arra, hogy hogyan gondoskodjunk a szüleinkről. Most mon-

dom nektek, ha nem ültök le, és ha nem beszélitek meg ezeket a dolgokat, nem lesz békesség az otthonotokban.

Függetlenül attól, hogy mit kell tennetek, függetlenül attól, hogy mennyi időbe kerül, mennyi büszkeségtől kell megszabadulni. *Egyetértésbe* kell kerülnötök, különben nem tudtok majd békességben együtt járni a házasság útján.”

122. A házassági tanácsadás szükségessége

Enyém a tanács és a valóság, én vagyok az eszesség, enyém az erő. – Példabeszédek 8,14

„Jimmy: Ebben a tanításban szó volt a házasság előtti *tanácsadásról*. Azok közül a párok közül, akik eljöttek ezekre, sokan egyáltalán nem beszélgettek még el a közös életüket érintő legfontosabb dolgokról sem. A felhasznált eszközökkel abban segítettem nekik, hogy leüljenek, és őszintén beszéljék meg ezeket a témákat, hogy mire összeházasodnak, már egyetértésben legyenek. Ez tartja együtt őket az előttük álló úton. Mi nagyon keveset beszélgettünk erről, mielőtt összeházasodtunk volna. Aztán folyamatosan csatáztunk – mivel korábban nem beszélgettünk, így állandósult a küzdelem egymással.

Karen: Igen, nálunk ez volt a helyzet. Azt hiszem, fontos megvilágítani először azt, mi nehezíti meg olyan nagyon, hogy képesek legyünk ezeket az életkérdéseket megvitatni. Nálunk ekörül csendes háború zajlott, rejtett harcok dúltak. És nagyon hosszú idő telt el, amíg tudtunk beszélgetni a dolgokról. Nem könnyű eljutni odáig. El szoktuk mondani az embereknek, amikor bátorítjuk őket, hogy ha nincsenek hozzászokva, akkor nehéz belekezdeni. Könnyebb azt mondani, hogy: ‘Rendben, befejeztem, és elsétálok!’ Ahogy Jimmy mondta, az ‘elefántok’ akár egész nap is itt lehetnek a házban, engem nem érdekel! De nem ez a helyes út. Ezért beszéljünk most arról, miért olyan nehéz szót érteni bizonyos dolgokról.

Jimmy: Először is, ugyebár, kényelmetlen... A fontos dolgok többségéről eleve *kínos* beszélni. A pénzről, a szexről, a gyerekekről... Ezek a témák mindkét felet érzékenyen érintik, ráadásul mindkettőnek más a megközelítési pontja. Ezért, még ha nem is veszekszünk a dologgal kapcsolatban, egyre inkább felkavarja az *érzelmeket*, és emiatt átkerül a radioaktív (tabu) kategóriába. Így történt velünk is.”

123. A harag, mint akadály

Az engedelmes felelet elfordítja a harag felgerjedését; a megbántó beszéd pedig támaszt haragot. – Példabeszédek 15,1

„Karen: Egy másik ok lehet a *harag*. A harag forrása az, hogy nem érzed, hogy a párod értékelné azt, amit hiszel, vagy gondolsz. Ezért néha szabadjára engedjük a haragot, mert a vitából én csak azt érzem ki, hogy mennyire meg akar győzni a saját igazáról. Szükség van a másik megértésére, arra, hogy: mindegy, mit mondasz, *figyeln*i akarok. Nem azért, hogy megvédjem magamat – tehát megbántottságból –, hanem mert tényleg egyetértésre törekszem.

Jimmy: Igen. Ez nagyon fontos pont, hiszen *tiszteletben* kell tartanunk a házastársunk véleményét és érzéseit, még akkor is, ha nem értünk velük egyet. A dominanciáról mondanék pár szót. Én jellegzetesen uralkodó típus voltam, amikor összeházasodtunk. Megpróbáltam uralkodni a feleségem felett. Amikor leültünk megbeszélni valamit, nem tiszteltem a véleményét, nem hallgattam türelmesen végig. Ő egyre rosszabbul érezte magát, és végül felkelt, de mindig mérgesen. És ez a későbbiekben további harcokat szült. Ő rendszeresen, minden második vagy harmadik hónapban kiborult, én pedig mindig rosszul viselkedtem. Nem voltunk egyetértésben. Ő őszinte volt, és én nem voltam erre tekintettel.

Tisztelnünk kell egymást, *értékelnünk* kell a másikat, türelmesen leülni, és azt mondani: *társak* vagyunk, nem akarunk egymáson uralkodni, Isten mindkettőnknek az Ura. Mindketten képesek vagyunk meghallgatni a másikat, és ha ezt meg tesszük, nagyon jó döntést tudunk hozni. Ha megpróbáljuk uralni a másikat, nem leszünk meggyőzőek az érvelésünkben. A mi esetünkben például: merőben másként tekintettünk a pénzre, mégis *együtt* nagyon jól döntöttünk az anyagi kérdésekben. Más-más volt a kiindulópontunk a gyerekeket illetően, de *együtt* mindig nagyon jó döntéseket hoztunk.

Karen: Azt hiszem, ebben az emberek temperamentuma is szerepet játszik. Van, aki eleve azt gondolja, hogy az ő véleménye az egyetlen releváns (meghatározó) vélemény.

Jimmy: Igen. Ilyen az uralkodó típusú ember.

Karen: Pontosan. De van, aki, mint én is, inkább hagyja történni a dolgokat, mert nem tudja, mit tegyen – de ez sem egészséges. Ha teret engedünk neki, közvetítőként belép a képbe Isten. Ha mindketten szánunk rá időt és imádkozunk konkrétan a dologgal kapcsolatban, amikor újra összeülünk – és ez valamiféle csoda –, a Szent Szellem gondoskodik róla, hogy el tudjunk kezdeni beszélni arról, amiről előtte sosem tudtunk. Ő meglágyítja a *szíveket*, és amikor *egyetértésbe* kerülünk, hirtelen úgy látjuk, hogy maga a kérdés nem is olyan nehéz. Békesség jön.”

124. Az elcsendesedés, kikapcsolódás szükségessége
... *Jertek el csupán ti magatok valamely puszta helyre és pihenjétek meg egy kevésse.* – Márk 6,31

„Jimmy: Ez a módszer – a szellemi kikapcsolódás módja – arról szól, hogy egy házaspár elmegy valahova 2-3-4 napra, és mindegyik napnak az első felét azzal töltik, hogy *imádkoznak* és *beszélgetnek* bizonyos témákról, a nap hátralevő részét pedig kikapcsolódásra, szórakozásra szánják. És ez *átformáló* erővel bír, amit sok házaspár – köztük mi is – meg tud erősíteni. Amikor először voltunk ilyen szellemi kikapcsolódáson, jó volt a házasságunk, és ez a megtapasztalás egy következő szintre emelt fel bennünket. Három nap alatt! Ez egy hosszú hétvége volt az esetünkben. Ha házasságban éltek és még soha nem tettetek ilyet, bármibe kerüljön, bármit kell is félretenni érte, menjétek el *kettesben* pihenni! És ezen a szellemi kikapcsolódáson elsőként a radioaktív témákkal foglalkoztatok!

Határozzátok el, hogy addig maradtok ott, amíg kell, hogy egyetértésre jussatok – a gyerekek, pénz, szex, munka... bármi legyen is az –, kényes témakörökben. És ahogy Karen mondta, ez rendkívüli módon *megváltoztatja* a kapcsolatokat. Ez azon az egyszerű alapelven nyugszik: ha *megegyeztek*, együtt tudtok majd járni. Ámós feltette a kérdést: ‘Járhatnak-e ketten együtt, ha előtte nem egyeztek meg?’ A válasz: nem! De, ha megegyezünk, igenis képesek leszünk együtt menni az úton. A házasság az élet *leghosszabb utazása* egy másik emberrel. Sőt, ez a *legszorosabb kapcsolatot feltételező* utazás. Ha szorosan együtt járjuk ezt az utat, az áldás, de ha nem, az balgaság. A megoldás tehát nem az, hogy másik társat keresünk, vagy egyedül maradunk. A megoldás az, hogy *egyetértésre* jutunk, és így mindvégig élvezni tudjuk a házasság hosszú útját.”

125. Elmenekülni vagy szembenézni
Állj meg az úton, és nézz ide-oda..., kérdezd meg a futót és a menekülőt, és ezt mondd: Mi történt? – Jeremiás 48,19

„Jimmy: *Időt* kell szánnunk arra, hogy meg tudjunk *egyezni* a kapcsolatunk során felmerülő fontos kérdésekben. Ha ezt megtesszük, akkor bensőséges, *harmonikus* lesz a kapcsolatunk. Ha nem, akkor viszont állandó harcokra számíthatunk.

Karen: Így van. És néha ezt az nehezíti meg – mert ugye az *akadályokról* beszélünk most – hogy fájdalmakat hurcolunk a múltból magunkkal. A mi esetünkben például, ha visszatekin-tenék, milyen volt korábban, az bizony fájdalmas lenne. Nagyon

sokszor addig sírtam, míg végül elaludtam. Csak siránkoztam az Úrnak, hogy ez soha sem fog megváltozni, mindig így marad? Azt hiszem, arra van szükség, hogy valamelyikünk azt mondja: ‘Megbeszéljük, megígérem! Tudom, hogy fáj neked is!’

Ezek a dolgok fájdalommal jelentkeznek. Ezt a fájdalmat nem akarjuk, ezért próbálunk *elmenekülni* helyzetek elől, ahelyett, hogy *szembenéznénk* velük, és azt mondanánk: ‘Tudod, mit? Bármilyen fájdalmas is, azt akarom tenni, ami helyes!’ És én mondom, ennyi kell hozzá. Az kell, hogy átlépjünk a fájdalomon, és azt mondjuk: ‘Nem számít, ha fáj, szembenézek veled. Tudom azt is, hogy meg kell bíznom valakiben. És ha a hívó emberek azt mondják, hogy ez működik, miért ne cselekednék én is így?’

Jimmy: Ez nagy igazság. De legyünk biztosak benne, hogy *nem adjuk fel!* Hogy nem osztjuk kétfelé a házat, és nem szüntetjük be a kommunikációt! Legyenek ezek fontos dolgok az életünkben, mert ha megbeszéljük a dolgokat, és a végére járunk, az *harmóniát* és bensőséges kötődést teremt.”

126. Kommunikációs készség

Az igaz ember szája az élet forrása... – Példabeszédek 10,11 (Szent István Társulat kiadása)

A sikeres házasságok Isten *Igéjére* és egy házaspárnak az Istennel való *kapcsolatára* épülnek. Amikor azonban a hétköznapi gyakorlatról van szó, akkor a középpontban a sikeres *kommunikáció* áll. Az erős, boldog házasságok a *jó párbeszéd* készségére épülnek. A problémák viszont gyakran azért keletkeznek, mert a párok nem tudják, hogyan kommunikáljanak eredményesen egymással.

Ha a saját házasságodon töprengsz, és úgy látod, hogy elkelve néhány jó tanács a párbeszéd területén, ne ess kétségbe! Nincsenek olyan párok, akik egymás megértésére már kezdettől hibátlan módszerrel rendelkeznének. A hatékony kommunikációt folyamatosan *fejleszteni* kell. Ha hajlandó vagy befektetni a szükséges időt és erőfeszítést, képesek lesztek sikeresen felépíteni házasságotokban az igazi szövetséget, a szeretetteljes együttműködést.

Mi a kommunikáció? Az egyik definíció szerint az információk olyan módon történő verbális [szóbeli] és non-verbális [nem szavakkal kifejezett] megosztása, aminek során a másik személy megérti, amit *közölni* (azaz közzé tenni) akarsz vele.

A kommunikáció – fogalmak, gondolatok és érzelmek *csejéje*. Az eredményes kommunikáció olyan *közlés* – és a másik részéről olyan *figyelem* –, ami megértést eredményez.

A jó kommunikáció tehát, három készséget foglal magába: 1./ a *közlést*, 2./ a *meghallgatást* és 3./ a *megértést*. Mind a hármat fejleszteniünk kell, ha sikeresen szeretnénk kommunikálni a házastársunkkal.

127. A beszéd

... elálmélkodtak kedves beszédein, amelyek szájából származtak... – Lukács 4,22

A három kommunikációs készség közül a beszéd tűnik a legkönnyebb résznek. Elvégre a legtöbb ember élvezi véleménye kifejezését. De az igazság az, hogy sok ember nem tudja, hogyan ossza meg hatékonyan a gondolatait másokkal *világos* és *udvarias* (kedves, tapintatos, épületes) formában. Szerencsére vannak módszerek a tökéletesítésre.

Mielőtt megszólalsz, emlékezz Pál apostol intésére: „Semmi romlott beszéd a ti szátokból ki ne jöjjön, hanem csak amely hasznos és szükséges az építésre, hogy kegyelmet adjon a hallgatóknak.” (Ef. 4,29) Ha eredményt vársz, úgy kell beszélned, hogy a másik *javát* tartsd szem előtt. Hogy *építsd* vele őt. Hogy a szavaid kedvességet és erőt közvetítsenek. A pozitív, a bátorító és szeretetteljes szavak nagymértékben képesek *építeni* a házasságot is.

Ne feledd azt sem, hogy a férfiak és a nők különböző módon osztják meg az információkat. Például, ha felmerül egy probléma, a *férfiak* szeretik hallani a tényeket, hogy megoldást találhassanak, míg a *nők* szívesebben osztják meg az érzéseiket, miközben együttérzésre várnak. Ha nem fogadjuk el, nem vesszük tudomásul ezeket a különbségeket, frusztráltak [nyugtalanok, zaklatottak] leszünk.

Ha elfogadod a társad személyiségét, viselkedését, igényeit, és megtanulsz megfelelően reagálni rá, meglátod, a házasságod erősödni fog!

128. A meghallgatás

Aki arra felel, amit meg sem hallgatott, ez bolondság és gyalázatos rá nézve. – Példabeszédek 18,13

A másik fél meghallgatása létfontosságú feltétele a valódi kommunikációnak. Mégis, kutatások támasztják alá, mutatták ki, hogy az emberek általában csak kb. a húsz százalékát *hallják* meg annak, ami elhangzott. Miért van ez így? Például, mert sokszor már jóval azelőtt elkezdünk a válaszunkon gondolkodni, mielőtt a másik befejezte volna mondandóját.

Némelyikünk még félbe is szakítja a beszélgetést, csak hogy tehessen egy megjegyzést.

Valahányszor idő előtt kezdjük megfogalmazni a választ, vagy szakítjuk félbe a beszélőt, csak egy részét halljuk meg annak, ami elhangzik, kockáztatva, hogy még azt is *félreértjük*, amit meghallottunk.

Ha nem hallgatjuk meg a teljes történetet, válaszuk helytelen lehet az adott szituációban, vagy akár teljesen téves! Van módunk tökéletesedni ezen a téren is. Először is tanulj meg objektíven hallgatni. Az objektív [tárgyilagos] hallgatás azt jelenti, hogy *figyelmet* szentelsz annak, amit a másik mond, szigorúan a meghallgatása és megértése végett, és nem a magad védelme vagy a személyes érdekeid képviselése céljából.

Választhatod, hogy a saját gondolataid helyett arra koncentrálsz, amit a hitvesed mond. Ne foglalkozz addig a válasszal, amíg a másik maradéktalanul ki nem fejezte a gondolatait. A tárgyilagos hallgatás azt is jelenti, hogy akkor is *figyelsz*, ha éppen nem tetszik, amit hallasz. Lehet, hogy ez nehéz, de lehet, hogy neked kell megváltoztatnod a vélekedésedet a vitatott témában. Soha nem fogod felfedezni, hogy *változtatnod* kell, ha csak nem figyelsz mindarra, amit a hitvesed mond. A hatékony hallgatás magába foglalja, hogy figyelemmel követed a részleteket is.

Könnyebb lesz, ha tudatosan *törődsz* azzal, amit a másik mond. Jó emlékeztetni magadat, hogy szereted az illetőt, akit éppen hallgatsz. Ismerd fel, hogy a másik kockázatot vállal azzal, hogy nézeteit és érzelmeit megosztja veled. Szembenéz a lehetőséggel, hogy elutasítod, amit mond. Hatékony módja a párod iránti szereteted kimutatásának, ha *tiszteletet* mutatsz iránta véleménye bátor megosztásáért. A szeretet pedig soha nem vall kudarcot!

129. A megértés

Aki bölcsességet szerez, szereti az életét, aki megőrzi az értelmességet, jót nyer. – Példabeszédek 19,8

A harmadik eszköz a jó kommunikáció megvalósításához, a *megértése* annak, amit a másik mond. Aki hallott már beszélgetést egy idegen nyelven, tudja, milyen kellemetlen érzést vált ki a megértés hiánya.

Hallhatsz szavakat, és még az *érzelmeket* is elcsíphetted mögöttük, de mivel nem fogod fel az üzenetet, nem lesz a birtokodban a megértés, aminek ismeretében válaszolni tudnál.

Néha nehezen megy az embereknek a gondolataik átadása. Az, amit közölni *akarsz*, és az, amit valójában *mondasz*, olykor nagyon különbözhetnek egymástól.

Ha játszottad már valaha a 'körbe üzenős' játékot, akkor tudod, hogy az emberek sokszor nem pontosan hallják, amit a másik súg a fülébe. A *félreértések* mindenféle problémához vezethetnek – beleértve a zűrzavart, a sértődést és a fájdalmat –, ezért fontos megbizonyosodni arról, hogyan érted, amit a másik mond. A Példabeszédek 3,13 azt mondja: „Boldog ember, aki megnyerte a bölcsességet, és az ember, aki megértést szerez.”

A megértés nem csak úgy, varázsütésre történik: *erőfeszítést* kell tennünk, hogy hozzájussunk. Addig kell hallgatnunk, beszélnünk és kérdeznünk, míg *egy hullámhosszra* kerülünk a hitvesünkkel. Soha ne feledd, nem számít, milyen régóta házas két ember, nem képesek olvasni egymás gondolataiban. (Azt gondolhatnánk, hogy többnyire tudunk, de nem mindig fogjuk helyesen a másik jelzéseit.)

A legjobb mindig olyan tisztán *kifejteni* a dolgokat, ahogyan csak tudod, *figyelni*, amennyire csak lehet, és addig kérdezni, amíg nem vagy teljesen biztos abban, hogy világosan *érted* a másik nézőpontját.

130. A kommunikáció tíz kulcsa

A sok beszédben elmaradhatatlan a vétek; aki pedig megtartóztatja ajkait, az értelmes. – Példabeszédek 10,19

Hogyan tudnád tökéletesíteni a kommunikációd a házastársaddal? Íme, tíz kulcs, ami segít ügyesebbé válni a beszédben, a meghallgatásban és a megértésben.

1. Légy hajlandó *felfedni*, amit érzel és gondolsz. A felszínes közterek nem fogják megerősíteni a házasságodat.

2. *Bízz* magadban és a másokban. Mindkettőtöknek van fontos mondanivalója, ami létfontosságúvá teszi a beszédet és a meghallgatást.

3. Légy *őszinte*, de kerülj a sértést. Gyakorold az udvarias beszéd és az építő kritika művészetét. Ha túl feldúlt vagy, hagyd időt magadnak, hogy lehiggadj a vita folytatása előtt.

4. Az *időzítés* fontos. Megvan az alkalmas pillanat az *őszinteségre*. Ha ez nem most van, akkor várj a megfelelő időzítésre, hogy megoszthasd gondolataidat.

5. A jó kommunikáció *határozott*, de nem agresszív. Beszélgetéseid ne a házastársad megbüntetésének eszközei legyenek! Légy higgadt, megfontolt. Ne kiabálj, ne szitkozódj.

6. *Ne vonakodj* megbeszélni az apró részleteket sem. Általában nem a nagy dolgok, hanem a csip-csup (kis rókák kártevése) ügyek felhalmozódása okozza a problémákat a házasságokban.

7. Maradj *egy témánál*, amíg megoldásra nem jutsz. Ha feladod és hagyod megoldatlanul, később újra fel fog bukkanni, még több gondot okozva.

8. Értsd meg, hogy egy beszélgetésnek, egy megbeszélésnek, vagy nézeteltérés tisztázásának nem a győzelem a *célja*. A kommunikációnak el kell érkeznie egy *megállapodáshoz*, ami olyan helyzetet teremt, amiben mindketten *győztesnek* érzik magukat.

9. Ügyelj arra, hogy a szavaidban *naponta kifejezd a szere-tetedet*. Minél többet mondd, annál igazabb lesz ez neked és hitvesednek is.

10. Soha ne feledd: kommunikálni nem luxus, hanem *nélkülözhetetlen* életfeltétel!

131. Négy problematikus terület

Szenvedd el velem együtt a nehézségeket, mint a Jézus Krisztus jó katonája. – 2Timótheus 2,3

Nagyon sok tanítás áll rendelkezésünkre a házasságról. De a létező legjobb könyv erről mégis a Biblia! Azután sok dolgot tanulhatunk meg a házasságról, válásról és újraházasodásról a tapasztalatok útján is. A *lelkipásztorokra* ez különösen igaz, mert nekik foglalkozniuk kell mindennemű családi problémával a lelki gondozás gyakorlatában.

Többnyire nem tartjuk szem előtt azt a fontos ténytet, hogy a házasság egy *többsikú szövetség*. Nem csak érzelmi (testilelki), de gazdasági, jogi, elvi és bizony ideológiai alapokon álló intézmény. Ha ezek közül akármelyik tisztázatlan, az nem endgi megszilárdulni a szövetséget.

A gyakorlat azt mutatja, hogy a házastársak problémái tipikusan e *négy témakör* köré összpontosulnak: 1./ vallás, 2./ szexualitás, 3./ pénz és 4./ gyerekek. Az egyik legjobb mód arra, hogy ezen a négy területen elkerüljük a gondokat, hogy még a házasságkötés előtt részletesen megtárgyaljuk ezeket.

Nagyon sokan nem tudnak semmit a házasságról, mert sohasem tanították őket erről. Akadnak sajnos olyanok is, akik egyetlen könyvet sem olvastak e témáról. Így jóformán semmit nem tudnak a szexualitásról, de bármi másról sem a házastársi kapcsolatot illetően. A csonka családban felnövekvő gyerme-

kek sérüléseit már nem is említjük. Aki viszont olvassa a Bibliát, annak a sajtóján túlhaladó *bölcsessége* lesz.

A házasságokat többnyire fiatal, kevés élettapasztalattal bíró egyedek kötik. De ha elég idősek érzitek magatokat ahhoz, hogy megházasodjatok, akkor elég idősek vagytok ahhoz is, hogy elbeszélgessetek a fentiekről. Feltétlenül meg kell *beszélgetek* ezeket a dolgokat, *mielőtt* házasságra léptek. Ha már házások vagytok, akkor haladéktalanul osszátok meg egymással véleményeket, és jussatok *egyetértésre*. Ha nem vagytok egyetértésben, az *akadályozni* fogja az imáitok megválaszolását.

„A férfiak hasonlóképpen, megértően éljenek együtt feleségükkel, az asszonyi nemmel, mint gyöngébb edénnyel, megadván nékik a tiszteletet, mint akik örököstársak az élet kegyelmében; hogy a ti imádságaitok meg ne hiúsuljanak.” (1Pét. 3,7) Mivel sokat prédikálnak a hitről és az imáról, így tudjuk: minden, ami akadályozza az imát, akadályozza a hitet is. Az *ima* és a *hit* szorosan együtt járnak. Ha nem viseltetsz kellő tisztelettel a házastársad iránt, az imáid akadályoztatva lesznek!

132. A vallásról (1)

Nem ihatjátok az Úr poharát és az ördögök poharát; nem lehettek az Úr asztalának és az ördögök asztalának részesei [egyidejűleg]. – 1Korinthus 10,21

A házasságokban az első számú probléma a *vallás*. Egy hívőnek például nem kellene hitetlennel egybekelnie. A Biblia azt mondja: „Ne legyetek hitetlenekkel felemás igában...” (2Kor. 6,14) A legtöbb házasság úgy köttetik, hogy sem a férj, sem a feleség nem keresztények, azaz *nincsenek újjászületve*. Ugyanis kereszténnyé akkor válik az ember, amikor behívja az életébe a Krisztust. Ha később az egyikük *üdvösségre* jut, felemás igában fognak tovább élni.

Pál beszámol erről az 1Korinthus 7,12–16-ban: Ha a hitetlennek kedvére van, hogy keresztény társával éljen, az rendben van. De ha a hitetlen házasságtörést követ el, mások után szaladgál, és nem akar keresztény társával élni, a hitetlen (Krisztus nélküli) számára a Biblia megengedi a válást.

Minden egyes helyzetre a *szeretet törvényének* fényében kell tekintenünk. Így a házasságon belüli vallási problémákra is. A *felemás iga* esete akkor áll fenn, ha a házaspár egyikének nincs üdvössége. Egy *elválasztó fal* van ilyenkor kettejük között, mivel mindkettőnek más a szellemi ‘atyja’. A gyerekeket tekintve meg *széthúzás*. A gyerekek, ha nem kereszt-

tények, általában a *világ* dolgait fogják követni az Úr ösvénye helyett. Ez aztán mindenféle újabb gondot okozhat.

Másik példája a lehetséges vallási problémának, amikor a házastársak *különböző felekezetből* valók. Komoly gondokat szülhet az, ha mindkettejük *makacs*, és nem hajlandó megérteni a társát, és együttműködni vele. Természetesen, ha az emberek valóban *újjaszültek*, a szeretet törvényében fognak járni. Az üdvösség ugyanis nagy változást hoz!

Egyedi helyzet áll elő akkor, ha az egyik fél felett ott van az Úr *szolgálati elhívása*. Ilyenkor feltétlenül szükséges *átbeszél*ni a jövőt. Mert alapvető kérdés, hogy az elhívottnak az Úr útját illik követnie, s nem a család óhaja szerint járnia. Korrekt módon járnak el azok, akik előre tisztázzák a várható helyzetet.

Ha egy feleségnek nincs is elhívása a szolgálatra, mint *segítőtársnak* ildomos a férjével tartania. Néhány dolog kellemtelenül érintheti a házastársat, ha nincs rá előre *felkészítve*. A szolgálathoz esetenként *áldozatra* van szükség. Pál azt mondta Timótheusnak: „Szenvedd el velem együtt a nehézségeket, mint a Jézus Krisztus jó katonája.” (2Tim. 2,3)

133. A vallásról (2)

Ímé, az igaz e földön elnyeri jutalmát; mennyivel inkább az istentelen és a bűnös! – Példabeszédek 11,31

Nyugodt szívvel mondhatja a prédikátor a párjának azt: „Jobban szeretlek téged, mint szüleimet vagy bárki mást a *földön*, de nem szeretlek jobban *Jézusnál*. Jézus számomra az első. Számodra is az elsőnek kell lennie.” Jézus szeretetével fogja szeretni a hitvesét az, akinek számára az *Úr az első*.

Létezik olyan eset, amikor az Úr felkentjének párja *lázad* a gyakori szolgálati elfoglaltság miatt. Némelyikük ilyenkor helytelenül úgy dönt, hogy a hitvese kívánságának tesz eleget. Így viszont a *kettős elvárásnak* nem tud maradéktalanul eleget tenni. Akik nem *illeszkednek* be Isten tervébe, folyton szerencsétlenek lesznek. Az otthonukban uralkodó boldogtalanság és egyet nem értés kihatással lesz a gyermekeikre is.

Megtörtént eset: Egy házaspár régebben léha életet élt. Az apró termetű feleség gyakran a férj fölé kerekedett és alaposan helybenhagyta. Miután az asszony *üdvözült*, gyermekeivel elkezdett a *gyülekezetbe* járni. A férje egyszer rosszállóan megjegyezte: „Miért nem viszed át az ágyadat a gyülekezetbe? Többet vagy ott, mint itthon!” Felesége erre így válaszolt: „Édesem, tudod, hogy ez nem így van. Te minden este elmész, én viszont

csak miután gondoskodtam arról, hogy az ételed készen legyen és a ház tisztán álljon.”

A férj azt gondolta, véget vethet a gyülekezetbe járásnak azzal, ha a neje cipőjét eldugja. Az asszonyt ez nem tartotta vissza, felvette az ócska cipőjét, és elment az istentiszteletre. Később ez az asszony – hogy egy kicsit ugrassa a férjét – azt mondta neki: „Ha nem tetszem neked olyannak, amilyen vagyok, azt hiszem, fogom magam, és megint olyan leszek, amilyen régen voltam!” A férj erősen tiltakozott, s végül azt mondta, hogy maradjon meg inkább ilyen *békés kereszténynek*.

Egy idő múltán a feleség így szólt: „Nos, te vagy ennek a családnak a feje, mert te vagy a férj. Neked kellene megragadni a *szellemi irányítást*, de nincs üdvösséged. Imádkoznunk kellene közösen az étkezés előtt. Én fohászkodom a gyerekekkel, és hordom őket a gyülekezetbe. De itthon is imádkoznunk kellene és időt tölteni az Úrral.”

A férj jóváhagyásával a család elkezdett *imádkozni* az asztalnál. Majd őt is bevonták a közös *bibliavásolásba*, végül megnyitotta a szívét Krisztusnak és átvette a szellemi vezetést, ahogy egy családfőhöz illik. Amikor *egységre* jutottak, leomlott kettejük között a vallásos különbségből adódó válaszfal.

134. A vallásról (3)

Adjátok meg ami a császáré, a császárnak, és ami az Istené, az Istennek. – Márk 12,17

Egy másik esetben a férj üdvösségre jutott, a felesége viszont nem. Volt egy tehermentes farmjuk, s megvolt mindenük, amire szükségük volt. A házukat is új bútorokkal rendezték be. De miután a férfi üdvösségre jutott, az Ige cselekvőjeként be akarta fizetni a *tizedét*, (Mal. 3,10) a felesége viszont dührohámot kapott és hevesen tiltakozott ellene.

Nem sokkal ezután a gyapottermésük nem hozta meg a várt eredményt, és mindenüket *elvesztették*. A férfi odaszánta az életét Krisztusnak. Két hónap múlva bejött az első bála gyapot és ő a *tizedét* (jövedelmének 10 százalékát) behozta a gyülekezetbe az Úr oltárára. Ez alkalommal a felesége *ragaszkodott* ehhez, s ő figyelmeztette rá: „Ne feledkezz meg a tizedről. Nem akarom, hogy megint mindenünket elveszítsük!”

Végül, három-négy hónap után, a feleség is elment a gyülekezetbe és *üdvösséget* nyert. Az anyagi kudarcot a *vallási probléma* okozta. Az asszony nem szerette a férje vallását, s mindenüket elvesztették. De hála Istennek, elkezdték fizetni a tizedet,

amellyel megtisztelték Őt. És Isten viszonzásul *megáldotta* őket. Megértették, hogy a tizedfizetés *oltalmat* és áldást biztosít.

Egy másik fiatalember, aki *üdvösségre* jutott és Szent Szellemmel is beteljesedett, az ifjúsági szolgálatban tevékenykedett. Találkozott ott egy lánnyal, aki szintén üdvösséget nyert, és a Szent Szellem keresztségben részesült. *Összeházasodtak*.

Amikor egybekeltek, ez a fiatalember *olykor* hétvégenként prédikálni ment. Miután már néhány éve házások voltak, *rendszeresen* kezdett szolgálni, és jó evangélistává növekedett. Így elhatározta, hogy felhagy a munkájával, és teljes idejű szolgáló lesz. A felesége azonban *ellenállt*, ő nem akart sehová menni. Kijelentette, hogy ő nem egy prédikátorhoz ment hozzá, aki folyton úton van.

A keresztyének *bajba* kerülnek, amikor mások tetszésére igyekeznek lenni. Arra kellene törekedniük, hogy olyanok legyenek, mint Jézus. Nos, a feleség maradt, a férfi meg – helyes döntést hozva – elment az Urat szolgálni. Két év sem telt el, a feleség talált magának egy másik férfit. Ez egy *szomorú* történet. El kellett volna *beszélgetniük* ezekről a dolgokról, és egyezsége jutniuk, még mielőtt házasságot kötnek.

135. A szexualitásról (1)

A férfi teljesítse házastársi kötelességét feleségével szemben, hasonlóképpen az asszony is férjével szemben. – 1Korinthus 7,3 (Szent István Társulat kiadása)

A szex a második számú probléma a házasságban. A házassulandók nem kerülhetik ki, hogy ne beszélgessenek el a szexualitásról. De tudniuk kell, miről beszélnek. A férjnek meg kell *ismernie* a női testet, a feleségnek pedig a férfi testet – *miképpen* és milyen *céllal* alkotta meg azt az Isten. Ma már kiváló szakkönyvek kaphatók, sőt számos keresztyén kiadó is forgalmaz a házassélettal kapcsolatos kiadványokat. Vásárlás előtt javasolt ezeket a tanításokat a Biblia világosságában ellenőrizni, nehogy zavarokat okozzon a kapcsolatban.

Sokszor a *vallás* és a *szex* problémája elegyedik. Például, ha a feleség olyannyira ‘szellemivé’ válik, hogy nem hál együtt a férjével, és még azt sem akarja, hogy a férje megérintse. Lehet, hogy a férfi üdvözült, és még Szent Szellemmel is beteljesedett, de a felesége szemében nem elég szellemi. És jó néhány esetben igaz ez a férjekre is.

Egy fiatal pásztor, például, akinek már két gyermeke is volt, annyira ‘szellemivé’ vált, hogy nem akart ágyba bújni a feleségé-

vel, aki e téren sokkal szenvedélyesebb volt. Szeretett volna *egy testté* válni a férjével, és a férjnek is hajlandónak kellett volna lennie erre, hisz a teste nemcsak az övé, a feleségéé is.

Lelkipásztoruk azt tanácsolta nekik, hogy a férj *töltse be* aktívabban házastársi kötelezettségét, feleségének testi és érzelmi szükségleteit elégítse ki, és tegye ezzel boldoggá őt. A feleségnek meg kissé vissza kell *fognia* magát, a testi vágyait kordában kell tartania. Ez a módja, hogy megtalálják a boldog *középutat*. Ha nem találnák meg az *összhangot*, a férj továbbra sem törődne a feleségével, akkor megeshet, hogy hites társa valaki más karjaiban fog kikötni.

Ez a pár sajnos nem hallgatta meg lelki gondozójuk tanácsát. Egy idő után a férfi mással találta ágyban a feleségét, amikor egyszer váratlanul ment haza. Az a tény, hogy a szexuális étvágya nem volt kielégítve, semmiképpen sem igazolja az asszony cselekedetét, félrelépését. Attól még *felelős* a saját morális magatartásáért. Az azonban, hogy szexuálisan nem volt kielégítve, sokkal *sérülékenyebbé* tette őt, vagyis nyitottabbá vált a *kísértés* számára.

136. A szexualitásról (2)

Ne fosszátok meg egymást magatoktól... – 1Korinthus 7,5
(Kálvin János kiadó)

Egy tapasztalt teljesevangéliumi utazó szolgálóval történt, hogy megkérték, imádkozzon a helyi gyülekezet egyik tagjának feleségéért, akit ájulási rohamok gyötörték. Egy ideje tartottak már ezek a rohamok. A gyülekezetben imádkoztak érte, és jobban lett. De csakhamar újra jelentkeztek a kellemetlen tünetek. Úgy gondolták, talán démon áll a háttérben.

Amikor a vendégszolgáló belépett a házukba, a hölgy a heverőn feküdt. Jajgatott és furcsán viselkedett. Az Úr felkentje nézte őt pár percig, a benső vezetésére figyelt, majd kért egy pohár vizet a férjtől, aztán egyenest a hölgy arcába öntötte, aki azonnal felült. Majd szólt a *szimuláló* beteghez: „Kelj csak fel onnan, testvérnő! Nincs neked az égvilágon semmi bajod. Ez még csak nem is az ördög. Mindössze az a gondod, hogy azt hiszed: annyira szellemivé váltál, hogy semmi közöd a férjedhez. Ezeket a beteges ájulásokat csak *színleled*, hogy kikerüld a házasetet.” (Meg kell hagyni, hogy igen veszélyes dolgot művelt ez az asszony!)

Egy másik 'betegnél', egy harmincas évei közepén járó asszonynál az orvosok nem találtak semmi rendellenességet. Abban a pillanatban, amikor az utazó szolgáló az asszony köze-

lébe került, Isten Szelleme szólt hozzá: „*Nem beteg, csak kerülni akarja, hogy házasesetet éljen a férjével.*” De az asszony ezek után sem volt hajlandó *változtatni* a hozzáállásán.

Két vagy három évvel később egy gyógyíthatatlan betegséget kapott, ami mintegy hét évig ágyhoz kötötte. Azért ragadt rá az a betegség, mert *színlelt* valamit, és ezzel *ajtot nyitott* az ördögnek. Ha Isten *Igéjének* fényében kezelte volna a problémáját, sokkal jobban járt volna.

Lehet-e valaki igazán szellemi anélkül, hogy a Bibliának engedelmeskedne? Egyértelműen nem! Fejtsük ki és értelmezzük az 1Korinthus 7,5 igeverset: „Ne tartsátok vissza egymástól a szexuális érintkezést, kivéve ha közös az elhatározás [mindketten beleegyeztek], hogy átadjátok magatokat a böjtölésnek és imának, és aztán *ismét térjeteek egybe*, nehogy a sátán megkísértsen a ti gyarlóságotok miatt [nem sikerülvén megfékezni a szexuális étvágyat].”

A lelkipásztorok igen sokat tanulhatnak a családlátogatás és a tanácsadás során. Sűrűn találkoznak szexszel kapcsolatos gondokkal. A lelki gondozók tapasztalata alapján felállított statisztika azt tükrözi, hogy a fő gondok között szerepel a szexualitás. Általában férfiek kérnek tanácsot, de olykor a feleségek is. Bátorítjuk a segítségre szorulókat, hogy bizalommal forduljanak útmutatásért Isten felkentjeihez.

137. A szexualitásról (3)

Kerestem az Urat és meghallgatott engem, és minden félelmemből kimentett engem. – Zsoltár 34,5

Mint ahogy a következő esetben is láthatjuk, a *születésszabályozás* sarkalatos kérdése lehet a házasesetnek. Egy 28 éves pásztor sírva panaszkolta a nála megszállt utazó szolgálónak, hogy a felesége a két gyermekkel kocsiba pattant, és elhagyta őt. A férj keményfejűnek nevezte a feleségét. (Ha a felesége is olyan keményfejű, mint ő – vélte a vendég –, nem csoda, hogy gondjaik vannak. Amikor két *keményfejű* bökdösi egymást, olyanok, mint két bakkecske.)

A férj nagyon restellte a történeteket. Vendége igyekezett lelket önteni belé, és *hitben kijelentette*, hogy három napon belül visszatér a családjá. (Márk 11,23) Így is lett. Pásztortársa igyekezett kibékíteni őket. Pár perc után azonban mindketten ordítottak egymással. Túl kellett kiabálnia őket: „Jézus nevében megparancsolom nektek, hogy hallgassatok el!” Majd a székbe nyomta őket. Az asszony egész testében remegett.

A tiszteletes így szólott hozzá: „Szeretném leszögezni, hogy nem állok a férjed pártján! Már látom is, hol rontotta el. Kí fogjuk őt igazítani az Igével. Egyszermind megkísérlem, hogy téged is kiigazítsalak.” Mindkettőjük kapott egy darab papírt és ceruzát. Megkérte őket, írják fel a másik jó és rossz *tulajdonságait*. A jó oldal kétszer olyan hosszú lett, mint a rossz.

Ezután kiértékelték a kapott eredményt. A férj első számú problémája a *szexszel* kapcsolatos volt; ugyanis a felesége nem akarta, hogy közeledjen hozzá. A feleség azzal magyarázta a hozzáállását, hogy a két gyermekük születésénél igen fájdalmasan vajúdott. Ezért nem akart több gyereket. A férje pedig elvből elutasított minden védekezést.

A vendégpásztor a tanácsadás szellemével szolgált feléjük. Azt mondta a feleségnek: „Nem hibáztatlak. Igazad van. Ne engedd meg neki, hogy hozzád érjen.” Aztán a férjhez fordult: „Nincs igazad. Azt mondtad, hogy ő nem enged magához. Nos, nem hibáztatom. A megelőző születésszabályozás nem helytelen.” A feleség akkor így szólott: „Évek óta házasok vagyunk, és én szeretem a férjemet. Szeretnék vele szeretkezni. Én is vagyok olyan aktív szexuálisan, mint ő. De amikor arra gondolok, hogy *terhes* lehetek, bezárulok.”

A férjnek óvnia kellene a feleségét. Az ő feladata, hogy kezébe vegye az irányítást és megtegye a szükséges óvintézkedéseket – szólott az útbaigazítás. A feleség erre felszabadultan válaszolta: „Ha nem leszek terhes, minden este örömmel ágyba bújok veled!” A listát *átbeszélve* végül a helyére került minden. Ne feledjük, minden házastársak közti vitának *három* oldala van: a férj oldala, a feleség oldala és az igazságé.

138. A szexualitásról (4)

A szeretet ... nem keresi a maga hasznát... – 1Korinthus 13,5

Amint az előző esetekben láttuk, a szexuális *visszautasítás* több problémát is szül a házasságban. Amikor valaki kellő indok nélkül folyamatosan utasítja el a házastársa közeledését, óhatatlanul érzelmi *sérülést* okoz a másiknak. Belegondoltál már abba, hogy minden elutasítás egy törszúrás, amely vérző sebet okoz a hitestárs szívében? A sok seb pedig érzéketlenné teszi az áldozatot. A műtéti heg is mindaddig érzéketlen marad, amíg az idegi hálózata nem regenerálódik. A megsebzett szívű ember pedig fásulttá, közönyössé, rideggé válik, és ez súlyos károkat okoz a házastársi kapcsolatban, a házassági szövetségben.

A házasság *egysége* is komoly csorbát szenved, amikor szexualitás terén az egyik fél visszautasítással találja magát szemben. A visszautasítás sohasem alaptalan, mindig van kimondott vagy kimondatlan, sokszor a lélek mélyén rejtőző oka, és mindig felderítést igényel. Isten egyértelműen adja tudtunkra a Zsoltár 133. fejezetében, hogy Ő az egységet tudja megáldani. Az áldás két feltétele: *együtt* és *egységben* élni. Tehát nem elégséges csak az egyiket teljesíteni, nem elég csak egy fedél alatt lakni. Az Úr áldásának elnyeréséhez elengedhetetlen az egység fenntartása.

Az *önző* férfiak nagyon gyakran panaszkodnak arra, hogy a feleségük hideg és elzárkózó, visszautasítja a közeledésüket. Erre általánosságban azt lehet válaszolni: hideg nő nincs. Nem létezik. Akad viszont figyelmetlen, buta, ügyetlen, kontár férfi. A probléma gyökere abban keresendő, hogy az *önző* férfit csak a maga érdekei, a saját kielégülése érdekli, a felesége igényei nem. Nem foglalkozik azzal, hogyan járjon a felesége kedvében. De az isteni fajta (agapé) szeretet mindig a *másik érdekeit* tartja szem előtt. A szeretetben járó embert nem az motiválja, hogy kaphasson valamit; az érdekli, hogy *adhasson* valamit az élet bármely területén. A szeretet „nem keresi a maga hasznát.” (1Kor. 13,5)

Ha kérdéseid vannak a szexről, szerezhetsz magadnak ebben a témában egy jó keresztény könyvet, és munkálkodhatsz a házaseleteden. Magától nem fog megváltozni semmi. Sokan hiszik, hogy az ilyesmi magától kialakul. Nem, dolgoznunk kell rajta. A jó szexuális élet, az egészséges élet teljességéhez tartozik, Isten ilyennek tervezte. Fizikailag, lelkileg és szellemileg is épít. A *házasságban* a szex jó és tiszta dolog. Istentől *rendelt* dolog. Pál azt mondja: „Tiszteletre méltó minden tekintetben a házasság, a házasság pedig legyen szeplőtelen.” (Zsid. 13,4)

139. A szexualitásról (5)

Hallja a bölcs és öregbítse az ő tanulságát, és az értelmes szerezzen érett tanácsokat. – Példabeszédek 1,5

Az áll fentebb: nincs frigid nő... Egy harminckét éves, nős prédikátor kiköltözött a közös hálószobából, mondván: soha többet nem fog a feleségéhez érni, mivel olyan rideg, mint egy jéghegy. Teljes bizonyossággal állítható, hogy egy ilyen házasság nem fog sokáig működni. A Biblia azt mondja: ne tartsátok vissza egymástól a szexuális érintkezést, mert ha ezt tesztitek, a sátán meg fog kísérteni ezen a területen. (1Kor. 7,5) Egy másik nő közeledhet hozzád, vagy valami más történik, és sokkal

sérülékenyebb leszel; sokkal valószínűbb az elbukás. A szolgálat romba dőlhet, a pásztorolt gyülekezet kettészakadhat.

Elki gondozója azt mondta neki: „Nincs frigid nő. Nem létezik. Ami létezhet, az az ostoba férfi, aki tudatlan e téren. A feleséged nem rideg, te vagy ostoba! Nem ismerem a feleségedet, de garantálom neked, hogy nem rideg. A probléma veled van! Gyengéd vagy hozzá? Udvarolsz neki? Vagy csak a szex mechanikus része érdekel? A karjaidban dédelgetned kell! Ő a feleséged. Csókold meg. Mondd el neki, mennyire szereted. Megtetted ezt egyszer is?”

Természetesen az illetőt csak a maga kielégítése érdekelte, és ezért jutottak ide. Nyilvánvaló volt, hogy nincs *megértése* arról, hogyan legyen a feleségének a *kedvese*, hogyan *hallgassa* meg, hogyan összpontosítson a *szükségeinek* betöltésére. Mivel látta, hogy nem érti a gyengédség és sok minden más fontosságát, így adott neki egy szexről szóló keresztény könyvet.

Egy hónappal később aztán meglátogatta a házaspárt. Megnyomta a dudát többször is, de senki nem jött ki a házból. Azt gondolta, elmentek hazulról. Épp indult volna elfele, amikor kinyílt a bejárati ajtó. A férj kissé ziláltan lépett ki. Azt mondta, hogy nagyon sokat segített a kapott könyv, s a dolgok gyökeresen *megváltoztak*: most a feleségem szeretne ágyba bújni velem, néha kétszer is egy nap!

Tizenkilenc éves volt a felesége, amikor hozzáment, és eddig soha semmi öröme vagy kielégülése nem származott a házasságából. Most megpróbálta *behozni* az elmúlt tizennégy évet! A látogató visszaküldte a férjet azzal, hogy továbbra is viselje gondját a feleségének. Ez a férj *hajlandó* volt tanulni. Láthatjuk, az életben folytonosan szükséges képezni magunkat! A *tanulás* és a tanultak *megbeszélése* oldotta meg ezt a problémát is. A házaspár együtt maradt és sikeresek lettek a házasságban és a szolgálatban egyaránt.

140. A szexualitásról (6)

Aki őszinte az igazságban, az életére, aki pedig a gonoszt követi, az vesztére műveli azt. – Példabeszédek 11,19

A következő problémát is meg lehetett volna oldani azzal, hogy a felek előre őszintén *megbeszélnek*. Két bibliaiskolai diák, miután végeztek, összeházasodtak. Már egy éve házasságban voltak, és még nem volt köztük szexuális kapcsolat. A férjnek nem volt erekcója, de ezt nem mondta el a házasságkötésük előtt. Ez pedig olyasmiről, amit feltétlenül meg kellett volna beszélniük.

A házastársaknak feltétel nélkül *őszintének* kell lenniük egymáshoz ezekben a kérdésekben is!

Egy másik fiatal prédikátor szintén emiatt vallott kudarcot a házasságában és a szolgálatában is. Hat hónapja voltak házások, amikor a feleség megkereste a pásztoruk feleségét, és megkérdezte: mennyi ideje voltak házások, mikor először szeretkeztek? Az asszony kissé meglepetten azt válaszolta, hogy természetesen az első éjszakán.

Ők fél éve voltak házások, de férje még nem is közeledett hozzá. Ez a házasság nem tartott sokáig. Hivatalosan is semmissé nyilvánították, mert sohasem hálták el. Az asszony tizen-nyolc hónapig maradt a férjével, aztán elköltözött. Érthető, hogy senki sem szeretne egy ilyen házasságban élni.

Kenneth E. Hagin tiszteletes (1917–2003) a következőképpen nyilatkozik a *Házasság, válás és újránházasodás* című könyvében a saját házasságáról: „Mi a házasságkötés előtt beszéltünk a szexről is. Nagyon őszinték voltunk egymáshoz. Előre tudattam vele, mit várok ettől, és ő is őszinte volt velem. Végül egyetértésre jutottunk.

Csodálatos a házas- és szexuális életünk, mert jó volt a kezdet. És meg is maradtunk ennél. Megegyeztünk, hogy mindig egymás kedvesei leszünk. És több mint hatvan év után, még mindig egymás kedvesei vagyunk. Minden éjjel a karomban tér nyugovóra. Az utolsó, amit mond, mielőtt elaludna: ‘Szeretlek!’ És az utolsó szó, amit én mondok: ‘Szeretlek!’

Reggelente a legelső, hogy mindketten azt mondjuk: ‘Szeretlek!’ És megcsókoljuk egymást. Minden reggel ugyanezt tesszük. Tudatom velem, mennyire szeretem és *értékelem* őt. És ő tudatja velem, mennyire szeret és *becsül* engem. A házasság így csodaszép!”

141. A szexualitásról (7)

És megismeritek az igazságot, és az igazság szabadokká tesz titeket. – János 8,32

Kenneth Hagin utazó szolgálata idején egy pásztornál szállt meg. Ottléte alatt felfigyelt arra, hogy a pászortársának feltett kérdésekre mindig a felesége válaszol. Ez azt mutatta, hogy ő irányít mindent. A gyülekezetben például ő szabta meg, mikor legyen vége az istentiszteletnek. Egyszerűen nem vette figyelembe, hogy a szolgálatot a Szent Szellemnek kell irányítania, s nem a pásztor feleségének.

A vacsoránál ő ült az asztalfőn a férje helyett és folytonosan ő beszélt. Azt akarta, hogy a vendégük értsen egyet vele, egy

bizonyos esettel kapcsolatban. Végül egy provokatív kérdésére Hagin egyet nem értésének adott hangot, mert nem volt igei az álláspontja. Erre az asszony dühében jeges teával arcul öntötte.

Amikor ez a házaspár a hegyekbe készült, a vendégüket is meghívták, hogy tartson velük. A férj az utazás előtt azt mondta: „Tudod, a feleségem egész nap rohangál, és amikor közeleg a hazatérésem, befekszik az ágyba. Borogatást tesz a fejére, és úgy jajgat, mintha valami baja lenne. Valószínűleg az agyadra megy már, hogy annyit hallod: meg kell kérdeznem a feleségemet. De meg kell tennem, azért, hogy békesség legyen. Három-négy hónapig is *szex nélkül* vagyunk. De amikor elviszem a hegyekbe, egy alkalommal megengedi, hogy *vele legyek*.”

A tiszteletes így válaszolt: „Drága Istenem, olyan, mint egy prostituált. A feleséged árunak tekinti a testét.” Mindannyian elmentek a hegyekbe. A férfinak szüksége volt erre a kiruccanásra. Szomorú, de így volt! Egy gyülekezetet pásztoroltak, és a férfi akkoriban még igazán fiatal volt. Meg lehetett kísértve. És ha megbotlik, nem ő lett volna egyedül a hibáztatható; a felesége is vétkes lett volna. A bármilyen területen gyakorolt *önkény* könnyen sivárrá teheti a házasságot!

Van azonban valami, ami az asszony javára írható: idővel megtért a zsarnoki magatartásából. Hagint is megkövette: „Szeretném, ha megbocsátanál nekem. Olyan önző voltam, és annyit hibáztam. Igazságtalanul bántam a férjemmel. Hát nem szörnyű, hogy valakinek ötven évesen jöjjön meg a józan esze? De, hála Istennek, végtére is megtanultam, hogyan legyek jó felesége a férjemnek. Sokkal-sokkal jobb így!” Már nem ő irányítja a férjét, hagyja, hogy a Szent Szellem vezesse.

142. A szexualitásról (8)

A szeretet nem illeti gonosszal a felebarátot. – Róma 13,10

Az alábbi történet is Hagin tiszteletes úti élményeiből való. Egy teljesevangéliumi gyülekezetben egy fiatal hölgy több alkalommal kiment az oltárhoz és olyan szívszaggatóan sírt, mint akit valamilyen tragédia ért. Isten Szelleme megmutatta a vendégszolgálonak, hogy mi a problémája, s ezt megosztotta a hölgy pásztorával is.

Már két éve házas volt, de még mindig *nem hálták* el a házasságot. Soha nem szeretkeztek. Válni készül a férjétől, mert úgy gondolja, ez így nem tisztességes vele szemben. Az történt ugyanis kilenc éves korában, hogy egyszer, az iskolából hazajövet, az édesanyját egy idegen férfival találta az ágyban. Szereti a férjét, és

nagyon bensőséges a kapcsolatuk. De amikor szeretkezni kezdenek, újra meg újra felvillan előtte a rossz *emlék a múltból*. A kép az édesanyjáról azzal a férfival az ágyban, és sikoltozni kezd.

A Szent Szellem nem jelent meg az emberekről dolgokat anélkül, hogy meg ne mutatná, hogyan segíthetünk nekik. Hugin elkezdett beszélgetni a hölgygel. Megmutatta neki, mit mond a Biblia erről. Majd így szólt: „Nem volt helyes az édesanyádtól, hogy egy másik férfival lefeküdt, de te nem követsz el bűnt, ha a *házasságba* fekszel a férjeddal.” Még beszélgetett vele egy keveset, és átadott neki egy kis könyvet, amiről úgy gondolta, segíteni fog.

Idővel megismerték, mit mond Isten Igéje e területről, és aztán annak alapján cselekedtek, s ez megmentette a házasságukat. Az igazság megismerése szabadokká tette őket. (Ján. 8,32) Jó egy év múlva gyermekük is született. Mikor a szexről van szó, emlékezz arra, hogy az *isteni fajta* szeretetnek kell állnia e mögött is. „A szeretet nem illel gonosszal a felebarátot.” (Róm. 13,10) Ha a barátunkkal nem bánhatunk gonoszul, akkor a házastárssal még inkább nem.

Az isteni szeretetben járó férj mindig mindenben a feleségét teszi az első helyre. Neki adja a legjobb falatokat, az élet minden területén őt helyezi előtérbe. Ami a szexet illeti, azt keresi, mire vágyakozik a társa, és nem azt teszi, amit önmaga szeretne. Arra figyel, ami kielégíti a párját. Ha igyekeztek a szeretetben egymáson túltenni, ti is megtudjátok, mi a földi mennyország. Mint látható, a szexuális problémákat sem szabad a szőnyeg alá söpörni, hanem békésen meg kell beszélni – szükség esetén a lelki pásztor tanácsát kérve.

143. A pénzügyekről (1)

A bölcseneknek ékességük az ő gazdagságuk; a tudatlanok bolondsága pedig csak bolondság. – Példabeszédek 14,24

A harmadik számú probléma a házasságokban a *pénz*. Egy pár anyagi problémákkal küszködött. A férj egyáltalán nem tudta kezelni a pénzt, és úgy tűnt, hogy a feleség sem állt jobban ezzel. A férj, ha akart valamit, fogta magát, és a felesége tudta nélkül megvette. Egy időszakban hatalmas hitelkártya adósságot halmoztak fel, és magas kamatot számoltak fel nekik.

Mindketten dolgoztak, de minden pénzük elfolyt. Egyáltalán nem voltak józanok ezen a téren. Az asszony rossz néven vette, hogy a férje szó nélkül bármit megvett, amit csak akart. Aztán *elbeszélgettek* erről, és a férj megígérte, hogy változtat

ezen a szokásán. De aztán megint csak *felelőtlenül költekezett*, gondolkodás nélkül megvette, amit meglátott.

Úgy döntöttek, hogy felkeresnek egy pénzügyi tanácsadót, aki azt javasolta: arra törekedjenek, hogy csak egy törlesztésük legyen havonta. Meg is fogadták a tanácsot, így sokkal jobban jártak, és elég pénzük maradt a megélhetésre.

Miután megszabadultak az adósságtól, mit tett a férfi? Újabb kiadásokat halmozott a hitelkártyára. Aztán a *nemtörődömség*, amit elvetett, kezdett rendre beérni. (Oly sokszor vádolják az emberek az ördögöt. De ez nem az ördög; ez egyszerűen csak a bölcsesség, a józan ész hiánya. A Jakab 1,5 verse azt mondja: „Ha pedig valakinek közületek nincs bölcsessége, kérjen Istentől, aki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül ad; és megadatik neki.”)

A családnak a saját anyagi kereteiből kell gazdálkodnia, és együttes döntéseket kell hozni a jelentősebb kiadások tekintetében. Láthatod: a *pénzügyi* kérdések a házasságon belül milyen sok problémát okozhatnak. A fent említett pár teljes munkaidőben dolgozott, mégsem volt képes anyagilag egyensúlyban maradni. Ez nem bölcsesség.

John Wesley, a metodista felekezet alapítója, azt mondta: „Tegyél meg mindent, ami téled telik; *spórolj*, amennyit csak tudsz; és *adj*, amennyit csak tudsz.” Sok családnak egyáltalán nincs megtakarított pénze, és a váratlan helyzetek teljesen összezavarják őket.

144. A pénzügyekről (2)

Van, aki gazdagnak tettei magát, holott nincs semmije... – Példabeszédek 13,7

Egy másik esetben a feleség a fizetését odaadta a férjének, ő kezelte ugyanis a pénzügyeiket. Az asszony jó fizetést kapott, de nem tudta, hová megy el a pénz. Sajnos a férje nem volt felelősségteljes, és nem arra költötte, amire kellett volna.

Mint házastársaknak, mindegyiküknek tudnia kellett volna, hová, mire megy el a pénz a családi kasszából. A feleség többet keresett, mint a férje. Sokkal rátermettebb és jártasabb is volt a pénzügyek kezelésében, de mivel a férje soha nem mondott semmit, azt gondolta, minden a legnagyobb rendben van. Ő csak átadta neki a fizetését.

Egy napon azonban levelet kaptak, amiben az állt, hogy a házuk törlesztésével hat hónapja elmaradtak, és a banknak érvényesítenie kell a zálogjogát. A feleség megdöbbsent. Soha nem

nézte meg a postát; mindig a férje vette ki. Abban a hiszemben volt, hogy a férje mindvégig fizette a ház törlesztését. Jól kerestek. A feleség nem tudta, hová folyt hát el a pénz. Megpróbáltak nekik segíteni a barátok, aminek az lett a vége, hogy a férj nagy összeget csalt ki az egyik jó szándékú ismerőstől.

Pár évvel később a feleség úgy nyilatkozott, hogy az életük maga a pokol. A lelki gondozójuk is beszélgetett a férjjel. Néhány napra megváltozott, de aztán megint visszatért ugyanoda. Egy *testi* keresztény volt. A teste uralta. A számláik felhalmozódtak; szinte mindenkinek tartoztak. A világon mindent megvásárolt. Bár hátralékban volt a ház törlesztésével, ha egy olyan sportdzsekit látott, ami megtetszett neki, megvette. Az lett volna a *józan* viselkedés, ha semmit nem vesz addig, amíg nem törlesztik le az adósságaikat.

A feleség kétség kívül értelmesebb volt, feltétlenül *részt* kellett volna vennie a pénzügyek intézésében, sőt neki kellett volna kézben tartania. A végén minden pénzük elűszott, a számláik kifizetetlenek maradtak, és mindennek a tetejébe elvesztették a házukat. Fontos megvitatni a pénzügyi dolgokat is, mielőtt összeházasodnak az emberek. Nem okvetlenül a férjnek kell a család pénzügyminiszterének lennie, ha a feleség a rátermettebb. A fontosabb döntéseket persze akkor is helyes közösen meghozni. De mindenestre azt, hogy mi a legjobb konstrukció, tanácsos a házasságkötés előtt rögzíteni.

145. A gyerekekről (1)

Igyekezzél, hogy Isten előtt becsületesen megállj, mint oly munkás, aki szégyent nem vall, aki helyesen hasogatja az igazságnak beszédét. – 2Timótheus 2,15

A *gyerekek* a négy oszlopos elem egyike a házasságokban. Mielőtt még összeházasodnának az emberek, feltétlen meg kellene beszélniük és eldönteniük, szeretnének-e gyereket és *hányat*. S miként szeretnék *nevelni* őket. Akár még a *nevüket* is megválaszthatják előre, hogy később ez ne legyen vita tárgya. Szerencsés, ha a döntéseket az Úrral együtt hozzák meg.

Feleségemmel még nem voltunk újjászülvete 1977-ben, de a házasságkötés előtt *öszönösen* szóba hoztunk és átbeszéltünk néhány témát. Többek között a gyermekek számát, illetve anyagi dolgokat is. Utólag belátom, hogy a többi terület is érintenünk kellett volna. Három utódot terveztünk, de idővel alább adtuk, és két leánygyermekünk megszületése után beteljesedettnek éreztük az életünket. Dicsőség Istennek,

már másfél évtizede, hogy a családunk minden tagja újjászületett és az Úr áldásaiban jár.

Azokban az otthonokban, ahol a házaspár között a családi életük alapelveit illetően nincs *egyetértés*, a gyerekek ezt nagyon korán felismerik. Kijátsszák a szülőket egymás ellen. Előfordul, hogy három-négyéves gyerekek sokkal dörzsöltebbek ebben, mint a szüleik. Ilyen dolgok miatt a szülők később elveszíthetik a gyerekeik bizalmát.

Mitől óvjuk meg őket a családi körben? Többek között: Mások hibáit soha sem szerencsés a gyermekeink előtt megtárgyalni. Ez kárt okoz a gyerekekben, mivel előfordulhat, hogy azután senki iránt nem lesznek bizalommal. Még a gyülekezet tagjainak hibáit sem szabadna megvitatni előttük. A gyerekek szemében úgy kell tűnniük, hogy mindegyikük sarjadzó 'angyalszárnyakat' visel! Közben nem is veszik észre, hogy csak a lapockájuk áll ki!

Semmi esetre ne essetek abba a hibába, hogy a gyerekeitek vitatkozni halljanak titeket, különösen róluk. Várjátok meg, amíg kettesben maradtok. Ha úgy gondolod, hogy a társad egy kicsit *szigorú* a gyerekekkel, beszélj vele erről. Tudatosítsd, hogy egy *élet* forog kockán — nem csupán a fizikai, hanem egy szellemi élet, amit a pokolban tölthetnek el, ha rossz irányba haladnak. És a szülő felelőssége az, hogy korrektül bánjon a gyerekekkel!

146. A gyerekekről (2)

Már egy gyermek tetteiből is fel lehet ismerni, hogy tiszta és helyes-e, amit tesz! – Példabeszédek 20,11 (Kálvin János Kiadó)

Egy utazó szolgáló egy, a harmincas éveiben járó fiatal pásztornál tartott összejöveteleket. Az otthonukban szállt meg, és volt alkalma időt tölteni velük. Látott egyet-mást, ami nem volt rendben a házastársak között. Először is, nem bánt jól a feleségével, túlságosan *önző* volt. Másodsor, nem *bánt* jól a gyerekeivel. És harmadszor, nem tudott *uralkodni* magán. Sokkal többet járt testben, mint szellemben. Minden apróság miatt dühbe gurult. Ha a felesége vagy a gyerekei akár a legkisebb dologban is ellent mondtak neki, képes volt megütni, felpofozni őket.

Egy sarkalatos igazság: ha valaki nem tud uralkodni az indulatain, a fizikai vágyait sem tudja kordában tartani, sem az étel, sem a szex terén. A vendéglátó észrevette, hogy a prédikátor bőjtől. Erre kifejtette, hogy ő soha nem volt képes bőjtölni, még egy étkezés erejéig sem. Azzal valami probléma lehet, aki nem tud bőjtölni legalább egy étkezés erejéig, hacsak nem az

egészségi állapota teszi lehetetlenné ezt. Tudnunk kellene uralni az étvágyunkat. Beszélgetéseik közben az is kiderült, hogy a fiatal pásztor a konferenciákra sem képes egyedül menni, mert nem tud napokig meglenni szex nélkül.

Jól látható volt, mi zajlik abban az otthonban. A gyerekeknek sem mutatott így jó példát. Így hát azt mondta a tapasztalt prédikátor: „Az lesz a vége, hogy elveszíted a gyerekeidet!”

Tévedésben vannak azok, akik azt mondják: „Isten megígérte ezt, Isten azt mondta... Hiszek Istenben. Jó megvallásokat teszek.” És közben elfelejtkeznek arról, hogyan is élnek. Ha nem *élsz helyesen*, akkor nem számít, hány jó megvallást teszel, mert nem fog működni a *hited!*

Az utazó szolgáló igyekezett meggyőzni ezt a drága pásztert, hogy helytelen a viselkedése, de semmit nem ért el vele. A gyerekei felnőttek, és a legidősebb fia megnősült. Sajnos, ő sem tudott másképp *viselkedni*, mint ahogy az édesapjától látta. A gyerekek nemcsak a szülők fizikai tulajdonságait öröklik, hanem a személyiségi jegyeiket és a viselkedésüket is elsajátítják.

147. A gyerekekről (3)

Tanítsd a gyermeket az ő útjának módja szerint; még mikor megvénhedik is, el nem távozik attól. – Példabeszédek 22,6

Megpróbáltad-e valaha is helyreigazítani a gyermekeidet? Sokszor magadat látod bennük, mert a te tulajdonságaidat örökölték. Úgy viselkednek, mint te, és úgy néznek ki, mint te. Ők ugyanis a te gyermekeid!

Az előző szakaszban említett legidősebb fiú is olyan fékezhetetlen vérmeérsékletűvé vált, mint az apja. Mikor mérges lett, megpofozta a feleségét, ő pedig ilyenkor visszament a szülei házához. Három-négyévi házasság után is folyton ez történt. Egyik percben diadalmenetben mentek a gyülekezetbe, majd összevesztek egymással, és eltűntek egy időre. Nem tudott uralkodni magán, – élete egyik területén sem tudott úrrá lenni –, szintúgy, mint az apja. A felesége addig viselte ezt, amíg bírta. De a végén fogta magát, és elhagyta őt. Végleg visszaköltözött a szüleihez.

A férj fortyogott ezen egy darabig, aztán úgy döntött, elmegy az apósa házához: „Odamegyek és visszaszerzem; ezt fogom tenni! Végül is, ő az enyém!” Így egy este odament, és elkezdte ütni az ajtót. Azt mondta az apósának: „A feleségemért jöttem!” Apósa még résnyire sem nyitotta ki az ajtót, csak ki szólt: „Nem megy vissza hozzád!”

A férj tovább őrzöngött: „Ha nem nyitod ki, betöröm az ajtót. Idejöttem érte, és haza is fogom vinni. A Biblia szerint: a férj a feje a feleségnek, és ő azt fogja tenni, amit én mondok!”

Míg ő az ajtót döngette, az apósa elővette a puskáját, és lelőtte. Ez bizony egy szomorú történet. De húsz évvel azelőtt az utazó szolgáló már *figyelmeztette* a fiú apját, hogy a gyerekei rosszul fogják végezni. Megpróbálta már akkor rávenni, hogy változtasson egy-két dolgon, de ő nem hallgatott rá.

Ha nem győződ le az ilyen kísértéseket, le fogod aratni a gyümölcsceiket a *saját életedben*, és learatod a *gyermekeid életében* is. Ha nem vagy ura a vérmérsékletednek, nem leszel képes legyőzni sem a fizikai étvágyadat, sem semmi más vágyat! Az 1Korinthus 9,27 azt mondja: „Hanem alávetem a testemet és szolgálóvá teszem; hogy amíg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek.”

148. A hit működése a házasságban

Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni; mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy Ő létezik és megjutalmazza azokat, akik Őt szorgalmasan keresik. – Zsidó 11,6

Bill Kaiser bibliatanító és felesége többször megfordultak már hazánkban is. Az egyik szolgálatuk során értékes üzenetet osztottak meg a házaspárokkal arról, hogyan táplálható a *hit a házasságban*. Egy hívő embernek tudnia kell, hogy hit nélkül a házasság sem gyarapodik. Az alábbiakban Bill és felesége, Imogen tanításaiból szemelgetünk.

„Bill: Amikor két ember 47 éven át együtt marad, akkor az csakis Isten kegyelméből lehetséges. Mi az iskola első osztályában ismertük meg egymást a feleségemmel, majd 12 éven keresztül egy osztályba jártunk, és már 12 éves házások voltunk, amikor megismertük Jézust. Mielőtt újjászülettünk, mondhatom, nem volt túl jó a házasságunk. Miután újjászülettünk, beteljesedtünk Szent Szellemmel, és a házasságunk még rosszabbá vált.

Tudom, most azt kellene mondanom nektek, mint jó bizonyágtévőnek, hogy a házasságunk egyre jobb lett, de a pulpitusról nem szabad valótlan állítani. A házasságunk bizony rosszabb lett! Mi felsírtunk Jézushoz, mire jött a Szent Szellem, Aki megváltoztatott engem, így már tudott szeretni a feleségem. Neki nem igazán kellett változnia. Mindig is kedves, édes és segítőkész volt. De Isten mindegyikünket változtatja.

Imogen: Bizony, Bill megváltozott, de én is megváltoztam, és még mindig változunk. Soha nem állunk meg, újra meg újra

fel kell a szívünkől sírni Jézushoz, hogy új dolgokat végezzen el bennünk, hogy ne legyünk olyan önzőek, érzékenyek! A túlérzékenység valójában sértődékenység. Bizony, az ember néha túlságosan érzékeny és sértődékeny!

Hamar megsértődünk, ha a másik nem úgy tesz valamit, ahogy én elképzeltem. Addig minden rendben van, amíg azt teszi, amit én gondoltam. De az ilyen mentalitású ó-emberünk meghalt, amikor újjászülettünk Jézusban. Új teremtéseké lettünk a Krisztusban! Az óember-természetnek el kell mennie! Ha boldog házasságot akarsz, az *önzésedet* fel kell adnod, hogy békeesség lehessen a családotban. Isten arra tanított meg engem, hogy ez az én felelős-részem, mint asszonyé.”

149. A dicséret megváltoztat

Annakokáért Óáltala vigyünk dicséretnek áldozatát mindenkor Isten elé, azaz az Ő nevééről vallást tevő ajkának gyümölcsét. – Zsidó 13,15

„Imogen: Bill elmondta, hogy miután újjászülettünk, és beteljesedtünk a Szellemmel, nagyon szellemiek lettünk ugyan, de nagyon sok volt még a *viszály* a házasságunkban. Elkezdtem imádkozni és megkértem Istent, hogy segítsen nekem. Ő elkezdte felfedni az én részemet, az *asszony feladatát*. Próbáltam a férjem segítőtársa lenni. Kitettem Billnek a megfelelő könyveket, amiket tanácsos elolvasnia, a kazettákat, amiket meg kell hallgatnia. Próbáltam az ő ‘Szent Szelleme’ lenni, és Őhelyette irányítani őt. De hiszen én nem lehetek a férjem ‘Szent Szelleme’!

Úgy tűnik, az asszonyok előbb szaladnak az Úrhoz a problémákkal, mint a férfiek! Továbbá szeretjük a férjünket bizonyos irányba terelgetni. De Istennek megvan az időzítése az ő számukra is. Ne kormányozzuk a férjünket, inkább csak imádkozzunk, és hagyjuk, hadd munkálkodjon a Szent Szellem a férjünk életében. Ez az *egyetlen jó út*. Ha a férjed ‘csak’ azért tért meg az Úrhoz, mert egyfolytában noszogattad, akkor ez a te felelősséged, és nagyon nehéz munka vár rád! Engedd, hogy maga Jézus viseljen gondot róla!

Visszatérve tehát, kértem az Urat, hogy segítsen a házasságunkban, és az Úr fontos igehelyeket mutatott nekem, amelyek nagyot lendítettek a dolgon. Együttal sok olyan tanításra is rávezetett, amely az *asszony helyét* jelöli meg a családi otthonban. Hogy például mennyire kell *alávetni* magunkat a férjünknek. Nem lehet hagyni, hogy csak úgy rajtunk tapossanak.

Létezik ugyanakkor az Istentől való *alávetettség*. Az Úr fogja neked megmutatni, mikor kell ily módon alárendelődnöd.

Az Úr arra is tanított, hogy el kell kezdenem *dicsérni* a férjemet. Ez aztán egyáltalán nem volt ínyemre. Én nem láttam benne semmit, ami dicséretre méltó lett volna. Akkoriban kezdett prédikálni, és az egy igazán rossz időszak volt! Helytelen, ha egy feleség túl kritikus a prédikátor férj szolgálatával kapcsolatban. Megkérdeztem hát Istent, hogy mi az, amiért elkezdhetném dicsérni a hitvesemet. Miután az alkalomról hazaértünk, azt mondtam neki: 'Ez volt a legcsodálatosabb ígerész, amit ma használtál! Csodálatos dal volt, amit énekeltél.' Elkezdtem dicsérni Őt, az Úr pedig megmutatta nekem, hogy *mik* azok a dolgok, *amikért dicsérhetem*, és *őt ez megváltoztatta.*"

150. A jóra tekints

A halló fület és a látó szemet egyaránt az Úr alkotta. – Példabeszédek 20,12 (Kálvin János Kiadó)

„Imogen: Amikor elkezdtem dicsérni a férjemet, már nem zavarta annyira, ha megkritizáltam, sőt, egyre jobban kezdett szeretni. Ezen dolgozzatok ti is, mert megéri! Most már nagyon szeretjük egymást, én dicsérem őt, ő meg csodálatosnak tart engem. Mindketten igen szeretjük hallani a dicséretet, nagyon jólesik az elismerés. Dicsérni persze nem csak a férjünket, hanem bárki mást is lehet. Ez nagyon egyszerű, de igen erőteljes dolog! Bárkit *bátoríthatsz*, akivel találkozol. Nyisd meg a szád, és mondj neki valami kedveset!

A keresztények sokkal többet tehetnének a *bátorítás* területén. Jobban kellene lelkesítened a párodát is! Lehet, hogy most azt gondolod, túlzok. Lehet, hogy semmi kedveset nem találsz, amit embertársaidnak dicséretként mondhatnál. De ne feledd, mindenkinek szüksége van *elismerésre*, *bátorításra*.

Ha találkozol egy barátnőddel, aki igen rosszul öltözött, ezt el ne mondd neki! Inkább dicsérd meg, hogy milyen szép a haja! Vagyis a *jóra tekints!* Légy kedves! Legyetek kedvesek egymáshoz! Így is biztosíthatod az elismerésedről: "Te vagy a leghűségesebb házastárs!"

Tudod, Isten azt mondja az Igéjében, hogy *Ő hűséges* hozzád! Isten azt is közli az Igéjében, *Ő szeret* téged! Sőt, azt is mondja, hogy *jó terve*i vannak az életedre nézve, és *Ő jókat* gondol felőled. Hittel el is tudod fogadni ezeket. Lehet, hogy alapjában véve csendes ember vagy, de nyisd meg a szád, és mondj ki jó dolgokat. Nyisd meg a szád, és szöld a hit szavát, amely meglásd, megtermi

a gyümölcsét! Mert Jézus azt mondta: ‘Meglesz néki, amit mondtott...’ (Márk 11,23) A szavaid teremtő erővel bírnak!

Különösen *légy kedves* a férjeddal, illetve a feleségeddel, mivel ő a *legjobb barátod*! Ha esetleg úgy érzed, hogy nem az, akkor viszont *munkálkodnod* kell rajta! Mert amikor a gyerekek kirepülnek, hogy saját életüket éljék, csak ketten fogtok maradni. A gyerekek továbbra is szeretnek ugyan téged, de már a saját családjukkal kell majd törődniük. Ezért legyetek kedvesek egymáshoz, hogy amikor majd ketten maradtok, akkor is felhőtlen legyen a kapcsolatotok!”

151. A dicséret boldogabbá tesz

Felkelnek az ő fiai, és boldognak mondják őt; az ő férje, és dicséri őt. – Példabeszédek 31,28

„Bill: A feleségek részére átadott hatékony üzenet után most a férjekhez szólok! Úgy tűnik, hogy a feleségek mindig igénylik, hogy ezt hallják: ‘Szeretlek drágám!’

Van egy anekdota egy férjről és egy feleségről, akik az 50 éves házassági évfordulójukat ünnepelték. A feleség a férjhez fordult, és azt mondta: ‘Tudod, soha nem mondtad nekem azt, hogy szeretsz!’ A férj erre azt válaszolta: ‘Mondtam neked, hogy szeretlek, amikor elvettelek feleségül, és azóta semmi sem változott!’ Ha ez így igaz is, a feleségek akkor is szeretik folyvást hallani, hogy szeretik őket.

Egyszerűen mi is szeretjük egymásnak mondani: ‘Szeretlek téged!’ Ez részünkről nem pusztán formáság, így igyekszünk frissen tartani a kapcsolatunkat. Aztán például azt mondom: ‘Drágám, este tízig szeretni foglak!’ Ő megkérdezi: ‘Miért, mi lesz tíz órákor?’ A válaszom erre: ‘Ha ma igazán jó leszel, akkor megfontolom a továbbiakat.’ Egy kicsit *viccelődünk* ezzel kapcsolatban, hogy ne legyen annyira rideg, formális a házasságunk légköre.

A feleségek szeretik hallani a férjeiktől, hogy: „Drágám, szeretlek téged!” Feleségek, ha ezt akarjátok hallani a férjeitektől, kezdjétek el dicsérni őket. Valószínűleg nektek kell megtenni az első lépést, *el kell kezdeni dicsérni* őket ahhoz, hogy aztán azt mondják: ‘Szeretlek téged!’ De megéri a fáradságot, ha ezt megteszitek! Egyszer csak meghalljátok majd: ‘Szeretlek téged!’ És mind a ketten *boldogabbak lesztek!* Az élet jobbá lesz.”

Az Énekek Éneke gyönyörűen tárja eléink a boldogság egy pillanatot: ‘... az én galambom, az én tökéletesem, az ő anyjának

egyetlenegye, az ő szülőjének választottja. Látják a leányok, és boldognak mondják őt.' (Én. 6,9) A zsoldáros pedig így szól a Gyülekezet (Sion) és tagjainak (Jeruzsálem) boldogságáról: 'Áldjon meg téged Sionból az Úr, hogy lásd Jeruzsálem boldogságát életed minden napján!' (Zsolt. 128,5 – *Szent István Társulat* kiadása)

152. A szív állapota

Ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveiteket... – Zsidó 3,15

„Bill: A Biblia azt mondja, hogy a férjnek és a feleségnek *együttérzésben*, szeretetben kell lakoznia. És amikor együtt lakoznak, tehát *szeretetben* vannak, akkor Isten *meghallgatja* az imáikat, amiről ők megbizonyosodhatnak. A házasságoknak vitái, *viszálya gátolja* az imáik megválaszolását. Vajon miért mondta ezt Isten? (1Pét. 3,7)

Mert te és a párod *szívbeli társak* vagytok. De ezen túlmenően *szívbeli kapcsolatod* van Istennel is. Sajnos nem tanítják az embereknek ezt kellő mélységben. Ha viszálykods a házastársaddal, akkor bezárod a szívedet felé. És ő tudni fogja ezt. Ez bizonytalanságot kelt majd benne. A feleség akkor érez *biztonságot*, ha a férjének *nyitva* van a szíve iránta.

Amikor az irodámban dolgozva elmerülök valamiben, olyankor a szívemet túlságosan is beleadom. És ha ilyenkor a feleségem kérdez tőlem valamit, könnyen hiheti, hogy haragszom rá, mert nagy komolyságot öltöttem magamra. A szívem a feladatra figyel, hogyan oldjam meg azt. Ő viszont ezt a bezárkózó állapotot érzékeli. Hogy ne így legyen, ilyenkor készségesen elfordulok a munkámtól! Beszélgetünk pár percet, megnyitom a szívem felé, ettől megnyugvást, biztonságot érez és azt, hogy szeretem. Így aztán békével a szívében megy tovább, és hagyja, hogy végezzem a munkámat.

A férj és a feleség *egybe vannak kötve* a szívükben *Istennel*. Akár a feleség zárja be a szívét a férj felé, akár a férj zárja be a szívét a feleség felé, akkor *Isten felé is zárva* van a *szívük*. És amikor a szívük zárva van Isten felé, Isten *nem* képes meghallani az imáikat és ők sem képesek Őt meghallani.

Ez nem azt jelenti, hogy elvesztenénk az üdvösségünket. Nem jelenti azt sem, hogy Isten haragudna ránk. Isten nem vonja el magát tőlünk soha. *Amikor bezárjuk a szívünket, mi vonjuk el magunkat Istentől!* (Péld. 8,32–33)

Ilyenkor foglalkoznod kell a szíveddel! Vidd vissza Istenhez! És bocsáss meg a másiknak, aki miatt a szívedet bezártad!

Megbocsátani annyit jelent, hogy egyszerűen azt mondod magadban: nem kötelezte el magát, hogy mindig jót tegyen velem. *Felmentem* a felelősség alól, nem kell bocsánatot kérnie tőlem. (Mát. 6,14-15)

Ily módon szabaddá teszed őt is, hogy meg tudja nyitni a szívét *Isten felé*. És egyúttal Te is szabad leszel. Amikor a szíved kitérve, és a másik szíve is nyitott, akkor a szívetek megnyílt *egy-más irányába*. Csodálatos dolog férjnek és feleségnek úgy együtt élni, hogy a *szívük nyitott egymás iránt is, és Isten felé is!*"

153. Szólj a problémáidhoz!

Ha annyi hitetek volna, mint a mustármag, ezt mondanátok im ez eperfának: Szakadj ki gyökerestől és plántáltassál a tengerbe; és engedne néktek. – Lukács 17,6

„Bill: Csodálatos dolog férjnek és feleségnek úgy élni az életet, hogy a *szívük nyitva* van *egymás felé*, és *Isten iránt egyaránt!* A hit nem más, mint feltétlen bizalom, a bizalom pedig nyitott szívet jelent. Mit tanított erről a mi Urunk?

‘És Jézus felelvén, monda nékik: Legyen hitetek Istenben. [Legyen isteni fajta hitetek! – a görög szövegben] Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel, és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, meglesz néki, amit mondott. Azért mondom néktek: Amit csak kívántok, amikor imádkoztok higgyétek, hogy megkaptátok és meglesz az néktek. És mikor imádkozva megállotok, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van; hogy a ti mennyei Atyátok is megbocsássa néktek a ti vétkeiteket.’ (Márk 11,22–25)

Itt Jézus arról tanította a tanítványait, hogyan juthatnak hitre. Bízom benne, hogy mindenki szeretne *isteni fajta hitet* nyerni! Jézus megmondja, hogyan lehetséges ez. Tanuld meg *megnyitni a szíved* és a hegynek látszó *problémáidhoz szólni*. Ilyen egyszerű! Ne a problémáidról beszélj, hanem szólj a problémáidhoz! Fájdalom, betegség, szegénység, takarodj ki az életemből, Jézus nevében! Házassági és családi problémák, takarodjatok el az életemből, Jézus nevében! Így szólj *minden problémádhoz!*

De Jézus ugyanakkor hangsúlyozza a szívünk [szellemünk, belső emberünk] *állapotát*, amikor szólunk [imádkozunk] a problémáinkhoz. Nem csupán a fejünkéből, hanem a *szívünkéből* kell szólni! A szívedből *szólj* a problémáidhoz, mert a hit az ember szívében [szellemében] lakozik!

Isten azt írja az Igéjében, hogy a Szent Szellem ereje fogja a problémáidat *eltakarítani* az életedből. Ahogy a következő történetekben fogjátok látni a hit hathatós működését, ugyanígy tudjátok azt alkalmazni a házasságotok, családotok, életeitek minden területén!”

154. Hatalmunk van a problémák felett!

Ímé, adok néktek hatalmat, hogy a kígyókon és skorpiókon tapodjatok, és az ellenségnek minden erején; és semmi nem árthat néktek. – Lukács 10,19

„Bill: A hívők természetfeletti hatalma Jézus *nevének* a használatában rejlik! Emlékszel Jézus cselekedetére, amikor a tanítványok a csónakban a viharral küzdöttek, míg Ő álomra hajtotta a fejét? Elaludt és egyszerre nagy vihar támadt. Péter megijedt, hogy most el fognak veszni, miközben Jézus nyugodtan alszik a hajó orrában. Úgy gondolta, hogy Jézus nem törődik azzal, hogy ők most meghalnak! Péter felébresztette: Jézus nem törödsz velem, hogy elveszünk ebben a viharban? Jézus szólt a viharhoz és az elcsendesedett. Megtanította a tanítványainak, hogy Neki *hatalma* van az időjárási szélsőségek felett is. (Márk 4,37–39)

A Márk 11,23-ban arra tanít Jézus, hogy a *hívőknek* hatalma van az *életük problémái* felett! Alig két éve voltam újjászületve – és a Szent Szellem keresztséget is csak a következő évben vettem –, amikor hallottam egy tanítást arról, hogy Jézus az időjáráshoz szólt. Az egyik szombaton a feleségemmel és a két fiammal egy piknikre készültünk. A szendvicseket bepakoltuk a kocsisomagtartójába, és közel két óras autótúrt előtt álltunk, hogy a piknikezés helyszínére érjünk.

Ahogy elindultunk, elkezdett esni. Minél tovább haladtunk, annál jobban esett. Nagyon közel voltunk már, amikor ránéztem a feleségemre, és a *hit szavait* szóltam: ‘Amikor megérkeztem, az eső eláll! Az ég kitisztul, a nap sütni fog!’ A két fiam azt hitte, megbolondultam. Odaértünk, és kevesebb, mint öt perc múlva az eső elállt, és a nap kisütött felettünk! Ez bármelyik hívő emberrel megtörténhetett volna, de tanuljatok ebből és alkalmazzátok a házasságotok, családotok és életeitek minden területén!

Ez a mi szabadidőnk volt, és mivel *hitben* szóltam, Isten *meghallgatott* engem, a Szent Szellem pedig tiszta időt hozott a mi kedvünkért! Ha hitben jártok, nektek is lesznek *jó napjaitok*. Ha nem hiszel ebben, akkor borús napok jöhetnek rátok.

Vagyis *szóljatok* Istenhez hittel, a szívetekből! A Szent Szellem által el fogja *söpörni* a problémáitokat!

Az én fiaim sokat *tanultak* ebből. Elkezdtek jókat szólni a tanáraikkal kapcsolatban, és Isten kezdett nekik *kegyeltséget* adni a pedagógusoknál. Nagyon jó, amikor megtapasztalhatjuk Isten munkálkodását az életünkben!”

155. Az egyetértés eredménye

Ismét, mondom néktek, hogy ha ketten közületek egy akaratton lesznek a földön bármely dolog felől, amit csak kérnek, megadja nékik az én mennyei Atyám. – Máté 18,19

„Bill: Elmesélhetem nektek azt is, hogy amikor legelőször jöttünk Európába egy szolgálati útra, legutolsó fillérünket is arra költöttük, hogy megvehessük a repülőjegyet. Egy hétig tanítottunk egy Frankfurt melletti helyen, a megigazulás ajándékáráról, Isten ígéreteiről és jóságáról! Ezek a tanítások túlságosan jók voltak a hallgatóságnak ahhoz, hogy elhiggyék! Nem tetszett nekik.

Egy tíz éves autót kaptunk kölcsön. Nem volt túl jó állapotban. Csak a napernyős része működött hibátlanul! Ahogy útnak indultunk déli irányba, elkezdett esni. Ahogy mentünk, egyre jobban esett. Elérkeztünk Svájcba és még mindig esett. Átmentünk egy alagúton, még mindig esett, átmentünk egy másik alagúton, még mindig zuhogott. Feleségemre néztem, és *hitben szóltam*: ‘Amikor keresztül érünk a következő alagúton, az eső eláll, a felhők elmennek és kisüt a nap!’

A feleségem egyetértett velem, és a két fiam is. Mind a négyen *egyetértettünk*, és Isten *meghallgatott* minket. Amikor elérkeztünk a következő alagúthoz, hálás voltam Istennek, hogy az egy jó hosszú alagút volt. Meg kell tanulnunk *hálát adni* Istennek [nem a problémákért, hanem az Ő szabadításáért], ha az életünk, házasságunk egy jó hosszú alagúthoz érkezik! Amikor kijöttünk a túloldalra, csodálatos kék ég és nap-sütés várt bennünket!

Isten ezt megtette értünk, mert az utolsó fillérünket is arra költöttük, hogy másoknak áldást hozzunk! Isten kitartó volt abban, hogy *megáldjon* minket azért, amit teszünk *másokért*. Felmentünk a hegy tetejére, ahol verőfényes napsütés fogadott. Egy 400 éves kis kunyhóban aludtunk, csodálatosan szép új fürdőszobával és forró vízzel, és megkaptunk mindent, amit csak kívántunk. Dicsőség Istennek, Ő *teljes ellátást* biztosított számunkra egy gyönyörű alpesi környezetben.

Másnap egy asszony jött oda hozzánk és megkérdezte, akarunk-e jódlit hallgatni? Feltett egy lemezt, és ő jódlizott hozzá. Nagyon kicsi választott el minket a Mennyországtól. És tudom, hogy Isten ezt azért cselekedte velünk, mert megtanultunk *hatalommal* szólni a problémáinkhoz.

Ahogy elkezdesz a problémáidhoz szólni, az élet egyre *könnyedebb* lesz! Isten küld valakit – mint például az előljáró-
idat –, hogy imádkozzanak érted, hogy meggyógyulj, tanítsanak és segítsenek téged. Ha megtanulod, hogyan kell megnyitni a szívedet, és hogyan kell szólni a problémáidhoz, akkor a házasságod, az életed sokkal, de sokkal könnyebb lesz!”

156. Nyitott szívvel imádkozz!

Ne emeljétek magasra szarvatokat [ne hordjátok fenn fejetekeket – Szent István Társulat], ne szóljátok megkeményedett nyakkal. – Zsoltár 75,5

„Bill: Nyisd meg a szívedet és szólj a feleségedhez, ha úgy gondold, hogy ő a probléma jelenleg. Persze, nem ő a probléma! Ő Isten áldása számodra! Nyisd meg a szádát, és mondd el neki, mennyire szereted! Feleség, nyisd meg a szádát, és dicsérd a férjedet! Így a legközelebbi barátoddá fog válni! Amikor a szíveteket megnyitjátok *egymás felé*, meg tudod nyitni a szíved *Isten felé* is, és így képes leszel szólni Hozzá.

Azt gondoljátok, hogy elfelejtkeztem az imádság témájáról. Az egész tanítás azért volt, hogy megértsd, hogyan kell imádkozni! Mert a Márk 11,24 azt mondja: ‘amit csak kívántok, amikor imádkoztok higgyétek...’ Előtte Jézus pont arról beszél, hogy a *hegyként* tornyosuló problémáidhoz miként kell szólnod.

Miután megtanultál a *problémáidhoz* szólni nyitott szívvel, azt is megtanulod, hogyan kell szólni *Istenhez* nyitott szívvel. Az *imádság* igen egyszerűen megfogalmazva: a *nyitott szívből eredő kapcsolat Istennel*. Ez a néhány Ige ezt tanítja nekünk. Tartsuk a szívünket *nyitva* egymás felé, és akkor *nyitva* lesz Isten felé is. Amikor a szívünk *nyitva* van *Isten felé*, akkor meghallja és *megválaszolja* az imánkat.

Befejezéséként megadok öt lépést, ami garancia a *megválaszolt imádságra*. Ha követed ezt, Jézus *garantálja*, hogy Isten meghallgatja és megválaszolja az imádságaidat! Jól véd az emlékezetedbe a megválaszolt ima öt lépését:

- 1./ Nyisd meg a szíved és szólj Istenhez!
- 2./ Nyisd meg a szíved és szólj Istenhez!
- 3./ Nyisd meg a szíved és szólj Istenhez!

4./ Nyisd meg a szíved és szólj Istenhez!

5./ Nyisd meg a szíved és szólj Istenhez!

Feltételezem, hogy a kettes ponthoz érve Isten bölcsessége által mindenki megértette már az üzenet lényegét. Szeretitek Istent, és szeretnétek Istenhez szólni! Értsétek meg tehát a veszélyt: ha a férj és feleség egymás felé bezárja a szívet, akkor Isten felé is bezárták a szívüket. Fontos, hogy mindent Isten *alapelvei* szerint tegyünk.”

157. Nyitott szívvel élni

Boldog ember, aki mindig istenfélő; aki pedig megkeményíti az ő szívet, bajba esik. – Példabeszédek 28,14

„Bill: A feleségnek meg kell tanulnia *dicsérni a férjét!* A férjeknek meg kell tanulniuk azt elmondaniuk a feleségüknek: *mennyire szeretlek!* Minden nap, akár többször is! Így a szívetek *megnyílik* egymás iránt, és megnyílik Isten felé is. S amikor azzal jön az ördög, hogy migréned van, akkor kinyitod a szíved, és hitben szólsz: ‘Fejfájás, kitakarodsz a testemből, a Jézus nevében!’ És a Szent Szellem ereje által elmúlik ez a fejfájás.

Ha az orvos azt mondja valakinek, hogy rákos, így ismét hatalommal szólhat: ‘Rák, kitakarodsz a testemből, Jézus nevében!’ És ezt követően elmész az istentiszteletre, ahol az előljáród – a Szent Szellem vezetése alapján – veled *egy akaraton* imádkozik majd érted. A Szent Szellem benne és benned is felkel, és meggyógyít még akkor is, ha az orvos azt mondja, hogy nincs remény számodra.

Mindez azért fog megtörténni, mert megtanultad azt mondani a feleségednek: ‘Szeretlek téged!’ Megtanultad azt mondani a férjednek: ‘Dicsérlek téged!’ És ez *nyitott szívet* [szellemet] biztosít. A Szent Szellem így lesz képes Isten minden ígéretét *valóságba hozni* az életetekben. Szükséged lesz ezen túl is a pásztorod segítségére! Szükséged lesz továbbra is az előljáróid támogatására! Egyikünk sem tökéletes, de ez az igazság, amit elmondtam nektek! Ez nagyon sok problémától fog majd megmenteni benneteket.

Sokan szeretnek imádkozni becsukott szemmel, hogy kizárhassák a külvilágot. Most viszont imádkozzunk nyitott szívvel! Azért is fogok imádkozni, hogy a Szent Szellem mindig emlékeztesse a szívedet az igazságra, hogy tudjon segíteni, amikor szükséged van rá:

Mennyei Atyám! Jézus nevében, a te jelenlétedbe jövök! A szívem nyitva, és hozzád szeretnék szólni, Atyám! A Szent

Szellem emlékeztessen mindenkor a nyitott szív igazságára. Elfogadom az igazságot és a te segítségével Szent Szellem, használni fogom az életemben! Neked adom a dicsőséget, és a magasztalást érte! Jézus nevében! Ámen!”

158. Imádsággal a házasságról

Mert ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én [Jézus] nevében, ott vagyok közöttük. –Máté 18,20

A házasság a legcsodálatosabb emberi kapcsolat, amelybe két egymást szerető ember szívbeli *elkötelezettséggel* lép be, majd azt minden erővel *őrzi és védi*, bármi történjék is. A házaspárok általában már kialakult elképzeléssel lépnek be a szövetségbe, de a váratlan problémák könnyen letaglózhatják őket. Ajánlatos imádkozni azért, hogy minden *képtelen elvárás* időben a felszínre jöjjön, és orvoslást nyerhessen, s ne jusson arra, hogy osztozniuk kelljen a 'birodalmukon'. Buzdítalak tehát, hogy imádkozz a *nézeteltérések* elsimulásáért!

A házasság legapróbb részleteiért mondott ima *oltalmat* nyújthat az ellen, hogy a *válás gondolata* befészkelje magát a házaspárok elméjébe. Nem szabad olyan ostobának lenni, hogy azt gondolja bárki is: velünk ilyen nem fordulhat elő. Bölcsen cselekszik az, aki a házassága első percétől fogva imádkozik azért, hogy a frigyüket elkerülje mind a *házasságtörés*, mind a *válás* és bármilyen *romboló* hatás. Még akkor is, ha ezt nem terhelte egyik oldalról sem 'családi örökség'.

Esedezz továbbá azért, hogy a házasságodat egységben tudhasd! Ennek gyümölcseként növekedhetnek az *egyvetértés* erejében, az egymás iránti *elkötelezettségben* és az *intimitás* mélységében. Az egységetekbe feltétlen vonjátok be Istent, s Őt helyezzétek a középpontba. A *'hármaskötél'* sokkal erősebb és tartósabb! (Préd. 4,12) Ha a másik fél már korábban házas volt, akkor azért is fohászkodj, hogy az előző házasság semmilyen *negatív hatása* ne gyűrűzzön be közétek. A nem kívánatos *kapcsolat* meg kell kötni, és le kell vágni, Jézus nevében! Nehéz úgymond a jövőt építeni, ha vannak még *szálak*, amelyek a múlthoz kötnek. Ezért az 'elvarratlan' szálakat tanácsos elvarrni!

Ha jelenleg beteljesedettnek érzed a házasságodat, akkor is imádkozz azért, hogy védett legyen a *kísértés* bármilyen romboló hatásától. Kérd az Urat, hogy tegyen meg mindent a házasságod *sértetlenségéért* és fenntartásáért. Könyörögj a Teremtőhöz, hogy tegye a házasságodat a *szeretet* és az *öröm* forrásává mindkettőtök számára.

159. A házas ember imája

Ismét, mondom néktek, hogy ha ketten közületek egy akaraton lesznek a földön, bármely dolog felől, amit csak kérnek, megadja nékik az én mennyei Atyám. – Máté 18,19

A következő fohász Stormie Omartian imája alapján készült: Drága mennyei Atyám, Jézus nevében imádkozom Hozzád! Kérlek, a te hatalmas kegyelmed által *védd* meg házasságunkat minden veszélytől, amely tönkretelhetné. Köszönjük az *oltalmadat* a gonosz minden tervétől, a veszélyes helyzetektől és saját önzésunktől, felelőtlen hozzáállásunktól. A *hűtlenségnek* és a *válásnak* még a gondolatát is elutasítom, Jézus nevében!

Uram, tégy minket szabaddá a *múlt* káros emlékeitől, sebeitől, a nem kívánatos korábbi *kötelekektől* és az egymás iránti *irreális* elvárásoktól. Megkötöm a *féltékenység* szellemét, hogy ne tudjon zavart okozni a kapcsolatunkban. Semmi olyan *gonosz* dolog nem férkőzhet a szívünkhöz, ami bármilyen módon veszélybe sodorhatná a házasságunkat. Egyikünk sem válhat *káros szokások* és *szenvedélyek* rabjává, ezért hitben kijelentem: *szabadok* vagyunk az alkohol, a drog, a pornográfia, szerencsejátékok és egyéb függőségek alól.

Erősítsd meg, Uram, az *elkötelezettségünket*, az egyívé tartozásunkat. Távoly tartjuk magunktól az *elégedetlenséget*, a *viszályt*, a *megnembocsátást*. Segíts abban, hogy ne hanyagoljuk el egymást, legyen kellő *időnk* egymás számára, hogy frissen tudjuk tartani a házastársi kapcsolatunkat. *Emlékeztess* minket a házassági szövetségünkre, ha netán megfeledkeznénk róla.

Könyörgök Hozzád Uram, hogy (nevű házastársam) legyen irányodba oly mértékben *elkötelezett*, hogy semmi ne ingathassa meg ebben. Kérlek, vonzzad őt és gyermekeinket a veled való *közösségre*. Imádkozom, hogy gyermekeink egy boldog, öröm- és *szeretetteljes* családban nővekedhessenek fel, és soha ne ismerjék meg a válás okozta sérüléseket, a hiány érzetét. Imádkozom azért, hogy egymás iránti *szeretetünk* és *szerelmünk* napról napra növekedjék az Úrban, a Szent Szellem összetartó ereje által. Ámen!

160. A két nem vonzódásának oka

Milyen vonzó, húgom, mátkám, a szerelmed! Mennyivel édeesebb szerelmed a bornál, keneted illata felülmúl minden balzsamot! – Énekek 4,10 (Szent István Társulat kiadása)

A házasság megkötése, az esküvő egy *örömteli* esemény, a násznép pedig osztozik az ifjú pár *boldogságában*. De aki azt állítja, hogy a házasság nem más, mint két embert egymáshoz kötő szerződés, az téved. Mert ha ez a két ember nem szereti egymást, akkor nincs az a szerződés, ami képes lenne őket összetartani. A házasság *elemi összetartozás és szent szövetség*.

Felmerülhet a kérdés, hogy miért *vonzódik* oly erősen egymáshoz a férfi és a nő? Ennek megértéséhez először is tudnunk kell, hogy Isten *teremtette* az embert, mégpedig a *saját képére*. Isten neve pedig a héber nyelvben egyidejűleg *hím- és nőnemű*. Azért áll fenn tehát ez a vonzódás a két nem között, mert Isten kezdetben *egynek teremtette* őket, s csak később választotta szét. Egyedül az ember társtalan lenne, nem lenne életcélja, de a kettő ismét *eggyé* válhat a házasságban. A férfi és a nő azért vonzódik egymáshoz, mert egyedül nem érzik *teljesnek* magukat, és keresik a 'másik felüket'.

Azon kívül, hogy a férfi és a nő összeköti az életét, jelen kell lenni a házasságukban a harmadik személynek, a *Teremtőjüknek* is. A sikeres házasság kulcsa a szentség értékelésében rejlik. A férfit illetve a nőt jelentő héber szavak egyaránt magukban foglalják a 'tűz' szót. Más betűket is tartalmaznak, amelyek kombinációja Isten nevét is kiadja. Amikor a házaspár behívja az életébe az isteni szentséget, egy láthatatlan *kötélék* eggyé kapcsolja őket. Szerethetik egymást, törődhetnek egymással, de az *isteni erő* nélkül nincs, ami örökre összekötné őket. Erre a kapocsra nagyon nagy szükség van azért is, mert két különböző személyiségű embernek kell összekovácsolódnia.

Az egész életre szóló kapocs megteremtésének egyik feltétele a férj és a feleség Isten iránti *elkötelezettsége*. Ez képezi a házasság *örök* alapját. A házasság hármassága – férj, feleség és Isten – teszi *gyümölcsözővé* a szövetséget, a szeretetüket, ami meghatározza a gyermekek fejlődését is. Az *egység* elengedhetetlen feltétele a szellemi *növekedésnek* is. A házasságban való egyesülés az Istennel való egyesülés mintájaként rendeltetett. A sikeres házassághoz elengedhetetlen a *Szent Szellem ereje*, amely egybetartja, és folyamatosan meg is újítja azt. Ennek tudatában elmondhatjuk, hogy a házasság minden pillanatban *megújul*. Ez új felismerést adhat: ha minden pillanatban megújul a házasságod, akkor ebben a pillanatban is *friss házas* vagy!

161. Bizalom a házasságban

Akik együtt édes bizalomban élünk; az Isten házába jártunk a nép sokaságával. – Zsoltár 55,14

Ahogy egy biztonságos ház építéséhez jó építőanyagra van szükség, hasonlóan a jó házassághoz is elengedhetetlen többféle első osztályú 'építőanyag'. Elsősorban az isteni fajta szeretet, majd a kölcsönös tisztelet, alázat, és az a fajta erős *vonzalom*, amit a házaspár érez a Teremtője iránt. Folytonosan tudatában kell lenniük annak az isteni erőnek, amely összeköti őket.

A közös élet és otthon építése – a háztartás vezetésétől a gyermeknevelésig – nagy *felelősséget* kíván. Az isteni élet-erő elengedhetetlen a sikeres házassághoz, ami azt jelenti, hogy a két ember egységének *élőnek* kell lennie. A fejlődéshez pedig állandó *táplálásra*, öntözésre van szükség. A házasság egyidejűleg *bizalmi* kötelék is. A bizalom nem egyik napról a másikra, hanem évek során, megpróbáltatásokon keresztül alakul ki. Miután viszont kiépül és megerősödik, olyan *szilárd alapot* képez, ami a válságos helyzeteken is átszekíti a házaspárt.

A bizalom nem a mintaszerű magatartás következménye, hanem a felelősségteljes életvitel. Egy egészséges jellemű embertől ugyanis elvárható, hogy amennyiben hibát követ el, *felelős magatartást* tanúsítson (azaz beismerje, és bocsánatot kérjen, s ha kell, jóvá tegye). A bizalom azt jelenti, hogy a házastársunk *biztonságban* érezheti magát mellettünk, és bármikor ránk hagyatkozhat. Legyen bennünk annyi tisztesség, hogy még olyan esetben is viselkedjünk *becsületesen*, ha senki sem lát bennünket – Istenen kívül.

Az egészséges házasság abban teljeseedik ki, hogy a házastársak karöltve egy életerős *otthont* építenek fel. Ez nem csak a fizikai kényelmet szolgálja, hanem Isten dicsőségének is helyet ad, s a betérőkre fényt sugároz. Egy keresztény otthon legfőbb jellemzője az *isteni értékrend*, az erkölcsösség, becsületesség. A kölcsönös figyelmesség, a kisebb- és nagyobb közös terhek arányos vállalása erősítik a házasságot (bevásárlás, takarítás, feladatok megosztása), illetve a készség a segítségre, amikor a másik nyakig merül a teendőik sokaságában. Igyekezzünk továbbá minél jobban bevonni házastársunkat a saját teendőink nehézségeibe, örömeibe. Aki útról tér haza, kedveskedjen a párjának apró ajándékokkal.

162. Tanulni kell a házasságot!

Amiket tanultatok is, el is fogadtatok, hallottatok is, láttatok is éntőlem, azokat cselekedjétek; és a békességnek Istene veletek lesz. – Filippi 4,9

A *szeretetteljes házasság* megteremtése bizony sok tanulást kíván. A legfontosabb: megtanulnunk, hogyan tegyünk meg mindent az *otthon békességének* fenntartásáért. Továbbá meg kell tanulnunk, hogyan kezeljük a váratlan eseményeket. Ki kell alakítanunk a közös tapasztalatok alapján a legcélravezetőbb stratégiát a problémák kezelésére, az ellentétek feloldására, a felborult békesség visszaállítására.

Mindezeknek az 'építkezéseknek' a legteljesebb együttműködéssel kell végbemenniük. Akármelyik fél hibájából állt elő egy probléma, közösnek kell tekintenünk. A házastárs 'cserbenhagyása' súlyos elárulása a szövetségnek, ami Isten nevében kötött. A házasságon belüli problémákat *közös erőfeszítéssel* kell megoldani. A házastársaknak meg kell érteniük, hogy a *megszentelt egység* fenntartása létfontosságú, mindketten *teljes felelősséggel* tartoznak érte.

A boldog házasság nem épülhet döntően az egyik fél feltételeinek alapjára, ahhoz *egységre* van szükség. Az *igaz szerelemben* az önátadás gazdagítja a személyiséget. A szeretetnek és tiszteletnek arra kell indítania bennünket, hogy *elismerjük*, és helyet adjunk a házastársunk elvárásainak. Az *önzetlenség* az isteni fajta szeretet felismeréséből fakad, amely képessé tesz bennünket arra, hogy tiszteletben tartsuk a házastársunk szabad akaratának szentségét.

A férjnek és feleségnek tudatában kell lennie annak, hogy *mindketten felelősek* azért, hogy az Úr által megszentelt házasság jól működjön. De ez csak úgy valósulhat meg, ha mindketten *elismerik* a hibáikat és ezt képesek őszintén *megbeszélni*. Nem szabad megengedni azt sem, hogy a problémák megoldása elhúzódjon és így 'krónikussá' váljon.

Mindkettőjüknek tiszteletben kell tartani a másik szempontjait, még akkor is, ha azok apróságnak tűnnek is. Egy-egy *nézeteltérés* könnyedén elsimítható, ha a másik fél nem önt olajat a tűzre, hanem szelídséget tanúsít, illetőleg a vita megbeszélését későbbre halasztják, amikor már *higgadtan* megbeszélhetik a történeteket.

163. Egyenlő rangú jó barátok

... teljes szívükből esküdtek, és egyenlő akarattal keresték az Urat; és megtaláltaték általuk, és az Úr nyugodalmat szerze nekik minden felől. – 2Kronika 15,15

A házas felek között nem szabadna soha durva megjegyzésnek, kemény bírálatnak elhangzania. A házastárs *megszégyenítése* pedig semmivel sem menthető. Ha a másik viselkedésében valami rendelleneset tapasztalánk, szeretetteljes hangnemben, *négyszemközt* beszéljük meg vele. Ha úgy tűnik, hogy a párunk nem látja valamilyen dolognak a *szellemi oldalát*, ne erőltessük rá. Igaz, hogy a férj és feleség *folyton tanul*, egymást csiszolják, de nem tanítói egymásnak. Nem egymás feletteseinek, hanem (egyenlő rangú), a legjobb *barátoknak* kell lenniük.

A házastársak közötti *vitától* a családtagok, barátok jobban teszik, ha távol tartják magukat. Ha nem is kérdőjelezendő meg a jóindulatuk, de személyes, esetleg részrehajló hozzáállásukkal még inkább súlyosbíthatják a helyzetet. Amennyiben *viszályt* szítanának, távolodjunk el tőlük. Ha a házaspár semmiképp nem tud egymás között elsimítani egy ügyet, forduljanak *segítségért* egy közös bizalmasukhoz, lelki pásztorukhoz – és nem utolsósorban az Úr Jézushoz. (1Pét. 5,7)

Nézeteltérések esetén fontos a *megegyezés készsége*, ezért egyik fél se legyen keménynyakú. A *megbánás* az igazi alázat jele. A jól működő házasság alapfeltétele továbbá, hogy egyik fél se feledkezzen meg Isten iránti *elkötelezettségéről*. Két ember házassága nem minden tekintetben magánügy, mert *hatással* van a közvetlen környezetükre és a társadalomra is, amelyben élnek.

Be kell vonniuk *Istent* az életükbe, de nemcsak alkalmi vendégként, hanem *állandó* társként. A sok, nehezen döcögő házasság és a válások magas aránya arra enged következtetni, hogy a mai házasságok nagy részéből *hiányzik* a harmadik 'fél'. A világi módszerek csak rövid távú megoldásokat nyújthatnak.

164. Isteni kötelék fontossága

Emberi kötelékekkel vontam őket, szeretetnek köteleivel, és olyan voltam hozzájuk, mint akik leemelik szájukról az igát, és ételt adtam nyájasan eleikbe. – Hóseás 11,4

A biztonságos, életerős házasságnak *szilárd alapokon* kell nyugodni, s ehhez elengedhetetlen az *isteni kötelék* kiépítése és fenntartása. Ezért már idejekorán, a házasságra való készülődés során időt kell szentelni az Úrral való *közösség* kiépítésére, hogy mélyebb megértés születhessen a házasság *horderejéről*.

A *sikeres* házasság jóval az esküvő előtt kezdődik azzal, hogy mindkét fél felismeri, milyen *fontossággal* bír az életükben *Isten jelenléte*. Ez azt is jelenti, hogy a házasság előtti években tudatosan fel kell *készülni* a közös, hosszú távú utazásra. Ha

megismerjük Isten életünkre vonatkozó *tervét* és *célját*, könnyebben megtalálhatjuk majd a *megfelelő társat* is. Mindenkinek sorsdöntő fontosságú megkeresni azt az embert, akivel minden szempontból összeillik.

Az ember ösztönösen keresi a másik 'felét', de megeshet, hogy az ellenkező nem iránti testi és érzelmi vonzalom elvonja az *Úr útmutatásától* a figyelmét. A társkeresésben a komoly kapcsolat kialakításának nem szabadna felszínesnek lenni és csupán a külsőségekre tekinteni. Ennél sokkal *mélyebb megismerésre* van szükségünk. Meg kell tudnunk, hogy a jövődóbelink milyen kapcsolatot ápol Istennel. Melyek azok a *magasabb értékek*, amelyek igazán fontosak számára az életben, a házasságban és a családban.

Sajnos gyakran előfordul, hogy a jegyespár több időt tölt a külsőségekkel, a *szertartás* tervezgetésével, mint a *szellemi felkészüléssel*. A szertartás, amelyben az egymást szerető férfi és nő *egymásnak és Istennek* szenteli életét, önmagában magasztos. Azonban a nagyszabású ünneplés (lakodalom) csak járulékos elem, mintegy formát ad az eseménynek. Helyenként (jó) szokás, hogy az esküvő napján az ifjú pár és az örömszülők *adakoznak* valamilyen nemes célra, – tiszteletüket kimutatva Isten szellemi törvényének – a *vetés-aratás* alapelveinek.

165. A Gyülekezet törvénye a szeretet

Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok. – János 13,34–35

Hagin tanítása szerint, akik Isten Igéjét mélységében tanulmányozzák a házasság területén is, azokban felmerülhet a kérdés: milyen törvénye van Krisztus gyülekezeti Testének a házassággal, válással és újrarahasodással kapcsolatban? Ha lenne az újszövetségi Gyülekezetnek törvénye a házasságról, válásról és újrarahasodásról, akkor azt Pál a Korinthusiaknak írt első levelében minden bizonnyal tudatta volna. Mivel a Bibliában nem találunk erre vonatkozó Írást, így hát megállapíthatjuk, hogy a Gyülekezetnek nincs külön törvénye a házasságra vonatkozóan. A Gyülekezetnek csak egyetlen egy törvénye van – a *szeretet törvénye*.

A szeretet törvényének a hívőnek nem csak a *házasságát*, de az egész *életét* is irányítania kellene. A Róma 13,10 azt mondja: „Annakokáért a törvénynek betöltése a szeretet.” Amikor kijelentést kapsz erről Istentől, egyszerűen életre fog kelni

számodra, és ezzel a választ meg is kapod. Látod, amit Pál? Mindenféle esettel foglalkozott, ami csak létezett, és mindegyiket a *szereetet törvényének* fényében értelmezte. Az egész így olyan világossá válik, mint a nap.

A korinthusiak írtak Pálnak, és különféle kérdéseket intéztek hozzá az egyedülállóról, a házasságról, válásról és újrászerveződésről. Pál így válaszol az 1Korinthus 7,1-ben: „Amik felől pedig írtatok nékem, jó a férfúnak asszonyt nem illetni.” Pál nem próbált meg válaszolni minden egyes kérdésre, ami csak felmerülhet e témával kapcsolatban. Egyszerűen válaszolt a kérdéseikre a kultúrájuk és a körülményeik fényében.

Voltak kérdések, amelyekkel nekik foglalkozniuk kellett, manapság viszont már nem találkozunk velük. Ugyanúgy, mi is szembekerülhetünk olyan dolgokkal, amik akkor fel sem vetődtek. Pál a *szereetet törvényét* alkalmazva válaszolt minden egyes felvetésükre. A ‘Mit tenne a szereetet?’ – kérdése határozta meg a válaszait.

János evangéliumának utolsó néhány fejezetében határozta meg Jézus szeretetének törvényét, amelynek uralnia kell Krisztus gyülekezeti Testét. Közvetlenül az előtt beszélt erről a tanítványainak, hogy a Kálváriára ment volna. Közvetlenül az előtt, hogy meghalt a mi bűneinkért, és feltámadt értünk a halálból. Ezzel egy új szövetség vette kezdetét.

Isten nekünk, hívőknek, egy új törvényt adott – a szereetet törvényét. (Ján. 13,34–35) Hogyan is szeressük egymást? Természetes, emberi szeretettel? Ó, nem. Ez a természetes, emberi szeretet egyetlen pillanat alatt átcsaphat gyűlöletbe. Ugyanazzal a szeretettel kell szeretnünk egymást, amivel a Krisztus szeretett minket – az isteni fajta (görögül agapé) szeretettel.

166. Házasságkeresztények (1)

Ne keresse ki-ki a maga hasznát, hanem mindenki a másikat is. Annakokáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is. – Filippi 2,4–5

Tudjuk egymást úgy szeretni, ahogy Jézus szeretett minket, mert a Krisztus *szeretete kitöltötte* a szívünkbe. (Róm. 5,5) Erről ismeri meg mindenki, hogy az Ő tanítványai vagyunk, ha egymást szeretjük. (Ján. 13,35) Vizsgáljuk meg az 1Korinthus 7,2–3-at az új parancsolat fényében: „De a parázsnaság miatt minden férfúnak tulajdon felesége legyen, és minden asszonynak tulajdon férje. A feleségnek adja meg a férj a köteles jóakaratot; hasonlóképpen a feleség is a férjének.”

Isten nem szeretné, hogy paráznaság – szexuális erkölcstelenség, tisztátalanság – találtasson bármely alakban, formában vagy áramlatban az Ő népe között. (Ef. 5,3) Mit tesz tehát az isteni szeretet? Az isteni szeretet *mindig ad*. Az 1Korinthus 7,3 igazi értelme a házaspárok számára ez: ‘Ne tartsátok vissza a szexuális érintkezést egymástól.’

Így Pál mindent, ami csak megtörténhet a *házassági kapcsolatban*, a szeretet törvényének fényében értelmez. Miért mondja azt a Biblia, hogy ne tartsák vissza a házaspárok egymástól magukat? Nézzük meg erre a választ az 1Korinthus 7,4 -ben: „A feleség nem ura a maga testének [nincs hatalma a saját teste felett], hanem a férje [hanem a férjének van hatalma]; hasonlóképpen a férj sem ura a maga testének, hanem a felesége [hanem a feleségének van hatalma a férj teste fölött].”

A tested nem csak a tiéd. Ha keresztény vagy és házas, akkor a *tested a házastársadé* is. A férj teste nem csak az övé, a feleségéé is. A feleség teste nem csak az övé, a férjéé is. Pál ezt az Igét a *szeretet tükrében* értelmezi így módon: ‘Mit tenne az isteni fajta szeretet?’

167. Házás keresztények (2)

De a paráznaság miatt minden férfiúnak tulajdon felesége legyen, és minden asszonynak tulajdon férje. – 1Korinthus 7,2

A ‘mit tenne az isteni fajta szeretet’ kérdéskört Pál tovább taglalja: „Ne fosszátok meg egymást [ne tartsátok vissza a szexuális érintkezést egymástól], hanemha közös akaratból bizonyos ideig [vagyis egyetértésben], hogy ráérjete a bűjtölésre és az imádkozásra [ha mindketten beleegyeztek].” (1Kor. 7,5)

Látjuk, hogy Pál keresztény férjekhez és feleségekhez beszél. Azt mondja: *ne vonják* meg a testi érintkezést egymástól, hacsak nem egyetértésben, bűjtölés és ima céljából teszik ezt. „Azután ismét együvé térjete [ismét érintkezettek], hogy a sátán meg ne kísértsen titeket, mivelhogy magatokat meg nem tartóztathatjátok.” (1Kor. 7,5)

De amikor a bűjtölés és imádkozás ideje véget ért, ismét össze kell jönniük, mivel különösen ezen a területen nagy a *kísértés*. „Ezt pedig kedvezésképpen [engedményként – *KJV*] mondom, nem parancsolat szerint.” (1Kor. 7,6) Nem Isten parancsolta meg Pálnak, hogy ezt mondja. A Szent Szellem csak *megengedte* neki, hogy ezt közölje, mert *helyesen értelmezte* ezeket a szeretet törvényének világosságában.

Emlékezz, mit mond az 1Korinthus 7,2. Az Úr nem parancsolja meg, hogy mindenki *házas* legyen. Azt mondja, hogy, akik házások, szerezzenek egymásnak örömet a szexuális érintkezésben – természetesen a saját örömük betöltését is beleértve.

Pál tovább folytatja: „Mert szeretném, ha minden ember úgy volna, mint én magam is; de kinek-kinek tulajdon kegyelmi ajándéka vagyon Istentől [minden embernek megvan a rá szabott ajándéka – *King James*], egynek így, másnak pedig úgy.” (1Kor. 7,7)

Pál itt nem ajándékokról vagy tehetségekről beszél, mint pl. a muzikalitás vagy a műszaki érzék. Az *egyedülállók* (a cölibátust választók) és a *házások* helyzetéről beszél. Arra mutat rá, hogy mindkét állapot *ajándék* Istentől. Pál ezzel azt mondja: ‘Mindен embernek megvan a megfelelő ajándéka’, és Jézus a Máté 19,11-ben ugyanezt említi: „Nem mindenki veszi be ezt a beszédet, hanem akinek adatott.”

A *Bővített* bibliafordítás így adja vissza: „Kívánom, hogy minden ember úgy legyen, mint én magam is [ebben az önuralomban]. De mindenkinek megvan a maga külön ajándéka Istentől, egynek ez a fajta, másnak pedig a másik fajta.” (1Kor. 7,7) Pál itt arról beszél, hogy lehet valakinek olyan *ajándéka*, hogyha nem házasodik is meg, tökéletes *elégedettségben* élhet.

168. Nem házias keresztények (1)

Mondom pedig a nem házásoknak és az özvegyasszonyoknak, hogy jó nekik, ha úgy maradnak, mint én is. De ha magukat meg nem tartóztathatják, házasodjanak meg: mert jobb házasságban élni, mint égni. – 1Korinthus 7,8–9

Miután Pál szólt a keresztény házásokhoz, beszél azokhoz is, akik nem házások. Azt mondja, jobb *házasnak* lenni, mint *szenvetélytől égni*. A szeretet törvényének fényében értelmezi a helyzetet.

Egy Bibliát kiválóan ismerő pásztor – aki komolyan elmerült a házasság, válás és újraházasodás témájában – egyszer ezt a történetet mondta el: ‘Volt a gyülekezetünkben egy fiatalember és egy fiatal hölgy, mindketten üdvözültek és teljeseek voltak a Szent Szellemmel. Én vezettem a házassági szertartást. Semmi kétségem nem volt afelől, hogy Isten kötötte össze őket. De két vagy három év házasság után az asszony elment, elvált a férjétől, és összeállt egy másik férfival. Elszökött vele, és soha többé nem hallottunk felőle.’

Sokan hiszik, ha *Isten összeköt* a házasságban két embert, akkor azok – nem számít, mi történik –, mindig együtt maradnak.

Nézzük meg, mit mond Pál az 1Korinthus 6,15–16-ban: „Nem tudjátok-é, hogy a ti testeitek a Krisztusnak tagjai? Elszakítva hát a Krisztus tagjait, paráznának tagjaivá tegyem? Távol legyen. Avagy nem tudjátok-é, hogy aki paráználval egyesül, egy test vele? Mert ketten lesznek, úgymond, egy testté.”

Ha Pál azt mondja, hogy két ember egy testté lesz, hogyan tudott mégis ez a férj és feleség egyszer csak *szétválni*? A következő vers azt mondja: „Aki pedig az Úrral egyesül, egy szellem Óvele.” (1Kor. 6,17) Ha újjászületsz, egy szellem vagy az Úrral. El tudsz-e *különülni* az Úrtól? El tudsz-e veszni? Igen!

Ha hiszel abban, hogy két ember, akit az Úr összekötött, örökké egy test marad, és soha nem válik szét, akkor hinned kellene a feltétel nélküli örök biztonságban is. Abban is hinned kellene, hogy mindegy, mennyire esik vissza valaki, mindegy, mennyire átkozza Istent, vagy tagadja meg Jézust, örökre az Úrral összekötve marad, és soha nem különül el Tőle. De ez nem így van! Az ember tudatos döntésével megszakíthatja az Istennel való kapcsolatát is!

169. Nem házas keresztények (2)

Úgy vélem tehát, az a jó a jelenvaló szükség miatt, hogy jó az embernek úgy maradni, ahogy van. – 1Korinthus 7,26

Folytatandó az előző részt: a fiatalember, akit a felesége elhagyott, ugyanúgy szolgálta az Urat tovább. Folytatta a munkálkodását a gyülekezetben. A pásztorától tudtam meg a következőket: ‘Egy reggel, három vagy négy óra körül dörömböltek az ajtón. Felkeltem az ágyból és kimentem ajtót nyitni. Ez a fiatalember ordítózva esett a nappalim padlójára. Elbukott, megadta magát a szexuális bűnnek.’

„Jobb házasságban élni, mint égni [vágyaktól]” – mondta Pál az 1Korinthus 7,9-ben. Ezzel a *nem házasságban* élő keresztényekhez szólt. A fiatalember, aki elbukott, nem volt házas. Házas volt, de elvált, és akkor éppen nem élt házasságban.

Nos, a pásztor imádkozott vele és helyreigazította. A férfi tovább tudott lépni, de néhány hónap múlva ismét megtörtént ugyanaz. A pásztor azt mondta: ‘Imádkoztam érte, és ismét segítetttem neki, hogy helyreálljon a kapcsolata az Úrral.’ A Biblia így fogalmaz: „...ha előfogja is az embert valami bűn, ti, akik szellemiek vagytok, igazítsátok helyre az illetet *szelídségek* szellemével”. (Gal. 6,1)

Majd leültette a fiatalembert és így szólt hozzá: „Tudom, hogy nem így neveltek, és amikor idejöttem pásztorodni, én

sem ezt tanítottam. De más fényben látom már az Igét. Még fiatal vagy. Sok csodálatos, megszentelt fiatal lány van a gyülekezetünkben. Találj egyet magadnak, és vedd el feleségül!”

Emlékezz arra, hogy a *szeretet törvényének* fényében értelmezzük ezeket a helyzeteket: Mit tenne itt a szeretet? Annyira *törvényeskedők* lettünk, hogy elvétjük az isteni szeretetet. Ezután a fiatalember talált valakit a gyülekezetben és újra megházasodott. „Mondom pedig a nem házasoknak és az özvegy-asszonyoknak, hogy jó nekik, ha úgy maradnak, mint én is. De ha magukat meg nem tartóztathatják, házasodjanak meg: mert jobb házasságban élni, mint égni.” – írja Pál. (1Kor. 7,8–9)

170. Isteni szeretet a házasságban (1)

Azoknak pedig, akik házasságban vannak, hagyom, nem én, hanem az Úr, hogy az asszony férjétől el ne válják. Hogyha pedig elválik is, maradjon házasság nélkül, vagy béküljön meg férjével; és a férj se bocsássa el a feleségét. – 1Korinthus 7,10–11

Pál a Korinthusi leveleket a Korinthoszban élő gyülekezetnek írta. Azt mondta nekik: emlékezzenek a *szeretet törvényére*. Abban az esetben, ha a férj és a feleség is *újjászületett keresztények*, a feleségnek nem lenne szabad *elhagynia* a férjét, sem a férjnek *elbocsátania* a feleségét.

Értelmezzük ezt úgy, ahogy Pál tette, a szeretet törvényének fényében. Két kereszténynek, akik *házasságban* élnek, szeretetben kell élniük! Mit tenne a szeretet? A szeretet elbocsátaná a másikat? Nem! A szeretet elhagyná a másikat? Nem, a szeretet nem tenné ezt. Itt nem a természetes emberi, hanem az *isteni fajta* szeretetről van szó.

Az 1Korinthus 13 azt mondja, hogy a szeretet hosszútűrő, kegyes. Nem önző. Olvassuk el az *Amplified Bible* (Bővített) fordításában a 13,4–8-at. Meglátjuk, mit tenne a szeretet.

„A szeretet hosszan tűr, türelmes és kedves; a szeretet soha nem irigy, sem nem forr a féltékenységtől, nem dicsekvő vagy kérkedő, nem mutogatja magát fennhégázza. Nem beképzelt (arrogáns), nem pöffeszkedik a büszkeségtől; nem durva (mordortalan) és nem cselekszik illetlenül. A szeretet (Isten szeretete bennünk) nem ragaszkodik a saját jogaihoz és útjához, mert nem keresi a maga hasznát; nem sértődékeny vagy ingerlékeny, nem haragtartó; nem tartja számon az ellene elkövetett gonzságot (nem veszi figyelembe, ha igazságtalanságot kell elszenvednie). Nem örül az igazságtalanságnak és a gonzságnak, de örül, mikor az igazságosság és igazság uralkodik. A szeretet

bármit és mindent, ami jön kibír, mindig készen áll, hogy a legjobbat higgye minden emberről, reményei semmilyen körülmény között sem halványulnak el, és mindent kibír (anélkül, hogy meggyengülne). A szeretet soha nem vall kudarcot (soha nem halványul el, nem avul el és nem ér véget).”

Az agapé szeretet tehát *nem válna* el a hitese társától. Az isteni fajta szeretet *nem bocsátaná el* a másikat.

171. Isteni szeretet a házasságban (2)

És mi megismertük és elhittük az Istennek irántunk való szeretetét. Az Isten szeretet; és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és az Isten is őbenne. – 1János 4,16

A szeretet hosszan tűr és kedves. Az emberek gyakran hosszan tűrnek ugyan, de nem kedvesen. Csak azért tűrnek, mert muszáj. A szeretet nem keresi a saját hasznát. Látod, hogyan gyógyítja meg a szeretet a család bajait? Ha a férj is, a feleség is az új parancsolat, a szeretet törvényében jár, a házasságuk soha *nem vallhat* kudarcot! A veszekedés és vitatkozás viszont kudarcot hoz. Ez a *jézusi szeretet* azonban soha nem bukik el!

Nem tudok olyan hitelesen igazolt esetet keresztényekről, akik állhatatosak voltak a szeretetben, és valóperre mentek volna. Nem azt mondtam, hogy soha nem volt arra eset, hogy két keresztény elvált volna. Azt állítom: két keresztény, aki állhatatos a szeretetben, nem jut el a valóperes ügyvédig sem.

Az 1Korinthus 13,8 szerint a szeretet soha nem vall kudarcot. Ha két keresztény szeretetben jár, a házasságuk nem fog kudarcot vallani. Ha a férj is, a feleség is az isteni fajta (*agapé*) szeretetben jár, egyikük sem akarja a válást. Az otthonuk légköre olyan pozitív lesz, hogy egyikük sem akar kikerülni belőle.

Ha gondok vannak a házasságokban, és mindketten keresztények vagytok, írjátok ki egy papírra az 1Korinthus 13,4–8 verseket a *Bővített* bibliafordításból. Ezt imádkozzátok el minden reggel, mielőtt felkelnétek, és minden este, mielőtt lefeküdnétek.

Ha együtt valljátok meg ezeket a verseket, és az Ige alapján cselekedtek, nem telik el hosszú idő, és az otthonotok *földi mennyországgá* válik. És ezt meg tudjátok tenni, mivel az isteni fajta szeretet kitöltetett a szívetekbe. (Róm. 5,5)

172. Isteni szeretet a házasságban (3)

Mindenekelőtt pedig legyenek hajlandók az egymás iránti szeretetre; mert a szeretet sok vétket elfedez. – 1Péter 4,8

Egy elkötelezett nagyszerű hívó feleségének megvolt az üdvössége, de soha nem töltekezett be a Szent Szellemmel. Bár üdvösségre jutott, nem járt szorosán az Úrral. Nem élt igazán *megszentelt* életet. Ez pedig veszélyes.

Tudod, ha nem szánod oda magad Istennek, és nem *különül*sz el a világtól, hasonlítasz arra a gyermekre, aki azért esett ki az ágyából, mert a szélére feküdt. Túl közel volt az ágy széléhez. Néhányan üdvösségre jutnak, de túl közel maradnak ahhoz a helyhez, ahol bekerültek Isten országába. Így könnyen kieshetnek Isten dolgaiból.

Nos, ez a feleség ugyanígy járt. Kiesett Isten dolgaiból, és összeállt egy másik férfival. De nem vált el a férjétől, csak úgy *együtt lakott* azzal a másik férfival körülbelül hét évig.

Nyilvánvalóan semmit nem akart a férjétől. És a férjnek minden joga megvolt arra, hogy elváljon, és újra megházasodjon. El is kezdett ezen gondolkodni. Ám akkor a felesége ismét kapcsolatba lépett vele, és vissza akart térni az Úrhoz. Ráébredt a gyengeségére, s úgy vélte, hogy a férje nélkül elkallódná. Felismerte, hogy *szüksége* van a férjére.

Ami a *természetes* emberi szeretetet illeti, a férjében ebből semmi nem maradt iránta. A felesége kiölte minden darabkáját annak az *érzelemnek*, amit korábban érzett iránta. A *természetes* szeretet ilyen, de az *isteni fajta* szeretet soha nem vall kudarcot.

Így a férfi azt mondta: „Isten szeretetére és a lelked megmentésére való tekintettel visszafogadlak.” Megtette, bár semmilyen vonzalmat nem érzett iránta.

A férfi Isten *szeretete alapján* cselekedett, ami a szívében élt. Hatalmas dolog volt ez, visszafogadni valakit azok után, hogy olyan sok rosszat tett ellened. Nem sokan vannak, akik meg tudják ezt tenni. Kevesen vannak, akik agapé szeretetben tudnak válaszolni.

Az idők múltával sem engedték el egymás kezét. Már idősebbek voltak, de időnként még mindig egymás mögé surrantak egy kis ölelés és csók ürügyén. Az asszony szeméből csupa rajongás áradt, látható gyengédség. Nagyon tisztelte a férjét. A kapcsolatuk bensőségességet sugárzott.

A természetes szeretetük is újraéledt, így a házasságuk *teljesen helyreállt*. Fel kell tennünk tehát magunknak a kérdést minden helyzetben: „Mit tenne az isteni fajta szeretet?”

173. Maradj úgy

Ki-ki amiben elhívatott, atyámfiai, abban maradjon meg az Isten előtt. – 1Korinthus 7,24

„Mert mit tudod te asszony, hogy megmentheted-e a férjedet: vagy mit tudod te férfiú, hogy megmentheted-e a feleségedet? Csak amint kinek-kinek adta az Isten, amint kit-kit elhívott az Úr, úgy járjon. És minden gyülekezetben ekképpen rendelkezem. Körülmetélten hívatott el valaki? Ne fedezze el azt; körülmetéletlenül hívatott el valaki? Ne metélkedjék körül. A körülmetélkedés semmi, a körülmetéletlenség is semmi; hanem Isten parancsolatainak megtartása. Ki-ki amely hivatásban hívatott el, abban maradjon.” (1Kor. 7,16–20)

Minden esetet a maga *egyediségében* kell értelmezni. Nem fektethetünk le merev szabályokat, amik minden egyes esetre érvényesek. Meg kell tanulnunk a szeretet törvénye szerint értelmezni a dolgokat, bármi történjék is.

A fenti Igéket abban a szöveggörnyezetben kell értelmeznünk, amiben Pál éppen tárgyalja. Ha negyvenszer voltál házias azelőtt, és a jelenlegi feleséged meg te éppen most üdvözültek, *maradjatok* meg abban, amiben éppen vagytok. Vannak, akik azt hiszik, hogy vissza kell menned az első házastársadhoz, mert egy testté váltál vele. De ez teljesen lehetetlen! Maradj csak meg abban a kapcsolatban, amiben éppen vagy.

„Szolgái állapotban hívatattál el? Ne gondold vele; sőt, ha szabad lehetsz is, inkább élj azzal. Mert az Úrban elhívott szolgál az Úrnak szabadosa; hasonlóképpen, aki szabadságban hívatott el, Krisztusnak szolgálja. Áron vétettetek meg, ne legyetek embereknek szolgái. Ki-ki amiben elhívott, atyámfiái, abban maradjon meg az Isten előtt.” (1Kor. 7,21–24)

Látod, Pál még mindig ugyanarról beszél. A *szeretet törvényének* világosságában értelmezi a helyzetet. Ha az után kerülsz üdvösségre, hogy már megházasodtál, csak *folytasd* tovább, és élj Istennek. Maradj meg a jelenlegi férj-feleség kapcsolatodban.

174. Tanács egyedülállóknak

A hajadonok felől nincs ugyan parancsolatom az Úrtól, de tanácsot adok úgy, mint aki irgalmasságot nyertem az Úrtól, hogy hitelt érdemlő legyek. Úgy vélem tehát, az a jó a jelenvaló szükség miatt, hogy jó az embernek úgy maradni, ahogy van. – 1Korinthus 7,25–26

Pál még mindig ugyanazt a témát tárgyalja. Ne vedd ki ezeket a verseket a szöveggörnyezetükből, hanem inkább tudatosítsd, hogy Pál az egyes eseteket arra használja, hogy megmutasson valamit a házasság kapcsolatban.

Pál Isten Szelleme által adott *tanácsot* a hajadonoknak, ill. a nőtlen férfiakkal. Azt mondja, hogy a szeretet törvényének fényében, és azoknak a jelenvaló körülményeknek (jelenvaló szükségeknek) figyelembevételével, amelyek között akkoriban éltek, az a jó a férfinak vagy a nőnek, ha *egyedülálló* marad.

„Feleséghez vagy kötve? Ne keress elválást. Feleség nélkül vagy? Ne keress feleséget. De ha veszel is feleséget, nem vétkezel; és ha férjhez megy is a hajadon, nem vétkezik; de az ilyeneknek háborúságuk lesz e testben. Én pedig kedveznék néktek.” (1Kor. 7,27-28)

Ha a férfi már nő, *maradjon* meg a házasságában. De ha a férj feleség nélkül van, ne keressen feleséget. (1Kor. 7,27) Feleség nélkül lenni azt jelenti: elválnak lenni. Jelentheti azt, hogy egy hitetlen feleség elhagyta a férjét, vagy, hogy egy keresztény feleség elhagyta a férjét egy másik férfiért. De ha a férfi feleség nélkül van, és az *újranősülést* választja, nem vétkezik. (1Kor. 7,28)

A 1Korinthus 28-ban Pál visszatér a hajadonokra. A szeretet törvényének fényében értelmezi ezeket az életfeltételeket. Ha a *hajadon* házasságra lép, nem követ el bűnt.

Majd azt mondja: „...de az ilyeneknek háborúságuk lesz e testben. Én pedig kedveznék néktek.” (28. vers) Mít jelent az, hogy ‘háborúságuk lesz e testben’? Az 1Korinthus 7,28 az *Amplified Bible* (Bővített) fordításban ezt mondja: „...azoknak, akik megházasodnak, fizikai és világi gondjaik lesznek, és én szeretnék ezektől megkímélni titeket.”

175. Nem bűn házasodni

De ha veszel is feleséget, nem vétkezel; és ha férjhez megy is a hajadon, nem vétkezik. – 1Korinthus 7,28

Folytassuk: „Ezt pedig azért mondom, atyámfiai, mert az idő rövidre van szabva ezen túl, azért akiknek van is feleségük, úgy legyenek, mintha nem volna. És akik sírnak, mintha nem sírnának; és akik vigadnak, mintha nem vigadnának; akik vesznek, mintha semmijük sem volna. És akik élnek e világgal, mintha nem élnének: mert elmúlik e világnak ábrázata. Azt akarnám pedig, hogy ti gond nélkül legyetek. Aki házasság nélkül van, arra visel gondot, ami az Úré, mimódon kedveskedhessék az Úrnak. Aki pedig feleséget vett, a világiakra visel gondot, mimódon kedveskedhessék a feleségének. Különbözik egymástól az asszony és a hajadon. Aki nem ment férjhez, az Úr dolgaira visel gondot, hogy szent legyen mind testében, mind szellemében; aki pedig férjhez ment, a világiakra visel

gondot, mimódon kedveskedhessék a férjének. Ezt pedig a ti hasznotokra mondom; nem hogy tört vessek néktek, hanem hogy illendőképpen és állhatatosan ragaszkodjatok az Úrhoz háboríthatatlanul.” (1Kor. 7,29–35)

Pál még mindig azt mondja, hogy nem bűn *megházasodni*, sem *házasság nélkül* élni. Nem próbálja meg őket kötésekbe helyezni. Jézus ugyanezt mondja a Máté 19,12-ben: „Van, aki anyja méhéből úgy született, hogy képtelen házasságra, van, akit az emberek tettek képtelenné rá, de van, aki a mennyek országaért önként lemond róla [önmegtartóztató]. Aki föl tudja fogni, fogja föl!” (*Békés–Dalos* ford.)

Milyen világossá válik minden, ha az Igét a szeretet törvényének fényében értelmezed Mindegy, milyen volt a múltad, elfelejtheted, és folytathatod az életedet Istennel. Megmaradhatsz abban, amiben *elhívattattál*.

Isten az Igében közli velünk a házasságra vonatkozó elképzeléseit. Így az a teendőnk, hogy szakítsunk időt, vegyünk a fáradságot, hogy *felemelkedjünk* Isten házasságról alkotott elképzeléséhez. Ezt pedig ott kezdjük el, ahol éppen vagyunk.

Ha akár negyvenszer voltál is házas, felejtsd el. Mindez már a múlté. Maradj ott, ahol vagy. Munkálkodj Isten házasságról alkotott *ideálján*. Ha még nem voltál házas, mielőtt megházasodnál, keresd meg, mit mond az Ige; így tudni fogod, hogyan munkálkodj a házasságodon, hogy az kezdettől fogva sikeres legyen.

176. A múlt már a múlté

Ne emlékezzetek a régiekről, és az előbbiekről ne gondolkodjatok! – Ésaías 43,18

Egy pásztor tanulságként megosztotta három párnak a történetét, akik a gyülekezetében nyertek üdvösséget. Az Úrban növekedve az egyik fiatalember úgy érezte, Isten prédikálni hívta el. Ezért lehetőséget kapott, hogy szolgálhasson a fiatalok felé és taníthasson a vasárnapi iskolában.

Egy külvárosi részen egy 20-30 fős gyülekezetnek épp szüksége volt pásztorra. Ide küldte tehát a fiatalembert. Egy év múltán, a gyülekezeti alkalmakra még mindig csak huszonöt-harminc ember járt el. Benyújtott egy kérvényt, hogy házasságkötési és temetési szertartást is végezhesen. Az engedélyt kiállító fórum megkérdezte: *házas-e*, és hogy volt-e *válása*. Mivel egyikük sem volt elvált, *megkapta* az engedélyt. Egy másik párral is hasonlóan történtek az események. Mivel sem a férj, sem a feleség nem volt elvált, szintén megkapták a működési engedélyt.

Végül a harmadik pár is érezte a szolgálatra való elhívását. Így a pásztor elküldte őket is abba a kis gyülekezetbe. Még hat hónapja sem szolgáltak ott, amikor az százfőssé duzzadt. Egy új, nagyobb épületről kellett gondolkodni. Így aztán szüksége lett engedélyre, hogy hivatalosan szolgálhasson a házasságkötéseknél. Ő nem volt elvált, de a felesége még az újjászületése előtt elvált volt. Emiatt nem kapott engedélyt, miközben ő maga többet tett azért a gyülekezetért, mint az elődei együttvéve. A pásztor azonban segítette abban, hogy egy másik helyen engedélyt kaphasson. A fiatalember megmaradt ott, és több száz fős gyülekezetet épített fel az Úr ereje által.

Mikor az emberek megismerik az Urat, bármi volt is a múltjukban, az már elmúlt. Az 1Korinthus 7 ezt úgy magyarázza, hogy amikor az ember megismeri *Isten kegyelmét*, bármilyen állapotban legyen is, *maradjon* meg abban az állapotában. Ha valaki még az üdvösségre jutása előtt háromszornégyszer házasságra lépett majd elvált, és most házasságban él, *maradjon* meg éppen ott, ahol van, és folytassa az életét Istennel. Ugyanúgy, ha az ember egyedülálló, nem kell automatikusan úgy éreznie, hogy meg kell házasodnia. *Maradhat* nyugodtan egyedülálló.

Isten ránk talál ott, ahol vagyunk. Egy asszony nem mert kimenni a gyógyító sorba valamilyen panaszával, mert állandó *bűntudata* volt a négy válása miatt. De Isten kegyelmes volt hozzá és meggyógyította őt ott, ahol ült! Isten az *újjászületés*kor eltörli a múltat az Úr Jézus szent vére által!

177. A szorgos társ

Sok leány munkálkodott serénységgel; de te meghaladod mindazokat! – Példabeszédek 31,29

Hadd mutassam itt be a *házasság-szerelem* témakörének egyik népszerű szakértőjét, legalább a kereteinkhez mért terjedelemben: Linda Dillow szolgálata a Szentírásnak legfőként a nőkre vonatkozó tanításait tolmácsolja. Például a következő kérdéseket teszi fel olvasóinak: Szeretnél *felkészülni* még a házasságkötés előtt a házasságra? Harmonikus ugyan a családi életed, de még nagyobb *kiegyensúlyozottságra* vágyódsz? Hosszú évek óta vagy feleség, édesanya, és rózsás *álmaid* rendre szertefoszlottak?

Olyan asszonyok számára tanítja a keresztyén házasság alapelveit, akik a Biblia szerinti szelíd és csendes jellemre vágnak. A *női mivoltot* a méltóság és a tekintély szintjére emeli.

Mindannyiunkban ott szunnyad ugyan a zsémbesség képessége is, Istennek azonban az a terve, hogy a házastársak egyidejűleg legyenek *barátok* és *szerető társak* egymás számára.

A feleségek elégedetlenségének három közismert fő tárgya:
– a *férj* (olykor más, 'jobb' társra vágnak a feleségek, olyanra, aki gyengédebb, romantikusabb, kezdeményezőbb, segítőkészebb);
– a *körülmények* (kisebb vagy éppen nagyobb házat igényelne, illetve a gyermekek számával nincs megelégedve);
– *önmaga* (nincs kibékülve önmagával).

Léteznek *kiábrándult* feleségek is, akiknek csalódottsága nem a feladatuk jellegéből fakad, hanem a monotóniából, ami elkerülhetetlen, ha fantázia nélkül, egyhangúan végzi az ember a dolgát. A *kreatív* feleség több, mint egy jó házvezető. Az igazi segítőtárs a házasság, a családi élet minden területén kreatívan, nagy szakértelemmel és hivatástudattal végez mindent.

A Példabeszédekben megismerhetünk egy *mintaasszonyt*, aki a családjától különleges dicséretben részesült. (Péld. 31,28) De mielőtt megvizsgálánk a bölcs asszony benső és külső jellemzőit, olvassuk el a Példabeszédek 31,10-31. verseket.

178. A mintaasszony

Kiváló feleséget kicsoda találhat? – Példabeszédek 31,10 (New American Standard)

Nézzük most egyenként eme karakter jellemző vonásait:

Megbízható (kiváló) – (A *kiváló* jelentése elemző kifejtésben: az *erő asszonya* – a rátermettségre és a felkészültségre utal). Mindenkor hűséges, a férje mellett áll egy életen át. Kézben tartja az otthoni teendőket, s mindent a férje javára munkál. (Péld. 31,10)

Szorgalmas (kötelességtudó) – Pozitívan közelít a feladatokhoz, és nem keres kibúvókat. (A dologtalanság depresszióhoz vezet.) Éber, nem kenyere a semmittevés, a lustaságot és a tétlenséget nem ismeri. Jól sáfárkodik az idejével, bölcsen osztja be, hogy minden fontos dologra jusson ideje. (Péld. 31,27)

Összeszedett (fegyelmezett, felelősségteljes) – Korán kel, elsőként az Úrhoz fordul és átadja Neki a napi feladatokat. (Ne feledjük: a reggeli kedélyállapot meghatározza a nap további részét részeit!) A vagyon gyarapítására is marad ideje, bölcsen mérlegel e téren. Meggondoltan hozza meg a döntéseit, s ebbe beletartozik az is, hogy szükség esetén képes nemet mondani. (Péld. 31,15)

Szeretetteljes – Cselekedeteit, beszédét a szeretet hatja át. Az isteni fajta (agapé) szeretet szabja meg az életmódját. (Gondoljunk csak bele, milyen az otthon légköre, ha mindenkor

bölcs beszéd hagyja el a ház asszonyának ajkát). Hangnemben sem tesz hátrányos megkülönböztetést a háznépe és a barátok között, mindegyiküket ugyanazzal a szeretettel kezeli. Nem utolsó sorban: adakozásával áldássá válik a rászorulóknak számára. (Péld. 31,20. 31,26)

Külső megjelenése – Gondot fordít az ápolt megjelenésre, öltözéke erőt és méltóságot, harmóniát sugároz. Az igazi szépsége jellemének belső erejéből fakad. Mind a férje, mind a gyermekei elismerik. Áldott életének titka az istenfélelme, amely vonzóvá és kellemessé teszi. Ha szeretnél ilyen lenni, mint e bölcs asszony, a kiindulási pont ma is ugyanaz minden nő számára: az Istennel való közösség keresése minden nap. (Péld. 31,22. 31,30)

179. Isten játékszabályai

Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést jókedvűből. – *Filippi 2,13*

A feleségek bizonyára mindig szerettek volna olyanok lenni, mint a Példabeszédek mintaasszonya. Ma is mindegyikük azt szeretné, ha a családja így dicsérené: "Te vagy a legkiválóbb!" Ahhoz, hogy ez elérhetővé váljon, hagyni kell munkálkodni Istent a családtagok életében. Mit kell szem előtt tartanunk? Lássuk a leggyakoribb buktatókat:

Hogyan felelhetnék meg minden rendelésnek? – Az Igét nem lenne szabad szabályok tömkelegére redukálni, mert minél jobban igyekszik az ember, annál többször hibázik, ez pedig szüntelen önvádat eredményez, és könnyen vezethet csalódottsághoz, sőt keserűséghez.

Isten mindent elvégez – A problémáink gyökere nem egyszer a kereszténységről alkotott téves látásmód. Amíg ugyanis karba tett kézzel várjuk, hogy Isten cselekedjen, nem csak elkeseredhetünk, de rengeteg időt és energiát fecsérelhetünk el a Szellemmel teljes életből.

Kiegyensúlyozott helyzet – Isten elvárja, hogy az életvitelünk helyes legyen. (Fil. 2,12–13) Ha mi megteszük a 100%-unkat, akkor Isten is megteszi az Ő 100%-át. A házasságban is mindkét félnek 100%-ot kell teljesítenie, nem pedig 50-50%-ot.

Isten ígéretei – Nem csak a keresztén elvégzett megváltás művét kell látnunk, hanem hitben el is kell fogadnunk a belőle fakadó ígéreteket, amelyekből több mint 7000-et tartalmaznak az Írások. Isten hűséges, s mivel soha nem hagy el, állandó társa a házásoknak. (A Zsidó 13,5-ben a görög szöveg háromszoros tagadással ad nyomatékot annak, hogy Isten soha nem hagy el!)

Isten a Fia képmását formálja bennünk, továbbá igyekszik mindent a javunkra fordítani. (Róm. 8,28–29) Előhozza belőlünk a Szent Szellem gyümölcseit. (Gal. 5,22–23) A mennyei Atyánk gondoskodik arról, hogy egyetlen kísértés se haladja meg erőnket, sőt a kimenekedés útját is elkészíti. (1Kor. 10,13) Ő állandóan törődik velünk, s a döntéseink függvényében támogat minket. Kéri, hogy a problémáinkat adjuk át neki, és később se vegyük vissza az Ő kezéből. (1Pét. 5,7)

180. Isten része, és a mi részünk

És monda nékem az Úr: Gondom van az én Igémre, hogy beteljesítsem azt. – Jeremiás 1,12

Akinél pedig az én Igém van, beszélje az én Igémet igazán. – Jeremiás 23,28

Isten 100%-a – Amíg a házasságban bármelyik fél elbukhat, addig az Istennel való kapcsolatban ez csak az emberrel eshet meg. Egy új helyzet áll elő, amikor Isten kegyelme által újjászületik és igazzá válik az ember, tudniillik az Atya a Krisztus érdemei szerint fogadja gyermekévé teremtményeit. (2Kor. 5,21) A Krisztust elfogadó ember új teremtéssé válik, és az újjászületett belső embere szellemi eledelre vágyakozik. (2Kor. 5,17. 1Pét. 2,2) Isten plántálta a nőbe is a vágyat, hogy igazi segítőtárs és teljességre törekvő anya legyen. A keresztény házasságban egy új erő jelenik meg, mivel a Szent Szellem lakozik a házastársakban. A 'nagyobb' által a feltámadás ereje áll a házaspár rendelkezésére, amelynek révén természetfeletti csodákat tapasztalhatnak meg.

Az ember 100%-a – A világi elvárásokkal szemben Isten csupán egyetlen dolgot kér: legyünk hűségesek! (1Kor. 4,2) Sáfárkodjunk jól a kapott képességeinkkel és a kínálókozó lehetőségekkel. (Mát. 25,21) Jézus Krisztusba helyezzük a bizodalunkat, fókuszáljunk a kereszten elvégzett munkájára és az ígéreteire. Élünk hálaadó életet a problémák közepette is, az általa nyújtott kimenekedésre tekintve. (1Thes. 5,18) Amikor hitben cselekszünk, akkor Isten természetfeletti módon be tud avatkozni a dolgainkba.

Az Isten irányába tanúsított bizodalunk és az engedelmességünk a mi 100%-unk. Ennek egy életen át tartó folyamatnak kell lennie. De óvakodjunk a maximalizmustól, nehogy az folytonos büntudatba sodorjon. A döntést mindenkinek magához kell szabnia: 'Olyan feleség kívánok lenni, amilyenek Isten szeretne látni engem!'

Isten akarata az, hogy igazi segítőtársá formáljon. Ő szilárd gyökerekkel rendelkező keresztényekké szeretne tenni minket. Az erős törzs képes a kísértéseknek és az élet viharainak is ellenállni. A hívő feleségnek a figyelmét az Istennel való kapcsolatára és az Ő hűségére kell fordítania.

181. Fontossági sorrend (1)

Hanem keressétek először Istennek országát és az Ő igazságát... – Máté 6,33

Mivel napjaink száma az örökkévalósághoz képest rövid, és oly gyorsan elszaladnak, ezért bölcsen kell kihasználnunk az időnket. (Zsolt. 90,12) A férfiak általában céltudatosabbak, tudatosabban tervezik meg az életpályájukat, de vannak kifejezetten női karrierek, és ha valaki 'csak' családanyának készül, ahhoz is több kell, mint ábrándok, azt is tervezheti tudatosan. Ahhoz, hogy a feleség jó sáfára lehessen az idejének és az erőforrásainak, elengedhetetlen, hogy fontossági sorrendet állítson fel magának: 1/ Isten, 2/ férj, 3/ gyermekek, 4/ otthon, 5/ önmagad, 6/ a tágabb környezet.

1. Isten – Ajánlatos, hogy a feleséget az istenfélelem vezesse az élete minden területén. A férjről, családról való gondoskodás, a háztartás vezetése nagy részben kitölti a napjait, de a lehetőségei szerint töltsön minél több időt Jézussal, hogy a bölcsesség áthassa minden tevékenységét. (Mát. 6,33. 22,37)

Közösségben – Alapvető dolog, hogy 'beszéljess' Istennel. Ezt általában megteheted teendőd végzése közben is. De ezen túlmenően szükséges külön imaidőt is szentelned arra, hogy a saját szavaiddal, konkrétan fogalmazd meg a kéréseidet. Ne feledd, hogy intim ügyekben is nyugodtan fordulhatsz hozzá. (Márk 1,35. 1Thes. 5,17) Az Úrral való közösség többet jelent, mint pusztán barátságot. A görög megfelelője ezt úgy fejezi ki: élményeket megosztani egymással. (Ef. 4,16)

Újjászületve – Az újjászületett belső ember éhes és követeli a szellemi táplálékot. A Biblia egy aranybánya, csak kérdés, hogyan tudod felszínre hozni az értékes rögöket. A gyermekeitek csak akkor fedezhetik fel az élő Ige fontosságát, ha kérdéseikre már kisgyermek koruktól abból adsz nekik választ. A szülő csak annyit adhat át gyermekének a Bibliából, amennyi ismerettel maga is rendelkezik. Egyáltalán nem mindegy, hogy a gyermekek a világi hatásokat vagy Isten rendszerét követik.

Imaszoba – A csendes félrevonulás, az ima, az igetanulmányozás mind a szellemi növekedést szolgálja. Nagyon fontos a

mindennapos élő kapcsolat az Úrral, hogy a Krisztus élete áradhasson benned, és rajtad keresztül másokba.

182. Fontossági sorrend (2)

A kiváló asszony a férje öröme és koronája, a másik fajta fölemésztí férje erejét, és lerombolja minden munkáját – Példabeszédek 12,4 (Élő Biblia fordítás)

2. A férj – Bölcs Salamon szerint kétféle feleség létezik: aki segíti, illetve aki élösködik a férjén. Ne hiányozzon tehát a házasságodból az erőfeszítés a megújulásra, a változatosságra. Gondolkodj el azon, hogy milyen módon őrzöd meg a házasságodban a szerelem izzását?

Szeretlek – Ez a leggyakrabban használt szó. Az Igéből ismerjük, hogy Isten feltétel nélkül szeret bennünket. Te is ugyanolyan módon szereted a férjedet, mint ahogy a jó Isten szeret minket? A javatokra válik, ha egyes szám első személyben rendszeresen elimádkozzátok az 1Korinthus 13,4-8. verseit az isteni fajta szeretetről.

Első hely – Kimutatod-e a férjednek, hogy a földön őt szereted a legjobban? Amíg nincsenek gyermekek, addig könnyű őt első helyen tartani a szívedben, de ha megszületnek a csemeték, akkor is ez lesz-e a helyzet? Nagyon kell ügyelni a helyes fontossági sorrendre. Ha nehézségekbe ütközik kifejezned, hogy a szívedben a férjed az első, akkor ehhez imádságban kérhetsz segítséget Istentől.

Randevú – Minden házaspárnak az egybekelést követően is szüksége lenne 'randevúkra', megkülönböztetett együttlétekre, az életetek ritmusához szabva. Ne feledd, bármire tudsz időt szakítani, ami fontos a számodra!

Kettesben – Esetenként szükség van arra is, hogy kettesben hosszabb időt – amolyan *pót-nászutat* – töltsétek együtt, a gyerekek nélkül. Ezt először imával kell megalapozni, majd jöhet a tervezgetés és a kitartás a megvalósulásig.

Kis dolgok – A látszólag kis dolgok is sokat jelenthetnek: megköszönni valamit, kifejezni az érzelmeket, elismerni a másik érdemeit. Kell, hogy akkor is fontos maradjon a férj, ha már gyermekek születtek. Ne feledd el, például az ünnepeken megajándékozni őt is.

Elevenen tartás – A hétköznapok szürkeségét időnként fel kell oldani. A házasságok gyakran a változatosság hiánya és a sok elfoglaltság miatt kopnak el. Ennek kivédésére is vannak módszerek: 1/ A szeretet gyakori kimutatása. 2/ A férjet a

ranglista második helyén tartani. 3/ Közös ünnepi vacsora (pl. egy orvos felesége az ünnepi étket még a kórházba is bevitte, hogy az ügyeletes férjével együtt fogyaszthassák el). 4/ A férjet „unszolás mentesen kell beszeretni” a gyülekezetbe.

183. Fontossági sorrend (3)

Ímé, valaki közmondással él, rólad veszi azt, mondván: Amilyen az anya, olyan a leánya is! – Ezékiel 16,44

3. A gyermekek – A gyermekeket tanítani kell, mégpedig folytonosan és lépésről-lépésre, a koruknak megfelelő szinten. A tanítgatás elsődlegesen a szülők kötelessége és felelőssége.

Példakép – Az anyaszerep a legigéretesebb feladat! A Biblia megállapítja, hogy amilyen az anya, olyan a lánya. A cselekedeteink hangosabban ‘szólnak’, mint a szavaink. Ez azt jelenti, hogy csak akkor lesz eredményes az intő szó, ha a szülők által mutatott példa egyezik vele. (5Móz. 6,6–7) A gyerekek ugyanis árgus szemekkel figyelik a szüleiket, és automatikusan lemásolják a cselekedeteiket. A szülő az Istennel való élő kapcsolata által tudja átadni gyermekének a Biblia igazságát. A Vele fenntartott bensőséges közösség folytán minden helyzetben Isten bölcsessége és Igéje árad belőle a szeretetre.

Kire figyelsz? – Lehet valaki főállású anya, ebből még nem következik automatikusan, hogy a figyelmét a családjának szenteli. Nagyon értékes az az idő, amit a szülő a gyermekeire fordít, és azt semmi más nem tudja pótolni. A személyes törődést nem lehet kiváltani zsebpénzzel, ajándékok sokaságával vagy bármi mással. A saját gyermekeid nevelésében személyesen kell részt venni!

Tisztelet – Már maga az a tény, hogy valakinek sok gyermeke van, tiszteletet érdemel. Ez valójában szeretetteljes önfeláldozás a családjára részéről. A gyerekek istenfélő nevelését nagyban elősegíti az értük mondott ima. A naponta biztosított imaidő meghozza a gyümölcsét, mert Isten megújító ereje forradalmi változásokat képes indukálni.

Legeslegfontosabb – A legfontosabb, amit a szülők a gyermekeikért megtehetnek, az, hogy az édesanya és az édesapa szeretik egymást! Ha ez nincs meg, a gyermekekben tartós biztonságihiány alakul ki. A feleség fontossági sorrendjének a megfelelő – harmadik – helyen kell állnia a gyerekeknek.

184. Fontossági sorrend (4)

Vigyáz a házanépe dolgára, és restségnek étkét nem eszi. – Példabeszédek 31,27

4. Az otthon – A fenti versben egy *gondos és kötelességtudó* háziasszonyról olvashatunk. Vannak, akiknek ez magától értetődő. Léteznek azonban egyéb fontos szempontok is.

Léghkör – Legyünk tisztában azzal, hogy az otthon sajátos légkörét a feleség teremti meg. Az ő kedélyállapotát, érzelmi világát veszi át a család. A jó légkörű otthonokba mások is szívesen betérnek. Legyen a te otthonod is olyan, amilyenné Isten szeretné tenni, s meglátod, milyen pozitív hatással lesz ez a környezetedre. Amennyiben így végzed a feladatodat, az Úr dicsérete nem várat magára: 'Áldás voltál az általam eltervezett helyen és feladatban!' Te hogyan jellemeznéd a nálatok uralkodó légkört: borús, keserű, gondterhelt, ellenséges vagy inkább békés, derűs, örömteli, szeretetteljes?

Szervezés – Valóban meg kell szervezni a teendőinket? Igen, ha azt akarjuk, hogy minden gördülékenyen menjen. A jobb időfelhasználás érdekében készítsünk napi, illetve heti időbeosztást. Az üzleti világban ötvenszázalékos eredménynövekedést lehet elérni a következő módszerrel: 1/ Írd fel a másnapi feladatokat fontossági sorrendben. 2/ A következő nap az első feladattal kezd, s amíg nem végzel azzal, semmi másba ne fogj. 3/ Amikor elkészülsz egy feladattal, pipáld ki. 4/ Folytasd a további pontokkal ugyanígy, lépésről-lépésre.

Így sokkal jobban szervezett lesz az életed, s ez boldogabbá is fog tenni. Viszont ellenkező hatást – kiábrándultságot, reménytelenséget – vált ki a szervezetlenség, a nem elég hatékony időkihasználás, a kapkodó munkavégzés. A fontossági sorrend bölcs alkalmazása pozitív változást hoz az életedben.

Kihívás – A megannyi ház körüli feladat egyben erőpróba is a ház úrnője számára. Feladataid végzése közben kerüld a zsémbelést, mert az egyáltalán nem visz előbbre, sőt ajtót nyit a sötétség erőinek. (Péld. 25,24) Kérd az Úr segítségét ahhoz, hogy tökéletes szívvel élhess és munkálkodhass a szeretteid körében. (Zsolt. 101,2)

185. Fontossági sorrend (5-6)

Mindenikünknek pedig adatott a kegyelem a Krisztustól osztott ajándéknak mértéke szerint. – Efézus 4,7

5. Önmagad – Mindenkinek szüksége van arra, hogy szabadidejének egy részében – kedvtelésének élve – egyedül lehessen, saját karbantartására. Ez lehet az érdeklődési körödnek megfelelő elfoglaltság, pusztai pihenés, vagy ami éppen kívánatos a számodra. Ahhoz, hogy önmagadra is jusson idő,

igénybe vehetsz akár gyermekfelvigyázót, vagy barátnóddal felváltva vigyázhattok egymás csemetéire. (Egy sokgyermekes édesanya úgy biztosított magának imaidőt, hogy ilyenkor a kötényt a fejére borította, és miután a gyermekei felismerték ezt a jelet, csendben maradtak.) Ne feledd, az Úrral karöltve bármit meg tudsz valósítani, amit igazán akarsz! (Mát. 19,19)

6. Tágabb környezetben – Isten mindenhol képes használni, bárhol is vagy, csak tartsd a szemed előtt a fontossági sorrendet. (Mát. 28,19) Légy önmagad, és használd a kapott talentumaidat. (Róm. 12,3) A megelégedettséged titka, hogy az Úr akaratát teljesíted be. Amennyiben dolgozol, jól meg kell szervezned a teendőidet, de a munkád csakis a hatodik helyen állhat a fontossági sorrendben. Egyedül így biztosíthatod az isteni elhívás betöltését.

Előfordulhat, hogy kevesebb idő jut a családotra, de a velük töltött idő minősége lehet ugyanaz, mint ha háztartásbeli lennél. Van, aki a gyerekeit, van, aki a munkáját okolja egyhangú életmódja miatt. De ha a feleségek bevetik a kreativitásukat, a kemény munka és a kitartás meghozza a gyümölcsét!

A fontossági sorrend területén *négy csapda* leselkedhet a feleségekre, családanyákra:

- Nem helyettesíthető az *Istennel* való kapcsolat az *Érte* végzett tevékenységgel (ebbe ugyanis bárki beleeshet).
- Ha a férjük elé helyezik gyermekeiket.
- Az otthonon kívüli tevékenység nem a hatodik helyen szerepel.
- Az idők folyamán nem vizsgálják felül azt, hogy továbbra is helyes-e a fontossági sorrendjüket.

186. A férj tisztelője (1)

A kedves asszony megtartja a tiszteletet... – Példabeszédek 11,16

A férj alapvető igénye a bensőséges szeretet, a testi-lelki gyengédség, az elismerés, a tisztelet. (Ez utóbbi hiánya kisebbrendűségi érzés kialakulásához vezethet.) A tisztelet szó jelentése: felnézni valakire, elismerni az elsőbbségét. A férj önértékelése függ a feleségtől kapott tisztelettől: 1/ elfogadja-e őt olyannak, amilyen; 2/ dicséri-e férfias tulajdonságait; 3/ meghajol-e a tekintélyének?

A magánéletben – Hogyan fogadod férjedet a hazatérésekor? Buzdítod, vagy az elégedetlenségedet mutatod-e ki vele szemben? Ragyogsz, hogy újra láthatod, vagy megvetést tanúsítasz iránta? Ha a család nem veszi körül tisztelettel a ház urát, az könnyen erejét veszítheti. Az ilyen jellegű probléma

oka abban rejlik, hogy a férj hiányát szenvedti az Isten által elrendelt tiszteletnek.

Nyilvánosan – Isten akarata az, hogy a nyilvánosság előtt a feleség a férj kiválóságáról beszéljen, sugározza az iránta táplált szeretetét és tiszteletét. A *Modern* fordítás ezt a következőképpen fogalmazza meg: „Férjét mások igen sokra tartják, mert ő soha nem korholja.” (Péld. 31,23) Egy cégvezető – ismerve a fenti igazságot – az állásinterjúra nemcsak a férjeket hívta be, hanem a feleségeket is. Végül azok kapták meg az állást, akiket a feleségük messzemenően támogatott. Nyilván ismerte a titkot: egy férj csak akkor lehet sikeres a munkájában, ha a feleségétől megkapja a megfelelő támogatást.

Akadályok – A férj iránti elismerésnek több akadálya is lehet. Vannak feleségek, akik nem tudják elfogadni, míg mások nem akarják, vagy nem tudják kifejezni elismerésüket. Megeshet, hogy az elismerés hiányára a férj önteltséggel hívja fel a figyelmet. Ha nem lenne semmi dicsérni való a férjedben, akkor is olyannak lásd őt a hit szemével, amilyenné válni fog az Úr keze alatt. A negatív látásmódról válts pozitívra, ez segíteni fog az elfogadásban és a dicséretben. (1Kor. 13,7)

187. A férj tisztelője (2)

A vonzó asszony tisztességre talál... – Példabeszédek 11,16 (Vulgata fordítás)

Elismerés – Minden ember teljesen egyedi alkotása Istennek. Így minden férj is egy külön egyéniség. Isten a férfi számára adott egy asszonyt, aki egészen bensőségesen ismerheti és betöltheti a szükségleteit. Kiadós beszélgetések során osztogatják meg egymással az örömeiket, a fájdalmukat, a sikerüket és kudarcaikat. Ezek a bizalmas beszélgetések megfelelő légkört kívánnak meg. Amíg a gyereket udvariasságra tanítod, ugyanakkor a férjeddal szemben te magad udvarias vagy-e? Fejleszted-e magadban az elismerés képességét?

Az is elismerés, ha érdeklődést tanúsítasz a hobbjára. Szánj időt arra, hogy naponta, nyugodt körülmények között meghallgasd a férjed beszámolóját. Ha kell, biztathatod is erre. De óvakodj attól, hogy a saját közlendőiddel félbeszakítsd. Ha igazán érdekel a munkája, akkor képes vagy őt megérteni és rácsodálkozhatasz a személyisége gazdagságára, jellemének szépségeire. Ne tekints hátra, hogy a férjed múltbéli kudarcai ne okozzanak kétséget benned. Újabb lehetőségek esetén inkább állj mellé és biztasd: ‘Sikerülni fog az elképzelésed!’

Hagyd álmodozni, engedd, hogy közölje az elképzeléseit még akkor is, ha azok elsöre megalósíthatatlannak látszanak. Ne rombold szét az ábrándjait. Emlékezz, Ábrahám sátorra cserélte a városi házát, Noé pedig hajót épített a sivatagban. Vajon az ő feleségeik bátorították-e férjüket? Lehetőleg kerüld e két szó használatát, mert ezek sokkolólag hatnak: mindig és soha.

Szupersztár – Ha kifejezed a csodálatodat a férjed iránt, az meglegedetté teszi őt. A keresztény élet jellemzői – a gyöngédség, figyelmesség, kedvesség – hassák át a mindennapi életedet. A párod a te szupersztárod! Csodálhatod őt észrevétlenül is, de mennyivel jobb nyíltan! Nincs más hátra, minthogy szemtől szembe, bátran elsorold neki pozitív tulajdonságait!

Egy férj jó tanácsa – Az elismerés meglegedettséget és nagyobb ambíciót ad. A feleség elismerése arra ösztönzi a férjet, hogy a neje kedvében járjon. Ez egyre tökéletesebbé teszi a kapcsolatukat. Igen bölcs gondolkodásra vall, így cselekedni: Istennek mondani el a férj rossz tulajdonságait, neki pedig a jó jellemvonásait.

188. Feleségtípusok

E világnak fiai házasodnak és férjhez adatnak. – Lukács 20,34

Manapság háromféle módon képzelik el az asszonyok önmaguk részéről a boldog házasságot. Vizsgáljuk meg ezeket közelebbről, hogy megláthassuk, melyik is a legeredményesebb közülük.

Vezető – A direktor típusú feleség kulcsszava a *versengés*. A férj bizonytalanná válik, ha nem érzi a felesége támogatását. Mivel a döntést igénylő beszélgetés gyakorta veszekedéssel végződik, végül átadja a feleségnek a kormányzást.

A versengő légkörű házasságban a férj más területen keres elismerést, tiszteletet: sport, barátok, gyerekek, munka, nők. A feleség büszkeségből érvel, férje hibáit látva átveszi a vezetést. Nem bátorítja a családfőt, hanem inkább megveti, hibáztatja. Végül ő is máshol keres beteljesedést.

Háziasszony – Ennek a típusnak a kulcsszava a folytonos *panaszkodás*. A férj a családfő, de a feleség nem igazán segítőtárs. Elmerül a véget nem érő teendőiben, és magára marad. Mivel nem éli át a kiteljesedést, az örökös panaszkodás lesz a kenyere. Ez egy ördögi körforgás, szívfájdalmat és keserúséget okoz a szüntelen zsémbelés. (Péld. 21,9)

Segítőtárs – Az ihletett feleségre jellemző kulcsszó a *kiegészítés*. A boldog házasságot Isten egy vezetőre és egy segítőtársra alapozta. Ők panaszkodás és versengés helyett kiegészí-

tik egymást, ahogy a Biblia tanítja. A segítőkész hozzáállás a férjet bátorítja a vezető szerepében, a feleséget kiteljesíti a segítőtárs szerepében

Isten terve: egymás kiegészítése – ez vezet az életerős, boldog házassághoz. A feleség engedelmes hozzáállása mellett fejleszt magát, és a bölcs asszony tulajdonságaira törekszik. (Péld. 31,10–31) Az engedelmesség a magatartásban, a cselekedetekben fejeződik ki. Míg a feleségek egyik típusa a mélyén is tiszteli férjét és elfogadja döntéseit, addig a másik a véleményét elrejtve magában duzzog.

A segítőtárs alatt nem rabszolgát, hanem szívbéli segítőtársat kell érteni, ami nem alávetettséget, hanem munkamegosztást jelent. A legfőbb cél egy jól működő ‘csapatban’ *egymás kiegészítése*. Egyértelmű, hogy nem lehetnek mindketten vezetők. Egy öt éves gyermek ezt a következőképpen fogalmazta meg: apa a nagyfőnök, anya a kisleány.

189. Isteni elképzelés

Avagy nem tudjátok, hogy akinek odaszánjátok magatokat szolgálakul az engedelmességre, annak vagytok szolgálói, akinek engedelmeskedtek: vagy a bűnnek, ami halálra, vagy az engedelmességnek, ami megigazulásra vezet? – Róma 6,16

Jó hír mindkét házaspár számára, hogy a Biblia kölcsönös engedelmességről beszél. (Ef. 5,21–28) Egymásnak vagyunk számván, mert Isten családja vagyunk. A Szent Szellem vezetése alatt készségesen elsőbbséget tudunk adni a szeretteinknek. A természetfeletti, isteni fajta szeretet önzetlen, az emberi szeretet önző. A teljes engedelmesség jelentése: nem tanúsítani semmilyen ellenállást. A feleség őszintén és szeretettel elmondja az érzéseit, véleményét. Ezzel elejét veheti a duzzogásnak, félreértéseknek, elhúzóó feszültségeknek.

A férj nem kiérdemelte a vezető szerepet, hanem Isten tervezte így, ezért tiszteld az Ő döntését. A feleség engedelmessége első pillanatra egyoldalúnak tűnhet, de a férjre sokkal nagyobb feladat vár. Az Írás együtt említi a feleség *engedelmességét* a férj *szeretetben* járásával. Egy feleségnek soha nem jelentene gondot az engedelmesség, ha a férje krisztusi szeretettel szeretné őt! Isten terve a legjobbat nyújtja a házaspároknak is: a férj a vezető, a feleség a segítőtárs. Ez igaz a szellemi, lelki és fizikai jólét szempontjából. Az engedelmességnek azonban adódik jó néhány akadálya.

Első számú akadály az *engedetlen férj*. Amennyiben a feleség tiszteli a férjét és engedelmes neki, az meghozza a kívánt változást. A feleség legfőbb indítéka az legyen, hogy kitartóan engedelmeskedik Isten Igéjének, és ne önjelétől próbálja megváltoztatni a férjét. Ezt követi a *nemek önkényes megkülönböztetése*. Az isteni terv független a nemek képességeitől, érdemeitől. Ha a párok is így látják, elkerülhetik a versengést, viszályt. Harmadsorban említendő az *önálló személyiség eltiprása*. Fontos tudni, hogy az engedelmesség nem vezet az önálló személyiség elvesztéséhez. Egy szerető férj mindig azt akarja, hogy a felesége kiteljesedjen, megtalálja egyéniségét, a családjáért éljen. A *büszkeség* talán a legáltalánosabb akadály, ilyesformán nyilvánulnak meg: ‘én jobban tudom...’, ‘ugye, én megmondtam...’.

190. Engedelmes hozzáállás

De hála az Istennek, hogy jóllehet a bűn szolgálói voltatok, de szívetek szerint engedelmeskedtek annak a tanításnak, amelyre adattatok. – Róma 6,17

Engedelmesség előnyei – Az engedelmességgel Istent dicsőíted meg! Az engedelmesség oldja a feszültséget, könnyíti a teherviselést, a nyomást. A feleségek kimerültségének gyakran az is oka lehet, hogy terheket hordanak, amelyek pedig nem Istentől valók. Ha a férjére erőlteti az akaratát, az csak feszültséget eredményez. Jó esély lehet a férj megváltozására a feleség engedelmessége. Kérheted Istent, hogy tegyen téged a Krisztus hasonlóságára olyan engedelmessé, mint ahogyan Ő is mindenkor és mindenben engedelmeskedett az Atyának.

Házasélet, szex – Az e téren engedetlen feleség az együttlétevése önmaga megadásának, illetve kiszolgáltatottságnak fogja fel. Így képtelen férje érzelmeit viszonzni.

Korlátok – Az engedelmesség határa: teljes engedelmesség, anélkül hogy vétkeznénk. Gyakori kérdés, hogy lehet-e engedetlen a feleség, és mikor? Akkor lehet engedetlen a feleség, ha a férj olyat kér tőle, ami ellentétes az Igével. Ilyen helyzetben a Biblia ad biztos támpontot. A feleség igazi ékessége a szelíd, csendes, engedelmes szellem. Az ilyen asszony értékes Istennek, dicsőség a férjének, és öröm a környezetének.

Ódzkodás – A feleségek néha ódzkodnak az engedelmességtől és ebben a következő félelmek játszanak szerepet: 1/ A férj olyat tesz, vagy kér, amit ő nem akar megtenni. 2/ A férj hibázik. 3/ A férj felelőtlen. A férjet megakadályozhatja a felelősség hordozásában az, ha nem kapja meg az elegendő tiszteletet,

elfogadást, az engedelmisséget. Viszont buzdíthatja, ha a feleség csodálja őt és elfogadja hibáival együtt. 4/ Fél Isten akaratától. Ez az Isten iránti bizalom hiányából fakad.

Ne feledjük Isten ígéretét, miszerint Ő mindent képes a javunkra fordítani. (Róm. 8,28) Például a feleség kitartó, helyes attitűdje (magatartása) és hitmegvallása segít a férjjet a helyes útra visszaterelni. Az Ige egyértelműen írja, hogy Jézus nevében ellen kell állni a sötétség erőinek – a félelemnek is –, a problémákat át kell adni az Úrnak, és rá kell bízni a megoldást.

191. Áldást örökölni (1)

Nem fizetvén gonosszal a gonoszért, avagy szidalommal a szidalomért; sőt ellenkezőleg áldást mondjatok, tudva, hogy arra hívattatok el, hogy áldást örököljetek. – 1 Péter 3,9

Az életben előforduló aprócska problémákból gyakran keletkezik viszály és az, ha elszabadul, nem egyszer gyűlölködést, bosszúvágyat szül. Egy ilyen helyzetben bizony eltömődnek a kommunikáció és a barátság csatornái. A férj és a feleség is óhatatlanul csapdába esik, ha a gonoszért gonosszal fizet. Pedig nem lenne szabad a társunk tökéletlenségére helytelenül reagálni.

„Mert aki akarja az életet szeretni, és jó napokat látni, tiltsa meg nyelvét a gonosztól, és ajkait, hogy ne szóljanak álnokságot: Forduljon el a gonosztól, és cselekedje a jót; keresse a békességet, és kövesse azt.” (1Pét. 3,10–11) A helyes *magatartás* az, ha a sértésre áldással válaszolunk. Ez az újszövetség alaptételéből, a szeretet törvényéből következik.

Mit kellene tennünk? – Az 1Péter 3,1–7 a férj és feleség *kapcsolatával* foglalkozik. Egyrészt a feleség engedelmisségével és bizalmával, másrészt a férj felelősségével, egyben megértő és segítőkész attitűdjével. Az ezt követő két igevers a házaspár *harmonikus* életét rajzolja meg. Kétféleképpen reagálhatunk a bennünket ért sérelmekre: 1/ testi módon, a gonoszért gonosszal fizetünk; 2/ az Úrnak tetsző módon, a gonoszra áldással felelünk. Az áldás hatása olykor váratlan is lehet, mint például egy esti veszekedést követően az ágyba vitt reggeli. (Róm. 12,19–20) Jézus világosan tanítja, hogy imádkozz az ellened fordulókért. (Mát. 5,44)

Miért fizessünk áldással? – Az elhívásunk része, hogy áldással válaszoljunk a hozzánk ellenségesen közeledőknek. (1Pét. 3,9) Ha így reagálunk a rosszindulatra, akkor örökség vár ránk! Mert ha áldást vetünk, akkor áldást fogunk aratani! (Gal. 6,7–8) Senki nem ígérhet ez alapján feltétlenül változást, de az Isten

iránti engedelmisség békességet ad. Az indítéked ne a társad megváltoztatása legyen, hanem az Úr iránti engedelmisség!

192. Áldást örökölni (2)

Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnek, és imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és üldöznek titeket. – Máté 5,44

A boldog élet egyik kulcsa – az 1Péter 3,10-11-ben rejlik. Ha helyesen viszonyulunk az élethelyzetekhez, akkor itt a földön áldásban lesz részünk. Az 'áldással fizetni' azt jelenti: a csípős nyelvünket visszafogjuk, a jó felé fordulunk, a belső békességet követjük. Az áldás ígéréteiben járók élvezik a feszültségmentes szabad életet. Köztudott, hogy a keserűség, harag felemészti az ember egészségét. Az orvostudomány is megállapította, hogy a testünkben a gyűlölet önpusztító hormonokat termel, míg az öröm regeneráló hormonokat. Így tudományosan is bizonyított, hogy az áldó-átkozó ember személyisége és az egészsége szoros összefüggésben áll.

Jóakaróink lesznek – Isten képes az ellenségeinket jóakaróinkká tenni. (Péld. 16,7) Isten a szívünk indítékára tekint. Amíg másokat áldunk, addig Ő mellettünk van, figyel imáinkra. A helyes viselkedésünk dicsőséget szerez Krisztusnak.

Ő hadakozik értünk – Isten megfizet a támadóinknak. (Zsolt. 37,5–9) Ha támadással válaszolnánk az ellenségeinknek, akkor olyan jogot ragadnánk magunkhoz, amely nem is a miénk. Ezért az Úrra kell bízunk az ítéletet, az igazságtételt!

Hogyan válaszoljunk áldással? – Párhuzam lelhető fel a házastársak viszonya illetve a Krisztus és a Gyülekezet viszonya között. (1Pét. 3,1. 3,7) Haladjunk mi is az Úr nyomdokain: 1/ Kerüld a bűnt. (1Pét. 2,21–22) Meg kell vizsgálni a saját lelkiismeretünket, és ha elbotlottunk, meg kell ítélni, és ki kell igazítani magunkat. Ugyan a szent vár által az újjászületett hívők igazzá tétettek Isten kegyelméből – s a bűn eltöröltetett a múlt, jelen és a jövő vonatkozásában –, de a vetés-aratás törvénye érvényben van. Vigyázat, mert óhatatlanul learatjuk a cselekedeteink gyümölcsét!

2/ Az legyen a *célkitűzésed*, hogy áldással viszonzod a bántást (Luk. 23,34), és ne fenyegetőzz (1Pét. 2,23). Ne légy bosszúálló, és inkább maradj csendben. (Jak. 1,19)

3/ *Bízd* az Úrra magadat, és ne állj bosszút. (Róm. 12,19) Az Úré a szabadítás! A Krisztus sem vette fel a harcot a támadóival, az Atya feladata volt, hogy elszámoljon azokkal, akik Őt bántalmazták. Istennek adj hálát már a problémák közepette, arra

tekintve, hogy Ő képes kihozni minden megpróbáltatásból! (Róm. 8,28) Visszavonulással az Úrnak adod át a terepet.

4/ Legyünk *kitartóak*, hosszútűrők, mert ezzel a hozzáállással biztosíthatjuk, hogy Isten ereje szabadon áradhasson és munkálkodhasson az érdekünkben.

193. Állhatatosság

Mindenre van eróm a Krisztusban, aki engem megerősít. – Filippi 4,13

A boldog házasság egyik alapvető elve: fogadd el a körülményeidet, a férjedet és önmagadat.

Körülmények – Néha kiszámíthatatlan körülményekkel találjuk magunkat szembe, és nem csak jó dolgok érnek bennünket. De ne feledjük, Isten azt ígéri, hogy Ő minden ellenünk szóló rosszból áldást hoz ki az elhívottjai számára, akik Őt szeretik! (Róm. 8,28) Bármilyen nehézség eltörpül a leendő dicsőség fényében.

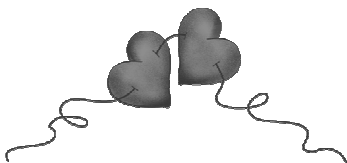
Állhatatosság – Pál apostol állhatatossága ismert az Írásokból. Testileg bántalmazták, bebörtönözték, ennek ellenére leveleiből az öröm sugárzik ki. Nem a körülményeinek súlya alatt élt, hanem jóval a fölött. (Fil. 1,12–14. 4,11–13) Isten soha nem mondta, hogy az életed és házasságod könnyű lesz, de azt megígérte, erőt fog adni, hogy uralkodhass a nehézségek felett!

Férj – Léteznek kiszámíthatatlan férjek. (1Pét. 3,9) Ha a férjed olykor rosszul reagál a dicséretre, ne is törődj vele. Légy hűséges és tedd meg a 100%-odat, de ne azzal az indítékkal, hogy viszonzásul vársz valamit, hanem azért, mert az Úr hűséges gyermeke kívánsz lenni. Amikor áldást mondasz, Istenre tekint, ne pedig a körülményekre, a férjedre. Visszavágás helyett tégy egy lépést hátra, és válaszolj áldással.

Önmagam – Mindenkiel megeshet, hogy elbotlik. Ha elrontottunk valamit, fontos, hogy önmagunknak is meg tudjunk bocsátani! (Mik. 7,18–19) Isten a megbocsátásáról ismert, Ő a tengerbe veti vétkeinket, és soha többé nem emlékezik meg róluk! Ha Ő nem emlékezik meg vétkeinkről, akkor nekünk miért kellene? A feledés tengerén egy tábla figyelmeztet: 'Halászati tilalom!' Ezzel azt akarja tudtadra adni az Úr, hogy haladj tovább! Ne engedd, hogy a múlt visszatartsd! Ha az eke szarvára (fogantyújára) tetted a kezéd, szereld le a visszapillantó tükröket, mert a folytonos visszatekintés akadályozni fog abban, hogy elvégezd azt, ami rád bízott. (Luk. 9,62)

Lassú folyamat, míg igazi segítőtárs válik belőled. A lépéseket egyesével vedd! Minden területen fegyelmezetségre van

szükséged, légy rendszerezett, jól szervezett és kitartó. Ahogy megteszed a te részedet lépésről-lépésre, jönnek majd a változások, mert eközben Isten is megteszi a maga részét. Eredményesebb leszel, ha egyszerre csak egy területre koncentrálsz. Így tud megváltozni például az otthonod légköre is. Nagyon lelkesítő az, amikor az ember folyamatosan a kitűzött cél irányába tör előre!

Vége az 1. kötetnek.